

Torsdag den 8. maj 2014 (D)

1

86. møde

Torsdag den 8. maj 2014 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til justitsministeren og erhvervs- og vækstministeren om personfølsomme data.

Af Michael Aastrup Jensen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Pernille Skipper (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA), Mike Legarth (KF) og Uffe Elbæk (UFG).
(Anmeldelse 06.05.2014).

2) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om udbetaling af børne- og ungeydelse og børnetilskud i overensstemmelse med dansk lovgivning. Af Brian Mikkelsen (KF), Dennis Flydtkjær (DF) og Ole Birk Olesen (LA).

(Fremsættelse 11.03.2014. 1. behandling 03.04.2014. Betænkning 30.04.2014).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af beredskabsloven. (Præcisering af planlægningsforpligtelse for statslige myndigheder, bemyndigelse til at fastsætte regler om uddannelse for medlemmer af ungdomsbrandkorps og om tilskud hertil, nedlæggelse af evalueringsinstituttet m.v.).

Af forsvarsministeren (Nicolai Wammen).

(Fremsættelse 14.03.2014. 1. behandling 25.03.2014. Betænkning 06.05.2014).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om at lade udenlandske transportører af gods eller passagerer registrere i Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT), hvis de foretager national gods- eller passagertransport i Danmark (cabotagekørsel).

Af Henning Hyllested (EL) m.fl.

(Fremsættelse 02.04.2014).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Midlertidig husleje hjælp).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sørensen).

(Fremsættelse 30.04.2014).

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 101:

Forslag til folketingsbeslutning om opsættende virkning i klagesager for borgere med handicap.

Af Karina Adsbøl (DF) m.fl.

(Fremsættelse 04.04.2014).

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 104:

Forslag til folketingsbeslutning om inkorporering af FN's børnekonvention i dansk ret.

Af Annette Vilhelmsen (SF) og Holger K. Nielsen (SF).

(Fremsættelse 08.04.2014).

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 98:

Forslag til folketingsbeslutning om behandlingsgaranti til børn og unge fra familier med stof- og alkoholafhængighed.

Af Mai Mercado (KF) og Karin Nødgaard (DF).

(Fremsættelse 04.04.2014).

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 64:

Forslag til folketingsbeslutning om at ophæve private leverandørers adgang til at trække overskud ud af drift af daginstitutioner, fritidshjem og klubtilbud.

Af Rosa Lund (EL) m.fl.

(Fremsættelse 19.03.2014).

Kl. 10:00

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Lovforslag nr. L 195 (Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., lov om folkeskolen og forskellige andre love. (Bedre og mere attraktive erhvervsuddannelser m.v.)),

Lovforslag nr. L 196 (Forslag til lov om kombineret ungdomsuddannelse) og

Lovforslag nr. L 197 (Forslag til lov om Rådet for Ungdomsuddannelser).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til justitsministeren og erhvervs- og vækstministeren om personfølsomme data.

Af Michael Aastrup Jensen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Pernille Skipper (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA), Mike Legarth (KF) og Uffe Elbæk (UFG).

(Anmeldelse 06.05.2014).

Kl. 10:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om udbetaling af børne- og ungedydelser og børnetilskud i overensstemmelse med dansk lovgivning.

Af Brian Mikkelsen (KF), Dennis Flydtkjær (DF) og Ole Birk Olsen (LA).

(Fremsættelse 11.03.2014. 1. behandling 03.04.2014. Betænkning 30.04.2014).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Torsten Schack Pedersen som Venstres ordfører.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Andenbehandlingen af dette beslutningsforslag er den foreløbige kulmination på forløbet om børnefamilieydelsen – et helt grotesk forløb, hvor regeringens optræden har været uheldig.

For det første må jeg sige, at det stadig er en kilde til forundring, at regeringen for snart et år siden uden nogen som helst indsats og forsvar for de danske regler ændrede praksis og administration af udbetalingen af børnefamilieydelsen efter blot en enkelt henvendelse fra Europa-Kommissionen og uden at sikre sig nogen parlamentarisk opbakning. Der blev annonceret lovgivning til oktober sidste år. Det skete ikke og er stadig ikke sket. Så i øjeblikket administrerer den danske regering i strid med den danske lovgivning vedtaget i Folketinget om børnechecken og har snart gjort det i et år. Det er en helt absurd situation.

For Venstre drejer sagen sig om, hvorvidt udlændinge skal oparbejde ret til den danske børnecheck fra den første arbejdstime på det danske arbejdsmarked. Er det rimeligt, eller er det ikke rimeligt? Vi mener ikke, at det er rimeligt, at adgangen til børnechecken skal være så let. Vi synes, at det er rimeligt, at man skal have bidraget i en periode, for at man kan trække på en velfærdsydelse som børnechecken.

Det var jo netop derfor, at VK-regeringen indførte et optjeningsprincip, så man først efter 2 års ophold i Danmark havde ret til den fulde børnecheck. Det værn og den lovgivning, som er vedtaget af et flertal i Folketinget, har regeringen valgt at fjerne administrativt med et pennestrøg. Først efter at regeringen administrativt har valgt at

ændre reglerne, er der sket noget, der minder om en kortlægning af, hvordan andre lande håndterer lignende nationale ordninger, og det burde regeringen, hvis den da havde haft et forsvar for optjeningsprincippet på hjertet, gjort for over et år siden.

Andre lande har ved flere lejligheder været klar i mælet om, at EU ikke skal være en social union, at der skal være plads til forskellige måder at indrette sine velfærdssystemer på, og den danske regering har desværre forholdt sig tavs i den debat. Statsministeren greb ikke opfordringen fra Venstres formand, da han for et par måneder siden skrev, at hun skulle sætte sig for bordenden i forhandlingerne. I stedet har vi forhandlet med skatteministeren og oplevet, at alle forslag er blevet afvist. Optjeningsprincip, omlægning til fradrag, indksering i forhold til leveomkostninger der, hvor børnene opholder sig, flytte børnechecken fra skattesystemet over til socialsystemet osv.

For Venstre er det afgørende, at vi fastholder en hjælp til børnefamilierne, men vi vil også have en rimelighed i, hvad der skal til, for at man får adgang til børnechecken. Regeringens tilgang er åbenbart, at der alene er tale om et juridisk problem og ikke et politisk problem. Så når der ikke ligger en aftale, som sikrer værn mod, at man optjener ret til børnechecken fra den første dag, man er på det danske arbejdsmarked, så støtter Venstre det foreliggende beslutningsforslag, for det er en helt uholdbar situation, at regeringen i snart et år har administreret udbetaling i strid med vedtaget dansk lovgivning. Regeringen har ikke sikret sig parlamentarisk opbakning til sin linje og dermed administreret i strid med den lovgivning, der er vedtaget i Folketinget. Det er grotesk, og derfor støtter Venstre beslutningsforslaget.

Kl. 10:04

Formanden:

Jeg skal lige være klar over noget. Der er noteret to. Er det korte bemærkninger? Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning? Ja.

Kl. 10:04

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren for indlægget. Jeg er enig med ordføreren i, at det har været et grotesk forløb, og det er vel også en grotesk situation, vi befinder os i. Men er ordføreren ikke enig i, at det grundlæggende ansvar for, at vi er i sådan en grotesk situation, må placeres hos de partier, der har godkendt de EU-regler, som griber ind i den danske lovgivning og f.eks. dikterer os at sende børnechecken ud af landet, dikterer os, at optjeningsprincippet skal foregå på en ganske bestemt måde, så det i praksis bliver sat ud af kraft. Er ordføreren ikke enig i, at det ansvar må de partier påtage sig?

Kl. 10:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:05

Torsten Schack Pedersen (V):

Med udgangspunkt i de regler var det, at VK-regeringen vedtog et optjeningsprincip, et optjeningsprincip, som jo eksempelvis også den socialdemokratiske formand fra Europa-Parlamentet synes er helt rimeligt, nemlig at det skal være sådan, at der skal være nationale værneregler, og at man kan have et optjeningsprincip på 1 eller 2 år, tror jeg det præcis er han er blevet citeret for. Derfor underer det mig så bare, at man, når Kommissionen så retter en henvendelse til regeringen, ikke står fast på de principper, som Folketinget har vedtaget, man står ikke fast på at sikre en rimelighed i tildelingen af sociale ydelser. Det har regeringen valgt ikke at gøre, og det må regeringen jo stå til ansvar for.

Kl. 10:06

Det kunne man have gjort med åben pande, hvis bare det var det, man ville og turde stå ved, i stedet for at dække sig ind under en henvendelse fra Kommissionen.

Kl. 10:09

Formanden:

Der er for meget støj i salen. Der foregår en debat, og man skal kunne høre, hvad ordførerne siger, og hvad spørgerne siger.

Det er hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:06

Formanden:

Hr. Christian Friis Bach.

Kl. 10:09

Finn Sørensen (EL):

Tak. Så må jeg jo være lidt mere præcis. De forenede japtier, som vi plejer at kalde dem, herunder Venstre, har jo godkendt forordning 883, de har godkendt traktaten siden 1972, og der står jo højt og tydeligt i alle relevante dokumenter, at hvis der er et optjeningsprincip, skal man medregne de perioder, som EU-borgeren har opholdt sig i andre EU-lande i. Dermed burde der jo ikke være så meget tvivl, dengang man vedtog VKO's lovforslag, om, at der her var noget, som sandsynligvis ville være i strid med EU-retten.

Så vil ordføreren ikke godt forholde sig til det, jeg spurgte om? Hvem har ansvaret for den rodede situation, vi er i? Det må da være de partier, der har godkendt de EU-regler.

Kl. 10:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:07

Christian Friis Bach (RV):

Spørgsmålet var et andet, nemlig om ordføreren kan bekræfte, at de juridiske vurderinger, som blev lavet, og som baserede sig på den forordning, som Danmark selv havde været med til at forhandle, selv havde stemt for, selv havde godkendt, klart sagde, at optjeningsprincippet var ulovligt. Og hvorfor kom de vurderinger ikke til Folketingets kendskab, når de lå i det lovforberedende arbejde? Det var spørgsmålet.

Er det ikke rigtigt, at det var klart, at vurderingerne baseret på forordningen sagde, at det var ulovligt, og er det ikke også rigtigt, at de ikke kom til Folketingets kendskab – og hvorfor?

Kl. 10:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:09

Torsten Schack Pedersen (V):

Nej, den, der har ansvaret for, at vi er her i dag, er regeringen. Det er jo regeringen, der har valgt ikke at reagere med andet end et javel, da der kommer en skrivelse fra Kommissionen. Det er jo regeringen, der har valgt ikke at tage dialogen, ikke at tage kampen og ikke at stå op for de regler, der er vedtaget her i Folketinget. Så hr. Finn Sørensen må rette kritikken mod, at regeringen ikke har stået op for det, som Folketinget har vedtaget.

Kl. 10:07

Formanden:

Hr. Christian Friis Bach for en kort bemærkning.

Kl. 10:08

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Jeg vil blot høre ordføreren, om ordføreren kan bekræfte, at de juridiske vurderinger, som VK-regeringen modtog om optjeningsprincippet i 2011, og som baserede sig på den vedtagne forordning, klart advarede om, at optjeningsprincippet var ulovligt. Og kan ordføreren måske forklare, hvorfor de oplysninger ikke tilgik Folketinget?

Kl. 10:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:08

Torsten Schack Pedersen (V):

Det forholder sig således, at inden lovforslaget blev fremsat, blev det godkendt i Justitsministeriet tilbage i 2010, i forhold til at det holdt sig inden for rammerne af EU-retten. Det må jo være det afgørende. Det afgørende må være, at når der ligger en juridisk blåstempling af det, drejer det sig jo om det politiske. Mener man, det er rimeligt nu, at der skal være fuld adgang til en børnecheck, altså at optjene ret til den efter den første time?

Jeg ved godt, at Det Radikale Venstre var imod, da VK-regeringen indførte optjeningsprincippet, og derfor er det jo også belejligt for Det Radikale Venstre at kunne sige: Nu kommer der en henvendelse fra Europa-Kommissionen, og så kan vi få den politik gennemført, som vi inderst inde gerne vil have.

Torsten Schack Pedersen (V):

Den samlede vurdering var, at det daværende lovforslag holdt sig inden for EU-retten. Jeg undrer mig jo lidt over det, der ligger i spørgsmålet, altså som om der var noget, der bevidst blev forholdt Folketinget. Jeg har nu gentagne gange, og flere af mine kolleger fra Venstre har gentagne gange spurgt, om vi kunne få den grundige juridiske vurdering, som regeringen har foretaget fra april sidste år til juni sidste år. Den kan Folketinget ikke få udleveret. Vi kan få lidt brudstykker og noget med, at det var de her baggrunde, der lå bag. Men den samlede juridiske vurdering fra regeringen i forhold til henvendelsen fra Europa-Kommissionen er det altså ikke lykkedes Folketinget at få udleveret fra den her regering.

Kl. 10:10

Formanden:

Fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 10:10

Ida Auken (RV):

Jamen det er jo en meget alvorlig sag, det her. Der er faktisk tale om oplysninger, der er kommet frem i går, og som tyder på, at man, da Venstre havde regeringsmagten, blev advaret om, at man var i gang med at begå et lovbrud. Man tvang derfor sit embedsværk til at finde oplysninger frem eller undskyldninger, der kunne få det til at se ud, som om det her var lovligt. Bekymrer det ikke hr. Torsten Schack Pedersen, og kan han give en garanti i dag for, at der ikke er en politiker, der har sagt til en embedsmand, at vedkommende nu skulle tage og finde på en begrundelse, der kunne gøre det her forslag lovligt?

Kl. 10:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:11

Torsten Schack Pedersen (V):

Det, der står klart, er, at der lå en godkendelse fra Justitsministeriet af det lovforslag, som VK-regeringen fremsatte i 2010.

Formanden:

Fru Ida Auken.

Kl. 10:11 eller ej, og det må jeg bare konstatere at regeringen har valgt ikke at gøre.

Kl. 10:13

Kl. 10:11

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 10:13

Ida Auken (RV):

Man kan godt høre, at Venstre har en rigtig dårlig sag, for det, der står klart, er, at Beskæftigelsesministeriet har sagt, at det her helt sikkert var ulovligt. Justitsministeriet startede med at mene, at det var ulovligt, og pludselig mente man det ikke. Vi har fået oplysninger frem fra embedsfolk, der med al tydelighed viser, at der har været et klart ønske om at finde på en begrundelse, der kunne gøre det her lovligt, og at man har været ude at søge i de alleryderste afkroge af juraen.

Kan hr. Torsten Schack Pedersen i dag garantere, at det ikke kommer frem – og at vi ikke ved aktindsigt får nogen som helst oplysninger, der kan dokumentere det – at der har været en Venstreminister inde og give et diktat til embedsmændene om, at man skulle finde en måde at gøre noget, der var ulovligt, lovligt?

Kl. 10:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:11

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg synes, det er fuldstændig grotesk, at EU blander sig i dansk socialpolitik og i, hvordan vi indretter velfærdssamfundet i Danmark. Men realiteten er jo, at det sker på baggrund af nogle groteske EU-regler, som Venstre har fået Danmark med ind under med Lissabontraktaten uden at spørge den danske befolkning – regler, som Venstre har fået Danmark med ind under, og hvor man stod og lovede danskerne, at EU ikke ville komme og blande sig i vores velfærds politik.

Er realiteten ikke, at Venstre har stemt for de her groteske regler og fået danskerne med uden at turde spørge befolkningen og oven i købet sagt noget helt andet til danskerne og nu har fået kolde fødder lige op til et europaparlamentsvalg?

Kl. 10:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:14

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg gentager gerne, at da lovforslaget blev fremsat i 2010, lå der en vurdering af, at det var inden for EU-retten. Det var meldingen fra Justitsministeriet, og det er vel ikke ret meget længere end det. Det må jo i den sidste ende være den vurdering, der ligger fra Justitsministeriet, der er afgørende, og den var, at det lovforslag, som VK-regeringen fremsatte, var i overensstemmelse med EU-retten.

Kl. 10:12

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:12

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Jeg tror, vi er mange, der går og undrer os lidt over, hvad Venstre egentlig mener. Jeg kunne godt tænke mig at høre Venstres ordfører, om Venstre ikke var klar over, at EU faktisk ifølge Lissabontraktaten har lov til at blande sig i vores socialpolitik. Det er jo et relevant spørgsmål, fordi det var Venstre, der fik Danmark med i Lissabontraktaten uden at spørge befolkningen ved en folkeafstemning.

Kl. 10:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:12

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, det helt afgørende her er, om man mener, det er rimeligt, at der skal være adgang til at trække på en velfærdsydelse fra den første dag. Det har vi ikke ment fra Venstres side. Derfor lavede vi et optjeningsprincip. Det var der flertal bag i Folketinget. Det tror jeg der er stor forståelse for blandt danskerne: Sådan må det være.

Det er et princip, vi har stået vagt om, og da Kommissionen så retter henvendelse til regeringen, vælger regeringen at lægge sig fladt ned uden at tage diskussionen. Det kan jo undre, når man ser, at regeringen så i andre sager som eksempelvis vedrørende dagpenge mener, at man der godt kan forsvare et optjeningsprincip. Vi har også et optjeningsprincip i forbindelse med vores folkepension. Derfor er det jo en politisk afgørelse, om man vil stå op for de principper

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi har ikke fået kolde fødder med hensyn til noget som helst. Jeg er ganske, ganske stolt over den rolle, som Danmark spiller, og som Venstre har spillet i forhold til Danmarks europæiske engagement. Jeg synes egentlig, det er en lidt ærgerlig diskussion, hvis det her sådan skal handle om at være for eller imod EU. Det her er jo et godt eksempel på, at EU også drejer sig om politik, og at det ikke er lige gyldigt, hvem det er, der sidder og fører politikken i det europæiske samarbejde. Det er det muligvis et godt eksempel på. Ej heller er det ligegyldigt, hvordan den danske regering forholder sig til de henvendelser, der kommer fra Europa-Kommissionen.

Kl. 10:14

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:14

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det, formand. Jeg synes, det er lidt underligt at høre Venstres ordfører stå her og lade, som om at siden den gamle VK-regering indførte det her optjeningsprincip, har verden stået stille. Sandheden er jo, at der har været to markante domme i EU-retten, som er gået direkte den modsatte vej, og bl.a. derfor har EU taget initiativ til at rette henvendelse til Danmark. Vi har så spurgt de fremmeste jurister i det her land, hvordan de ser på det her. Alle har sagt, at det er imod EU-retten, og at vi vil tabe en sag ved EU-Domstolen. Jeg har ikke hørt én jurist sige det modsatte, og nu skal vi så høre Venstre sige, at de i virkeligheden ved bedre på det juridiske område. Skal man forstå Venstres holdning sådan, at vi i Danmark burde tage den her sag og køre til EU-Domstolen med den og sige, at den vil vi have prøvet hele vejen igennem, og nærmest gøre os til grin over for hele den juridiske ekspertise i det her land? Er det det, Venstre mener?

Kl. 10:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:15

Kl. 10:18

Torsten Schack Pedersen (V):

Det afgørende er, at regeringen i over et år har forsømt muligheden for at forsvare de danske regler. I april sidste år fik man en henvendelse, og efter hvad der lyder som en såkaldt grundig juridisk vurdering, som vi så ikke kan få udleveret, valgte man at sige, at det ville man så ikke. Og vi ved i hvert fald med udgangspunkt i en række ting, at man ikke har oplyst, hvordan de administrerede i andre lande. Der var alle muligheder for, at regeringen kunne tage en dialog om og give et forsvar for de danske principper. Det har regeringen så valgt ikke at gøre. Og så må jeg sige, at i en retsstat er det i den sidste ende sådan, at det er en domstol, der afgør, hvordan den juridiske tolkning skal være.

Kl. 10:16

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 10:16

John Dyrby Paulsen (S):

Det var så ikke svaret på spørgsmålet. Jeg spurgte klart: Er det Venstres indstilling, at den her sag skal tages til EU-Domstolen? Det var så det ene spørgsmål.

Noget andet er: Det undrer mig lidt, at Venstres hovedargument i den her sag er, at regeringen har været for grundig. Den har simpelt hen været for grundig med at undersøge, hvad der gjaldt ifølge EU-retten i den her sammenhæng, og det har taget for lang tid. Hvis det havde taget kortere tid, havde Venstre været med på den. Det synes jeg er et besynderligt argument.

Så har jeg bare et sidste kort spørgsmål: Hvor mange penge drejer det her sig om hvert år for Danmark?

Kl. 10:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:17

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror nok, at man skal passe på med at sige, om det er 15, 20 eller 70 mio. kr., eller at sige, at det er få penge. Jeg tror, mange vil mene, at det er ret store beløb, men jeg er med på, at i procent af de samlede udbetalinger i børnefamilieydelse er det en lille andel. Men vi har i Venstre ikke den tilgang til det, at det er et spørgsmål om, om det er 0,5, 1, 15 eller 20 pct. Det kan vi forstå at regeringen har, for vi kan forstå, at statsministeren mener, at hvis der bliver tale om væsentlige finansielle ubalancer, er regeringen optaget af det. For Venstre drejer det her sig om rimelighed. Synes vi, det er rimeligt, at man fra den første time, man arbejder på det danske arbejdsmarked, optjener ret? Det mener vi ikke, og jeg kan forstå, at statsministeren heller ikke mener det, hvis der er rigtig mange, der gør det. Sådan ser vi ikke på det i Venstre.

Kl. 10:18

Formanden:

Hr. Jeppe Bruus for en kort bemærkning.

Kl. 10:18

Jeppe Bruus (S):

Tak. Ordføreren kalder den nuværende regerings opførsel for uhørt og absurd. Så vil jeg bare tillade mig at gentage det spørgsmål, som hr. Christian Friis Bach og fru Ida Auken har stillet: Kan ordføreren bekræfte, at Justitsministeriet vurderede, at den daværende regerings lovforslag var ulovligt i forhold til den gældende forordning? Og hvis ordføreren kan bekræfte det, hvordan vil ordføreren så betegne den opførsel og den kritik, der nu er af den nuværende regering?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:18

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan bekræfte, at der lå en godkendelse fra Justitsministeriet, da lovforslaget blev fremsat. Det gentager jeg gerne.

Kl. 10:18

Formanden:

Hr. Jeppe Bruus.

Kl. 10:18

Jeppe Bruus (S):

Så vil jeg tillade mig at kalde det svar for absurd og uhørt, for det minder jo mest af alt om sådan lidt teaterspil. Altså, der var en ret klar artikel i Berlingske i den her uge, som fuldstændig klokkeklart beskriver, hvordan den daværende regering fik nogle ret klare anbefalinger fra Justitsministeriets kronjurister. Hidtil har man nægtet, at det var ulovligt, men nu står det sort på hvidt i et svar, at det var det. Det vidste man godt, men den oplysning gav man ikke videre til Folketinget dengang. Vil Venstres ordfører ikke betegne den opførsel som absurd og uhørt?

Kl. 10:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:19

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne betegne den tilgang til lovgivningsarbejdet, at når Justitsministeriet har sagt god for et lovforslag, så er der sagt god for det. Jeg synes, det kan være meget sigende og meget påfaldende, at det her igen skal gøres til en juridisk diskussion, og at det ikke er en politisk diskussion, om man mener, det er rimeligt, og om man ikke synes, man er nødt til at sikre, at man ikke med meget kort ophold i Danmark, og at man ikke fra den første time, man arbejder, skal have adgang til at trække på børnechecken.

Jeg kan da forstå, at der også langt ind i Socialdemokratiets rækker har været diskussion om, hvorvidt det var rimeligt, og om ikke den danske regering skulle have ageret anderledes i den her sag. Så kan man godt tage mange lange juridiske diskussioner, men det drejer sig om politik, og den politiske diskussion har regeringen ikke været villig til at tage.

Kl. 10:20

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:20

Joachim B. Olsen (LA):

Det er korrekt. Der er en politisk diskussion, der handler om, hvorvidt man skal kunne modtage børnepenge, når man kommer fra udlandet. Det er en relevant diskussion. Men for et liberalt parti må det jo også være relevant, at en lov bliver overholdt, og at politikerne ikke presser embedsmænd til at gennemføre noget, som de mener er ulovligt.

Nu kom det så frem i går i en artikel, at kronjuristerne i Justitsministeriet underkendte det her optjeningsprincip, få dage før det blev aftalt. Hvordan forholder man sig til det i Venstre? Altså, man kan jo ikke blive ved med at tale om, at det her er en politisk diskussion, der handler om nogle prioriteringer. Man er vel også nødt til at forholde sig til, at der nu ligger nogle oplysninger, der viser, at regeringens egne jurister underkendte det her princip. Havde det været den

omvendte situation, er jeg ret sikker på, at vi havde set et meget ag-gressivt Venstre.

Kl. 10:23

Kl. 10:21

Formanden:
Ordføreren.

Formanden:
Fru Lotte Rod.

Kl. 10:23

Kl. 10:21

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg gentager gerne, at inden lovforslaget bliver endeligt fremsat, lig-ger der en accept af, at det holder sig inden for EU-retten. Det ville da også være mærkeligt, hvis man fremsatte et lovforslag, der ikke kunne få den blåstempling – og den forelå.

Lotte Rod (RV):

Det svar har vi hørt det 10 gange nu, men det er bare ikke svar på mit spørgsmål, og derfor gentager jeg det: Kan ordføreren garantere, at den daværende justitsminister ikke bad sine embedsmænd om at finde en kreativ løsning – ja eller nej? Hvis ikke ordføreren kan sige ja nu, må vi jo tage det som et nej.

Kl. 10:23

Kl. 10:21

Formanden:
Hr. Joachim B. Olsen.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:23

Kl. 10:21

Joachim B. Olsen (LA):

Siger ordføreren så, at det, der står i den artikel, som Berlingske kom med i går, hvori der står, at kronjuristerne i Justitsministeriet advare-de regeringen, få dage før det her blev vedtaget, om, at det her var ulovligt, er forkert?

Torsten Schack Pedersen (V):

Det, der er afgørende, er, om der ligger en indstilling om, at det er i overensstemmelse med Justitsministeriets vurdering. Det gjorde der, og det er det, jeg forholder mig til, og det er grundlæggende det, der er det afgørende, nemlig om der blev nikked til, at det var i overens-stemmelse med EU-retten – og det gjorde der. Det er igen et udtryk for, at regeringspartierne åbenbart synes, at den juridiske diskussion er mere interessant, for det er jo det, der har præget hele debatten, det er det, der har været afgørende, når vi har hørt, at der er tale om et juridisk problem, men ikke et politisk problem. Det understreger den her debat jo med al tydelighed.

Kl. 10:24

Kl. 10:21

Formanden:
Ordføreren.

Formanden:

Fru Mette Reissmann for en kort bemærkning.

Kl. 10:24

Kl. 10:22

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg konstaterer, at inden et lovforslag bliver fremsat, skal der ligge en positiv tilkendegivelse fra Justitsministeriet, og den forelå. Det har jeg sagt flere gange, og det gentager jeg stadig væk gerne, nemlig at der var en accept af det, inden forslaget blev fremsat.

Mette Reissmann (S):

Østeuropæiske indvandrere arbejder generelt hårdt, og de betaler skat i Danmark. De står altså ikke for flere offentlige ydelser end al-le andre danskere, jeg vil næsten sige tværtimod. Bekymrer det ikke ordføreren, at Venstre nu står for en nedværdigende tone i den her debat? I kampen for ikke at skulle prøve på at tale ordentligt, har man åbenbart lige pludselig en debat, hvor Venstre er bannerfører for, at de østeuropæiske indvandrere ikke er nogen, som vi sætter pris på.

Kl. 10:25

Kl. 10:22

Formanden:
Fru Lotte Rod for en kort bemærkning.

Kl. 10:22

Lotte Rod (RV):

Jeg vil gerne følge op på spørgsmålet ved at bede ordføreren sige, om ordføreren kan garantere, at den daværende justitsminister ikke bad embedsmændene om at finde en kreativ løsning.

Kl. 10:22

Formanden:
Ordføreren.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:25

Kl. 10:22

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er sådan, at der skal ligge en accept fra Justitsministeriet, inden det bliver fremsat, og den forelå, og længere er den ikke. Det er igen påfaldende, at det her skal være en juridisk diskussion. Det drejer sig jo stadig væk om det politiske i det. Det drejer sig jo om, om man synes, det her er rimeligt. Jeg kan godt forstå, at det for De Radikale er interessant at dreje det over på det juridiske, for Det Radikale Venstre har jo været imod optjeningsprincippet, og derfor er det jo belejligt for De Radikale at sige, at nu kommer der en henvendelse fra EU-Kommissionen, så kan man få noget, man har været imod, til at gå væk uden at skulle gå ud og tage det i en åben og ærlig diskus-sion og sige: Vi er grundlæggende imod optjeningsprincippet, og derfor vil vi afskaffe det. I stedet siger man: Der ligger en henven-delse fra EU, og derfor gør vi det så.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, at den socialdemokratiske ordfører får svært ved at finde eksempler på, at vi fra Venstres side ikke sætter pris på folk, der ar-bejder. Men det er jo et spørgsmål om, hvorvidt konsekvensen af at man kommer til Danmark for at arbejde, skal være, at man fra den første dag skal optjene ret til en dansk velfærdsydelse som børne-checken, som jo er ment som en økonomisk håndsrækning til danske børnefamilier, og som afspejler det leveomkostningsniveau, vi har i Danmark.

Vi må bare sige, at vi der åbenbart har en forskellig opfattelse af, hvornår man skal kunne trække på en sådan ydelse. Vi synes fra Venstres side, at der skal man – det kommer næsten til at lyde som noget, fru Mette Reissmann kan nikke genkendende til – have ret og pligt, altså at man må have leveret i en periode, inden man kan få lov til at trække fuldt ud på ydelserne. Det synes vi faktisk er rimeligt.

Det har jeg da i al stilfærdighed også bemærket at en del socialdemokrater synes, altså at det princip er rimeligt.

Kl. 10:26

Formanden:

Fru Mette Reissmann.

Kl. 10:26

Mette Reissmann (S):

Ret og pligt går vi bestemt ind for i Socialdemokratiet, men nu står ordføreren jo og taler om rimelighed og angler ligesom efter forståelse fra dem, der lytter til den her debat, nemlig en forståelse for Venstres opfattelse af ordet rimelighed. Så vil jeg bare høre, om ordføreren synes, at det er rimeligt, at Venstres partiformand, hr. Lars Løkke Rasmussen, går ud og anvender stærkt nedværdigende og i socialdemokratiske ører uacceptable vendinger om østeuropæiske arbejdere, som kommer hertil. Et eksempel er: De kræver altid noget, så snart de får sat træskoene i et jordbærbed.

Er det den tone, som Venstre igen i kampen mod det her ønsker at benytte sig af over for østeuropæiske indvandrere?

Kl. 10:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:26

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, det afgørende er at spørge: Hvad er konsekvensen af, at der kommer en borger fra et andet EU-land og arbejder i Danmark? Det er godt. Det er arbejdskraftens fri bevægelighed. Det er vi stor, stor tilhænger af i Venstre. Men vi er ikke tilhængere af, at arbejdskraftens fri bevægelighed og det indre marked skal udvikle sig til en social union. Det er jo det, det hele drejer sig om her. Det er det, som den socialdemokratiske formand for Europa-Parlamentet jo siger, nemlig at det er helt rimeligt, at landene skal have værnsmekanismer med hensyn til velfærdsudgifter. Men jeg kan så forstå, at det mener Socialdemokratiet i Danmark ikke.

Kl. 10:27

Formanden:

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Jens Joel (S):

Jeg er simpelt hen nødt til at gå tilbage til det spørgsmål, som er blevet rejst flere gange af kollegaerne. Vi har hørt hr. Torsten Schack Pedersen sige, at inden man fremsatte forslaget, lå der en vurdering af, at det var inden for EU-retten. Det er ikke det, vi spørger om. Vi spørger: Blev der undervejs tændt advarselsslamper? Kan hr. Torsten Schack Pedersen garantere, at embedsmændene ikke fik besked på at finde en løsning inden for EU-retten? Det er det, vi spørger til. Det er det, der virker interessant, for det tyder jo ærlig talt på, at man har prøvet at påvirke embedsværket til at finde en løsning, som man ønskede rent politisk, også selv om man vidste og havde fået at vide, at den var over stregen.

Kl. 10:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:28

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen svaret bliver det samme, nemlig at der lå en godkendelse af, at det var inden for rammen. Jeg må igen sige, at det er påfaldende, at vi skal have en juridisk diskussion og ikke en politisk diskussion. For det må da være sådan, at det her drejer sig om, om man politisk

synes, det er rimeligt, at der er et optjeningsprincip, eller om man ikke synes det. Og man må sige, at der har regeringen jo valgt at sige, at det er det åbenbart ikke, for man har ikke villet stå op for det optjeningsprincip, som et flertal i Folketinget har vedtaget.

Kl. 10:28

Formanden:

Hr. Jens Joel.

Kl. 10:28

Jens Joel (S):

Den politiske diskussion kan vi gerne tage, men nu spørger vi jo faktisk til, om man usagligt har påvirket embedsmændene. Og hvis hr. Torsten Schack Pedersen nægter at svare, kunne man måske komme det sådan lidt tættere ved at sige: Tror hr. Torsten Schack Pedersen, at der er blevet gjort noget her? Kan hr. Torsten Schack Pedersen pege på en tidligere minister eller et andet medlem fra Venstre, som ville kunne garantere, at der ikke er sket noget? For ordføreren ved det jo tydeligvis ikke.

Måske kan jeg i tillæg så også spørge, om Venstre stadig væk mener, at vi skal føre en retssag, for det står mig ærlig talt lidt uklart, om vi skal tage en retssag med EU-systemet om det her, fordi Venstre stadig væk tror, at det er lovligt.

Kl. 10:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:29

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er næsten sådan, at man skulle tro, det var Juridisk Studenteklub, man befandt sig i, i forhold til at sidde og diskutere juraen i det her. Og det er jo sigende for den tilgang, der har været. Det er sigende, at når vi har spurgt regeringen i den her sag, om regeringen mener, det er et problem, at man skal have adgang til børnefamilieydelsen til at starte med og optjene ret efter den første time, så er vi blevet affærdiget med juridiske diskussioner. For Venstre handler det her om politik, og det kan jeg så forstå ikke er et problem for Socialdemokratiet. Man synes ikke, det her er et problem, og så vælger man at tage en lang juridisk diskussion.

Kl. 10:30

Formanden:

Så er det fru Marlene Borst Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:30

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg kan godt garantere, at for Det Radikale Venstre handler det her også om politik. Det handler om, at man lægger et politisk pres. Jeg mener, det er påfaldende, at kronjuristerne i Justitsministeriet ændrer syn på lovligheden af optjeningsprincippet inden for relativt kort tid. Kan hr. Torsten Schack Pedersen garantere, at den ændring ikke skyldes et politisk pres fra enten Venstrepolitikere eller tidligere Venstreministre?

Kl. 10:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:30

Torsten Schack Pedersen (V):

Den juridiske diskussion fortsætter. Tidligere var det på baggrund af to domme, at der var en nytolkning i forhold til optjeningsprincipets mulighed for at blive fastholdt. Det har været meldingen fra regeringen, nemlig at der er kommet nogle domme, som gør, at forståelsen er anderledes nu, end den var tidligere. Og det er da påfalden-

de, at hvis regeringen mener, forklaringen ligger i de to domme, ja, så kan den udlægning, som jeg her bliver præsenteret for, jo nødvendigvis ikke være sammenfaldende med den forklaring.

Kl. 10:31

Formanden:

Marlene Borst Hansen.

Kl. 10:31

Marlene Borst Hansen (RV):

Men hvis det er rigtigt – hvis det er rigtigt – hvad der bliver sagt fra talerstolen nu, så er det vel også muligt at give en garanti for, at det er Justitsministeriet, der ved at kigge lidt mere i lovbøgerne selv er kommet frem til den konklusion, og så er det vel også muligt for ordføreren at garantere, at ændringen ikke sker på baggrund af et politisk pres.

Kl. 10:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg har svært ved at forestille mig, at de juridiske vurderinger, der lægges til grund for, om lovforslaget godkendes, er udsat for en politisk drøftelse. Men igen vil jeg sige, at det lader til, at det her skal dreje sig om jura, og jeg forstår bare ikke De Radikales tilgang til den her sag, hvor det eneste svar er: Det problem, man har, er et juridisk problem i forhold til regeringens fortolkning af EU-retten og den danske lovgivning. Men det er jo ikke en klar stillingtagen til, om De Radikale mener, det politisk er et problem, at med den måde, reglerne administreres på, optjener man ret til den danske børnefamilieydelse fra den første time, man er på det danske arbejdsmarked.

Kl. 10:32

Formanden:

Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 10:32

Astrid Krag (S):

Jeg skal finde den rigtige mikrofon, det hjælper altid.

Jeg bliver nødt til at sige, at jeg er ret bekymret over at høre hr. Torsten Schack Pedersen stå og sige, at det er påfaldende, at det her skal være en juridisk diskussion. Jeg bliver altså bare nødt til at sige, at jeg synes, at det er relativt relevant for Folketinget at vide, om det, der bliver fremsat i Folketinget, er lovligt, om det, man beder Folketinget beslutte, diskutere og vedtage, er lovligt eller ej. Det er jo bl.a. derfor, at vi har kronjurister i Justitsministeriet til at vurdere det.

Derfor er det da en ekstremt relevant diskussion. Jeg kan godt forstå, hvis den er ubelejlig for Venstres ordfører, og derfor vil jeg spørge Venstres ordfører, hvordan han har det med, at partikolleger, fru Birthe Rønn Hornbech, hr. Martin Geertsen, begge to har sagt, at den kurs, Venstre slår ind på her, er dybt problematisk, når nu det åbenbart er så fuldstændig uproblematisk, som Venstres ordfører prøver at gøre det til fra talerstolen.

Kl. 10:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:33

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror ikke, at jeg afslører noget ved at sige, at vi selvfølgelig også har diskussioner i Venstre, men det kan jeg forstå der også er i Socialdemokratiet i forhold til den her sag. Der må jeg må bare igen slå fast: Vil man forsvare den lovgivning, der er vedtaget i Folketinget,

om, at man skal have været i arbejde i Danmark i 2 år for at få fuld adgang til en dansk børnecheck, eller vil man ikke?

Hele den her diskussion understreger jo med al tydelighed, hvor stort et svigt der skete fra april til juni måned sidste år, hvor regeringen får henvendelsen, hvor man ikke foretager sig noget, hvor man ikke har en dialog, hvor man ikke drøfter noget med Folketingets partier, til at man så bare meddeler, at man vil administrere i modstrid med den lovgivning, der er vedtaget i Folketinget. Det er jo sådan set det, det drejer sig om i min optik, nemlig den pligtforsømmelse, som regeringen har gjort sig skyldig i den her sag ved ikke at indgå i en dialog, ikke stå op for det lovgrundlag, der var vedtaget i Folketinget, men i stedet for belejligt med, hvad regeringspartierne stemte, da optjeningsprincippet blev vedtaget, og så ændrede administrationen af reglerne i strid med den lovgivning, som er vedtaget i Folketinget.

Kl. 10:34

Formanden:

Fru Astrid Krag.

Kl. 10:34

Astrid Krag (S):

Altså, hvis man skal snakke om svigt og pligtforsømmelse her, så synes jeg da, at det er at stå og virre på hovedet over, at vi fra Folketingets side faktisk er lidt optaget af, om det, der bliver fremsat i Folketingssalen, det, vi bliver bedt om at behandle, er lovligt eller ej, og hvad det er for nogle vurderinger, man har fået, og derfor synes jeg, at det er relevante spørgsmål, der er blevet stillet af mange ordførere.

Jeg synes stadig væk, at vi mangler et svar, og jeg vil da bare sige til Venstres ordfører – det er så ikke så meget et spørgsmål – at jeg synes, at det er kloge bekymringer, man har kunnet læse om i pressen, der har været internt i Venstres folketingsgruppe. Folk har sagt: Vi kommer til at få problemer selv, når vi bliver regering, hvis vi lægger os an på den her kurs. Det vil jeg bare sige jeg er meget enig i. Jeg tror altså, at Venstre får nogle gevaldige problemer med det sted, man har lagt sig her.

Kl. 10:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:35

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg takker for omsorgen for Venstre.

Kl. 10:35

Formanden:

Så er det fru Trine Bramsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:35

Trine Bramsen (S):

Jeg vil gerne høre hr. Torsten Schack Pedersen, om han er enig med Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen. I et brev til statsministeren skriver han den 2. marts, at Det Konservative Folkepartis beslutningsforslag yder Venstre politisk opbakning til, men det efterlader en tvivl om EU-rettens grundlæggende principper. Er ordføreren enig med sin formand i det?

Kl. 10:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Ja, naturligvis er jeg det. Det afgørende er jo at sige, at der har været en vurdering af sagen i 2010, der sagde en ting, og nu lægger rege-

ringen en anden vurdering for dagen. Det burde jo have været afklaret helt anderledes aktivt fra regeringens side, da henvendelsen kom fra Kommissionen sidste år. I den sidste ende må den juridiske afgørelse, den juridiske tolkning af en uenighed foregå ved en domstol. Det burde jo være åbenbart for en retsordfører, at sådan er det i en retsstat.

Kl. 10:36

Formanden:

Fru Trine Bramsen.

Kl. 10:36

Trine Bramsen (S):

Så ordføreren er enig med sin formand i, at Det Konservative Folkepartis beslutningsforslag efterlader en tvivl om, hvorvidt det er i strid med EU-retten. Så vil jeg godt spørge hr. Torsten Schack Pedersen, som i øvrigt ikke gav min kollega hr. Jens Joel et klart svar: Mener Venstre så, at den her sag skal tages til EU-Domstolen?

Kl. 10:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:37

Torsten Schack Pedersen (V):

Som jeg sagde tidligere, mener jeg, at sagen burde have været håndteret helt, helt anderledes fra starten. Regeringen burde have stået fast på det, som et flertal i Folketinget har vedtaget: et optjeningsprincip, som sikrer en rimelighed i, hvornår man kan få adgang til ydelserne i Danmark. I sidste ende er det en vurdering, der må foretages af EU-Domstolen.

Så kan man spørge, om chancen er forpasset, når man ser på, hvordan regeringen har handlet. Det tør jeg ikke sige, men i den sidste ende er det altså EU-Domstolen, der afgør rækkevidden af EU's regler. Der er det bare påfaldende, at det er belejligt for regeringen, fordi regeringen har været imod optjeningsprincippet, da det blev indført, at ændre praksis uden at have parlamentarisk opbakning til det i Folketinget.

Kl. 10:37

Formanden:

Der kom endnu en kort bemærkning fra fru Sanne Bjørn.

Kl. 10:38

Sanne Bjørn (RV):

Den 2. marts skrev hr. Lars Løkke Rasmussen et brev til statsministeren, hvor han skrev: Venstre er varm tilhænger af det indre marked og den frie bevægelighed, som ubetinget har bidraget til dansk velstand. Med dette følger en fælles forpligtelse til at indrette dansk lovgivning på en måde, som er i overensstemmelse med EU-rettens grundlæggende principper.

Kan hr. Torsten Schack Pedersen svare på, hvorfor Venstre nu vil bryde loven ved at stemme for et forslag, som V og K åbenbart godt vidste var ulovligt i 2010, og som alle juridiske eksperter i 2014 siger er ulovligt?

Kl. 10:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:38

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg anerkender ikke præmissen for spørgsmålet om, at vi vidste det, og det, der bliver lagt i spørgsmålet om den vurdering, der lå forud for forslaget i 2010.

Men jeg er glad for lejligheden til at understrege, at det, der er en kæmpe fordel for Danmark, er, at vi er en aktiv del af det europæiske samarbejde. Det indre marked rummer fantastiske muligheder og et fantastisk grundlag for velstand i Danmark. Det har Venstre om nogen stået vagt om og kæmpet for. Det gør vi fortsat.

Derfor er det også afgørende – det tror jeg også det er for forståelsen for det europæiske projekt – at det ikke fører til, at vi skal have en social union i Europa. Det kan man roligt sige at andre lande også har ytret. Det gælder både England, Tyskland og andre. Jeg må bare sige, at i den debat har den danske regering valgt at forholde sig påfaldende tavs og ikke engagere sig i en debat, som foregår i nogle af de lande, vi normalt sammenligner os med. Som den socialdemokratiske formand for Europa-Parlament siger, skal der naturligvis være mulighed for, at der er nationale værneregler for adgang til velfærdsydelser, også fordi vi i Europa har valgt at have vidt forskellige måder at opbygge vores velfærdssamfund på.

Kl. 10:40

Formanden:

Fru Sanne Bjørn.

Kl. 10:40

Sanne Bjørn (RV):

Hvis nu samme juridiske eksperter advarede om, at loven var imod grundloven, ville hr. Torsten Schack Pedersen og Venstre så også afvise, at der er tale om en juridisk diskussion, og blindt stemme for et grundlovsbrud?

Kl. 10:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:40

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror ikke, at der er nogen herinde, der går ind for at vedtage love, der er i strid med grundloven. Det tror jeg er åbenbart for enhver. Jeg ved ikke helt, om der er nogen, der har forestillet sig, at der er nogen i Folketinget, der mener, at vi skal vedtage lovgivning, der er i strid med grundloven. Det håber jeg da så sandelig ikke.

Kl. 10:40

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. John Dyrby Paulsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:41

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det, formand. Det er et besynderligt forløb, vi har set i den her sag, både generelt med børnechecken og også med det her beslutningsforslag fra Konservative. Jeg undrede mig, da jeg hørte Venstres ordfører stå heroppe på talerstolen. Flere gange fik ordføreren spørgsmålet, om det er Venstres holdning, at regeringen skal tage den her sag til EU-Domstolen. Hver gang var der ikke noget svar overhovedet. Hver gang kom ordføreren tilbage til et eller andet med, at regeringen har brugt for lang tid, så nu er det også et problem, at regeringen var grundig, da vi fik en henvendelse fra Europa-Kommissionen i april 2013.

Regeringen var så grundig, at vi spurgte topjurister i fem forskellige ministerier om, hvad de mente om det her. Svaret var alle steder nøjagtig det samme: Her er vi imod EU-retten, og her ville vi også tage en sag, hvis den kom til EU-Domstolen – vi ville blive til grin, hvis vi gjorde det. Det er måske derfor, Venstre i virkeligheden ikke vil have, at vi skal have den her sag til EU-Domstolen, og derfor, at

Venstres ordfører konstant løb rundt om det spørgsmål, som blev stillet meget klart flere gange fra salen.

Hvad er fakta i den her sag? Fakta er, at vi ved fra juristerne, at det her forslag er imod EU-retten. Vi ved også fra hr. Lars Løkke Rasmussen, formanden for Venstre, at han har samme vurdering, og at det her mere er en politisk sag, end det er et spørgsmål om, at Danmark skal leve op til de internationale forpligtelser, vi alle sammen her i salen har besluttet at vi vil leve op til. Så er der i øvrigt det sidste faktum, som man ikke skal se helt bort fra, nemlig at vi har valg til Europa-Parlamentet den 25. maj, altså i den her måned. Folk kunne jo få den tanke, at det her for Venstre ikke er et spørgsmål om, at Danmark skal overholde sine internationale forpligtelser, men mere et spørgsmål om, at man gerne vil have den her sag kørende indtil valget, fordi man mener, at man har en folkelig opbakning til et noget besynderligt standpunkt, nemlig at vi skal overholde EU-retten, men det behøver vi vist ikke alligevel, så længe det tjener Venstres interesser.

Når man ser på fakta i den her sag, ser man, at det er sådan, at Danmark på de mennesker, der modtager den såkaldte børnecheck, som altså i den her sammenhæng arbejder i Danmark, men bor i udlandet, har et samlet overskud, når børnechecken og andre sociale ydelser er trukket fra deres skattebetaling, på 240 mio. kr. om året. Det koster 15 mio. kr., at vi ikke kan opretholde det optjeningsprincip, som V og K indførte i 2010 vistnok imod anbefalinger fra den daværende regerings egne jurister. Det er i hvert fald det, Berlingske har afdækket. Så det her er ikke beløbsmæssigt noget, der kan give anledning til den store bekymring. Tværtimod har vi et klækkeligt overskud på det.

Tilbage til den sag, vi behandler nu her i dag. Det er et beslutningsforslag fra Konservative, som i virkeligheden er imod EU's grundlæggende regler, vi har skrevet under på. Det giver sig selv, at man alene på den baggrund ikke kan stemme for det her beslutningsforslag. Tak for ordet.

Kl. 10:45

Formanden:

Der er foreløbig fire korte bemærkninger. Først hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 10:45

Brian Mikkelsen (KF):

Det er meget svært at finde ud af, hvad Socialdemokraterne mener i den her sag, for et af argumenterne, som ordføreren nævner, er, at konstruktionen her giver overskud for danske statsborgere. Derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, om Socialdemokratiet stadig holder fast i princippet om ret og pligt, at der er en samfundskontrakt i Danmark, som betyder, at man bor, arbejder og betaler skat i Danmark, før man optjener retten til offentlige ydelser. Så til Socialdemokraterne: Er man egentlig for eller imod et optjeningsprincip, er man egentlig for eller imod, at man skal have bidraget til samfundet, før man får adgang til at optjene retten til offentlige ydelser?

Kl. 10:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:45

John Dyrby Paulsen (S):

Det er sådan set meget enkelt: Vi skal overholde de internationale spilleregler, vi har skrevet under på. Og vores egne jurister i fem forskellige ministerier har sagt, at det optjeningsprincip, som VK indførte, ikke overholder de regler, vi har skrevet under på internationalt, og derfor kan vi ikke opretholde optjeningsprincippet for børnechecken. Det er jo sådan set meget enkelt.

Det, vi har forsøgt, er jo i de her forhandlinger at finde en anden vej. Venstre og Konservative har fået forelagt et udkast til en aftale,

der indeholder 12 forskellige punkter, hvor vi forsøger at finde en anden vej her. Jeg har ikke hørt Venstre og Konservative være imod det, jeg har kun hørt Venstre og Konservative snakke et eller andet tåget om, at det her skulle vi føre til EU-retten og forsøge at få en dom, vil vidende at alle jurister i Danmark siger, at den sag taber vi.

Så det her er et spørgsmål om, hvorvidt vi vil overholde de internationale forpligtelser, vi har, og der er vores svar: Ja. Det er også et spørgsmål om, hvorvidt vi vil føre en sag, som vi ikke kan vinde, til EU-Domstolen og blive til grin, og der er vores svar: Nej, det synes vi ikke er en særlig god idé.

Kl. 10:47

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 10:47

Brian Mikkelsen (KF):

Ordføreren svarer jo ikke på spørgsmålet. Spørgsmålet lød i al sin enkelhed: Støtter Socialdemokratiet optjeningsprincippet? Støtter Socialdemokratiet tanken om, at man skal optjene retten til at modtage offentlige ydelser? Så kan vi tage den juridiske diskussion, det kommer vi til. Vi vil også meget gerne diskutere de syv konkrete forslag til løsning af den her udfordring, som V og K har stillet. Det skal vi nok komme til senere hen i debatten. Men nu er spørgsmålet til Socialdemokratiet: Støtter man optjeningsprincippet, støtter man det rimelige og retfærdige i, at man skal have bidraget til samfundet, før man får adgang til offentlige ydelser?

Kl. 10:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:47

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg synes nu, at jeg svarede meget klart på det spørgsmål. Det er klart, at når man arbejder i Danmark, skal man betale skat fra dag et i Danmark. Når vi får at vide af Europa-Kommissionen, at de regler, vi har, er imod de regler, vi selv har skrevet under på at vi vil overholde, nemlig de internationale forpligtelser, også i EU-systemet, når vi får at vide, at vi ligger uden for de rammer, vi selv har aftalt, så bliver vi da nødt til at gøre noget ved det. Så enkelt er det, vil jeg sige til hr. Brian Mikkelsen, så enkelt er det faktisk.

Kl. 10:48

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:48

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren. I BT den 15. maj 1993 – det er ikke uvæsentligt, og det vil fremgå lige om lidt – udtalte den daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen:

»Det er slået udtrykkelig fast i Edinburgh-aftalen, at det enkelte land helt bestemmer sin sociallovgivning.«

Mener ordføreren, at det løfte eller det udsagn holdt vand, når man kigger på hele forløbet omkring børnechecken og de andre velfærdsydelser, der har været til diskussion gennem det sidste års tid?

Kl. 10:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:49

John Dyrby Paulsen (S):

Ja, det mener jeg faktisk det gør. Vi bestemmer selv, hvordan vi vil indrette vores sociallovgivning i Danmark, men vi har også skrevet

under på nogle internationale forpligtelser i forhold til EU-systemet, som vi selvfølgelig skal overholde. Men inden for de rammer bestemmer vi jo selv, hvordan vi vil indrette vores sociallovgivning.

Igen skal jeg vende tilbage til, at det altså er en meget, meget lille del af dem, der får børnecheck i Danmark, som bor i udlandet. Og alle dem, der får børnecheck i Danmark, betaler jo skat, og de betaler så væsentlig mere skat i Danmark, end de får via børnecheck og andre sociale ydelser.

Kl. 10:49

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:49

Finn Sørensen (EL):

Jeg spurgte jo ikke om omfanget eller princippet, i forhold til at når man betaler skat, har man adgang til velfærdsydelser; det princip er ordføreren og jeg tilfældigvis enige om. Nej, jeg spurgte til det helt principielle, at den danske befolkning utallige gange gennem årene er blevet lovet, at medlemskabet af EU og EF ikke ville få nogen konsekvenser for vores velfærdsmodel og vores arbejdsmarkedsmodel. Nu har vi inden for det sidste års tid fået det ene eksempel efter det andet på, at vi ikke bestemmer selv. Vi bestemmer ikke selv, hvem der har adgang til de velfærdsydelser, som det danske Folketing beslutter, og det er vel en del af sociallovgivningen, at man selv bestemmer det.

Så jeg vil gerne bede ordføreren forholde sig mere direkte til, om det ikke er sådan, at ordførerens parti sådan set har bildt befolkningen noget ind, som ikke passer, nemlig at vi bestemmer selv.

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg vil bare lige til den første bemærkning sige: Jeg synes nu ikke, det er så tilfældigt, at Socialdemokraterne og Enhedslisten engang imellem er enige om noget; det synes jeg vi har mange eksempler på.

Det næste, jeg vil sige: Nej, jeg synes altså ikke, man kan sige, at vi med hensyn til sociallovgivningen sådan er bundet nærmest på hænder og fødder i forhold til EU-systemet. Det mener jeg ikke er korrekt. Jeg mener stadig, at vi har vide muligheder for at indrette vores socialsystem, så det passer efter de ting og de muligheder, vi har i Danmark, men også efter hensyn til dansk økonomi i al almindelighed. Jeg mener altså ikke, at der på det her område er noget problem, nærmest tværtimod.

Kl. 10:51

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for ordet. Vi kan jo kort konstatere, at vi i Danmark har en mindretalsregering, som administrerer i strid med lovgivning, der er demokratisk vedtaget af Folketinget. Vi har så en situation her om lidt, der går ud på, at et klart flertal i Folketinget igen stadfæster, at man gerne vil have, at regeringen skal administrere efter den gældende lovgivning. Og så kommer der det helt uhørte ind i det, nemlig at den mindretalsregering så vælger at sige: Det er vi sådan set fuldstændig ligeglade med. Vi vil ikke administrere efter det, som Folketinget siger.

Er den socialdemokratiske ordfører ikke enig i, at det er fuldstændig uhørt, at man har en regering, som ikke administrerer efter det, som et flertal i Folketinget nu har vedtaget her om lidt?

Kl. 10:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:51

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er enig i, at det selvfølgelig er vigtigt, hvad Folketinget siger i de forskellige sammenhænge. Men der er her et juridisk rum, vi også skal holde os inden for, og hvis det er sådan, når der bliver lavet et beslutningsforslag, der siger noget bestemt, at vi så ikke juridisk kan holde os inden for de rammer, så er regeringen faktisk forpligtet til at holde sig inden for de juridiske rammer og kan ikke følge det flertal. Det er sådan nogle lidt spegede regler, og jeg forstår jo udmærket bekymringen på det her område. Men når det her forslag er fremsat som et beslutningsforslag, så kan regeringen faktisk ikke gøre andet end at holde sig inden for det juridiske rum, der er. Det juridiske rum vurderes jo af juridiske eksperter i ministerierne.

Kl. 10:52

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:52

Dennis Flydtkjær (DF):

Vi står jo i den spegede situation, at regeringen undskylder sig med at sige, at det her er et beslutningsforslag, og at det ikke er juridisk bindende for regeringen. Men som folketingsmedlemmer har vi ikke mulighed for at fremsætte et lovforslag, der siger, at regeringen bare pålægges at opretholde gældende lovgivning. Så er man nødt til at lave en ændring, og så vil et flertal i Folketinget måske komme og sige, at der vil vi ikke støtte en ændring. Man kan ikke bare fremsætte det præcist samme forslag igen, som allerede er gældende lovgivning, og det er sådan set meget logisk, for det burde jo være det, vi administrerede efter.

Så jeg synes bare, at det er en fuldstændig uhørt situation, vi står i. Folketinget kan ikke pålægge regeringen, at den skal følge gældende lovgivning, og regeringen undskylder sig med en juridisk vending om, at den godt kan slippe ud af den her saks ved bare at gøre det modsatte af det, Folketinget vedtager. Jeg håber bare, at Socialdemokraterne vil være enige med mig i, at det altså simpelt hen er en blindgyde. Det er uhørt. Det er en hån mod folkestyret, at man står i en sådan situation, at en mindretalsregering ikke administrerer efter det, Folketinget ret klart udtrykker man gerne vil have den skal gøre.

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

John Dyrby Paulsen (S):

Joh, jeg medgiver Dansk Folkeparti, at det altså er en lidt besynderlig situation. Det er jeg fuldstændig enig i. Jeg medgiver ikke, at det her for regeringen er en undskyldning. For regeringen kan ikke gå ud over de juridiske rammer. Det er simpelt hen umuligt.

Jeg kunne også sige, at hvis man gerne ville have opretholdt det optjeningsprincip, som EU siger er imod EU-retten, og som juridiske eksperter i Danmark siger er imod EU-retten – jeg har ikke fundet en eneste juridisk ekspert, der siger, at det her kan vi godt opretholde, så alle er enige om, at det her er imod EU-retten – så kunne man jo, hvis man gerne ville opretholde en eller anden form for optjeningsprincip eller andre principper, have foreslået en anden vej. Vi har ba-

re ikke hørt noget som helst forslag, der holder sig inden for de juridiske rammer, til, hvordan vi kunne løse det her problem. Det er derfor, vi er havnet i den besynderlige situation. Jeg er helt enig med ordføreren i, at det er en besynderlig situation, og den er også lidt svær at forklare. Men grunden til det er jo altså, at vi ikke har set noget konstruktivt forslag fra dem, der gerne vil have, at vi opretholder det princip.

Kl. 10:54

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:54

Torsten Schack Pedersen (V):

Den socialdemokratiske ordfører sagde i svaret til hr. Finn Sørensen, at der var vide rammer for, hvad vi kunne lave af nationale regler. Og nu siger ordføreren, at han ikke har set eller er blevet præsenteret for forslag, som levede op til det. Men der kunne jeg jo godt tænke mig at høre Socialdemokratiets politiske mening om, hvorvidt det er o.k., at man optjener ret til en børnecheck fra første dag eller fra første time, man arbejder?

Hvis Socialdemokratiet mener det, som jeg i hvert fald har hørt en række socialdemokratiske folketingsmedlemmer sige, nemlig at det nok savnede lidt rimelighed, har Socialdemokratiet så udover forslaget om at ændre juraen, som regeringen har sendt i høring, andre bud på at sikre den rimelighed, som flere socialdemokratiske folketingsmedlemmer har efterspurgt i forhold til at sikre et værn mod, at man optjener ret til børnefamilieydelsen fra den første time, man er på det danske arbejdsmarked?

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:55

John Dyrby Paulsen (S):

Da jeg har hørt det her første gang, studsede jeg da også over det og tænkte, om det i virkeligheden kunne være rigtigt. Men det, der er sandheden, er jo, at vi skal holde os inden for de juridiske spilleregler, vi selv har skrevet under på, i EU i den her sammenhæng. Det kan der ikke herske tvivl om.

Med hensyn til, om regeringen har gjort noget, vil jeg sige, at hr. Torsten Schack Pedersen jo udmærket godt ved, at der ligger et udkast til en aftale, med 12 eller 13 forskellige punkter, tror jeg, det er, om en indsats. Det er bl.a. punktet om at indeksere børnechecken i forhold til der, hvor børnene bor, som vi vil forsøge at få igennem i EU, og en lang række andre tiltag, nogle af dem har Venstre selv foreslået.

Så det er jo ikke, fordi regeringen ikke har forsøgt at få en aftale med Venstre. Tværtimod. Jeg synes, at skatteministeren har strakt sig meget, meget langt og været meget forhandlingsvillig, også meget kreativ, med hensyn til hvad sådan en aftale kunne indeholde. Og så skal jeg høre hr. Torsten Schack Pedersen stå her på talerstolen og sige, at regeringen ikke vil høre på Venstres forskellige forslag.

Jeg tror, at langt de fleste af Venstres forskellige forslag er med i udkastet til den aftale, som hr. Torsten Schack Pedersen jo også har set.

Kl. 10:56

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu refererer Socialdemokratiets ordfører noget fra et udkast, der hverken er aftalt, offentliggjort eller andet. Men nok om det. Men når den socialdemokratiske ordfører nævner det, skal jeg bare vide, om der er nogen af de forslag, som den socialdemokratiske ordfører tænker på, der har en virkning her og nu. Er der nogen af dem, der sætter et værn op mod, at man optjener ret til børnefamilieydelsen fra den første time, man er på arbejdsmarkedet? Er det det? For det er der mig bekendt absolut ikke. Det er jo også det, som der er blevet efterspurgt langt ind i Socialdemokratiets egne rækker, og jeg kan så forstå, når nu ordføreren selv omtaler det, at der stadig væk ikke er noget bud på det fra Socialdemokratiets side.

Kl. 10:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:57

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg synes, der er en lang række af de her forslag, som jo forsøger at finde en vej igennem den situation, som forslaget fra V og K i 2010 jo i virkeligheden har bragt os i, fordi vi er i strid med EU-reglerne, altså med nogle regler, vi selv har skrevet under på vi vil overholde.

Men jeg synes jo også, at det er lidt underligt sådan at skulle høre Venstre sige: Jamen så må regeringen finde på et eller andet. Venstre er jo ikke selv kommet med noget forslag, der ligesom gjaldt fra dag et. Vi har hørt en lang række forslag, og dem vil jeg godt kvittere for og sige, at de forslag også er med i det udkast til aftale, som vi begge to har set. Men jeg har ikke hørt, at Venstre er kommet med et konstruktivt forslag, der løser det her problem fra dag et.

Kl. 10:58

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 10:58

Christian Juhl (EL):

Jeg rejser for tiden lidt rundt med Lissabontraktaten under armen, fordi jeg synes, det er et vigtigt dokument at diskutere, ikke fordi vi aldrig fik lov til at stemme om den, men fordi der jo står ret meget forpligtende i den. Lad os tage en ikke helt tilfældig artikel, nemlig artikel 48 – den hed i EF-systemet i gamle dage artikel 42. Den handler om social tryghed for vandrende arbejdstagere, selvstændige og pårørende. Der står:

»Europa-Parlamentet og Rådet vedtager efter den almindelige lovgivningsprocedure de foranstaltninger vedrørende social tryghed, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, især ved at indføre en ordning, som gør det muligt at sikre vandrende arbejdstagere og selvstændige samt deres ydelsesberettigede pårørende.«

Så står der nogle ret skrappe formuleringer om, hvad det betyder, nemlig at der tidsmæssigt skal lægges sammen, og at det også skal omfatte familierne. Mener ordføreren stadig væk, at vi selv bestemmer vores socialpolitik med den her paragraf, eller hvordan vurderer ordføreren paragraffen? Er det stramme regler? Jeg tænker her på svaret til hr. Finn Sørensen før med udtalelsen om, at det bestemmer vi selv.

Kl. 10:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:59

ordfører kunne oplyse mig om, om han mener, at velfærdsturisme i sig selv er et problem og en udfordring. Ja eller nej?

Kl. 11:02

John Dyrby Paulsen (S):

Det er jo sådan, at vi selv bestemmer vores sociallovgivning og indretningen af den, men det er også lige så klart, at vi skal overholde de internationale spilleregler, vi har skrevet under på, og det, vi i virkeligheden har skrevet under på i EU, er en form for solidaritet med de øvrige lande i EU på det her område, så vi ikke forskelsbehandler folk, der kommer til Danmark, og som i øvrigt lægger deres skattebetalinger i Danmark. Så det her er i virkeligheden et udtryk for en form for solidaritet, som jeg synes man skal hilse velkommen, og som jeg ikke forstår at Enhedslisten ikke også sætter pris på.

Kl. 11:00

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 11:00

Christian Juhl (EL):

Solidaritet er jo en ting. En anden ting er, at vi diskuterer, om vi har mulighed for selv at gøre det, om vi har mulighed for selv at beslutte, hvordan reglerne skal være. For vi er en situation, hvor EU-systemet underminerer velfærdsstaterne, og i den sammenhæng er det vigtigt at diskutere, om vi så har ret til at opretholde vores system, eller om vi langsomt skal lade det nedbryde af EU-systemernes fejlagtige opfattelse af, hvordan et samfund skal være.

Det er jo det, der er det grundlæggende, for der er ikke meget solidaritet tilbage, hvis vi fuldstændig smadrer samtlige velfærdssystemer. Det er vi forhåbentlig enige om, og det er derfor, jeg mener, at når der står en velfærdssystemsnedbrydende ting, hvor man direkte dikterer, at velfærdssystemet skal nedbrydes her, så skal vi vil følge det, så længe vi er medlem af EU – eller hvad? Og dermed har vi jo ikke den frie ret til selv at bestemme over vores socialpolitik.

Kl. 11:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:01

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er ikke enig i, at det her er en nedbrydning af velfærdssystemet. Det ligger ikke i det. Jeg mener faktisk, at der ligger en meget positiv solidaritet i det. Men må jeg så ikke sige meget klart: Hvis man har den holdning i Venstre og Konservative, at de her regler og det, at vi nu skal følge EU-reglerne og ikke kan have optjeningsprincippet, er en trussel mod velfærdssystemet, så må jeg sige, at den langt, langt største trussel mod velfærdssystemet i det her land er Venstres nulvækst. Så i den sammenhæng er Venstre en langt, langt større trussel, og det tror jeg egentlig også Enhedslisten er fuldstændig enig med mig i.

Kl. 11:01

Formanden:

Hr. Jakob Engel-Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 11:01

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Når man sådan følger debatten og har gjort det gennem længere tid, kan man hurtigt komme i tvivl om, om den socialdemokratiske ordfører og Socialdemokratiet i det hele taget opfatter velfærdsturisme som et problem. Jeg husker en spørgetime i Folketingsalen for nylig, hvor statsministeren udtrykte, at det måske var et problem efter gennem længere tid primært at have opfattet det som en juridisk diskussion. Så når vi nu når til at skulle tage stilling til beslutningsforslaget, ville det være rart, om den socialdemokratiske

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:02

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er enig i, at vi skal være opmærksomme på det her område. Jeg er også enig i, at det, der både må være, skal være og er udgangspunktet for EU-systemet, er arbejdskraftens frie bevægelighed. Det er ikke en fri bevægelighed mellem sociale systemer og slet ikke en sådan hensynsløs udnyttelse af sociale systemer – så langt er jeg enig. Så vi skal være opmærksomme på det her. Når det er sagt, må jeg altså også sige, at lige nøjagtig på det her område må vi bare konstatere, at de skattebetalinger, som de mennesker, vi her snakker om, lægger i Danmark, overstiger de sociale ydelser, herunder børnechecken, de får, med 250 mio. kr., altså en kvart milliard om året, og det tyder ikke på, at der er noget problem på det område.

Kl. 11:03

Formanden:

Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 11:03

Jakob Engel-Schmidt (V):

Den socialdemokratiske ordfører fremlægger et økonomisk faktum, som det selvfølgelig er umuligt at være uenig i, og det anerkender jeg. Og jeg er også glad for svaret, for vores bekymring bygger jo på et fremtidsscenario, hvor det ikke længere er en positiv forretning, men hvor vi er nødt til at sætte skotter op for at gardere vores velfærdssystem. Jeg fornemmer også, at man i Socialdemokratiet er optaget af det, og at man egentlig gerne ville have lukket en aftale, der havde gjort noget ved det for længere tid siden.

Som debatten har vist, har vi jo foreslået flere løsningsmodeller, men er blevet afvist. Og ifølge sådan parlamentarisk tradition kunne man jo forestille sig, at regeringen fremlagde et løsningsforslag, en model, som vi sammen kunne være enige om. Det er ikke sket, og det er jo derfor, vi er nået hertil i dag. Er ordføreren ikke enig med mig i, at det ville have været bedre, om regeringen havde foreslået andet end blot at vende udbetalingen om for at undgå misbrug i stedet for at kritisere oppositionen for ikke at komme med levedygtige forslag?

Kl. 11:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:04

John Dyrby Paulsen (S):

Nu er det jo sådan, at vi har haft en række forhandlinger, hvor spørgeren ikke har været med, og derfor er spørgeren undskyldt, men dem har vi faktisk brugt til at forsøge at tale os ind på hinanden. Vi har taget mange af de ting, som Venstre, og Konservative i øvrigt, har foreslået i den her sammenhæng, med i det udkast, vi har fremlagt, men det bliver jo indtil videre inde i forhandlingslokalet. Jeg er da ærgerlig over, at vi ikke har kunnet nå en aftale på det her område, for jeg mener faktisk, der er mange ting, vi er enige om. Men lad os nu se, om vi ikke kan nå det engang; det bliver måske nok først efter EP-valget, men lad os se, om vi ikke kan få en aftale.

Kl. 11:04

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 11:04

Kl. 11:07

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Jørgen Dyrby Paulsen om, hvad han mener om børnechecken. Et er, hvad EU mener, men hvad mener hr. John Dyrby Paulsen om det? Hvis man f.eks. kommer til landet her og får børnecheck, kan man sende børnechecken ud af landet. Hvis hr. John Dyrby Paulsen synes, at det er i orden, at man godt kan det, hvad betyder det så for dem, der kommer hertil, i forhold til at de bliver lavere lønnet, så det bliver en del af den sociale dumping? Derfor vil jeg gerne spørge hr. John Dyrby Paulsen, om det er den rigtige måde at gøre det på.

Kl. 11:05

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:05

John Dyrby Paulsen (S):

Lad mig svare på spørgsmålet med en lidt anden indgangsvinkel. Hvis man bor i et andet land end Danmark, søger arbejde, fordi der ikke er arbejde i ens hjemland, får arbejde i Danmark, vil det jo, hvis ens familie er i hjemlandet, være lidt mærkeligt, at man så ikke kan sende penge hjem til at forsørge børn og eventuelt en kone, der måske ikke har noget job i hjemlandet. Det synes jeg ville være meget, meget underligt. Derfor kan man jo ikke gå ind og sige, at det er lige nøjagtig de penge, som eventuelt måtte være givet til vedkommende i børnecheck, der ikke må sendes ud, mens man godt må sende en del af den løn, som man får i Danmark efter skat, for vedkommende betaler jo skat i Danmark, ud. Det ville være lidt mærkeligt. Så i lyset af det princip, at når vedkommende altså arbejder her i Danmark, tjener penge her i Danmark, betaler skat her i Danmark og også har ret til de sociale ydelser, fordi vedkommende betaler skat, vil jeg ikke pålægge vedkommende ikke at måtte forsørge sin familie, fordi familien bor i et andet land.

Men det, som ordføreren vel rører ved, er, om man kan forestille, at nogen arbejdsgiver bruger børnechecken som en del af social dumping, nemlig ved at betale lavere løn, og det kan man sagtens forestille sig, og det er jeg imod, men det bekæmper vi bare ikke med det her beslutningsforslag. Det bekæmper vi med en indsats mod social dumping, og den holdning er vi jo sammen om at have, og det gør vi i mange andre sammenhænge.

Kl. 11:07

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 11:07

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I forlængelse af det vil jeg spørge hr. John Dyrby Paulsen om noget andet. Som udgangspunkt kan man jo tjene penge og få børnepenge og alt muligt andet i det her land, hvor man betaler skat, men hvis pengene bliver sendt ud af landet, ved man jo godt, at arbejdsgiverne i virkeligheden bruger det til at holde folks løn nede. Så som udgangspunkt vil jeg spørge, hvorfor vi ikke bare kan sige, at man kan tjene penge her og få børnecheck herhjemme, men ikke, hvis man sender dem ud af landet. Det vil være den bedste måde at håndtere social dumping på.

Kl. 11:07

Formanden:
Ordføreren.**John Dyrby Paulsen (S):**

Jeg vil stadig tilbage til, at hvis folk, der tjener penge her i landet ved at arbejde og betaler skat, og hvis familier er et andet sted, ikke skulle sende penge hjem til familien, har jeg svært ved dels at acceptere det, dels at forstå, at det ikke skulle være helt o.k.

Men den anden del af spørgsmålet er selvfølgelig, om nogen arbejdsgivere bruger det her som en form for dumping af lønnen og dermed social dumping. Ja, det kan man, som jeg sagde før, godt forestille sig, og det er det, vi skal sætte ind over for, men det løser det her beslutningsforslag fra De Konservative ikke, dels fordi og primært fordi det jo er imod EU-retten, og derfor kan vi ikke indføre de her regler. Det samme gælder i øvrigt Enhedslistens forslag om kun at udbetale børnepenge til børn, der er i Danmark. Det er også imod EU-retten, og derfor kan vi ikke gennemføre det.

Kl. 11:08

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Dennis Flydtkjær som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:08

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

For en mindretalsregering eller for en regering i det hele taget burde det mest naturlige i verden jo være, at man følger den gældende lovgivning og administrerer efter den gældende lovgivning. Der er vi i den barokke situation, at det har vi lige nu en regering der ikke gør.

Vi har et jo et flertal i Folketinget, der har vedtaget de gældende regler om børne- og ungeydelsen, men der har man altså efter henvendelse fra en EU-embedsmænd valgt at administrere anderledes. Vi er altså i den situation, at vi her senere i dag skal stemme om et beslutningsforslag, der pålægger regeringen at administrere efter den gældende lovgivning, hvilket jo igen burde være det mest naturlige, men vi kommer så i den groteske situation, at regeringen klart har sagt, at de ikke vil følge en opfordring fra et stort flertal i Folketinget. Det gør, at vi står med en skandale, en brandalvorlig situation, for det er faktisk, synes jeg, en stor hån mod Folketinget, at man bare administrerer videre, selv om der er et klart flertal, der pålægger regeringen at administrere efter de gældende regler.

I Dansk Folkeparti synes vi sådan set, det er godt, at vi har et optjeningsprincip. Det er kun rimeligt, at man ikke kan komme her til landet og optjene retten til børnecheck, men også til 122 andre ydelser, fra dag et med en meget minimal indsats på 9 timer om ugen. Det er jo ikke andet en god avisrute, at plukke nogle jordbær, at stå på en tankstation, eller have et andet fritidsarbejde – det kan være mange forskellige ting. Vi synes ganske enkelt ikke, det er rimeligt, at man kan få del i danske ydelser efter en så minimal indsats.

Vi havde sådan set håbet på, at regeringen ville følge det, Folketinget havde vedtaget, så vi kunne holde fast i optjeningsprincippet, men også tage kampen op med EU eventuelt i samarbejde med andre lande som England, Tyskland, Holland eller Østrig, som har valgt at tage kampen op med EU. Der har regeringen valgt at være meget passiv, og det synes vi da er utrolig ærgerligt.

Så vi står i den mærkværdige situation, at man kort og godt kan konstatere, at vi har en mindretalsregering, som administrerer i strid med gældende lovgivning; vi har et klart flertal, som om lidt stadfæster, at man ønsker, at regeringen igen skal administrere efter den gældende lovgivning, og det vælger regeringen så bare se stort på, og det synes jeg ganske enkelt er uheldigt.

Men i Dansk Folkeparti kan vi naturligvis støtte det her beslutningsforslag – vi er selv medfremsætter sammen med De Konservative og Liberal Alliance, så alt andet ville være unaturligt. Så vi støtter selvfølgelig beslutningsforslaget.

Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Først er det hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:11

den var før VKO-loven. Så jeg er da glad for, at Dansk Folkeparti vil støtte det og forholder sig pragmatisk til det.

Jeg spurgte bare ind til det principielle, og det synes jeg ikke jeg fik noget svar på: Er det ikke en diskriminerende lovgivning, at nogle mennesker skal betale det samme i skat som alle andre, men de har ikke adgang til de samme ydelser?

Kl. 11:14

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren. Jeg vil prøve at finde ud af, hvad ordføreren egentlig mener om optjeningsprincippet. Nu siger ordføreren, at det er et godt princip, og jeg har forstået, at det egentlig i sin tid var Dansk Folkeparti, der var en drivkraft i at få indført det her optjeningsprincip i loven fra 2010. Samtidig har ordføreren ved behandlingen af Enhedslistens lovforslag nr. L 160 sagt, at man ville støtte Enhedslistens lovforslag. Men det lovforslag gør jo op med optjeningsprincippet, for vi synes, det er diskriminerende.

Det vil jeg gerne have at ordføreren forholder sig til. Hvad er ordføreren principielle holdning til det? Hvis ordføreren fastholder, at man støtter optjeningsprincippet, som man selv var med til at vedtage, må ordføreren svare på, om det ikke er en klart diskriminerende lovgivning, fordi det, der ligger i det, jo er, at mennesker, der betaler skat her i landet – en stor gruppe af danske og udenlandske statsborgere – bliver diskrimineret. De skal betale det samme i skat som os andre, men de har ikke adgang til de samme ydelser.

Kl. 11:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:12

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for spørgsmålet. Jeg troede egentlig også, jeg havde fået forklaret det godt, da vi behandlede Enhedslistens lovforslag. Det er korrekt, at vi regner med at ende med at støtte Enhedslistens forslag, ikke fordi vi synes, det er godt, at man fjerner optjeningsprincippet, men fordi vi faktisk synes, at det er vigtigt, at man har en regering, der også administrerer i overensstemmelse med det, som Folketinget har vedtaget. I Dansk Folkeparti har vi faktisk stillet et ændringsforslag til Enhedslistens forslag, så man både gør det, som Enhedslisten siger, nemlig kræver, at børnene skal være i Danmark, men også beholder optjeningsprincippet. Vi har ikke den store forhåbning om, at der bliver et flertal i Folketinget for vores ændringsforslag, og så står vi selvfølgelig tilbage med hr. Finn Sørensens forslag.

Der synes vi rent principielt, at det altså er utrolig vigtigt. Det er u hørt med den situation, vi har i dag, hvor vi har en regering, der administrerer i strid med Folketinget. Der er det da trods alt bedre, at vi bakker op om Enhedslistens forslag, så vi trods alt får en mere normal, hvad kan man kalde det, lovmæssig praksis, på samme måde, faktisk, som Enhedslisten i dag støtter det her beslutningsforslag af samme grund, selv om det egentlig bibeholder optjeningsprincippet, som Enhedslisten er modstander af. Men man synes principielt, at regeringen altså skal overholde det, som Folketinget nu engang har vedtaget. Så det er faktisk den samme argumentation, kan man sige, som gør, at Enhedslistens støtter beslutningsforslaget i dag.

Kl. 11:13

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:13

Finn Sørensen (EL):

Forskellen er jo, at i det ene tilfælde har vi en gældende lov, som er vedtaget i 2010 – og man må forholde sig til, om regeringen skal administrere efter den, eller om den ikke skal, og der mener Enhedslisten, at det bør regeringen gøre – og i det andet tilfælde har vi et helt nyt lovforslag, der gør, at man vender tilbage til retstilstanden, som

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:14

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er rigtigt, at jeg faktisk fik et spørgsmål nr. 2 i første runde, og det beklager jeg at jeg ikke fik svaret på. Det var ikke bevidst.

Jeg synes faktisk ikke, det er diskriminerende. Tværtimod synes vi i Dansk Folkeparti, at det er rimeligt, at man også viser, at man har opholdt sig i landet i en årrække, i det her tilfælde 2 år, og betalt skat i Danmark i en periode, inden man får del i samtlige ydelser. Vi synes tværtimod, det er urimeligt over for folk, der har betalt skat i Danmark og levet her i måske 10, 20 eller 30 år og bidraget til det danske samfund og været med til at opbygge det, vi har i dag, at de så kan se, at der kan komme folk ind og optjene ret til bl.a. ikke bare børnecheck, men også 127 andre ydelser, med en minimal indsats på 9 timer om ugen ved at arbejde med en avisrute eller andre ting. Vi synes kun, det er rimeligt, at man i en periode viser, at man faktisk bidrager til Danmark, inden man får del i goderne.

Kl. 11:15

Formanden:

Hr. Christian Friis Bach for en kort bemærkning.

Kl. 11:15

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Kan hr. Dennis Flydtkjær bekræfte, at en grundig analyse fra Dansk Arbejdsgiverforening viser, at EU-borgere, der kommer til Danmark, og østeuropæere, der kommer til Danmark og arbejder og betaler skat, i gennemsnit bidrager markant og positivt til det danske velfærdssamfund, ja, faktisk giver et betydeligt større bidrag til dansk velfærd end den gennemsnitlige dansker?

Kl. 11:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:15

Dennis Flydtkjær (DF):

Nej, jeg ser det ikke som min opgave at sidde og blåstemple interesseorganisationernes egne regnestykker. Men jeg kan bl.a. forholde mig til det, som Finansministeriet kom med sidste år, i forbindelse med et spørgsmål fra hr. Joachim B. Olsen mener jeg det var, og som viste, at det faktisk gav underskud for den danske stat, hvis man valgte både at tage alle ydelserne med, hvad de betaler i skat, og hvordan de ellers bruger det danske samfund. Der gav det faktisk underskud, og det var regeringens egne beregninger. Men jeg skal ikke sidde og blåstemple en eller anden interesseorganisationens beregninger.

Kl. 11:16

Formanden:

Hr. Christian Friis Bach.

Kl. 11:16

Christian Friis Bach (RV):

Hr. Dennis Flydtkjær nævner, at det er et stort problem, at østeuropæere kommer herop, arbejder 9 timer og hæver en børnecheck. Kan

ordføreren give et cirkatal på, hvor mange det drejer sig om, som gør det, altså kommer herop og arbejder 9 timer og får en børnecheck? Er det et stort problem? Hvor mange er der tale om?

Kl. 11:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:16

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er korrekt, at det ikke er et stort problem rent pengemæssigt med børne- og ungeydelsen, eller børnechecken, som folk kender den som. Det er mere et principielt problem. Og jeg synes også, man burde brede diskussionen ud til at handle om meget andet, for bl.a. en artikel fra Ekstra Bladet viste, at det var 123 ydelser, man med en meget minimal indsats kunne få del i som østeuropæer eller i det hele taget EU-borger. Jeg synes, det er et meget principielt spørgsmål, og jeg synes ikke, det er rimeligt, at man kan komme hertil og optjene retten til mange ydelser fra dag et. Jeg medgiver, at det ikke er et stort problem i kroner og øre, men principielt er det et kæmpe problem.

Kl. 11:17

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det, så vidt jeg kan se, hr. Finn Sørensen som ordfører for Enhedslisten. Der er ikke andre til stede. Nå, det har jeg ikke noteret, dels stod der en anden ordfører, dels har jeg ikke set nogen markering, men hr. Christian Friis.

Kl. 11:17

(Ordfører)

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. I dag bliver en trist mærkedag for Danmarks deltagelse i det europæiske samarbejde, måske ikke på grund af Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti eller Enhedslisten – de er alle i ordets oprindelige betydning konservative partier med stort fokus på nationalstaten, og de stemmer som forventet – men på grund af Venstre, et parti, der har stået helt forrest i at opbygge det europæiske samarbejde, et parti, der har kæmpet imod danske EU-forbehold, fordi vi skulle være helt og fuldt med til at sikre freden og fremgangen i Europa, et parti, der gik forrest i hele Europa for at sikre, at landene i Østeuropa kom med i det europæiske samarbejde, og det parti stemmer sig i dag lidt ud af Europa. Venstre gør i dag EU-samarbejdet til et politisk og juridisk tag selv-bord, men det er det ikke.

EU er et forpligtende samarbejde med grundlæggende rettigheder og regler, som vi selv har forhandlet, som vi selv har tilsluttet os, som vi har lovet, at vi ville overholde. Og man skal som bekendt holde det, man lover, og man skal gøre det, man skriver under på, ellers ødelægger vi EU-samarbejdet og Danmarks deltagelse i EU-samarbejdet, og det er præcis det, jeg frygter at Venstre gør i dag.

Vi har igen og igen spurgt Venstres ordfører, om de kan pege på en anden løsning for børnechecken, der er lige så god, socialt ansvarlig og lovlig. Vi har ikke fået et eneste forslag, der kan opfylde de betingelser. Vi har den bedste børnecheck, vi kan få, og forskellen mellem en børnecheck, der er lovlig, og en børnecheck, der er ulovlig, udgør under 20 mio. kr. ud af 14,5 mia. kr., og den lovlige børnecheck sikrer samtidig, at danskere, der rejser ud i Europa med deres familier, også kan få børnecheck og social sikring der, hvor de slår sig ned, og sikrer, at EU-borgere, der kommer til Danmark og skaber nye ideer, produkter, vækst og arbejdspladser i de danske virksomheder og i dansk landbrug, også bliver ved med at gøre netop det. Det er alle pengene værd. Vi kan sagtens stå vagt om den frie bevægelighed og velfærdsstaten på samme tid.

Venstre har ganske vist understreget, at en løsning skal være lovlig, men stemmer i dag for præcis det modsatte. Venstres ordfører

bekræftede her fra talerstolen, at de i dag stemmer for et forslag, hvor der er tvivl om lovligheden. Det sker også på trods af to klare EU-domme, klare advarsler fra juristerne i Justitsministeriet, Skatteministeriet, Socialministeriet og Beskæftigelsesministeriet og Europa-Kommissionen og et hav af juridiske eksperter. Det sker til trods for klare advarsler, allerede dengang ordningen blev indført, advarsler, som VK-regeringen ikke fortalte Folketinget om, advarsler, som VK-regeringen valgte at overhøre.

Der blev konstrueret en juridisk finte, så man kun kommenterede traktaten og behændigt undgik at vurdere optjeningsprincippet i forhold til den gældende forordning for at imødekomme Dansk Folkeparti. Men det bevirkede, at EU-borgere mistede deres klare ret til at få børnecheck, når de arbejder og betaler skat i Danmark. Det er alvorligt.

Vi kan ikke bygge vores europapolitik på juridiske finter og bortforklaringer. Den skal bygges på lederskab. Den skal bygges på politikere, der tør gå foran, fortælle danskerne, at det europæiske samarbejde er vigtigt, nødvendigt og skaber solide og positive resultater for Danmark, at vores suverænitet ikke trues af EU, men tværtimod styrkes af EU, fordi vi kun sammen kan stå op mod konflikt og krig, klimaforandringer og flygtningestrømme, at velfærdsstaten kun kan bevares og udbygges, hvis vi arbejder sammen i Europa, og at vi kun kan påvirke verden i den rigtige retning, hvis vi står sammen i Europa og kæmper for netop det, og her har vi brug for alle gode kræfter, her har vi brug for Venstre. Tak for ordet.

Kl. 11:21

Formanden:

Der er fire, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 11:21

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg er sådan set enig med hr. Christian Friis Bach i, at det er en trist dag for det europæiske samarbejde. Det er nemlig en trist dag for folkestyret, at regeringen med Radikale Venstre, som jo ellers priser sig af at kæmpe for folkestyret, ingen over og ingen ved siden af Folketinget, tilsidesætter og negligerer et flertal i Folketinget. Den debat må vi jo så tage, og den må Radikale Venstre så selv stå til ansvar for i forhold til sit bagland.

Men det, der leder mig til spørgsmål til ordføreren, er den bagatellisering af, hvor mange penge det netto koster det danske samfund, at man optjener retten til velfærdsydelser fra dag et. Derfor vil det jo være relevant for mig og sikkert også for mange andre, der lytter med, at høre, om Radikale Venstre er enig i, at man fra dag et skal optjene retten til at få offentlige ydelser i Danmark uden at bidrage til det danske samfund.

Kl. 11:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:22

Christian Friis Bach (RV):

Jeg er enig med hr. Brian Mikkelsen i, at der ikke er nogen over eller ved siden af Folketinget, og det er i dette Folketing, at vi har tilsluttet os den forordning, det er i dette Folketing og i Danmark, at vi har tilsluttet os det europæiske samarbejde med alle de fordele og udfordringer, med alle de regler og krav og med alle de fælles løsninger, som det europæiske samarbejde tilbyder. Derfor skal vi gøre, hvad vi siger, og derfor skal vi stå ved, hvad vi skriver under på. Det er præcis det, debatten i dag handler om, og der plejer man jo at kunne stole på Det Konservative Folkeparti, ret er ret, regel er regel, ret skal holdes. Det kan vi ikke i dag, og det er jo det, der er det alvorlige svigt, som dagens afstemning vil vise.

Ja, hvis man kommer til Danmark, betaler skat og bidrager til det danske velfærdssamfund, så skal man også have ret til den sociale sikring, der gør, at man kan flytte sig på tværs af Europa, der gør, at man får lyst til at bidrage til det danske samfund. Derfor er optjeningsprincippet, som det er udformet, en god idé. Det bidrager til, at de danskere, der tager ud i Europa og arbejder, også kan føle sig trygge, også kan føle, at de har ret til, at der er en velfærdsstat dér, der passer på dem, og ret til de sociale sikringsydelser, de kan få, hvis det bliver svært, og det er et afgørende princip for den frie bevægelighed. Det er til gavn for Europa, og det er ikke i modstrid med velfærdsstaten, det er en forudsætning for velfærdsstaten.

Kl. 11:23

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 11:23

Brian Mikkelsen (KF):

Det her må jo afstedkomme nogle ret store principielle diskussioner også internt i regeringen, også mellem Radikale Venstre og Socialdemokraterne, for det, som ordføreren siger nu og her, er jo, at man er enig i ikke at gøre noget. Altså, man er enig i, at folk optjener retten til velfærdsydelser i Danmark fra dag et, og der er jo en stor forskel på Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre. Vi mener, der er en sammenhængskraft og en legitimitet i et samfund ved, at man har bidraget til samfundet, før man får adgang til ydelser. Og i de svar, som jeg fik fra den socialdemokratiske ordfører, var der også en tilkendegivelse af, at man selvfølgelig skulle have bidraget til samfundet for at få adgang til ydelserne.

Det er derfor, at vi jo er havnet i en situation, hvor vi har en regering, som ikke rigtig kan finde ud af, hvad den mener. Vi har Radikale Venstre, som mener, at man skal give ydelserne med det samme, og vi har et Socialdemokrati, som ikke mener det, og som er mere enig med K og V i den sag, og det gør det altså meget vanskeligt at blive enig med regeringen om noget som helst.

Kl. 11:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:24

Christian Friis Bach (RV):

Hvis man kommer til Danmark, arbejder, bidrager til det danske samfund, betaler skat, ja, så har man også ret til de ydelser, til den sociale sikring, som velfærdssamfundet tilbyder. Der er ikke uenighed i regeringen. Det er vi enige om. Og vi er enige om, at vi skal overholde EU-reglerne, helt som VK-regeringen var det, da de sad ved magten, i indtil flere tilfælde, hvor man klart markerede i salen, at EU-reglerne skal holdes, men hvor man konstruerede en juridisk finte for at undgå netop det, da man af hensyn til Dansk Folkeparti indførte et optjeningsprincip på trods af klare advarsler fra adskillige ministerier om, at vurderet i forhold til forordningen var det ulovligt. Men lavede man en finte og vurderede den i forhold til traktaten, så kunne man snige den igennem. Det er ikke anstændigt, det er ikke ordentlig lovforberedelse, og det er også uanstændigt i forhold til at informere Folketinget om de faktiske konsekvenser af det, man gjorde.

Kl. 11:25

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:25

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er glad for, at De Radikales ordfører betoner den rolle, som Venstre har spillet for dansk europapolitik, og som vi fortsat vil spille for dansk europapolitik. For det er afgørende for Venstre, at vi er et aktivt medlem af EU. Det er en kæmpestor fordel for Danmark og danskerne, og derfor har vi stået i første linje helt tilbage fra den første diskussion om dansk engagement.

Men jeg må sige, at den radikale ordfører jo kommer med svaret på, hvorfor vi ikke har været i stand til at finde en løsning, for den radikale ordfører siger: Jamen selvfølgelig skal man have det. Ikke noget med jura, men det er den politiske holdning hos Radikale Venstre, og det er fair nok. Det er en helt legitim politisk holdning. Men så er det jo altså også vanskeligt at se muligheden for at finde en løsning, når man i en række partier, Venstre og Konservative og langt ind i Socialdemokratiets rækker, siger: Ahr, man skal altså lige have bidraget, inden man kan få. Det står jo i skærende kontrast til, at den radikale ordfører siger: Nej, nej, hvis du er på arbejdsmarkedet og bidrager, skal du ikke have haft noget optjeningsprincip; så er det fra den første dag. Og det understreger med al tydelighed, hvorfor fronterne er så langt fra hinanden i den her sag. Det understreger den radikale ordfører til fulde.

Kl. 11:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:27

Christian Friis Bach (RV):

Vi har et Venstre, der i dag på trods af en entydig erkendelse af, at det, der er fremsat, er i strid med EU-retten, alligevel stemmer for. Vi har et Venstre, som fører kampagne med overskriften »Velfærdsturisme« i et europaparlamentsvalg. Det er ikke et værdigt Venstre. Det er ikke et Venstre, som for alvor står vagt om det europæiske samarbejde og står vagt om at fortælle danskerne, at det er til gavn for Danmark at være med i et stærkt og forpligtende europæisk samarbejde.

Ja, vi mener, at den frie bevægelighed er en god idé, også de grundlæggende principper, den bygger på, nemlig at hvis man bidrager til et samfund og betaler skat til det land, skal man også få del i de ydelser, som det land tilbyder. Det er et godt og solidt politisk princip, og det står vi vagt om, helt som Venstre stod vagt om det, da man stemte for forordningen i sin tid, noget, som man tilsyneladende nu har glemt. Men vi vil gerne også stå vagt om den velfærdsstat, vi har, opbygge værneregler og sikre, at det ikke bliver en socialunion, men et arbejdsfællesskab, vi har.

Kl. 11:28

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:28

Torsten Schack Pedersen (V):

Muligheden udstilles jo af, at regeringen vil stå vagt om et optjeningsprincip for dagpengesystemet, men ikke vil gøre det for børnechecken. Så er der vel ikke ret meget mere, der er nødvendigt at sige i den sammenhæng.

Nu sagde den radikale ordfører, at der var brug for lederskab i den her sag. Men så kunne jeg godt tænke mig, om den radikale ordfører ville sikre, at der blev taget lederskab over for Folketinget. For den radikale ordfører har haft travlt med at nævne interne dokumenter under den tidligere regering, som den nuværende regering beredvilligt har givet aktindsigt i. Jeg vil så bare spørge, om den radikale ordfører mener, at Folketinget også skal have udleveret de dokumen-

ter, som den nuværende regering har brugt i forbindelse med sin juridiske vurdering, for de dokumenter er vi blevet nægtet i svar på gentagne spørgsmål. Så kan vi få de samme oplysninger gjort tilgængelige, som den nuværende regering har lagt frem i forhold til den tidligere regerings ...(*Formanden*: Tak).

Kl. 11:29

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:29

Christian Friis Bach (RV):

En børnecheck får man, når man bidrager og betaler skat i Danmark, arbejder og betaler skat. Derfor er det markant anderledes end dagpenge, som man får, når man ikke bidrager og ikke arbejder og ikke betaler skat i et land, og det ved Venstres ordfører godt. De to ydelser er fundamentalt forskellige, derfor behandles de forskelligt, og derfor er regeringens tilgange til dem forskellige. Der er ikke én løsning, der er ikke én model, vi må fra sag til sag se på, hvordan ydelserne skal udformes, i respekt for den frie bevægelighed og med et stærkt fundament for, at det enkelte land kan udvikle velfærdsstaten, som man ønsker.

Ja, der skal være åbenhed omkring juridiske vurderinger, og det er der, al den stund EU-Domstolen har afsagt klare domme, som tilsiger, at det optjeningsprincip er ulovligt.

Kl. 11:30

Formanden:

Hr. Christian Juhl, kort bemærkning.

Kl. 11:30

Christian Juhl (EL):

Jeg er da vist nødt til lige at rette hr. Christian Friis Bach bare en lillebitte smule. At dagpenge ikke er for folk, der ikke bidrager, ikke arbejder og ikke betaler skat, passer jo ikke. Dagpenge er netop for folk, der arbejder – det er en forudsætning for at få dagpenge – bidrager ved at lave noget, ved at være til stede, ved at betale til a-kassen og for det tredje betaler skat. Det gør man, når man tjener penge i Danmark og arbejder i Danmark. Så har man nemlig den rettighed, så det er noget forfærdeligt sludder, hr. Christian Friis Bach kom til at sige.

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål. Når vi nu skal høre den her meget jubelagtige, næsten fejlfrie fremstilling af EU, så vil jeg gerne høre: Når den frie bevægelighed, som tilsyneladende efter hr. Christian Friis Bachs mening er en forudsætning for velfærdsstaten, tørner sammen med dansk sociallovgivning, er det så den frie bevægelighed, der har forrang, eller er det den danske lovgivning? Eller hvordan bør det være efter hr. Christian Friis Bachs mening? Er det altid den frie bevægelighed, der har forrang i hr. Christian Friis Bachs bevidsthed?

Kl. 11:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:31

Christian Friis Bach (RV):

Tak til hr. Christian Juhl. Dagpenge udbetales, især når man er arbejdsløs, vil jeg godt understrege, og dermed adskiller det sig fra en børnecheck, som man får, uanset om man er i arbejde eller ikke er i arbejde. Det var det, der var min stilfærdige pointe: at de to ydelser er fundamentalt forskellige.

Den frie bevægelighed er en forudsætning for den danske velfærdsstat på sigt, fordi vi får dygtige mennesker herop, der bidrager til at skabe ideer i medicinalindustrien eller i vindmøllebranchen;

fordi vi får arbejdere fra resten af Europa, der kommer op og knokler løs i de danske svinestalde og skaber arbejdspladser i slagterier og i hele fødeindustrien. Det er til gavn for Danmark, det skaber arbejdspladser, at europæiske borgere gør os den tjeneste at komme op og bidrage til vækst og velfærd i Danmark. Så svaret er ja.

Til spørgsmålet om, hvad der har forrang, vil jeg sige: Det har vi fundet en løsning på, en formulering om i forordningen, og den forordning skal vi respektere, og den forordning skal vi overholde.

Kl. 11:32

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 11:32

Christian Juhl (EL):

Det vil sige, at De Radikale mener, at det er den frie bevægelighed, der har forrang, forstår jeg.

Så siger hr. Christian Friis Bach, at han ikke synes, at samarbejdet mellem nationer skal bygge på jura, men på politisk lederskab. Det er jeg noget betænkelig ved. Jeg vil foretrække, at det juridiske grundlag for det samarbejde, man har, er en lille smule klart, sådan at vi ved, hvad vi har med at gøre.

Det samme gælder, når man snakker fri bevægelighed. Efter min mening er fri bevægelighed en garanti for, at det er godt for ikke Danmark, men for de rige i Danmark. Så længe fagforeningerne ikke har ret til at forsvare overenskomsterne, så længe der ikke er adgang til ordentlige overenskomster, så er den frie bevægelighed retten til at stå i kø til et underbetalt arbejde, og det er vel ikke det samfund, som hr. Christian Friis Bach vil forsvare.

Kl. 11:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:33

Christian Friis Bach (RV):

Jamen det glæder mig, at ordføreren for Enhedslisten slår fast, at der skal være et klart juridisk fundament for vores samarbejde, og det er der jo netop i denne sag. Derfor undrer det mig, at ordføreren med den bemærkning kan stemme for det beslutningsforslag, som vi drøfter i salen i dag; for det er klart i strid med det juridiske og det klare juridiske fundament, som vi står på.

Jeg er enig med ordføreren i, at vi skal bekæmpe social dumping. Jeg er enig i, at vi ikke skal acceptere, at EU-borgere kommer herop og arbejder under elendige forhold og dårligt arbejdsmiljø. Det skal vi stå sammen om at bekæmpe, og den invitation har vi givet Enhedslisten utallige gange. Lad os stå sammen om børnechecken og stå sammen om indsatsen mod social dumping.

Kl. 11:34

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:34

Finn Sørensen (EL):

Tak. Tak til ordføreren. Der er en anden meget vigtig forskel mellem reglerne for dagpenge og reglerne for børnecheck og børnetilskud. Hvis du har opnået dagpengeret, kan du tage dine dagpenge med dig i 3 måneder, hvis du tager til et andet land, hvor du kan søge arbejde. Fint nok, men det er jo altså sådan, at hvis ikke du er vendt tilbage til Danmark, inden de 3 måneder er gået, mister du din dagpengeret.

Hvad børnechecken angår, kræver EU-reglerne, at den skal udbetales, også selv om børnene ikke opholder sig her i landet, og der er ikke nogen bagkant på det. Det er faktisk i strid med det, der hele tiden har stået i den gældende lov, § 2, stk. 2, nemlig at det er en for-

udsætning for at få udbetalt børnechecken, at barnet opholder sig her i landet.

Kl. 11:37

Så spørger jeg ordføreren: Hvorfor vil ordføreren ikke være med til at kæmpe for det, der hele tiden har stået i den danske lov og hele tiden har været meningen med børnechecken, altså at den var beholdt børn, der opholdt sig her i landet? Hvorfor vil ordføreren ikke være med til at slå for det princip?

Kl. 11:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:35

Christian Friis Bach (RV):

Fordi jeg synes, det er rimeligt, at den EU-borger, der kommer herop, tager et arbejde, knokler løs, er langt væk fra familien, som bor derhjemme, og børnene, som han eller hun ikke ser, bidrager til det danske samfund, betaler skat til det danske samfund, er en klar overskudsforretning for det danske samfund, også kan sende børnecheck hjem til de børn, han eller hun har derhjemme. Det er det, eksportabilitetsprincippet fastslår i EU, og derfor giver det også mening i forhold til EU-retten. Men det glæder mig, at ordføreren erkender forskellen på børnecheck og dagpenge og også erkender det vigtige princip, at man i en kortere periode, 3 måneder, skal kunne tage sine dagpenge ud, hvis man søger arbejde i et andet land, fordi man ikke kan finde et i Danmark. Igen, det er et godt princip, et fornuftigt princip. Vi ønsker ikke, det bliver udvidet, men vi mener igen, at der her er en ramme, som vi sagtens kan stå ved, og hvor vi godt kan forsvare den fri bevægelighed og velfærdsstaten på samme tid.

Kl. 11:36

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:36

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det var da en klar politisk melding. Det er af politiske årsager, for ordføreren synes egentlig, det er noget vrøvl, der står i den danske lov. Men hvorfor har ordføreren så ikke for længe siden taget initiativ til, at vi fik ændret de sætninger, sådan at det af den danske lov også fremgår, at det er helt rimeligt, at børnechecken bliver udbetalt, selv om børnene ikke opholder sig her i landet?

Kl. 11:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:37

Christian Friis Bach (RV):

Det, vi sikrer, er jo at bringe børnechecken, administrationen af børnechecken i overensstemmelse med EU-forordningen og EU-retten, så vi netop dermed sikrer, at børnechecken administreres efter de fælles regler, som vi har stemt for, som er fastlagt i forvaltningen, som vi har været med til at forhandle, og som vi har sagt vi vil respektere. Ja, det er den måde, vi skal forvalte det på, for vi bringer netop børnecheckens administration i overensstemmelse med både vores politiske holdning, kan man sige, og med EU-retten, og det er det, vi drøfter i dag.

Kl. 11:37

Formanden:

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Karina Adsbøl (DF):

Det, jeg hørte ordføreren sige fra talerstolen, var, at når man var på dagpenge, så bidrog man ikke til samfundet. Er det korrekt forstået, at ordføreren mener det? For når man er på dagpenge, skal man jo stadig væk betale til daginstitutionen, man skal stadig væk handle ind og skal have det til at fungere. Der var noget andet, jeg undrede mig over. Jeg forstår simpelt hen ikke, at ordføreren mener, at EU står over det danske Folketing. Måske ordføreren kan uddybe det?

Kl. 11:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:38

Christian Friis Bach (RV):

Når man er på dagpenge, er man i sagens natur ikke i arbejde. Det var det, der var min pointe. Derfor adskiller en dagpengesats sig fra en børnecheck, der udbetales som en social sikringsydelse til alle, der har børn. Derfor adskiller børnechecken og dagpengene sig som ydelser, og derfor behandles de forskelligt. Folketinget har tiltrådt den forordning; man har stemt om den forordning, man har været med til at forhandle den, bidraget i forhandlingsforløbet om den forordning, og derfor er der ingen over og ingen ved siden af Folketinget; det er fra Folketingets side, vi med åbne øjne har tilsluttet os en forordning, som vi nu agter at overholde, i fuldstændig overensstemmelse med de principper, EU bygger på.

Kl. 11:39

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 11:39

Karina Adsbøl (DF):

Jamen jeg forstår simpelt hen ikke ordføreren. Ordføreren mener jo, at EU står over det danske Folketing, fordi regeringen netop har ændret praksis i forhold til det. Den har jo ikke fulgt Folketingets lovgivning, men har simpelt hen ændret praksis i forhold til udbetalingen af det her. Må jeg så ikke bare sige til ordføreren, at ordføreren må melde klart ud, om han mener, at dagpengemodtagere også bidrager til samfundet, eller om de ikke gør.

Kl. 11:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:39

Christian Friis Bach (RV):

Dagpengemodtagere betaler skat og bidrager på andre måder til det danske samfund, ja, men de er i sagens natur uden et arbejde, og derfor adskiller dagpengene som ydelse sig fra børnechecken, som man får adgang til, hvis man betaler skat og man har børn og arbejder i Danmark. EU er et forpligtende samarbejde, og ja, vi har afgivet suverænitet. Men det har vi jo gjort for at få endnu mere suverænitet tilbage, nemlig evnen til at handle i fællesskab og stå vagt om de europæiske værdier og de europæiske velfærdsstater i et samarbejde. Kun dermed kan vi netop beskytte velfærdsstaten på sigt.

Kl. 11:40

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:40

Kl. 11:43

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes, jeg blev lidt rundtosset, da den radikale ordfører skulle forklare om forskellen på, hvornår man kunne have et optjeningsprincip, og hvornår man ikke kunne. Der var i det første svar til hr. Christian Juhl noget med, at en børnecheck var noget, man gav til alle, der var i arbejde i Danmark. Det blev i det andet svar så til, at en børnecheck var noget, man fik i Danmark, uanset om man var i arbejde eller ej, og så var det princip, som hr. Christian Friis Bach havde opstillet først, jo ikke længere gældende. Så jeg kan slet ikke forstå, hvad det var, hr. Christian Friis Bach sagde. Hvad mener Det Radikale Venstre? Mener Det Radikale Venstre f.eks., at man, hvis man som EU-borger kommer til Danmark, så også bør have ret til, at ens børn får betalt 71 pct. af omkostningen ved at gå på en privatskole i Polen? Bør børnene have ret til at have et frit valg mellem offentlig og privat sundhedsbehandling i Polen? Bør børnene have ret til at gå på et gymnasium i Polen betalt af den danske stat? Eller accepterer Det Radikale Venstre her, at det ikke er noget, som den danske stat skal betale for, selv om vedkommende arbejder i Danmark og betaler skat i Danmark?

Kl. 11:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:41

Christian Friis Bach (RV):

Vi respekterer de fælles spilleregler, man har fastlagt i forordningen. Jeg kan godt forstå, at hr. Ole Birk Olesen kan være forvirret, for det er ikke enkelt, der er en stribe af sociale sikringsydelser og velfærdsydelser, som vi tilbyder i Danmark, og som tilbydes i resten af Europa. Og derfor kan vi jo heller ikke komme med ét svar, men vi må hele tiden se på de ydelser, vi har, og stå vagt om det velfærdssamfund, som vi sætter stor pris på, og samtidig beskytte den frie bevægelighed. Og derfor: Man kan ikke få til en privatskole i Polen, hvis man arbejder i Danmark, og ens børn så ønsker at være hjemme i Polen og gå i skole dér. Det er jo det, vi har fastlagt, fra sag til sag, fra ydelse til ydelse, i det europæiske samarbejde, som vi sætter stor pris på. Men ja: Der kan være forskelle, der kan være argumenter for og imod, men vi må samarbejde om det, og det er præcis det, EU går ud på.

Kl. 11:42

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:42

Ole Birk Olesen (LA):

Det var et morsomt svar, for det afslørede jo bare, at Det Radikale Venstre som parti ikke har et princip for, hvornår man har ret til ydelser, når man arbejder i Danmark. Det Radikale Venstre har alene det princip, at det skal EU afgøre, og at Det Radikale Venstre altid tilslutter sig det, som EU har afgjort. Altså, Det Radikale Venstre kan som parti ikke sige, hvorfor en friskoleplads f.eks. ikke skal være omfattet af, at man skal have pengene fra Danmark, mens en børnecheck skal. Det Radikale Venstre kan kun sige: Sådan er det, for det har EU besluttet, og vi bakker altid op om EU.

Kl. 11:43

Formanden:

Ordføreren.

Christian Friis Bach (RV):

Jamen børnechecken er en social sikringsydelse, den får man i Danmark, uden en individuel vurdering, uden en særlig ansøgning, hvis man er i Danmark, arbejder og betaler skat i Danmark. Og derfor står vi vagt om, at den skal man så også kunne sende hjem til børn, hvis man er her og bidrager positivt i Danmark. Anderledes forholder det sig med en friskoleplads, og derfor kan man ikke, når man er i Danmark og arbejder her, automatisk få en friskoleplads i Polen. Så der er jo grundlæggende principper, som gør, at ydelserne adskiller sig fra hinanden, nemlig om det er sociale sikringsydelser, eller det er en del af et undervisningssystem. Der er forskel på ydelserne, og der er ikke enkle svar eller opskrifter. Men vi fastlægger det i fællesskab, og det er jo det, forordningen går ud på, og derfor ønsker vi at overholde de fælles spilleregler, vi er enige om.

Kl. 11:44

Formanden:

Jeg er nødt til at give den oplysning, at der ikke bliver nogen afstemning før frokostpausen i dag.

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:44

Jacob Jensen (V):

Jeg vil bare høre, hvordan den radikale ordfører har det med, at regeringen og dermed også De Radikale tilsyneladende ser stort på et flertal i Folketinget og vil administrere i modstrid med, hvad et flertal i Folketinget ønsker – helt overordnet. For det er jo ikke sådan, at man ikke kunne finde en løsning, hvor der ville være et bredt flertal i Folketinget, som kunne bakke op om den, og som samtidig ville betyde, at vi kunne leve op til de forpligtelser, som vi selvfølgelig skal leve op til i forhold til EU.

Men regeringen ser stort på det og siger: Vi har vores løsning; det er sådan det er. Sådan er det jo, var jeg lige ved at sige. Og det kører man så videre med, uagtet at der er et flertal imod det. Hvordan har den radikale ordfører det egentlig med det, at man på den måde ser stort på, hvad et flertal i Folketinget ønsker?

Kl. 11:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:45

Christian Friis Bach (RV):

Jeg kunne med samme argumentation anføre, at det er Venstre og hr. Jacob Jensen, der i dag vælger at se stort på, hvad Folketinget mener og i øvrigt har vedtaget, fordi vi jo i Folketinget har tilsluttet os, at Danmark skulle tilslutte sig den forordning, som tilsiger, hvordan man skal udbetale sociale sikringsydelser i lyset af den frie bevægelighed. Og derfor er det jo med et Folketings godkendelse, at den danske regering har tilsluttet sig den forordning.

Så Venstre må jo i dag forklare: Hvordan kan det være, at man med åbne øjne stemmer imod den forordning, man selv har været med til at forhandle og beslutte, og klart vedtager et princip om, at vi ikke skal overholde de regler, vi er blevet enige om?

Kl. 11:46

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 11:46

Jacob Jensen (V):

Jamen nu er det jo ikke sådan, at der er én og kun én løsning for at kunne leve op til de forordninger, som der bliver henvist til her. Der er forskellige muligheder, og det er jo bl.a. det, vi har siddet og for-

handlet om igennem længere tid, hvor Venstre jo også har været med ved forhandlingsbordet. Vi har forsøgt at pege på nogle løsningsmuligheder og forhandlet ud fra det, men regeringen har været stålfast: Vi har vores løsning, take it or leave it!

Derfor er det blot, jeg spørger, hvordan den radikale ordfører har det med, at regeringen tilsyneladende ønsker at forhandle om noget, som man, hvis ikke man kan få sin vilje, bare kører videre med hen over hovedet på et bredt flertal i Folketinget, og hvad de måtte ønske.

Kl. 11:46

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:46

Christian Friis Bach (RV):

Under VK-regeringen har både fru Eva Kjer Hansen og hr. Lars Barfoed stået i salen her og forsvaret princippet om, at når vi har godkendt nogle regler, skal vi overholde de regler, uanset hvad der så måtte være af beslutningsforslag i dette Folketing. Så vi ligger fuldt på linje med VK-regeringen i vores forsvar for, at man skal overholde reglerne og EU-retten, når man fastlægger lovgivningen i Danmark.

Vi har jo spurgt Venstre adskillige gange: Kan I fremføre ét forslag, der er både socialt ansvarligt, lige så effektivt og enkelt som børnechecken og i overensstemmelse med EU-lovgivningen? Og det har Venstre ikke kunnet komme med bare ét eksempel på.

Kl. 11:47

Formanden:

Så siger jeg tak til den radikale ordfører. Så er det hr. Finn Sørensen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det, vi skal stemme om her – det bliver så efter frokost – er en kort sætning, der siger, at regeringen skal sikre, at udbetalingen af børne- og ungedyden og børnetilskud sker i overensstemmelse med gældende dansk lov. Sådan en formulering kan man da kun stemme for, hvis man tager det danske demokrati alvorligt. Hvis det bliver vedtaget, vil det betyde, at regeringen skal administrere i overensstemmelse med den lov om børnecheck og børnetilskud, som VKO vedtog i 2010. Enhedslistens holdning til den lov er uændret. Vi mener, det er en diskriminerende lovgivning – hvilket vi i øvrigt var enige med den øvrige opposition om dengang – fordi budskabet til en række danske og udenlandske statsborgere jo er: Vi vil have jeres skattekrone. I skal betale det samme i skat som alle mulige andre skattepligtige her i landet, men I kan ikke få adgang til de samme ydelser som os andre, førend I har været her i 2 ud af 10 år. Det er da diskrimination.

VKO-loven løser jo heller ikke det største problem set fra Enhedslistens side, nemlig det forhold, at børnechecken i kraft af EU-reglerne skal udbetales, selv om børnene opholder sig i udlandet. Det er jo stik imod, hvad der altid har stået i lovens § 2, stk. 2, nemlig at det er en forudsætning, at barnet opholder sig her i landet. Så når vi om lidt, eller efter frokost, skal stemme om det her beslutningsforslag, stemmer vi for det, men det skyldes altså udelukkende respekt for det folketingsflertal, som har vedtaget den gældende lov. Og indtil der er vedtaget noget andet, burde regeringen også respektere det.

Men vi stemmer også for for at understrege, at det er det danske Folketing og ikke EU, der skal bestemme reglerne for vores velfærdsydelser, nøjagtig som Venstre, Konservative, Socialdemokraterne, De Radikale og SF har lovet os gang på gang, at det ville være, selv om vi blev medlem af EF, og selv om vi stemte for den ene

traktat efter den anden, der udvidede EU's beføjelser. Men problemet er jo, at vedtagelsen af B 60 ikke har nogen praktisk betydning. Den har en politisk betydning, helt klart, men en praktisk betydning har den desværre ikke. Skatteministeren har sagt, at han ikke må følge sådan et beslutningsforslag, da det er i strid med EU-retten. Det synspunkt er han blevet bakket op i af en række statsretseksperter, som jo i øvrigt, og det synes jeg er lidt væsentligt, ikke er blevet modsagt af nogen, heller ikke i Folketinget, heller ikke af Konservative eller Venstre. Det vil sige, at det er en præmis, vi er nødt til at forholde os til.

Til gengæld har skatteministeren sagt, og det synes jeg er meget positivt, at han vil følge et egentligt lovforslag, også selv om det skulle være i strid med EU-retten. Det sagde han klart og tydeligt under førstebehandlingen af Enhedslistens lovforslag L 160. Det er jo derfor, at Enhedslisten har fremsat det lovforslag, altså netop for at pålægge regeringen at handle i overensstemmelse med, hvad et flertal i Folketinget beslutter. Men her skal vi jo så opleve det underlige, at det vil Konservative og Venstre ikke stemme for, bl.a. med den tydelige begrundelse, at vi har skrevet i bemærkningerne til lovforslaget, at det kan være i strid med EU-retten. Så er det jo, man bliver helt rundtosset. Venstre og Konservative er de eneste, der ikke mener, måske er der kun ordførerne tilbage, og måske tror de heller ikke selv på det, at deres lov er i strid med EU-retten. I øvrigt har de også selv sagt gang på gang, at det kun er EU-Domstolen, der kan afgøre det spørgsmål, om noget er i strid med EU-retten. Så hvordan kan det være et argument for at stemme imod Enhedslistens lovforslag? Det kunne jo så afklares senere hen.

Men problemet er jo, at Venstre og Konservative ikke tør udfordre EU, når det kommer til stykket. Nu må jeg jo ikke kalde hr. Brian Mikkelsen for en tøsedreng – jeg håber ikke, det er forretningsordenen, der forhindrer mig i det, men fordi det er sådan et sexistisk udtryk, som jeg ikke vil bruge – så jeg vil nøjes med at kalde hr. Brian Mikkelsen og hr. Claus Hjort Frederiksen for nogle kyllinger; det er jo i hvert fald helt kønsløst. Nu har de chancen for at slå fast over for regeringen, at vi selv bestemmer. Nu har de chancen for at pålægge regeringen at sørge for, at vi lever op til gældende lov, hvor der står, at det er en forudsætning for at få børnecheck, at børnene opholder sig her i landet, og så tør de ikke. Det viser jo blot, at al deres snak om, at velfærdsydelser er national kompetence, og at EU skal blande sig udenom, bare er mundsvejr, der nok mest af alt er dikteret af, at der er valg til Europa-Parlamentet den 25. maj. Sandheden er jo også, at Venstre og Konservative udmærket kender de EU-regler, som gør op med deres eget optjeningsprincip, og som dikterer os at sende checken ud af landet – de har jo selv godkendt dem.

Det mest gådefulde i den her debat er dog regeringspartierne og SF – sidstnævnte er desværre fraværende i den her debat. Regeringen har valgt at lægge sig fladt ned for Kommissionen og lavet et lovudkast, der retter ind efter EU-reglerne, et forslag, som SF støtter. Derfor er regeringen kommet i den situation, at de administrerer i strid med gældende dansk lov, og det må da alt andet lige være en pinlig situation, fordi regeringen umiddelbart ikke har kunnet få flertal for sit lovforslag. Men der har Enhedslisten altså givet regeringen et godt tilbud. Vi har sagt klart og tydeligt, at vi kan stemme for regeringens lovforslag i den form, det har, hvis vi samtidig kan få en massiv styrkelse af kampen mod social dumping. Og det er nødvendigt at diskutere i denne forbindelse, fordi regeringens lovforslag jo øger faren for, at kyniske arbejdsgivere kan spekulere i, at en dansk børnecheck svarer til en månedsløn eller mere i flere af de østeuropæiske lande.

Regeringen har sagt nej til vores tilbud. Grunden er åbenbart, at det indeholder et pålæg til regioner og kommuner om, at de skal følge de samme regler som staten med hensyn til ordentlige løn- og ansættelsesvilkår, når de skriver kontrakt med private virksomheder,

altså i forhold til at stille krav om såkaldte arbejdsklausuler. Vi forstår det simpelt hen ikke. En regering, der snakker meget om kamp mod social dumping, og som vi også har lavet nogle gode resultater sammen med på det område, siger nej til noget så indlysende. Det burde da være klart for enhver, at Folketinget har pligt til at sikre, at skattekroner ikke kan misbruges til social dumping. Men regeringen synes åbenbart, det er vigtigere at forhandle med Venstre og Konservative om alle mulige modeller, der enten skaber mere ulighed eller er i strid med EU-retten eller begge dele.

Men skatteministeren skal ikke være i tvivl: Enhedslistens tilbud står ved magt. Så regeringen er jo velkommen til at tage imod det, ligesom Venstre og Konservative også er velkomne til at støtte Enhedslistens lovforslag, når det kommer til afstemning. Der vil det jo så være gået op for dem, hvis det ikke allerede er gået op for dem nu, at vedtagelsen af B 60 kun har en politisk betydning, og den synes Enhedslisten er vigtig, det er derfor, vi stemmer for det, men desværre har det ikke nogen praktisk betydning.

Kl. 11:55

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Søren Pind.

Kl. 11:56

Søren Pind (V):

Jeg vil godt høre hr. Henning Hyllested, der nu kaster sig ud i statsretlige betragtninger ... hvilket? (*Lone Loklindt (RV)*): Det er hr. Finn Sørensen!) Nå, ja, undskyld, hr. Finn Sørensen, fint nok. (*Finn Sørensen (EL)*): Nej, lad nu være, kan jeg ikke få lov at svare på det?) Ja, ja, repræsentanten for Enhedslisten. Nu går jeg faktisk principielt ind for, at man skal tiltale folk med det korrekte navn, så jeg beklager naturligvis. Kunne hr. Finn Sørensen forklare mig, når han nu kaster sig ud i statsretlige betragtninger, hvori han mener forskellen på regeringens forpligtelse til henholdsvis at følge en folketingsbeslutning vedtaget i Folketinget, henholdsvis at følge et lovforslag indstillet til ministerens underskrift er? For der må jeg sige, at det finder jeg ikke noget grundlag for at se i statsretlige studier, men det kunne være interessant at høre Enhedslistens betragtning om det her meget specielle synspunkt.

Kl. 11:56

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:56

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg har faktisk ikke – og det ville ordføreren vide, hvis han hørte efter, hvad jeg sagde – kastet mig ud i statsretlige spekulationer. Jeg har forholdt mig til regeringens argumentation i den her sag, som har været, at hvis den skulle pålægges at administrere i strid med internationale forpligtelser, sådan som regeringen opfatter at de er, skal det ske igennem et egentligt lovforslag, der gennemgår alle de formaliteter, der nu er forbundet med det. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at det af det lovforslag skal fremgå, at Folketinget, hvis det vedtager det, godt er klar over, at det kan være i strid med EU-retten. Der har vi bare sagt, at det er regeringens argumentation. Det vigtigste for os i denne sag er at få en politisk løsning på al den her ballade om børnechecken – og selvfølgelig også få en politisk løsning, som Enhedslisten er enig i. Derfor har vi fremsat det lovforslag, og der er jeg glad for at skatteministeren ved førstebehandling bekræftede, at hvis det bliver vedtaget, vil skatteministeren respektere det og føre det ud i livet med al den konflikt, det så eventuelt kan give med EU.

Kl. 11:58

Formanden:

Hr. Søren Pind.

Kl. 11:58

Søren Pind (V):

Sagen er jo bare den – i øvrigt med al tænkelig respekt – at det synspunkt er noget vås, for der er jo allerede en lov. Der er allerede en dansk lov, der siger, hvordan det her skal administreres. Og i forhold til regeringens forpligtelse er der ingen forskel på, om der er tale om en folketingsbeslutning eller et lovforslag. Derfor bliver mit egentlige spørgsmål: Er det fra nu af Enhedslistens politik, at regeringen ikke er forpligtet til at følge beslutningsforslag vedtaget af det danske Folketing?

Kl. 11:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:58

Finn Sørensen (EL):

Der er jo det problem, vi diskuterer her, nemlig hvordan vi pålægger regeringen at administrere i henhold til et flertal i Folketinget. Det er det, som hele sagen drejer sig om. Og der har jeg forklaret Enhedslistens argumentation og fremgangsmåde i den her sag. Vi har simpelt hen taget regeringen på ordet og sagt: Okay, så laver vi et lovforslag. Og der må jeg jo bare gentage, hvad jeg sagde i min ordførertale: Nu har Venstre og Konservative jo muligheden for rent praktisk at gennemføre også de intentioner, de selv har haft. For vi har jo flere gange hørt repræsentanter for De Konservative sige, at det aldrig har været intentionen, at børnechecken skal kunne sendes ud af landet. Nej, men så må de da stemme for Enhedslistens forslag, for så vil regeringen administrere i overensstemmelse med det.

Kl. 11:59

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Kl. 13:00

Forhandling**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Mødet er åbnet.

Vi er i gang med andenbehandlingen af beslutningsforslag nummer B 60, forslag til folketingsbeslutning om udbetaling af børne- og ungedydelser og børnetilskud i overensstemmelse med dansk lovgivning.

Vi er stadig væk i gang med ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Ole Birk Olesen. Værsgo.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Vi står i dag i den usædvanlige situation, at en siddende regering har et flertal i Folketinget imod sin politik. Det vil under normale omstændigheder have store konsekvenser for en regering, men lige præcis i det her tilfælde er det ikke noget nyt. Baggrunden for det her beslutningsforslag er nemlig den, at regeringen ikke retter sig efter den gældende lovgivning på det her område, som et flertal i Folketinget allerede har vedtaget. Det har regeringen ikke gjort, efter den i april 2013 fik en henvendelse fra EU om, at den danske praksis med

udbetaling af børnechecks ikke er i overensstemmelse med i EU's regler for det indre marked.

Derfor har regeringen på egen hånd ændret praksis for udbetaling af børnepenge til borgere fra andre EU-lande, selv om den nye praksis er i strid med den lovgivning, som er vedtaget her i Folketinget. Regeringen har altså valgt at ignorere en af Folketingets vedtagne love, og vi ved, at regeringen heller ikke vil rette sig efter det her beslutningsforslag, selv om et flertal i Folketinget i dag stemmer for.

Regeringen har forklaret, at den ikke kan rette sig efter det her forslag, fordi det er ulovligt ifølge EU's regler. Men forslaget lægger jo op til, at udbetaling af børne- og ungeydelse og børnetilskud skal ske i overensstemmelse med den af Folketinget vedtagne lovgivning, og regeringen kan derfor bare ændre den lovgivning, så den bringes i overensstemmelse med den praksis, som EU siger vi skal have. Det har regeringen haft rig lejlighed til at gøre, men der er ikke sket noget. Der skulle gå lang tid, før regeringen overhovedet indkaldte til forhandlinger, og de forhandlinger endte med, at regeringen kun vil gå med til det, som den selv har foreslået.

Så kan man rigtigt nok læse i aviserne, at regeringen på det seneste har inviteret Venstre og Konservative til en række forhandlinger, som resten af Folketinget ikke har været en del af. Det har heller ikke ført til nogen løsning. Lige nu står vi derfor i den situation, at vi har et problem, men ingen løsning, og når det her forslag snart bliver vedtaget, har vi samme problem og stadig ingen løsning. Situationen er fastlåst, og regeringen har reelt ingen handlemuligheder for at komme oppositionen i møde uden at bryde EU-reglerne.

I den situation kunne regeringen så forsøge at påvirke EU til at åbne op for, at de enkelte medlemslande selv kan opstille regler for, på hvilke vilkår det eksempelvis skal være muligt at få udbetalt en børnecheck. Der er heldigvis statsledere i andre EU-lande, som ikke mener, at EU skal være en social union, men et fællesskab, så det er ikke en kamp, Danmark vil komme til at kæmpe alene i Bruxelles. Alligevel har regeringen ikke gjort noget for at påvirke EU i den retning, og selv om det vil være fornuftigt at prøve, må vi jo også være realistiske og sige, at det under alle omstændigheder vil være en lang proces, der vil strække sig over mange år. Eksempelvis tog det 6 år at lave den nugældende ordning, som blot var en koordinering. Samtidig kan man meget vel forestille sig, at det vil være vanskeligt at samle flertal i Europa-Kommissionen for, at en sådan ændring overhovedet vil blive foreslået.

Hvis denne fastlåste situation skal brydes, skal der derfor ske noget andet. I Liberal Alliance har vi foreslået, at denne gordiske knude løses ved en vejledende folkeafstemning, der skal afgøre, hvorvidt lovgivning, der regulerer adgangen til danske velfærdsydelser, skal vedtages i Folketinget eller i EU. Det vil sige, at danskerne vil skulle stemme om et egentlig velfærdsforbehold, som vil kunne bringe beslutningskompetencen tilbage til det danske Folketing.

Hvis danskerne i den situation siger ja til et velfærdsforbehold, foreslår vi, at regeringen får en frist på 12 måneder til at forhandle en løsning med de andre EU-medlemslande – en løsning, som giver Danmark suveræniteten over danske velfærdsydelser tilbage. Hvis denne frist ikke kan overholdes, skal den danske regering gennem en ensidig erklæring meddele EU-partnerne, at EU-rettens forrang på dette område ikke længere er gældende for Danmark. Et folkeligt ja til et velfærdsforbehold vil gøre det umuligt for de andre landes regeringer at ignorere denne beslutning, også selv om den ikke er juridisk bindende. Det vil samtidig være i tråd med, hvordan internationalt samarbejde organiseres, for et land er kun kontraktligt forpligtet, indtil traktaten siges op. Der er ikke nogen lande, der vil lide skade, ved at Danmark tager suveræniteten tilbage på dette område.

Når regeringen allerede nu har gjort det klart, at den ikke vil rette sig efter et flertal i Folketinget, vil jeg opfordre regeringen til at tage initiativ til en folkeafstemning om et velfærdsforbehold. Kun ved at spørge befolkningen opnår Folketingets flertal nemlig legitimitet i

forhold til parterne i EU-samarbejdet, og dermed kan den her regering og en kommende regering opnå et mandat til selv at beslutte, hvilke velfærdsydelser der skal udbetales fra Danmark.

Derfor kan enhver regering eller ethvert parti jo forsøge at samle et flertal for de love og regler, som man ønsker skal gælde, og i den forbindelse vil Liberal Alliance arbejde for, at både EU-borgere og folk fra lande uden for EU skal optjene ret til sociale ydelser, fordi vi ikke ønsker, at folk skal kunne flytte verden rundt for at få ydelser uden også at have bidraget igennem en længere periode. Efter 5 år mener vi at man skal have ret til fulde sociale ydelser i Danmark, og det princip vil vi gerne gennemføre.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at vi mener, det er udemokratisk at ignorere en dansk lov, sådan som regeringen gør. Derfor stemmer vi også ja til dette forslag, samtidig med at vi opfordrer regeringen til at udskrive en folkeafstemning om et velfærdsforbehold. Det er en demokratisk acceptabel måde at løse op for den her helt fastlåste situation på – en situation, hvor et flertal i Folketinget ønsker en anden retsorden end den, der gælder i EU og dermed også i Danmark.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er en spørger, og det er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 13:07

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for et meget klart indlæg, som på mange måder beskrev situationen, som den er. Også tak for en meget klar politisk melding om, at ordføreren meget klart går ind for diskrimination, for ordføreren siger, at man skal have været 5 år her i Danmark, og i de 5 år skal man – forudsætter jeg – have betalt skat på lige fod med alle andre skatteydere her i landet, men det er først efter 5 år, at man har ret til de ydelser, som man betaler skat for at få. Det var da en klar melding.

Men jeg blev noget forvirret over ordførerens udmelding om en folkeafstemning, der ligesom skulle slå fast, at vi skal have suveræniteten tilbage i det her spørgsmål. Jeg troede, at ordføreren havde den opfattelse, at Danmark allerede har den suveræniteten. Jeg vil gerne citere fra forslaget til vedtagelse nr. V 25, hvor ordføreren er medforslagsstiller af et forslag, der siger: »Folketinget konstaterer, at indretningen af de danske velfærdsydelser er national kompetence.«.

Hvis det er sådan, det forholder sig, hvorfor bestemmer EU så alting, og hvorfor skulle det så også være nødvendigt med sådan en folkeafstemning?

Kl. 13:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:08

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg tror, at der er nogle sproglige ting, der er gået lidt på tværs af hinanden. Nogle gange siger man, at tingene er sådan, fordi man mener, at det bør være sådan; andre gange siger man, at tingene bør være sådan, fordi de faktisk er sådan. Men man kan jo ikke altid slutte fra »bør« til »er« og fra »er« til »bør« osv., men jeg tror, at det er det, der er på spil her. Vi har været medforslagsstillere til et forslag til vedtagelse, som har udtrykt et »bør«, som om det var et »er«.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen.

Finn Sørensen (EL):

Så blev jeg jo igen ked af det, eller også blev jeg glad, for svaret betyder jo, hvis ellers de andre forslagsstillere, nemlig hr. Jakob Ellemann-Jensen og hr. Brian Mikkelsen, er enige i den fortolkning, at de partier, der har fremsat forslaget, er af den opfattelse, at indretningen af de danske velfærdsydelser ikke er national kompetence.

Der er jeg jo glad for at få den erkendelse. Jeg tror, at hr. Ole Birk Olesen godt er klar over, at det forholder sig sådan, men jeg er ikke helt sikker på, at hr. Brian Mikkelsen – det kan jeg jo spørge ham om – vil være enig i, at fortolkningen er rigtig, nemlig at indretningen af danske velfærdsydelser ikke er national kompetence. Det er jo det, der står i den sætning. Så tak for opklaringen.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:09

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg kan jo ikke redegøre for, hvad de andre partier bag forslaget til vedtagelse mener med teksten. Jeg kan kun redegøre for, hvad vi selv mener.

Der er ikke hundrede procent enighed om, hvordan man skal fortolke det her spørgsmål. De fleste jurister og måske også de mest anerkendte jurister siger, at EU har kompetencen til at beslutte, at vi skal uddele børnecheck til EU-borgere, der arbejder i Danmark, og andre mener noget andet. Hr. Lars Løkke Rasmussen er jo f.eks. jurist, og det er hr. Lars Barfoed også, og de mener noget andet. Så under alle omstændigheder kunne man da prøve det af i EU. Man behøver jo ikke nødvendigvis at klappe hælene sammen, bare fordi der kommer en besked fra Bruxelles.

Kl. 13:09

Kl. 13:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er ikke flere spørgsmål. Så er det hr. Brian Mikkelsen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 13:11

(Ordfører for forslagsstillerne)

Brian Mikkelsen (KF):

Parlamentarismen blev indført i Danmark i 1901. Vi havde haft en periode med provisoriske love, Estrup, som fra 1885 og nogle år frem, 9 år frem, regerede, ikke sammen med et folketingsflertal, men imod et folketingsflertal. Det blev ændret grundlæggende, da der kom en Venstre-regering til i 1901, så vi fik et system baseret på Folketingets flertal. Det blev nedskrevet i grundloven i 1953 – ingen over og ingen ved siden af Folketinget.

Nu oplever vi så den noget aparte situation, at en regering vil sidde et flertal fra Folketinget overhørig, med en minister, som ellers er sympatisk og dygtig, men fra Det Radikale Venstre, som selv blev etableret i 1905 på basis af noget splittelse i forhold til Venstre, men på baggrund af et opgør imod provisoriske love og mod den enevældige magt, som højre sad på frem til 1901. Og nu oplever man så en regering, som vælger bevidst at ignorere et flertal i Folketinget.

For hvad er situationen? Situationen er jo den, at der blev indgået en politisk aftale i november 2010, som blev vedtaget i Folketinget, og som trådte i kraft den 1. januar 2012, om et optjeningsprincip for at sikre et værn for offentlige ydelser i Danmark, for at man skulle optjene retten til offentlige ydelser ved at bo og arbejde og betale skat i Danmark, et fornuftigt optjeningsprincip, som betyder, at man skal arbejde i op til 2 år for at få den fulde børnecheck. Vi mener nemlig ikke grundlæggende, at det er rimeligt, at man fra første dag i

Danmark får adgang til at optjene velfærdsydelser, som det har taget generationer at bygge op.

Vi har jo en noget særegen samfunds konstruktion i Danmark, hvor vi har et skatteyderfinansieret system. De fleste andre lande, som vi normalt sammenligner os med, er bygget op på en finansiering bestående af skat, fradrag, brugerbetaling, forsikringsprincipper. Vores er næsten udelukkende finansieret og bundet op på et skatteyderfinansieret system. Det gør det meget sårbart i en international verden og i et system, hvor vi gerne vil have mest mulig fri bevægelighed.

Derfor er det så vigtigt, når vi gerne vil bevare den enestående konstruktion, vi har i Danmark, at man sikrer nogle værneregler for at bevare den konstruktion med et skatteyderfinansieret system, hvor vi har gratis uddannelse og gratis sundhedssystem og generøst deler ud af forskellige offentlige ydelser. Der er det altså ikke grundlæggende rimeligt, at man bryder den samfunds kontrakt, den legitimitet, der ligger i, at vi har bygget vores samfund op, ved at man er her, arbejder her, betaler skat her og på den måde er med til at finansiere samfundet. Derfor indførte vi et optjeningsprincip, som jo indtil nu har sikret, at modtagere af børnefamilieydelse og børnetilskud har en reel tilknytning til det danske samfund.

Vi var dengang naturligvis opmærksom på, at der, afhængigt af hvilken model der blev valgt, kunne være problemer i forhold til EU-retten i forbindelse med begrænsninger i andre EU-borgeres ret til velfærdsydelser. Derfor blev der også nedsat et udvalg i regeringen, som kiggede på de her ting, arbejdede meget ihærdigt og professionelt med det, og vi kom frem til det forslag, som blev vedtaget i Folketinget – optjeningsprincippet.

Indførelsen af optjeningsprincippet blev således vurderet i forhold til EU-retten og udformet på en sådan måde, at den var juridisk holdbar. Konkret skulle ydelsesmodtagerne have haft bopæl eller beskæftigelse i Danmark i 2 år inden for de seneste 10 år for at få fuld ydelse.

Så sker der det, at den nuværende regering modtager en skrivelse fra en embedsmand i Bruxelles i april 2013, hvori der står, at optjeningsprincippet er i strid med EU-retten. Forskellige former for aktindsigt og spørgsmål til regeringen har jo ligesom sandsynliggjort og åbenbaret, at regeringen intet, intet overhovedet, gjorde for at udfordre det eller søge fælles fodslag med vore nabolande, som har tilsvarende udfordringer.

Endvidere har vi jo ikke oplevet, at regeringen op til tidspunktet, hvor man traf beslutningen om at skrotte optjeningsprincippet, altså i sommeren 2013, har villet indgå i en konstruktiv dialog om måder, hvorpå vi kunne sikre ret og rimelighed i vores velfærdssystem.

Kl. 13:16

I den forbindelse er det jo meget relevant at spørge, som Venstres ordfører, hr. Torsten Schack Pedersen, også spurgte: Hvad er det for et beslutningsgrundlag, der har ligget til grund for regeringens vurdering af det her? Det har vi spurgt om i det ene møde efter det andet. Vi har ikke fået noget svar. Vi har ikke fået noget svar, andet end at det har været vurderet internt i regeringen, samtidig med at vi har fået det svar, at man ikke har været i dialog med Kommissionen om det, og vi har også fået det svar, at man ikke har tænkt sig at prøve sagen ved domstolen.

I lyset heraf har vi taget forskellige tiltag. For det første har vi opfordret regeringen til at prøve sagen i Bruxelles, tage en dialog med Kommissionen og i sidste ende tage sagen ved EU-Domstolen. Dialogen i Bruxelles kunne passende foretages i samarbejde med lande som Tyskland, Frankrig, Sverige, Østrig, Holland og Finland, som har den samme tilgang som Danmark til, at EU ikke skal være en social union. Den største proeuropæiske statsleder, som vi vel har i øjeblikket, Angela Merkel, kristdemokrat, min partifælle fra Tyskland, er citeret for at sige – og jeg citerer Angela Merkel:

Hvis den frie bevægelighed vil have som konsekvens, at alle og enhver, der søger arbejde i Europa, har mulighed for at komme til Tyskland og modtage den tilsvarende offentlige ydelse som den, der længe har været gældende i Tyskland efter 20, 30, 40 års arbejde, så er det ikke den fortolkning af fri bevægelighed, jeg ønsker mig.

Angela Merkel siger videre:

Ingen af vores lande vil kunne holde til det pres, fordi vi er ikke nogen social union.

Så der er altså en koalition, ikke af villige parter som i en anden stor international sag for nogle år siden, men her en koalition af interesserede, meget EU-konstruktive og positive lande, toneangivende lande, som er interesseret i at sikre nogle værneregler, så EU ikke bliver en social union.

Det er det, hele diskussionen jo handler om i dag. Det handler om, at for at bevare det samfund og den velfærdskonstruktion, vi har i Danmark, er det nødvendigt, at man får set på nogle værneregler, som både giver legitimitet i forhold til skatteborgerne, men også giver legitimitet i forhold til den opfattelse, som vi for øvrigt deler med regeringen, af, at EU er til kæmpefordel for det danske samfund. På de fleste leder og kanter er EU til fordel for det danske samfund. Og så er en diskussion om et hullet velfærdssystem, hvor der ikke er tilstrækkelige velfærdsregler, til skade for den diskussion.

Så derfor har vi det dobbelte formål, nemlig at vi godt vil have diskussionen om EU op i gear for ligesom at se alle de positive fordele, der er ved at være i EU, men vi har også en interesse i grundlæggende at forsvare den model, vi har i Danmark. Det kan man efter vores mening kun gøre ved at tilbyde det politiske flertal, at der kommer nogle fornuftige værneregler, som betyder, at man ikke bare har adgang til at optjene retten til offentlige ydelser i Danmark fra den dag, man kommer til Danmark.

Så det er det, den grundlæggende diskussion handler om. Vi har været til flere møder med regeringen, og jeg synes, at regeringen er blevet mere konstruktiv. Ministeren har også bevæget sig, og det er nogle ganske fornuftige snakke, vi har. Men vi er jo ikke kommet ud af stedet. Vi har ikke fået løst det grundlæggende problem, der er i at sikre nogle vandtætte værneregler, som betyder, at der for det første er legitimitet i vores samfund til den måde, vi har indrettet vores samfund på, og for det andet, at man ikke bare kan komme til Danmark og modtage offentlige ydelser uden at have bidraget til den konstruktion, som vi nu engang har finansieret gennem generationer.

Derfor er det en grundlæggende og vigtig debat, vi har i dag, både om selve respekten for Folketinget, men også om det rent principielle i, at vi altså her skal have lavet en fremtidssikring, som værner og beskytter det velfærdssamfund, som et meget stort flertal i Folketinget også gerne vil forsvare og også have som konstruktion i årene fremover. Tak.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en række spørgsmål, den første er hr. John Dyrby Paulsen, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 13:20

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det, formand. Jeg kan forstå på hr. Brian Mikkelsen, at de regler, vi har, om børnechecken åbenbart er en trussel mod velfærdssamfundet. Jeg vil bare sige, som jeg også sagde i mit indlæg, at jeg egentlig anser De Konservatives ideer om en nulvækst for en langt større trussel mod det danske velfærdssamfund end de regler, vi har, om børnechecken.

Men jeg vil gå videre til det, jeg gerne vil spørge ordføreren om, nemlig om det er rigtigt, hvad Berlingske skrev for et par dage siden, nemlig at den daværende VK-regering *vidste* – fordi man havde spurgt nogle af topjuristerne i ministerierne – at den værneregel, man var i gang med at opsætte, nemlig optjeningsprincippet, formentlig

var i strid med EU-reglerne. Vidste VK-regeringen det dengang? Er den historie, der står i Berlingske, rigtig?

Kl. 13:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, ordføreren.

Kl. 13:21

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg kan ikke lade være med at bemærke til hr. John Dyrby Paulsens første bemærkning om, at nulvækst skulle være en trussel mod vores velfærdssamfund – nu kan jeg jo ikke stille spørgsmål den anden vej – at jeg jo kan konstatere, at der har været minusvækst i den offentlige sektor i nogle år nu, også under en socialdemokratisk ledet regering. Er det, vi har oplevet under en socialdemokratisk regering, så en endnu større trussel mod velfærdssamfundet end det, som Det Konservative Folkeparti lægger op til? Det er den ene del af spørgsmålet.

Den anden del af spørgsmålet handler jo om det, som også har været diskuteret her i dag. Og uden at ville virke alt for hovskisnovski synes jeg, at mange af de spørgsmål, der har været, altså bunder i en manglende viden om, hvordan regeringsprocesser er. For regeringsprocesser er jo sådan, at når man træffer en beslutning, får man en masse vurderinger af det konkrete forslag, man arbejder med. Det kan være pro et contra, det kan være gode argumenter for og imod, men i sidste ende – by the end of the day – så kommer der en endelig vurdering, også af Justitsministeriet, og den siger ja eller nej til det. Og i den endelige vurdering sagde man ja til, at det var foreneligt med EU-retten at gennemføre optjeningsprincippet.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 13:22

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg vil nu bare gøre hr. Brian Mikkelsen opmærksom på, at Konservative og Venstres nulvækst er noget andet end vores, for de vil have det i meget lang tid og dermed reelt beskære den offentlige sektor. Derfor siger jeg bare, at det er en langt større trussel mod velfærdssamfundet end de her børnecheckregler, vi har i dag, som jo ikke handler om ret mange penge. Det var også det, vi hørte Venstres ordfører sige.

Men tilbage til mit spørgsmål. Det, jeg hørte i svaret fra hr. Brian Mikkelsen, var: Ja, vi ved godt, at vi dengang i 2010 fik en melding fra nogle af ministeriernes topjurister om, at det her kunne være imod EU-reglerne, måske oven i købet sandsynligvis var det, jævnfør den historie, der står i Berlingske. Så jeg opfatter egentlig svaret som en klar erkendelse af, at regeringen dengang fik en vurdering af nogle jurister fra egne ministerier, der sagde: Det her er imod EU-reglerne.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, ordføreren.

Kl. 13:23

Brian Mikkelsen (KF):

Vi oplevede og har oplevet – og det synes jeg har været ganske fornuftigt – en minusvækst i den offentlige sektor det sidste par år. Jeg har ikke råbt til nogen, at nu har vi bombet velfærdssamfundet tilbage til stenalderen, at det hele er ved at revne, og at det hele er ved at gå i sprækker. Så den argumentation, hvor der ligesom males fanden på væggen, hver eneste gang man prøver at tænke nyt og sørger for at få noget vækst i Danmark, der ikke kun er offentlig vækst og skat-

testigninger, holder jo ikke; for jeg går ud fra, at hr. John Dyrby Paulsen godt kan forsvare det, der er foregået i Danmark det sidste par år, hvor der har været minusvækst.

Kl. 13:26

Kl. 13:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Det var vist det andet spørgsmål fra hr. John Dyrby Paulsen. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:24

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg er enig med ordføreren i, at parlamentarismen blev indført i Danmark i 1901. Men det er jo desværre en kendsgerning, at den på vigtige politikområder blev afskaffet i 1972, for siden den dato, nemlig datoen for Danmarks – det blev så den 1. januar 1973 – indmeldelse i EF, har det jo i flere og flere spørgsmål været fløjtende hamrende ligegyldigt, hvad et flertal i Folketinget besluttede, hvis EU havde besluttet noget andet. Og der er børnechecken jo et godt eksempel, fordi EU overruler det, der står i loven, nemlig at børnechecken er forbeholdt børn, der er her i landet. For EU overruler det optjeningsprincip, som VKO indførte. Begge dele er åbenbart i strid med EU-retten.

Så nu har jeg lige et spørgsmål til hr. Brian Mikkelsen for at finde ud af, hvad der mentes med det her forslag til vedtagelse, V 25, hvor I skrev:

»Folketinget konstaterer, at indretningen af de danske velfærdsydelser er national kompetence.«

Spørgsmålet er: Hvad betyder den sætning, og hvad mener hr. Brian Mikkelsen? Er det national kompetence, eller er det ikke national kompetence?

Kl. 13:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 13:25

Brian Mikkelsen (KF):

Det grundlæggende princip i EU er, at det er national kompetence. Så er der også et princip, jævnfør forskellige forordninger om mest mulig bevægelighed, mest mulighed for, at man kan bruge EU som en fælles uddannelsesinstitution, et fælles arbejdsmarked, og der støder de to forhold ofte mod hinanden. Men grundlæggende er det sådan, at sociallovgivningen er et nationalt anliggende i EU.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:26

Finn Sørensen (EL):

Men hr. Brian Mikkelsen må da forholde sig til virkeligheden. Sagen om børnechecken og en række andre sociale ydelser viser jo, at det ikke er national kompetence. Det er EU, der bestemmer, om en check skal sendes ud af landet, eller den ikke skal. Det er EU, der bestemmer, om der skal være et optjeningsprincip, eller der ikke skal, og hvis der skal, hvordan det så skal skrues sammen. Så jeg må stille spørgsmålet på en anden måde: Mener hr. Brian Mikkelsen, det er ønskeligt, at indretningen af danske velfærdsydelser er national kompetence, altså skal blive det, og hvordan vil ordføreren sikre det?

Kl. 13:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Brian Mikkelsen.

Brian Mikkelsen (KF):

Det konservative udgangspunkt er, at velfærdsydelser er national kompetence. Vi er enige med vores partifæller i Europa, Angela Merkel, David Cameron fra England og andre konservative ledere, som advarer mod, at EU bliver en social union. Det er et nationalt anliggende, det skal være et nationalt anliggende. Det, vi så siger, er, at regeringen bør tilslutte sig den klub, som argumenterer for, at EU er en forsamling af 28 selvstændige lande, hvor der er størst muligt og mest muligt samarbejde, men hvor eksempelvis sociallovgivningen er national. Og der synes vi ikke, at regeringen har gjort nok i den her sag. Der vil vi opfordre til, at man gør noget mere.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Næste spørger er fru Ida Auken, Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 13:27

Ida Auken (RV):

Kan De Konservatives ordfører garantere, at der ikke har været politisk pres på Justitsministeriets embedsmænd for at ændre deres vurdering af det lovforslag, som Venstre og Konservative fremsætter, fra at være ulovligt til at være lovligt? Kan man garantere, at der ikke har været politisk pres på embedsmændene?

Kl. 13:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 13:27

Brian Mikkelsen (KF):

Som det sikkert også var tilfældet i den regering, fru Ida Auken var med i, presser man ikke Justitsministeriets jurister på den måde. De kommer med en afgørelse, og i sidste ende er der go for det eller ikke go for det. Jeg er helt sikker på, at fru Ida Auken i sin tid som minister, hvor hun jo var en dygtig minister og kom med mange initiativer, har oplevet, at embedsmændene i forbindelse med lovforslag, for sådan er den processuelle arbejdsgang i et ministerium, er kommet med mange sager, hvor der både er pro et con, og hvor der er mange forskellige vurderinger af forslaget. Det skulle undre mig, hvis det var anderledes. Nu har jeg jo ikke siddet der, mens fru Ida Auken var minister, men der skete jo rigtig mange ting, mens fru Ida Auken var minister. Og processen er sådan, når man er minister, at man får et væld af notater med for og imod.

I sidste ende er det jo en politisk opgave at vurdere, om man vil gå videre med det politisk. Men der er en juridisk vurdering, som i sidste ende bliver foretaget af Justitsministeriets lovkontor, og så er den sag ikke længere. Justitsministeriets lovkontor vurderede, at optjeningsprincippet var foreneligt med gældende dansk lov og med traktaten.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Ida Auken.

Kl. 13:28

Ida Auken (RV):

Det var da klar tale, hvis jeg forstår ordføreren ret. Vi har nu fået en garanti fra De Konservatives ordfører om, at der ikke har været det mindste politiske pres på Justitsministeriets embedsmænd fra det tidspunkt, hvor de først siger, at det her er ulovligt, til det tidspunkt, hvor de i løbet af 3 til 4 dage, inden Venstre og Konservative lægger deres forslag frem, siger, at det er lovligt. Der har ikke været det mindste politiske pres, og Konservatives ordfører står simpelt hen og lyver fra Folketingets talerstol, hvis det viser sig efterfølgende, at

nogen som helst journalister eller folketingsmedlemmer kan dokumentere, at der har været politisk pres på Justitsministeriets embedsmænd. Det vil jeg bare gerne have bekræftet at ordføreren sagde.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 13:29

Brian Mikkelsen (KF):

Det er jo en underlig form for debat, hvor man forsøger at gøre en proces suspekt ved at sige, at den er suspekt. Det er en fuldstændig normal praksis, også da fru Ida Auken var minister, at der kommer notater ind med forskellige vurderinger. Det er en fuldstændig normal praksis, og jeg vil vædde hvad som helst på, at hvis der blev søgt aktindsigt i beslutninger fra Miljøministeriet, ville det være tilfældet. Der vil ikke være noget suspekt i det – det ville være fuldstændig normalt, sådan er beslutningsprocesser. Så derfor ville det være meget, meget underligt. Det er også meget underligt, at en tidligere minister bringer frem, at det er suspekt, at der kommer forskellige notater.

Det, der er interessant, er konklusionen i sidste ende. Den er, at Justitsministeriets lovkontor siger, at det er foreneligt med gældende dansk lov og foreneligt med traktaten. Det er konklusionen.

Kl. 13:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Lone Lokindt, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:30

Lone Lokindt (RV):

Jeg kan forstå nu, at der har været et væld af notater, og det forlyder jo, at der har været et væld af notater fra jurister, der mente, at optjeningsprincippet var og er ulovligt. Skal det forstås sådan, at hr. Brian Mikkelsen anerkender, at det er rigtigt, at der var en række notater, der viste, at optjeningsprincippet var ulovligt?

Kl. 13:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:30

Brian Mikkelsen (KF):

Det skal udelukkende forstås på den måde, at jeg prøver at give en anskuelighedsundervisning i, hvordan en proces er, når man laver et lovforslag. Der vælter det ind med forskellige notater, og i sidste ende kommer der også høringssvar, forhåbentlig efter en fornuftig høringsperiode, og der kan man altid ved aktindsigt, det kunne jeg også i min tid som minister, finde notater, som strider mod det, vi finder frem til i sidste ende, for det er jo embedsmændenes opgave ligesom at belyse alle aspekter i en sag.

Men i sidste ende, og sådan har det været siden Arilds tid, og sådan er det i den nuværende regering, sådan var det i den tidligere regering og i regeringen før den, er det sådan, at Justitsministeriets lovkontor siger god for et forslag eller ikke. Det gjorde Justitsministeriets lovkontor i det her tilfælde, så der er ikke nogen sag i det her. Den er ikke så lang. Vi kan godt bruge lang tid på at diskutere det, men i sidste ende er konklusionen i en hvilken som helst regering, at så spørger man Justitsministeriets lovkontor. Og Justitsministeriets lovkontor siger: Det er foreneligt med gældende dansk lov og med traktaten.

Kl. 13:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Lone Lokindt.

Kl. 13:32

Lone Lokindt (RV):

Det er altså også sådan, at vi har set i pressen, at der altså fra Justitsministeriets lovkontor først har været en holdning, og så har der senere været en anden holdning, er der noget der tyder på. Det begrundes ikke med, at der har været et politisk pres, altså en politisk vilje til at ville gå en vej, selv om der var mange alarmklokker, der bimlede, i forhold til at det her var ulovligt.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:32

Brian Mikkelsen (KF):

Jamen jeg kan kun gentage som en anden senator Cato, at i øvrigt mener jeg, at det er fuldstændig normal praksis i den nuværende regering og den tidligere regering og i tidligere regeringer, at man altid får forskellige råd. I sidste ende bliver der både truffet en politisk beslutning og i allersidste ende en juridisk vurdering af, om det er foreneligt med lovgivningen, og det var det i det her tilfælde, var vurderingen fra Justitsministeriets lovkontor. Så længere er den sag ikke.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Den næste spørger er hr. Jens Joel, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 13:33

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg kan forstå på den konservative ordfører, at det er udtryk for helt almindelig skik i regeringen, at der er notater, der viser det ene, og notater, der viser det andet. Så er mit spørgsmål det helt simple: Vil det være muligt for nogle af os at finde en instruktion fra ministeren eller andre politikere i den her sag, som beder om et bestemt outcome? Eller har det overhovedet ikke været tilfældet?

Kl. 13:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren, hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 13:33

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg kan kun råde ordføreren til at snakke med de socialdemokratiske ministre, der er i den nuværende regering, og høre, hvordan processen er, når man laver lovgivning. Lovgivningsprocessen er sådan, at man ofte starter med en politisk proces. Det kan man jo f.eks. også gøre i Socialdemokratiet. Det snakker man så med ministeren om. Så bliver der sat et lovgivningsarbejde i gang, ved at jurister og andre embedsmænd kommer med forskellige vurderinger af det. Det kommer der mange notater ud af. I sidste ende træffer man så en politisk beslutning om, hvorvidt man synes, det er en god idé at gå videre med det projekt eller ej, og i allersidste ende spørger man Justitsministeriets lovkontor. Der var konklusionen fra Justitsministeriets lovkontor i det her tilfælde, at det var foreneligt med gældende dansk lov og med EU-retten.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jens Joel.

Kl. 13:34

Jens Joel (S):

Det var så ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om der på noget tidspunkt har været en instruktion fra politisk hold, hvor man sagde:

Vi vil gerne have det her til at være i overensstemmelse med EU-retten?

Kl. 13:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:34

Brian Mikkelsen (KF):

Altså, igen må jeg beklage. Jeg elsker ellers konspirationsteorier. Men jeg har selv været justitsminister. Nu var jeg det ikke i den her periode, så derfor må jeg jo tage det fra den erfaring, jeg selv har med Justitsministeriet. Der beordrer man ikke Justitsministeriets lovkontor til noget som helst. Nu kigger jeg ned på en anden tidligere justitsminister. Jeg ved ikke, om der er nogen, der har erfaring med det, men det gør man altså ikke. De sidder uafhængigt og autonomt med integritet, og så er det Justitsministeriets lovkontor, der i sidste ende vurderer, om det er foreneligt med EU-retten eller ej.

Så er det jo politikere, hvis det er inden for rammerne af det, der afgør, om de vil fremsætte et forslag eller ej. Det er jo det, der er forskellen på at være embedsmand og politiker. Det er altså politikere, der afgør, hvad der er politikken i det her land, ikke hvad der er embedsmandssnak.

Kl. 13:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Den næste spørger er hr. Morten Bødskov, Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 13:35

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Jeg har bare et enkelt spørgsmål, som jeg håber at jeg kan få svar på af hr. Brian Mikkelsen. Da man drøftede det med optjeningsprincippet internt i regeringen, hvilket svar fik man så fra embedsværket, da man spurgte, om det forslag, der er her, altså om et optjeningsprincip, var i overensstemmelse med den gældende forordning?

Kl. 13:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 13:35

Brian Mikkelsen (KF):

Nu var jeg jo som sagt ikke justitsminister på det tidspunkt, så jeg kan jo ikke svare konkret på, hvordan den interne proces har været i Justitsministeriet. Jeg sad som økonomi- og erhvervsminister på det tidspunkt. Men det, der var konklusionen til sidst fra Justitsministeriets lovkontor, var, at det lovforslag med et optjeningsprincip, som vi præsenterede, var foreneligt med gældende dansk lov og med traktement.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Et spørgsmål til, værsgo.

Kl. 13:36

Morten Bødskov (S):

Jeg forstår godt, at jeg får det svar, men det interessante er jo, hvordan det her forslag om optjeningsprincippet rent faktisk forholder sig til den forordning, som regulerer det her område, og det er derfor, at jeg spørger, som jeg gør. Og jeg prøver igen, for jeg er helt sikker på, at hr. Brian Mikkelsen kender svaret.

Hvilket svar fik man, da man spurgte, om det optjeningsprincip, der er i det her forslag, og som den tidligere regering gennemførte, var i overensstemmelse med den EU-forordning, som regulerer det

her område? Altså, hvilket svar fik man fra embedsværket? Kunne det gå an, eller var det i strid med forordningen?

Kl. 13:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:37

Brian Mikkelsen (KF):

Det svar, vi fik i regeringens Koordinationsudvalg, som jo i sidste ende godkender lovforslagene, var, da vi i sidste ende havde udført met forslaget, at der var foreneligt med EU-retten, og at det var foreneligt med gældende dansk lov. De processer, der siden har været, foregik jo i det pågældende ressortministerium, hvor jeg ikke selv var på det tidspunkt.

Men det, der er konklusionen, er, at når en regering godkender et lovforslag, har det været igennem Justitsministeriets lovkontor, sådan som det er den tidligere justitsminister bekendt. Nu kan vi jo godt udveksle justitsministererfaringer, men jeg har ikke i min tid som justitsminister en eneste gang anfægtet en vurdering fra Justitsministeriets lovkontor, og jeg går ud fra, at det har den tidligere justitsminister heller ikke gjort i sin tid som justitsminister.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en ny spørger, og det er fru Lotte Rod, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:37

Lotte Rod (RV):

Det er ret interessant med det sidste, ordføreren siger her, for det er jo ikke almindelig praksis at bede Justitsministeriet om at komme med en ny vurdering, som viser, at det er inden for reglerne. Så derfor vil jeg gerne bede ordføreren om at svare på spørgsmålet: Kan ordføreren afvise, at en VK-minister har bedt embedsmændene om at komme med en ny vurdering, som var til fordel for VK-regeringen?

Kl. 13:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:38

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg kan fuldstændig anskueliggøre for ordføreren, hvordan processen med et lovforslag er. Der er det gået snorlige i forhold til optjeningsprincippet, og der var udgangspunktet det, at VK-regeringen havde nedsat et udvalg. Vi ville have et optjeningsprincip. Det var et VK-forslag. Så er der nogle forhandlinger med Dansk Folkeparti, som vil have optjeningsperioden til at være længere.

Udgangspunktet er, at V og K vil have et optjeningsprincip, og at Dansk Folkeparti vil have, at perioden skal være længere end den, regeringen vil have. Vi finder frem til, hvad der kan lade sig gøre i den proces, hvad der er lovligt, og hvad der er muligt.

Det er det, der kommer et forslag ud af. Og det er det forslag, som Justitsministeriets lovkontor har godkendt.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Lotte Rod.

Kl. 13:39

Lotte Rod (RV):

Tak. Det er jeg helt med på, og derfor er jeg interesseret i lige præcis det øjeblik, hvor man har en vurdering, som viser, at det her er i strid med reglerne. Og derfor er mit helt enkle spørgsmål: Vil ordføreren

bekræfte, at man ikke har bedt embedsmændene om at komme med en ny vurdering?

Kl. 13:41

Kl. 13:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Astrid Krag.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 13:39

Brian Mikkelsen (KF):

Det er jo interessant at høre alle de her radikale spørgsmål om det her. Jeg ved ikke, om man selv har oplevet noget tilsvarende i regeringen, siden man betvivler, hvordan regeringsprocesser er. Og jeg kan kun gentage det:

En regeringsproces er sådan, at man har en politisk drøftelse af, om man vil have et forslag eller ej. V og K finder frem til, at vi synes, det er ret og rimeligt, at man har et optjeningsprincip i Danmark. Det får vi udarbejdet et forslag til. Under en finanslovsdrøftelse er der et ønske fra Dansk Folkeparti om, at man forlænger den optjeningsperiode. Vi finder ud af, hvad der kan lade sig gøre inden for lovens rammer. Og så lang er den sag.

Så er der en masse processer om ting, der går frem og tilbage, og som der har været begæret aktindsigt i. Men i sidste ende er konklusionen den, at det forslag, der bliver fremsat, er foreneligt med gældende dansk lov og med EU-retten.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Den næste spørger er fru Astrid Krag, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 13:40

Astrid Krag (S):

Tak for det, og tak til hr. Brian Mikkelsen for de mange meget lange og detaljerede gennemgange af interne regeringsprocesser. Det, der er det interessante at få svar på her, er ikke, hvad der står på bundlinjen i sidste ende – det hørte vi også Venstres ordfører snakke utrolig meget om – men om Konservatives ordfører vil afvise, at undervejs i den proces, vi nu har hørt beskrevet så malerisk så mange gange, var der ikke bare advarselslamper, der blinkede. Nej, der brændte advarselslamperne fra juristerne rødgloedende for, at det her ikke var et lovligt forslag, at det her forslag var i strid med forordningen. Afviser De Konservatives ordfører det? Er det en and, som vi kunne læse i Berlingske i går – ja eller nej? Det er sådan set bare det svar, jeg leder efter.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:41

Brian Mikkelsen (KF):

Den normale proces, sandsynligvis også, da fru Astrid Krag var minister, er jo, at man diskuterer tingene internt i regeringen. Så laver man en politisk aftale, og før den politiske aftale så at sige kan verificeres, og før det bliver et egentligt lovforslag, skal den godkendes af Justitsministeriets lovkontor. Der er intet lovforslag, der kommer ud fra en regering, uden at det har været igennem Justitsministeriets lovkontor, og det er den garant, som regeringen har for, at det, man sender ud til høring og som lovforslag, er foreneligt med gældende dansk lov og med EU-retten. Det er sådan set den port, den sluse, som alle regeringer har, og det er også den sluse, vi har brugt i forbindelse med optjeningsprincippet. Den stillingtagen, som vi har skullet forholde os til i den daværende regering, har været, at Justitsministeriets lovkontor sagde god for det endelige forslag.

Astrid Krag (S):

Jamen der er kun ét problem ved det svar, og det er, at det overhovedet ikke var det, jeg spurgte om. Jeg spørger: Var der i løbet af den proces – tak for redegørelsen igen, jeg kender godt den normale regeringsproces, før et forslag bliver fremsat – klare ord fra Justitsministeriet, eventuelt også fra andre, f.eks. Beskæftigelsesministeriet, der slog fast, at det, man havde gang i, ikke var i overensstemmelse med forordningen, altså var ulovligt – ja eller nej? Er det forkert, hvad vi kunne læse i Berlingske i går? Var det en and? Skal de komme med et dementi? Eller er det rigtigt nok?

Det er et meget enkelt spørgsmål: Var der i løbet af den proces, hr. Brian Mikkelsen nu har beskrevet for os, jeg ved snart ikke, 8, 10 eller 20 gange, advarselslamper, der blinkede, eller var der ikke? Var det en and i Berlingske?

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:42

Brian Mikkelsen (KF):

Altså, jeg vil meget gerne beskrive processen en gang til, for det lader ikke til, at fru Astrid Krag helt har forstået det, som jeg forsøger at sige heroppe, nemlig at det, som er interessant for en regering i sidste ende, er, om Justitsministeriets lovkontor siger o.k. for forslaget eller ej. Så var vi selvfølgelig meget opmærksomme på, at der ville være nogle udfordringer med det, som jeg også selv nævnte i min tale. Vi var også opmærksomme på, at det var en meget politisk betændt sag, så derfor var det afgørende vigtigt, at Justitsministeriets lovkontor sagde o.k. for det. Det gjorde de så, og det er jo det, der er sagens kerne. Hvad der har været af processer internt, er jo ikke noget, jeg har været involveret i, så det ved jeg ikke noget om. Men jeg konstaterer, at resultatet var, at Justitsministeriet lovkontor sagde o.k. for det lovforslag, som blev vedtaget af det danske Folketing.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Den næste spørger er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:43

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo en interessant debat at følge, tidligere ministre, der udspejler hinanden her. Jeg har ikke prøvet at være minister, så nu spørger jeg bare helt dumt: Går man videre med et forslag, hvis juristerne vurderer, at det forslag er ulovligt?

Kl. 13:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:43

Brian Mikkelsen (KF):

Nej, så fremsætter man ikke forslaget.

Kl. 13:44

Joachim B. Olsen (LA):

Nu kan jeg så forstå, at juristerne i dag vurderer, at det her optjeningsprincip var ulovligt. Mener ordføreren så, at det er et udtryk

for, at den nuværende regering lægger pres på juristerne for at få en bestemt politik gennemført? For det må det jo så være.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:44

Brian Mikkelsen (KF):

Det, som er min vurdering, også i forhold til de diskussioner, der har været, er, at man ikke kan præge Justitsministeriets lovkontor. Det har jeg ikke, som jeg også nævnte før, oplevet en eneste gang selv som minister, og jeg vil også tro, at man ikke ville kunne det, hvis man var minister. De træffer uafhængige, autonome beslutninger ud fra den højeste sagkundskab. Og de vurderede, da vi lavede optjeningsprincipaftalen, at det var foreneligt med EU-retten.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste spørger er hr. Jeppe Bruus, Socialdemokraterne.

Kl. 13:44

Jeppe Bruus (S):

Tak. Det her handler helt basalt om, om man ønsker, at vi skal følge EU-retten eller ej. Det mener De Konservative så at vi ikke skal, og det er måske ikke så overraskende, når vi nu kigger de tidligere handlinger efter i kortene, fordi det står jo i Berlingske, at den 5. november 2010 får man den juridiske vurdering fra tre ministerier om, at en 2-årig optjeningsperiode er ulovlig. 3 dage senere, den 8. november, indgår man en finanslovsaftale med Dansk Folkeparti, som strider imod den juridiske vurdering, og så er spørgsmålet jo sådan set bare helt enkelt: Hvorfor var det, at man overhørte den juridiske vurdering? Og hvorfor er det, at man mener, også i forlængelse af hr. Joachim B. Olsens spørgsmål, at det er rimeligt, at den nuværende regering også skal sidde juridiske vurderinger overhørig?

Kl. 13:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:45

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg kan kun gentage omkring processen i november 2010, at i sidste ende foregår det på den måde, at en regering jo kun fremsætter et lovforslag, hvis det er foreneligt med EU-retten, ellers betvivler man jo Justitsministeriets lovkontors autonomi. Det er man da velkommen til, og det må man jo så tage en diskussion af også i den nuværende regering, hvis man betvivler, om de kan udsættes for pres eller ej. Her er kendsgerningen den, at i sidste ende træffer Justitsministeriets lovkontor den konklusion, at det er foreneligt med EU-retten og med dansk lov.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren igen. Værsgo.

Kl. 13:46

Jeppe Bruus (S):

Ja, og med den respekt for juristerne, og hvor man ikke presser dem til noget som helst, hvordan kan det så være, at i den vurdering, der ligger den 5. november, skriver Beskæftigelsesministeriet, at de kræver, at Folketinget i lovforslaget bliver advaret om, at optjeningsprincippet medfører en ikke uvæsentlig procesrisiko. Det kræver Beskæftigelsesministeriet. Alligevel bliver den advarsel redigeret ud,

fordi det ikke ser hensigtsmæssigt ud, som en embedsmand skriver. Hvordan kan det ske med det, vi nu har hørt fra ordføreren?

Kl. 13:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:47

Brian Mikkelsen (KF):

Som sagt kommer der jo et væld af forskellige meninger og holdninger til forskellige lovforslag. Jeg husker for nogle af de lovforslag, jeg selv behandlede på forskellige ministerområder, at der måske var 1.000 dokumenter i sagen, og så må man jo forholde sig til både den politiske del, det gjorde jeg som minister, og den juridiske del, det var så i det departement, jeg nu engang var i på det tidspunkt, og så i sidste ende i Justitsministeriets lovkontor. Sådan er processer. Det er demokratisk, det er en god proces, for det betyder, at man når frem til de rigtigste resultater, når der kommer forskellige meninger ind hele tiden.

Kl. 13:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Den indtil nu sidste spørger er hr. Christian Friis Bach, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:47

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Jeg har noteret mig, at hr. Brian Mikkelsen drikker en hel del vand. Det er faktisk temmelig køligt hernede i salen, men det er måske varmere oppe på talerstolen.

Nu var hr. Brian Mikkelsen jo centralt placeret som minister i den tidligere regering og i den periode, hvor det her lovforslag bliver behandlet – skål! – og dermed har han haft kendskab fra regeringens centrale udvalg til de notater, går jeg ud fra, som der har været. Og vi er helt med på, at der lå et notat til allersidst, som sagde, at man i forhold til traktaten vurderede, at det måske kunne overholde EU-retten. Men der lå jo ikke i det notat en klar vurdering af forholdet til forordningen, og det er jo det centrale, hvilket jeg tror spørgeren er klar over. Jeg forstår, at hr. Brian Mikkelsen udmærket kendte til de klare juridiske notater, der sagde, at det var i strid med forordningen, og det vil jeg bare bede om at få bekræftet en gang til, altså at det kendte hr. Brian Mikkelsen til. Der var en klar vurdering af, at det var i strid med forordningen, og den vurdering blev endda fastholdt til allersidste sekund.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 13:48

Brian Mikkelsen (KF):

Altså, processen er jo ikke afgørende for det, vi diskuterer nu og her, men det er jo resultatet. Jeg kan godt se det interessante i at diskutere en proces, når vi nu diskuterer, om man vil følge et folketingsflertal og lave nogle værneregler for at beskytte den samfundsmodel, vi har i Danmark. Men det, der er interessant, er jo, at en regering – og det er grundlæggende, og jeg bliver nødt til at gentage mig selv – kun kan fremsætte et lovforslag, hvis det er godkendt af Justitsministeriets lovkontor. Alt andet ville jo være fuldstændig håbløst og ville vise sådan nærmest bananrepubliktilstande. Jeg er helt sikker på, at den nuværende regering har den samme opfattelse, og at det er det samme system. Det er præcis det samme system, vi havde i VK-regeringen gennem 10 år, som den nuværende regering har haft nu her i 2½ år. Det er præcis samme system, og der er jo ikke ændret ved det. Så der er altså samme processer, samme formalia, og det er sam-

me konklusion. Hvis man politisk har truffet beslutning om, at man vil gennemføre et lovforslag og det så bliver godkendt af Justitsministeriets lovkontor, så er det ud over stepperne med det.

Kl. 13:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Christian Friis Bach, værsgo.

Kl. 13:50

Christian Friis Bach (RV):

Jeg kan så konkludere, at ordføreren kendte til de juridiske notater, der sagde, at det var i strid med forordningen. Jeg vil så blot opfølgende høre, hvordan det kan være, at man så ikke fremlagde også den vurdering, altså vurderingen i forhold til forordningen, for Folketinget i de drøftelser, der var om optjeningsprincippet og børnechecken. Hvorfor fremlagde man det ikke åbent i Folketinget: Der er en potentiel klar konflikt her med forordningen, men vi vurderer, at det er i overensstemmelse med traktaten?

Hvorfor kom den del med forordningen ikke til Folketingets kendskab?

Kl. 13:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 13:50

Brian Mikkelsen (KF):

Det, der var interessant, var jo konklusionen fra Justitsministeriets lovkontor om, at det var foreneligt med EU-retten og med gældende dansk lov. Hvad der har været af spørgsmål på det tidspunkt, og hvad der er blevet svaret, har jeg ikke styr på, for jeg var ikke ressortminister på det tidspunkt.

Men vi har jo spurgt den nuværende regering om de processer, der har været frem til regeringsbeslutningen i sommeren 2013 på baggrund af henvendelsen fra april 2013 fra Kommissionen. Hvad har man lagt til grund for den vurdering, der gør, at man dropper optjeningsprincippet i sommeren 2013? Der har vi ikke fået de notater. Vi har ikke fået at vide, hvilke overvejelser man har haft i de forskellige ministerier, som har kigget på det her. Vi har åbent og redeligt sagt, at jamen der har været forskellige meninger om det i processen i november 2010, men at konklusionen var klar. Den var, at det var foreneligt med EU-retten og med gældende dansk lov.

Det er sådan set sådan, processer normalt foregår i regeringer – i den nuværende og i den tidligere regering.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det var den sidste spørger. Tak til ordføreren. Så er det skatteministeren, værsgo.

Kl. 13:51

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance har fremsat beslutningsforslag B 60 med det formål at pålægge regeringen at opretholde administrationen af det optjeningsprincip, der blev indført i 2010 af VK-regeringen og Dansk Folkeparti. Forslaget er fremsat, på trods af at juristerne i det danske embedsværk på baggrund af to afsagte domme ved EU-Domstolen er nået til den glasklare konklusion, at den danske administration er i strid med EU's såkaldte sammenlægningsprincip.

Det er der mig bekendt ingen jurister, bortset fra hr. Lars Løkke Rasmussen, hr. Lars Barfoed og måske også hr. Kristian Thulesen Dahl, der efterfølgende har sat spørgsmålstegn ved. Også i dag har vi lige hørt hr. Brian Mikkelsen gentage igen og igen, at Justitsministeriets juridiske vurderinger ikke kan påvirkes politisk, og dem må

enhver regering følge, men det gælder så tilsyneladende ikke, når Det Konservative Folkeparti i dag i opposition er forfatter til et beslutningsforslag. Så står de samme juristers juridiske vurderinger ikke længere til troende. Det er heller ikke lykkedes at mønstre juridiske eksperter uden for regeringskontorerne og uden for Folketinget, som er uenige med den vurdering, som regeringens jurister har lavet.

Da EU-forordningen har forrang i forhold til dansk national lovgivning, har regeringen pligt til at administrere efter den. Heller ikke det har jeg hørt juristerne hr. Lars Løkke Rasmussen, hr. Lars Barfoed og hr. Kristian Thulesen Dahl opponere imod. Det ville også være mærkeligt, al den stund at VK-regeringen præcis som SR-regeringen i alle sager anerkendte EU-forordningers forrang for dansk lov.

Desto mere mærkværdigt er det derfor, at man insisterer på et beslutningsforslag, som ifølge de danske kronjurister opfordrer regeringen til at nægte borgerne de rettigheder, de har fået som følge af vores EU-medlemskab. Regeringen har ikke – heller ikke selv om forslaget måtte blive vedtaget – mulighed for med åbne øjne at nægte borgerne rettigheder, som et flertal i Folketinget har givet dem ved at tilslutte sig en EU-forordning. Det ville være direkte ulovligt.

Jeg erindrer da også om, at hr. Lars Barfoed som minister på et tidspunkt var i samme situation. Han skrev til Folketinget, at han ikke havde mulighed for at følge flertallet, og det er altså ikke en unik eller historisk situation, medmindre hr. Brian Mikkelsen også mener, at parlamentarismen var sat ud af spil i 2005 under VK-regeringen.

Man må også konstatere, at hr. Lars Løkke Rasmussen jo har anerkendt i sit brev til statsministeren fra 2. marts 2014, at der er problemer med lovmedholdeligheden i det, man opfordres til i beslutningsforslaget, fordi det fremgår af brevet til statsministeren, at De Konservatives beslutningsforslag efterlader en vis tvivl om, hvorvidt det er i overensstemmelse med EU-rettens grundlæggende principper. Så meget desto mere kan det jo undre, at Venstre vil stemme for.

Regeringen er derimod nødt til at anerkende fakta, overholde regler og respektere juridiske vurderinger og agter derfor ikke at tilslutte sig beslutningsforslag B 60, ligesom vi ikke har mulighed for at opretholde den oprindelige administration af optjeningsprincippet på baggrund af beslutningsforslaget.

Regeringen har til gengæld gennem de seneste måneder søgt Folketingets opbakning til en lang række initiativer, som efter regeringens opfattelse vil udgøre et både lovligt og mere relevant værn om de danske velfærdsydelser end optjeningsprincippet. Vi støtter, at EU-borgere har ret til at flytte sig efter arbejde, men ikke, at EU-borgere flytter for at opnå offentlig forsørgelse. Beklageligvis er det jo ikke lykkedes at samle opbakning om eksempelvis en omlægning til en bagudrettet børnecheck, der vil fremtidssikre børnechecken mod uberettiget udbetaling. Vi har ligeledes forgæves søgt et mandat til at arbejde for at kunne indeksere børnechecken efter det bopælsland, hvor børnene opholder sig, når den relevante forordning skal gennemføres.

Men jeg håber, at på trods af dagens beslutningsforslag vil de traditionelle jupartier være villige til at fortsætte forhandlingerne.

Man må jo sige, at forslagsstillerne bag beslutningsforslaget her ikke fremstår decideret enige. På den ene side har vi Venstre, som anerkender, at der er klar usikkerhed om lovmedholdeligheden i det, man opfordrer til i beslutningsforslaget. På den anden side har vi De Konservative – det kan være svært at blive klog på, men vi forstår i hvert fald, at hr. Brian Mikkelsen mener, at en fortsættelse af optjeningsprincippet er fuldt lovlig. Over for det står Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, som ønsker sig et velfærdsforbehold, et klart opgør med det indre marked og de forpligtelser, Danmark har. Det er så det sammensurium, som stiller op med et beslutningsforslag i dag på vidt forskellige baggrunde, og det må man sige er overraskende.

Kl. 13:56

Vi håber i regeringen, at vi kan samle de traditionelle japartier, da vi tror, at det bedst vil understøtte danskernes opbakning til det europæiske samarbejde. Blot står vi fast på, at løsningerne ikke må være ulovlige, og det må ikke være sådan, at regningen sendes videre til de svageste, f.eks. børnefamilier, studerende og arbejdsløse danskere i form af forringet velfærd.

SR-regeringen bakker op om det europæiske samarbejde, som både har sikret velstand og fred i Europa. Danmark har stor fordel af den frie bevægelighed, som bidrager til vækst og arbejdspladser i Danmark, og vi mener ikke, det står i modsætning til den danske velfærdsmodel, tværtimod. Regeringen drøfter som nævnt meget gerne alternativer til optjeningsprincippet, men vi vil ikke være med til at bruge EU som en undskyldning for at snige velfærdsforringelser ind ad bagdøren, ligesom det selvfølgelig er en forudsætning, at løsnin-gerne respekterer borgernes rettigheder, også de rettigheder, de har opnået gennem vores EU-medlemskab.

Det fremsatte beslutningsforslag B 60 vil umiddelbart føre til en administration af optjeningsprincippet, som ikke respekterer de rettigheder, som et flertal i Folketinget har givet borgerne, og på den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Der er nogle spørgsmål, og det er først hr. Brian Mikkelsen fra De Konservative. Værsgo.

Kl. 13:57

Brian Mikkelsen (KF):

Selv om vi har diskuteret det her rigtig mange gange, er jeg stadig væk i tvivl om ministerens og regeringens holdning på det her punkt. Synes regeringen og ministeren, at det er fornuftige regler, vi har i dag, altså at man kan optjene retten til offentlige ydelser i Danmark, fra man kommer til Danmark, eller synes ministeren, det er regler, som skal ændres? Det er den ene del af spørgsmålet.

Den anden del er et helt konkret spørgsmål: Kan ministeren erindre nogen tilfælde sådan i en horisont, som ministeren i hvert fald kan huske, hvor en regering har siddet et flertal i Folketingssalen overhørig? Det ville jo være interessant at høre fra et parti, som bryster sig meget af god regeringsførelse og af, at man er opvokset i lyset af parlamentarisme, og at man har respekt for demokratiske institutioner, hvornår der har været et tilfælde, som ministeren kan huske, hvor en regering bevidst har tilsidesat et flertal i Folketingssalen – sådan inden for de sidste 25 år.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:59

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Regeringen har sendt et lovforslag i høring, som bringer det optjeningsprincip, der blev indført, i overensstemmelse med de regler, som sikrer borgerne visse rettigheder, når de bevæger sig frit inden for EU, ved at observere det såkaldte sammenlægningsprincip. Dermed også bare være sagt, at vi jo kunne have valgt mange andre løsninger. Men det, vi så til gengæld nu har forhandlet igennem måneder, er jo, hvad vi egentlig synes der burde gælde af regler. Men der har det jo været meget svært at få også Venstre og Konservative ud af busken til konkret at sige, hvad der egentlig skal til, for at man vil være med til noget så naturligt som at sikre, at dansk lovgivning er i overensstemmelse med EU-retten.

Vi har kigget på det her spørgsmål, om man skulle indeksere efter købekraften i de lande, hvor børnene opholder sig. Det synes vi i regeringen sådan set godt man kunne arbejde for, men det har ikke

været tilstrækkeligt for Konservative, og derfor er det overraskende jo, at man i den her sag vil opfordre regeringen til at gøre noget ulovligt. Vores reaktion må jo blive den samme, som den var, da hr. Lars Barfoed modtog en tilsvarende opfordring som minister, nemlig at vi ikke har mulighed for at følge opfordringen, vi kan ikke begå ulovligheder – heller ikke på opfordring af et flertal i Folketinget.

Kl. 14:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Brian Mikkelsen

Kl. 14:00

Brian Mikkelsen (KF):

Jamen en ting bliver jo ikke bedre af at blive gentaget. Jeg spørger helt konkret: Har der været nogen eksempler på, at en regering har siddet et flertal i Folketingssalen overhørig? Det var mit spørgsmål. Det var ikke en henvisning til, hvad man har haft af udvalgskonstruktioner – og dem har der sandsynligvis været en del af – hvor regeringen har været i mindretal i udvalg osv. Men har ministeren noget kendskab til, at en demokratisk valgt regering i Folketinget i de sidste 25 år har siddet et flertal i Folketingssalen overhørig?

Kl. 14:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:00

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jamen jeg må bare konstatere, at hukommelsen tilsyneladende er meget svag hos Det Konservative Folkeparti, al den stund partiets nuværende formand, hr. Lars Barfoed, jo meget klart sagde, da et flertal i Folketinget manifesterede sig i sagen om det her multivitaminjuice, at det kunne man ikke følge, fordi det ville være ulovligt. Og det er en fuldstændig parallel sag. Der er ingen statsretlig uenighed om, at hverken beretninger eller beslutningsforslag binder regeringen eller fritager regeringen for vores ansvar til at sikre borgerne deres rettigheder. Og derfor er det jo ikke et spørgsmål om, hvad man vil. Det her er et spørgsmål om, at regeringen ikke kan følge beslutningsforslaget, fordi vi ikke kan begå ulovligheder, heller ikke på opfordring af Folketingets flertal.

Kl. 14:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre. Værsgo.

Kl. 14:01

Torsten Schack Pedersen (V):

Ministeren siger, at EU ikke skal bruges som brækjern. Det er jo bare nærliggende at tro, når man ser på Det Radikale Venstres tilgang til optjeningsprincippet og det, som den Radikale ordfører har sagt. Derfor er det jo væsentligt for mig at få at vide, om ministeren deler den opfattelse, som den radikale ordfører giver udtryk for, nemlig at det er rimeligt, at man fra første time får adgang til en fuld børnecheck – ikke det juridiske, det tror jeg vi har hørt så meget om, men om ministeren mener, at det politisk er rimeligt. For hvis ministeren mener, at det er rimeligt, så forstår jeg jo godt regeringens handling i den her sag; så forstår jeg godt, hvorfor man ikke tog dialogen med Europa-Kommissionen; så forstår jeg godt, hvorfor regeringen ikke har undersøgt alternative modeller, og hvorfor regeringen først på Venstres opfordring undersøger muligheden for at kunne indeksere børnechecken i forhold til leveomkostningerne dér, hvor børnene opholder sig.

Alt det giver jo god mening, hvis ministeren ville sige: Jo, vi synes faktisk, at den måde, som reglerne administreres på af regeringen i dag, er den rigtige, det rimelige, og at det bør være sådan. Al-

ting giver jo meget mere mening, hvis ministeren klart ville sige det i dag, for så bunder det her jo grundlæggende i en politisk uenighed, og det er jo til at forholde sig til. Jeg vil meget hellere, at vi kan have en politisk diskussion end at fortsætte en diskussion om jura og paragraffer; det må være rart at vide for debatten, hvor ministeren står henne.

Kl. 14:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, ministeren.

Kl. 14:03

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jamen jeg kan godt forstå, at hr. Torsten Schack Pedersen er træt af juridiske spørgsmål, for det er jo ikke – på trods af et utal af chancer med spørgsmål fra salen i dag – lykkedes at komme med et eneste juridisk holdpunkt for den position, som Venstre nu vil indtage, hvor man opfordrer regeringen til at gøre noget, som Venstres egen formand i et brev til statsministeren har anerkendt skaber en vis tvivl om de forpligtelser, vi har i forhold til EU-retten grundlæggende principper. Derfor forstår jeg godt, at man er træt af den juridiske diskussion, for det må da være en ubehagelig position at være i.

Der er ikke nogen, der kan få børnecheck efter at have opholdt sig en time i Danmark. Det er bekymrende og mærkværdigt, at Venstre vil blive ved med at bære ved til de her myter. Det er, og det er belyst adskillige gange, sådan, at man skal have arbejdet her i 1 måned, og at arbejdet skal have et vist omfang, afhængigt af om man er selvstændig eller ikke. Og det, vi syntes var relevant – og det er jo så vores position – var at kigge på, at hvis børnechecken sendes ud af landet, om den så skulle indekseres med købekraften i det land, hvor den sendes hen, og det er så regeringens position. Det er jo i hvert fald et eksempel på, at vi har lyttet til nogle af de synspunkter, der er kommet fra Venstre, men det er tilsyneladende ikke nok til at få Venstre til at gøre noget så naturligt som at bringe dansk lovgivning i overensstemmelse med EU-reglerne.

Kl. 14:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:04

Torsten Schack Pedersen (V):

Det ville jo i hvert fald være kvalificerende for debatten, hvis ministeren hørte efter, hvad der bliver sagt, for man optjener ret til børnecheck fra den første time. Jeg er med på, er der går noget tid, inden den så udbetales – bare lige, for at ministeren ikke skal køre rundt i den vildfarelse.

Altså, det er stadig uklart, hvordan regeringen anskuer det her problem, for regeringen har nu i 13 måneder været bekendt med henvendelsen fra Kommissionen. Man brugte så 2-3 måneder på at lave en grundig juridisk vurdering, som Folketinget i øvrigt ikke kan få indsigt i, hvorefter man meddelte, at man administrerer efter reglerne, som Kommissionen skrev. Men man har ikke selv taget initiativ til at opbygge andre værneregler; det, man nu forsøger at sige, er, at det vil man måske godt alligevel.

Kan ministeren så ikke godt forstå, at vi er nogle, der står tilbage med en opfattelse af, at det har været bekvemt for regeringen at få den henvendelse fra Kommissionen. For da regeringen selv skulle håndtere det, tog man ingen initiativer, der kunne sikre et værn mod, at man får børnechecken på de vilkår, som der nu administreres efter

Kl. 14:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg tror, at det kræver en særlig politisk linse at mene, at situationen her er bekvem for regeringen. Vi er målløse over, at partier, der traditionelt har bakket op om vores EU-medlemskab, om de rettigheder, borgerne har fået, og de glæder, det danske samfund har fået som følge af bl.a. det indre marked, i dag vil opfordre os til at se stort på juridiske vurderinger af, hvad der er lov og ret på det her område. Men at kalde det en bekvem position for regeringen synes jeg måske er sådan lidt en stramning. Og derfor undrer det mig bare, at man ikke i stedet for vælger en løsning, hvor man går ind og forhandler konkret om, hvad der kan nås inden for EU-retten, også for at blive enige om blandt partier, der traditionelt – i hvert fald i et vist omfang – har anskuet EU på samme vis, hvad vi skal skabe af muligheder, når nu den berørte forordning skal revideres.

Det var da en naturlig måde at gå til spørgsmålet på: Hvordan håndterer vi situationen under de nugældende regler, og hvordan ønsker vi at arbejde for at reglerne skal være fremadrettet. Og det er jo det, der er forbløffende, nemlig at Venstre i stedet for vil opfordre til ulovligheder. Det er at flygte fra sit ansvar.

Kl. 14:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Den næste spørger er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 14:06

Ole Birk Olesen (LA):

Ministeren bliver ved med at sige, at beslutningsforslaget vil pålægge regeringen at gennemføre en praksis i Danmark, som er i strid med EU-lovgivningen, men det er jo ikke rigtigt. Beslutningsforslaget pålægger regeringen at bringe praksis i overensstemmelse med dansk lovgivning, og man siger så i øvrigt ikke noget om, at regeringen ikke må bringe dansk lovgivning i overensstemmelse med EU-lovgivningen. Det ville da være det mest naturlige. Og det er det, der er så mærkeligt at regeringen ikke har gjort, altså at regeringen har siddet på sine hænder i halvandet år uden at gøre noget som helst, eller var det et halvt år? Nu kom jeg lige i tvivl, men det var i hvert fald i lang tid.

Hvorfor gør regeringen sig ikke anstrengelser for at finde et flertal i Folketinget, der vil vedtage en lovgivning, som ifølge regeringen er i overensstemmelse med EU-lovgivningen? Hvorfor sidder regeringen kun og forhandler med Venstre og Konservative, samtidig med at regeringen skælder ud på Venstre og Konservative for ikke at være forhandlingsvillige, kompromisvillige osv.? Hvorfor undersøger regeringen f.eks. ikke muligheden for at lave en ny lovgivning sammen med Liberal Alliance og Dansk Folkeparti? Vi fire partier – de to regeringspartier og DF og LA – har jo flertal sammen.

Kl. 14:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:08

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg tror ikke, det er undgået nogens opmærksomhed, at regeringen har udfoldet ganske betragtelige bestræbelser for at prøve at se, om man ikke kunne finde et flertal, der var villige til at gøre noget så naturligt som at sikre, at Danmark overholder vores internationale forpligtelser. Det har vi udfoldet store bestræbelser på: Vi har forhandlet med Enhedslisten, vi har haft alle partier inde, og vi har også haft et særskilt og langt forløb sammen med Venstre og Konservative og i øvrigt SF.

Vi er sådan set kommet langt i de forhandlinger. Der er vel efterhånden en 10-12 punkter på en liste, som kunne udgøre en aftale, men det har jo tilsyneladende ikke været nok for de partier. Og når vi så har hørt hr. Ole Birk Olesen i dag tale om, at vi skal sætte forordningen til folkeafstemning – tror jeg det var – med henblik på at opnå et velfærdsforbehold, så må man have os undskyldt, hvis vi lige prøver med de partier, der trods alt mener, at vi skal overholde de regler, der er, og ikke, som hr. Ole Birk Olesen opfordrede til for et øjeblik siden, at vi på baggrund af en folkeafstemning skal se stort på vores internationale forpligtelser.

Kl. 14:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:09

Ole Birk Olesen (LA):

Vi synes, der skal være en folkeafstemning om et velfærdsforbehold – det er sådan helt generelt og har ikke kun med børnechecken at gøre – men det udelukker ikke, at vi mener, at vi kan deltage i at finde en løsning for børnechecken. Og derfor er det jo så mærkeligt, at vi har en regering, som, til trods for at den praktiserer i strid med dansk lovgivning, fordi den angiveligt har fået det at vide af EU, ikke synes at være interesseret i at finde en ny lovgivning, som er i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

Regeringen lægger noget frem for nogle partier, og så vil den ikke rigtig lytte til, hvad de partier mener og synes om lovgivningen. Den siger bare: Tag det, eller tag det ikke, og hvis I ikke tager det, bliver vi bare ved med at praktisere i strid med lovgivningen. Det er, som om regeringen ikke mener, at regeringen har en pligt til at gå på kompromis for at sikre, at praksis er i overensstemmelse med dansk lovgivning. Hvorfor mener regeringen ikke det?

Kl. 14:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 14:10

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jamen jeg kan forsikre hr. Ole Birk Olesen om, at vi har overvejet alle tænkelige scenarier for at bringe os selv i en sådan situation, og jeg sagde også i dag i min indledende besvarelse, at det for os ikke er afgørende, om problemet løses præcis på den måde, vi har lagt frem. Vi er villige til at forhandle, men vi har opstillet den præmis, at vi ikke vil efterlade regningen hos de børnefamilier, der har mindst, og det sætter selvfølgelig en begrænsning i forhold til nogle af de forslag, der er blevet luftet i debatten, om, at man bare lige kunne hekse det om til et skattefradrag. Det anerkender jeg er en begrænsning, vi har lagt på os selv.

Men jeg mener, at man på en eller anden måde skal have fulgt knap så nøje med, hvis man vil hævde, at regeringen ikke har forsøgt at skaffe sig et flertal eller finde en løsning, som kunne have et flertal bag sig. Det vil vi selvfølgelig fortsætte med, men det ændrer ikke på, at EU-forordningen har direkte retsvirkning i Danmark, og at vi derfor er nødt til at følge den.

Kl. 14:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:11

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ministeren. Jeg lyttede jo med stor opmærksomhed til ministerens tale og konstaterer, at han brugte stort set hele talen på at skælde ud, hvis jeg må bruge den korte version, på dem, han sidder

og forhandler med. Jeg tror, at meget af det var berettiget. Det gik jo bl.a. på, at disse partier stiller det ene mere umulige forslag efter det andet, hvor de forsøger at bruge situationen som en murbrækker til at få brækket op i vores velfærdsydelser og skabe mere ulighed på det her område med børnechecken.

Så er det bare, jeg sidder og undrer mig. Hvorfor bruger ministeren så meget tid på at sidde og snakke med nogle partier, der er så umulige? Hvorfor tager ministeren ikke imod Enhedslistens tilbud, som jo er, at vi stemmer for regeringens lovforslag, det udkast, som det er lagt frem, hvis vi samtidig kan få en aftale om en massiv styrkelse af kampen mod social dumping, fordi vi ser en sammenhæng på det her område, en sammenhæng, som ministeren heller ikke helt har afvist at der er? Så hvorfor tager ministeren ikke bare imod tilbuddet fra Enhedslisten?

Kl. 14:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 14:12

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg har stor respekt for hr. Finn Sørensen ageren i den her debat. Jeg synes på mange måder, at der i hvert fald indtil i dag var en vis stringens i det. Jeg synes, at det er lidt besynderligt, at man tilsyneladende agter at stemme for et beslutningsforslag, der vil stadfæste den praksis, man så i øvrigt har et lovforslag kørende om at afskaffe. Men det er så, hvad det er.

Hr. Finn Sørensen kan jo nok huske, at vi brugte ganske lang tid på at se, om vi kunne enes om en sådan massiv indsats mod social dumping, som jeg er enig i ville være relevant i forlængelse af de andre initiativer, regeringen og SF og Enhedslisten i fællesskab har taget på det område. Men det lykkedes jo ikke, fordi Enhedslisten så alligevel havde nogle helt ufravigelige krav, der skulle imødekommes, for at det kunne lade sig gøre, og det beklager jeg selvfølgelig.

Jeg synes, at det havde været en god løsning, og jeg er i hvert fald af den klare opfattelse, at det, der lå på bordet, og som jeg forstod vi langt hen ad vejen var enige om, ville være en massiv indsats mod social dumping, som også ville berettige til, at Enhedslisten hjalp lovforslaget igennem. Men det er jo ikke mig, der skal gøre den vurdering. Det er jo Enhedslisten. Tilbuddet var der.

Kl. 14:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:13

Finn Sørensen (EL):

Tak. Vi skal jo begge to gøre vores vurderinger. Jeg vil gerne bede ministeren om at afkræfte det, ministeren påstod, nemlig at Enhedslisten havde ultimative krav. Ministeren ved jo godt, at det, som regeringen ikke ville acceptere, hvad jeg i øvrigt ikke forstår, nemlig at vi da selvfølgelig skal sikre, at der ikke er nogen offentlige myndigheder og skattekroner, der bliver brugt til social dumping, jo var det, det faldt på. Det var jo det tilbud, som regeringen ikke ville tage imod. Men jeg vil bede ministeren bekræfte, at Enhedslisten sagde, at det ikke var ultimativt, men at så måtte regeringen jo komme med nogle andre forslag til en lige så massiv indsats imod social dumping (*Anden næstformand (Pia Kjærsgaard): Tak!*).

Så Enhedslisten har jo ikke smækket med døren. Vi har ikke stillet os ultimativt an. Det korte af det lange er (*Anden næstformand (Pia Kjærsgaard): Tak!*), sådan må jeg konkludere, at ministeren synes, det er vigtigere at sidde og snakke ti gange længere (*Anden næstformand (Pia Kjærsgaard): Tak!!*) med umulige partier end at lave en god løsning med Enhedslisten.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Nu har jeg sagt tak *tre gange!* (*Finn Sørensen* (EL): Undskyld, formand). Ja, det er godt.

Så er det ministeren.

Kl. 14:14

regeringen, der forhandlede den her forordning, som man nu har travlt med at løbe fra ansvaret for.

Kl. 14:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:14

Kl. 14:17

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg er glad for, at hr. Finn Sørensen er enig i, at vi brugte ganske lang tid på at prøve at se, om vi kunne enes om en sådan massiv indsats, herunder med forslag bl.a. om et obligatorisk sikkerhedskort i byggeriet, noget, som Enhedslisten også traditionelt i hvert fald har interesseret sig for. Det var faktisk en imødekommelse af en lang række af de punkter, som Enhedslisten på forhånd havde ridset op.

Men så var der et spørgsmål, som hr. Finn Sørensen også var inde på, omkring arbejdsklausuler, og det var så det, som vi ikke kunne mødes om. Vi ville sådan set gerne arbejde for at sikre den situation, som hr. Finn Sørensen beskrev, nemlig at arbejdsklausuler blev anvendt, når det offentlige byggede, men vi ville ikke lovgive om det. Det var jo det, det faldt på, og det var jo altså Enhedslisten, som efter det sidste møde udtalte til pressen, at de ikke så noget perspektiv i de videre forhandlinger, og derfor har der jo ikke været møder siden hen. Men vi har stadig væk behov for at skaffe os et flertal, og derfor er døren stadig væk åben.

Kl. 14:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:15

Karina Adsbøl (DF):

Ingen over og ingen ved siden af Folketinget. Det skulle man næsten tro regeringen rettede ind efter. Men regeringen synes åbenbart, det er vigtigere at rette ind efter EU, og det er simpelt hen så uforståeligt. Hvordan forholder ministeren sig til, at det er det danske Folketing, der bestemmer her i Danmark – altså det at være herre i eget hus? Det kan man sige at ministeren er fuldstændig ligeglad med. Regeringen har ændret praksis uden om Folketinget, som har vedtaget et optjeningsprincip. Det er regeringen fuldstændig ligeglad med. Man ændrer bare praksis. Man gør, som det passer en, uden at lytte til, hvad flertallet i Folketinget beder om.

Kl. 14:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:16

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg synes, man skal anerkende, at der er politiske uenigheder mellem regeringen og Dansk Folkeparti – ikke mindst i synet på EU. Her den anden dag havde jeg fornøjelsen af netop at debattere EU-spørgsmål med Dansk Folkepartis EU-ordfører, fru Pia Adelsteen, og hun anerkendte, at den forordning, vi drøfter her i dag, jo er helt demokratisk tiltrådt af et folketingsflertal, som Dansk Folkeparti ikke er en del af. Og det er jo en ærlig sag. Man var imod forordningen, og derfor har man de synspunkter, man har. Men jeg synes, det ville klæde Dansk Folkeparti at anerkende, at et flertal i Folketinget under VK-regeringen – efter at VK-regeringen havde forhandlet de regler på plads, man nu er blevet så ked af – på helt demokratisk vis tiltrådte den her forordning. Det, jeg sagde i min indledende besvarelse, var, at alle jo ved, at EU-forordninger har direkte retsvirkning. Det ved man også, når man forhandler dem, og når man tilslutter sig, og derfor synes jeg jo, man skulle rette kritikken mod VK-

Karina Adsbøl (DF):

Ingen over og ingen ved siden af Folketinget. Det er det, vi klokkeklart står for i Dansk Folkeparti, og sådan skal det være. Hvad bliver det næste, der kommer fra regeringen? 123 velfærdsydelse er i spil. Hvad bliver det næste? Så snart der kommer noget ned fra EU, klapper regeringen hælene sammen og siger ja tak. Hvad bliver det næste, vi kommer til at se fra regeringens side?

Kl. 14:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:17

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Vi har jo annonceret en række tiltag, som bl.a. handler om nogle steder at skærpe nogle regler for enten at modvirke social dumping eller sikre, at folk rent faktisk er til stede i Danmark og eksempelvis kan deltage i en aktiv beskæftigelsesindsats. Vi har også annonceret, at der er nogle ting, vi gerne vil arbejde på at få lavet om i den forordning, som VK-regeringen forhandlede på plads, men som nu skal revideres. Så der er mange ting.

Men jeg vil bare sige, at jeg er fuldstændig enig i, at der ikke er nogen over og ikke nogen ved siden af Folketinget, men som det også er fremgået af debatten tidligere, kræver det mere end et beslutningsforslag eller en beretning fra et udvalg, hvis man vil fritage regeringen for ansvaret for at sikre borgerne deres rettigheder – det kan den konservative formand, hr. Lars Barfoed, tale med om. Det kræver mere end det, og derfor kan vi ikke støtte det her beslutningsforslag – heller ikke selv om opfordringen til at begå ulovligheder kommer fra et flertal i Folketinget.

Kl. 14:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Jakob Engel-Schmidt, Venstre, værsgo.

Kl. 14:18

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Jeg anerkender jo, at ministeren har været stærkt engageret i sagen her det sidste stykke tid, men jeg kan alligevel ikke lade være med at spørge ministeren, om han mener, at hans egen facon og handlemåde har været fremmede for at finde en bred løsning på den udfordring, vi har.

Her tænker jeg specifikt på, at det ikke er nogen hemmelighed, at der flere gange er blevet sendt papirer til pressen med ministerens og regeringens holdning til forskellige elementer, før de er blevet sendt til forhandlingsparterne. Det synes jeg umiddelbart ikke er udtryk for en særlig befordrende arbejdsform.

Kl. 14:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:19

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg må sige, at jeg undervejs i forhandlingsforløbet har været forbløffet mange gange, ikke kun over synspunkter af den karakter, men også over, at forskellige papirer osv. flyder frit rundt. Jeg mener

ikke, at der er noget at udsætte på det forhandlingsforløb, der har været.

Jeg tror, at grunden til, at vi er, hvor vi er i dag, er manglende vilje til at tage ansvar for den forordning, som man fra VK's side selv var med til at forhandle på plads, for det EU-projekt, som man i hvert fald hidtil har sagt at man var varm tilhænger af, og for det helt grundlæggende, at borgere skal vide, at de rettigheder, der gør sig gældende også som følge af vores EU-medlemskab, vil blive opretholdt i Danmark. Det forventer vi også, når danske borgere er i udlandet. Der må vi bare konstatere at Venstre og De Konservative er et andet sted i dag.

Kl. 14:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Selv om der nu er kaldt til afstemning, skal vi bestemt alle sammen kunne høre den sidste del af debatten, uden at ministeren behøver at stå og råbe fra Folketingets talerstol, så man bedes være lidt stille, så det kan høres, hvad der bliver sagt.

Den næste spørger er hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti. (Skatteministeren (Morten Østergaard): Jeg tror, at hr. Jakob Engel-Schmidt mangler sin sidste korte bemærkning). Undskyld, det er rigtigt. Hr. Jakob Engel-Schmidt for sit sidste spørgsmål.

Kl. 14:20

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jeg trykkede intensivt på knappen, så tak for det.

Jamen jeg anerkender, at ministeren mener, at han er den forfulgte uskyldighed og står uskyldsren midt i rodet. Men det ændrer ikke ved, at der gik 9 måneder, fra man blev opmærksom på problemet, til det lykkedes at samle partierne til forhandling.

I Venstre mener vi, at det er en udfordring, at EU-borgere, der kommer til Danmark, relativt tidligt kan få adgang til vores velfærdsydelser. Vi anerkender, at det kan være et økonomisk problem på den længere bane. Og jeg er nødt til at spørge ind til, om ministeren er enig i den problematik, eller om han mener, at det er ganske fint, sådan som tingenes tilstand er nu.

Kl. 14:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:21

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Regeringen har meget klart signaleret, at vi ønsker at arbejde for, at der, når forordningen skal revideres, bliver mulighed for at opstille nationale værn, hvis det udvikler sig sådan, som hr. Jakob Engel-Schmidt forudser her, nemlig med store økonomiske følger i forbindelse med træk på forskellige velfærdsydelser.

Det, der jo er paradokset, og som illustrerer en meget hastig bevægelse hos Venstre, er, at for et års tid siden blev vi i en meget bred kreds af partier enige om en løsning på en tilsvarende problemstilling på SU-området, som i økonomisk omfang var 10-20 gange større end den, vi diskuterer her på børnecheckområdet. Derfor er det, som jeg tror kommer til at overraske folk i dag: Hvad er der sket med Venstre i de sidste 12 måneder, siden man i dag vil stemme for et beslutningsforslag, der opfordrer regeringen til at se stort på borgernes rettigheder og til at begå ulovligheder?

Kl. 14:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti, værsgo.

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for ordet. I Danmark har vi jo en mindretalsregering, som er afhængig af, at der er et flertal i Folketinget, der bakker op om regeringen. Nu står vi så i den besynderlige situation, at der ikke er et flertal bag regeringen i den her sag, men alligevel vælger man bare at sidde det overhørig. Det synes jeg jo da er ganske uheldigt. Det er en hån imod folkestyret, at regeringen bare administrerer videre, selv om der er et flertal i Folketinget, der pålægger dem at gøre noget andet. Og jeg synes faktisk, det er endnu mere uheldigt, når man tænker på, at det jo bare inden for den sidste uge er kommet frem, at man nu godt må stikke Folketinget en nødløgn, at man godt må ignorere et flertal i Folketinget. Synes regeringen ærlig talt ikke selv, at man er ude på et skråplan? Er man ved at nedbryde det danske folkestyre?

Kl. 14:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:22

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg kunne måske godt lokkes ud i at anerkende, at der er et skråplan, men jeg tror, det er et andet skråplan end det, hr. Dennis Flydtkjær tænker på. Det skråplan, jeg tænker på, er det, der vil opstå, hvis det virkelig er sådan, at et flertal i Folketinget om lidt vil opfordre regeringen til at knægte borgernes rettigheder, fuldt bevidste om, at det er i modstrid med de forpligtelser, vi har, og de rettigheder, som borgerne har opnået gennem vores EU-medlemskab. Det synes jeg vil være en glidebane, ikke mindst når man tænker på de mange danske-re, der rejser til udlandet og bruger de samme rettigheder, og hvor man må forvente, at der, hvis den tilstand, som er ved at indfinde sig i det danske Folketing, breder sig, jo så ikke er nogen, der kan regne med noget som helst længere, på trods af klare politiske aftaler, og på trods af at et demokratisk flertal i det danske Folketing har tiltrådt de regler, vel vidende at de vil have forrang, også for et beslutningsforslag vedtaget af et flertal i det danske Folketing. For det er foregået med åbne øjne, og alle kender de her spilleregler. Og derfor anerkender jeg, at det muligvis er et skråplan, vi ser det første skridt ud på i dag, men det er af en helt anden karakter end det, hr. Dennis Flydtkjær taler om.

Kl. 14:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:23

Dennis Flydtkjær (DF):

Det danske Folketing har faktisk tidligere, i 2010, klart defineret nogle rettigheder til den danske befolkning, da man vedtog ændringerne af børnechecken, hvor man sagde, at det skulle være et optjeningsprincip. Det, regeringen holder sig til, er noget fra 2004, altså noget, der ligger langt tidligere, så vi har altså i Folketinget allerede en gang før stadfæstet, hvilke rettigheder der skal være til danske borgere. Nu prøver vi så igen i dag, når vi lige om lidt skal stemme, at stadfæste noget, hvor vi siger, at vi sådan set gerne vil have, at regeringen fortsat skal administrere i forhold til den danske lovgivning, men alligevel vælger man bare at sidde det hele overhørig. Jeg synes virkelig, det er uheldigt, og det er en skændsel i forhold til respekten for Folketinget, at man ikke engang lytter til det flertal, der fremkommer her om få minutter.

Kl. 14:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:24

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jamen vi har jo lyttet, i den forstand at vi nu har forhandlet gennem ganske lang tid og meget intensivt, og som vi også hørte det fra ordføreren for forslagsstillerne, har vi jo da også både vist os konstruktive og imødekommende. Men det er jo ikke rigtig blevet modsvaret af en tilsvarende konstruktivitet og imødekommelse fra dem, vi forhandlede med, og derfor er situationen der, hvor den er. Men vi vil da ufortrødent arbejde videre for at sikre, at dansk lovgivning kommer i overensstemmelse med EU-reglerne.

Men det, som hr. Dennis Flydtkjær bare må anerkende, er, at et flertal, som ikke indeholdt Dansk Folkeparti, med åbne øjne har tiltrådt den forordning, som nu fortolkes. Og der kan vi ikke – og det må vi ikke, og der er ingen jurister, der har anfægtet det – følge opfordringen fra Folketinget, selv om det her beslutningsforslag vedtages; det ville være ulovligt.

Kl. 14:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren, der er ikke flere spørgsmål. Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, har bedt om ordet i anden runde. Værsgo.

Kl. 14:25

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Og det har jeg, fordi jeg synes, det er rimeligt, når vi har sådan en lang debat og man sidder og er blevet lidt frustreret over at høre på den, at man så også giver udtryk for den frustration. Og frustrationen går jo noget på, at man ikke har villet forholde sig til det grundlæggende problem i den her diskussion. Der er blevet brugt enormt meget tid på at diskutere, hvordan især Venstre og Konservative har optrådt, mens de var i regering, og da de vedtog den her lov. Det er sådan set berettiget nok, men jeg tror egentlig, det er gået op for befolkningen, at VK-regeringen vred armen om på kronjuristerne, så de kunne få et forlig med Dansk Folkeparti. Mere er der sådan set ikke i det. Men så går tiden selvfølgelig med det, sådan at kaste lidt smuds frem og tilbage inden for den blok, der tidligere hed de forenede japtier.

Det er selvfølgelig også meget rart for os andre, der ikke er med i den klub, at sidde og høre på det, men det er alligevel lidt ærgerligt, for så diskuterer man jo ikke det væsentlige. Og hvad er det væsentlige? Hvad er hele årsagen til, at vi har den her debat om børnechecken og en række andre velfærdsydelser? Det er jo, at det ikke er det danske Folketing, men EU, der bestemmer over reglerne for, hvem der skal have adgang til børnecheck og børnebidrag og en lang række andre velfærdsydelser. Det er det grundlæggende problem, og det er de gamle og tidligere så forenede japtier – og man må kalde mig Mads, om ikke de bliver forenet igen efter den 25. maj – i hvert fald enige om ikke at ville forholde sig til.

For det første vil man ikke indrømme højt og tydeligt, at Folketinget er sat uden for døren. For det andet har man ikke det mindste bud på, hvordan man vil sikre, at det igen bliver det danske Folketing og den danske befolkning, der kommer til at bestemme over disse ting. Og de har derfor heller ingen bud på, hvordan de selv vil leve op til deres utallige løfter om, at medlemskabet af EU og det indre marked ikke ville få konsekvenser for den danske arbejdsmarkeds- og velfærdsmodel, ikke ville få konsekvenser for det forhold, at vi selv skal bestemme over de ting. De tør ikke engang udfordre EU ved at vedtage eller administrere en lovgivning, der eventuelt kunne være i strid med EU-retten, og det var da ellers et godt sted at starte, hvis man vil kæmpe for Folketingets ret til selv at bestemme.

Jeg kan jo så bare konkludere, at disse partier ikke ønsker, at det danske Folketing igen kommer til at bestemme over de spørgsmål. De er godt tilfredse med, at det er EU, der bestemmer. De er godt

tilfredse med, at den frie bevægelighed kan antaste vores arbejdsmarked og vores velfærdsregler. Det er jo værd at huske lige om lidt, den 25. maj, når vi skal hen at stemme. Og der er jeg da glad for, at der i hvert fald er nogle, jeg kan stemme på, som går ind for både solidaritet og velfærd, og at det danske Folketing selv bestemmer, nemlig Folkebevægelsen mod EU.

Så tak for en god debat. Vi må jo lige se, om det gav anledning til yderligere bemærkninger.

Kl. 14:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det gjorde det i hvert fald. Hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:28

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det her i dag er sådan lidt specielt, og det må egentlig være en lidt mærkelig fornemmelse for Enhedslisten at have et forslag, der kan blive vedtaget uden om regeringen, og så være det parti, der sikrer, at den regering, der sidder det overhørig, bliver ved med at sidde ved magten. For Enhedslisten bakker jo hundrede procent op om regeringen, men alligevel accepterer man, at regeringen ikke vil følge et flertal i Folketinget. Der kan være mange gode grunde til det og til, at Enhedslisten gør det, men det må bare være sådan en lidt mærkelig fornemmelse at stå på talerstolen og egentlig have et flertal, og at så den regering, man støtter og holder i live, siger: Det er vi egentlig ligeglade med. Vi er ligeglade med, hvad der kommer; vi administrerer bare lovgivningen, som vi selv synes.

Kl. 14:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 14:29

Finn Sørensen (EL):

Hvis hr. Bent Bøgsted havde været i salen og havde fulgt med i hele debatten, ville han jo kende argumentationen omkring det, så den vil jeg sådan set ikke gentage. Jeg vil bare sige, at i lige nøjagtig det her spørgsmål gør det jo ingen forskel, hvilken regering der sidder, for der er ikke nogen blandt de forenede japtier, som nok skal blive forenet igen, der vil antaste EU's indgreb i den danske velfærds- og arbejdsmarkedsmodel. Der er ikke nogen af dem, der tør udfordre EU, når det kommer til stykket. Det har vi også fået bekræftet og demonstreret her i dag.

Kl. 14:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:30

Bent Bøgsted (DF):

Så er det egentlig mærkeligt, at det her forslag kan samle flertal. For der er trods alt partier, der siger ja til forslaget, og så går man jo også ud fra, at de partier er klar til at udfordre EU. Det er i hvert fald det, vi i Dansk Folkeparti går ud fra. Og det må jo på en eller anden måde være en mærkelig fornemmelse at stå som ordfører og så egentlig skulle forsvare en regering, der siger nej til et forslag, der er flertal for. Det har jeg ikke selv prøvet, og det er derfor, jeg spørger. Det må egentlig være sådan en lidt mærkelig fornemmelse at stå som ordfører på sådan et forslag.

Kl. 14:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:30

Kl. 14:33

Finn Sørensen (EL):

Jamen det er jo helt rigtigt, som hr. Bent Bøgsted siger, at man egentlig skulle tro, at når tre-fire partier fremsætter et fælles forslag, er de også parat til at udfordre EU på det. Men det, vi har fået konstateret igen i den her debat, er bare, at det er de ikke, for hvis de var det, havde de fremsat et egentligt lovforslag, der kunne pålægge regeringen at administrere i overensstemmelse med Folketingets flertal. Det har ministeren jo sagt han gerne vil. Det er derfor, Enhedslisten har fremsat et lovforslag, som ministeren ganske vist er uenig i, men han har dog sagt, at hvis det kunne samle flertal, så ville han administrere i overensstemmelse med det, fordi det opfylder de regler, der nu engang åbenbart skal opfyldes, for at man kan pålægge en regering at handle i strid med EU-retten. Og så har vi jo set det forunderlige, at så vil Venstre og Konservative ikke være med. Så tør de ikke alligevel.

Kl. 14:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og nu skal vi til afstemning.

Kl. 14:31

Afstemning**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der er afstemning. Har alle stemt? Det tror jeg.

For stemte 58 (V, DF, EL, LA og KF), imod stemte 49 (S, RV, SF, Uffe Elbæk (UFG) og Birthe Rønn Hornbech (V)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget og bliver sendt til skatteministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af beredskabsloven. (Præcisering af planlægningsforpligtelse for statslige myndigheder, bemyndigelse til at fastsætte regler om uddannelse for medlemmer af ungdomsbrandkorps og om tilskud hertil, nedlæggelse af evalueringsinstituttet m.v.).

Af forsvarsministeren (Nicolai Wammen).

(Fremsættelse 14.03.2014. 1. behandling 25.03.2014. Betænkning 06.05.2014).

Kl. 14:32

Forhandling**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Det ser ikke ud til at være tilfældet.

Vi skifter lige formand.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om at lade udenlandske transportører af gods eller passagerer registrere i Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT), hvis de foretager national gods- eller passagertransport i Danmark cabotagekørsel).

Af Henning Hyllested (EL) m.fl.

(Fremsættelse 02.04.2014).

Kl. 14:33

Forhandling**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Forhandlingen er åbnet. Og jeg giver først ordet til transportministeren – men der er ingen. Jo, vil transportministeren udtale sig om beslutningsforslag nr. 89? Så er han velkommen. (Transportministeren (Magnus Heunicke): Beklager.) Det gør ikke spor.

Kl. 14:34

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Med forslaget her foreslås det, at udenlandske vognmandsvirksomheders cabotagekørsel fremover skal registreres i RUT-registeret, det såkaldte Register for Udenlandske Tjenesteydere. Og først og fremmest vil jeg udtrykke stor, stor sympati for, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at sikre, at vi ikke bliver oversvømmet med ulovlig cabotage, og at man skal have styr på det. Imidlertid er der selvfølgelig også nogle rammer for, hvad vi kan gøre, for vi skal også have en chance for, at danske vognmænd og danske chauffører kan køre med dansk gods, dansk producerede varer til udlandet, og derfor har vi EU, der har regler på det område. Og Kommissionen har i et brev af 4. juli 2012 oplyst, at hvis man har i sinde at have et krav om sådan en forudgående registrering, er man ikke i overensstemmelse med den forordning, som også Danmark er en del af. Det er, hvad angår godsområdet. Det er anderledes på busområdet, som forslaget også omhandler.

Her er det faktisk sådan, at buscabotagekørsel som udgangspunkt er omfattet af krav om registrering i RUT-registeret. Det er ikke som på godsområdet – der er man altså undtaget fra det her. Og i arbejdet med det her forslag er det kommet til ministeriernes kendskab, at man ikke har været tilstrækkelig opmærksom på det her. Hvad det skyldes, vil jeg ikke stå og gætte på her, men det har måske noget at gøre med omfanget af ulovlig buscabotagekørsel. Men det må vi så undersøge. I hvert fald er det jo kendt, at selve RUT-registeret hører under Beskæftigelsesministeriet, og det er reguleret i lov om udstationering af lønmodtagere, og den lov hører også under Beskæftigelsesministeriet, og derfor vil jeg nu drøfte sagen med beskæftigelsesministeren og vende tilbage, straks vi har haft disse drøftelser, med et svar på, hvad situationen er, hvad angår busserne.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at det er vigtigt for mig at understrege, at selv om vi altså afviser det konkrete forslag her, er jeg og regeringen af den opfattelse, at hvis ikke vi styrer cabotage og har kontrol og klare regler og en klar indsats mod ulovlig cabotage, så er

det et stort problem for danske vognmænd, hvad angår gods. Vi skal have klare regler, og mangelen på klare regler, mangelen på muligheden for effektiv håndhævelse er nogle af de største udfordringer.

Vi skal have et dansk transporterhverv, som vi kan være stolte af. Og der er heldigvis en lang række tiltag, som vi kan tage i anvendelse for at sikre det danske transporterhverv. Regeringen vil konkret tage to nye midler i brug i kampen mod ulovlig cabotagekørsel på godsområdet. Det første er at opsætte kameraer med nummerpladekontrol ved grænseovergange. Det andet er skrappe politiefterforskning, således at der bliver sat ind mod snyd og social dumping.

Hvad angår det første, altså kameraerne, er vi nu gået i gang med et forprojekt med fotoudstyr til automatisk genkendelse af nummerplader. Og formålet er helt klart, nemlig at undersøge, om ikke det kan hjælpe i politiets efterforskning at få en systematisk registrering af lastbilers nummerplader ved ind- og udkørsel af Danmark. Så vil man jo vide, hvem der er her, og man vil så kunne tjekke op på, om de har ret til at være her.

Med hensyn til punkt nr. 2, altså politiindsatsen, har vi her senest sikret ekstra 3 mio. kr. til to af politiets tungvognscentre, Syd og Øst, til efterforskning. Og det er jo i tillæg til de tidligere forøgede bevilninger til kontrol af cabotage.

Det er det, vi gør herhjemme. Men da jeg sagde i indledningen af min tale, at det også handler om at få klarere regler på EU-niveau, vil jeg sige, at der altså også skal arbejdes på den front. Og derfor er indsatsen i forhold til EU afgørende. Og det er derfor, jeg tog en tur ned til Paris 1 dag i påsken for at mødes med min franske ministerkollega og tale til en konference om social dumping i transporterhvervet. For det er nødvendigt, at Danmark danner alliancer med andre lande for at sikre en gennemslagskraft på europæisk plan i forhold til at få klarere regler. Og jeg aftalte med min franske kollega, at vi nu vil forsøge at få de øvrige EU-lande med på at lave sådanne klarere regler for branchen, der ikke bare fungerer bag skrivebordet, men også ude på vejene, når politiet har tungvogns kontrol. Konkret har Danmark allerede tilbage i december 2013, i min forgængers tid, sendt et brev sammen med en række lande, og vi har altså alle tiders platform at arbejde ud fra. Vi har sådan set lavet en del af forarbejdet, og det er det arbejde, som nu skal udmønte sig i et klart og konkret signal til Kommissionen om, at vi ikke ønsker yderligere liberalisering på det område her. Vi ønsker til gengæld klarere regler.

Så jeg vil godt slå fast, at der er andre muligheder end det her konkrete forslag for at bekæmpe ulovlig cabotage ved godskørsel. Og derfor afvises forslaget, for så vidt angår gods, og som nævnt vil jeg sammen med beskæftigelsesministeren undersøge registrering i RUT af buscabotagekørsel nærmere og vende tilbage til Folketinget med et resultat heraf. Tak for ordet.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren. Så går vi til ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Kristian Pihl Lorentzen, som er på vej. Man kan godt stille spørgsmål, så hvis ministeren vil gå tilbage på talerstolen, vil jeg gerne lade hr. Henning Hyllested stille spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:40

Henning Hyllested (EL):

Jeg har trykket mig ind for lang tid siden, så jeg håber ikke, at der er noget galt med teknikken. Men det er fint. Jeg vil gerne stille spørgsmål. Vi kender jo i øvrigt også registreringen i RUT fra transportområdet. Vi kender det nemlig fra kombitransporterne. Så hvorfor der skulle være det store problem i også at foretage det for dem, som vil ind og køre cabotage, kan jeg ikke helt få øje på. Jeg kan ikke se, hvorfor det skulle være så kontroversielt, at man bad de vognmandsfirmaer, som vil ind og køre cabotage, om at lade sig registrere i RUT. Der er jo ikke nogen forskel på dem og så de andre vognmandsfirmaer, og det er jo i øvrigt meget ofte de samme firmaer, og

man beder dem eller for den sags skyld andre private virksomheder, som arbejder på dansk grund, om at registrere sig i RUT-registeret.

Det er jo det, det handler om. Det er jo ligesom at sige, at vi gerne vil have styr på, hvem det er, der arbejder på dansk jord, hvem det er, der kører i det her tilfælde gods på de danske landeveje og drøner rundt på de danske landeveje. Derfor kan jeg ikke helt se, hvorfor det skulle være så kontroversielt at bede om, at vognmandsfirmaer lader sig registrere i RUT-registeret, så man har en vis form for kontrol med, hvad det er, der foregår på dansk jord.

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:41

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jeg deler faktisk fuldstændig ønsket om at have lidt mere kontrol med, hvem det er, der kører rundt på vores veje. Jeg har selv deltaget i en politikontrol – det var nede på Køge Bugt Motorvejen – en dag, og jeg var ærlig talt overrasket over, hvor høj en grad af det vilde vesten, der hersker på vores veje i øjeblikket. For af de lastbiler, der blev hevet ind til siden, havde en meget stor del af dem ikke styr på papirerne, og en del af dem måtte jo ikke engang køre videre, for de havde simpelt hen overhovedet ikke ret til at være i Danmark, for det fungerede reelt som rullende social dumping.

Det skulle der selvfølgelig gøres noget ved, og derfor er det, vi giver bedre muligheder for kontrol. Det er også derfor, jeg siger, at jeg deler synspunktet om at få styr på, hvem der så er i Danmark. For der skal jo være en del cabotagekørsel i Danmark, og danske vognmænd skal kunne køre i udlandet. Det er en forudsætning for, at vi har et effektivt transportsystem i Europa. Men det skal foregå inden for lovens rammer, og regeringens forslag om at arbejde med kameraer med nummerplade gengivelse kan jo netop give politiet det redskab, at de kan tjekke op på, hvem der er her i landet, og så kan de rekvirere de pågældende bilers kørselspapirer og lastpapirer.

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Henning Hyllested.

Kl. 14:42

Henning Hyllested (EL):

Jo, men er ministeren så sikker på, at det i virkeligheden er lovligt med de der kameraer og nummerpladeregistreringer? For hvis det nu også retter sig mod at få styr på cabotagekørslen, vil man jo bruge samme begrundelse, som man ligesom bruger til at afvise at lade firmaerne registrere sig i RUT, fordi man henviser til, at Kommissionen i sit brev har sagt, at det, der står i forordningen, er udtømmende. Kravet om dokumentation er udtømmende beskrevet. Jamen så kan man jo blive mødt af det samme i forhold til kameraerne, nemlig at der bliver sagt: Det må I ikke, I må ikke lave ekstra kontrol.

Jeg vil i øvrigt også gøre opmærksom på, at det jo er Kommissionens fortolkning. Men man kan sige, at registreringen i RUT strengt taget ikke har noget med det at gøre. De krav – jeg står her med dem – som man stiller i forordningen til dokumentation af transporten, er jo meget mere omfattende end de forholdsvis simple krav, der stilles til registrering i RUT. Så hvorfor det skulle være i strid med forordningen, kan jeg ikke forstå, og det var måske værd at tage et slagsmål i EU om. Ministeren har jo gjort sig til talsmand for, at man skal slås. Om det så bliver ved EU-Domstolen, skal man slås om nogle af de her ting. Det her var måske et af de slagsmål, man skulle tage. For jeg er ikke sikker på, at Kommissionen har ret i sin fortolkning i sit brev fra en gang i 2012.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:44

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Brevet kom den 4. juli 2012, og det brev er helt klart. Når regeringen vælger at tage et slagsmål – og det kan man jo forvisse sig om, for vi har lige haft en lang, lang debat her i Folketingssalen om et andet emne, men om en tilsvarende problemstilling – så gør vi det jo kun, når vi har en juridisk vurdering fra de jurister, der er til rådighed, som går på, at det er en sag, der kan vindes. Det er vi klar til at tage på cabotageområdet på to konkrete områder, hvor vi har hørt fra EU at der kommer en åbningsskrivelse. Så er vi klar til at tage retssagen, hvis det kommer til det. Nu skal jeg lige se åbningsskrivelsen først, men det er vi sådan set klar til.

Men juristernes vurdering her er helt klar. Når vi har et konkret brev fra EU's side om, at man ikke må kræve forudgående registrering, så er vurderingen fra vores juristers og fra min side, at så er vi altså ude over det, som man egentlig ville kræve, hvis der skulle være en registrering i RUT-registeret. Derfor må vi afvise det konkrete forslag, men vi har en række andre initiativer til at dæmme op for ulovlig cabotagekørsel.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren. Og så er vi nået til ordførerrækken, hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for det. Spørgsmålet om cabotagekørsel med lastbiler fylder jo fortsat meget i medierne, specielt i transportmedierne, og det er selvfølgelig også en sag, der interesserer mange danske vognmænd og danske chauffører. Og derfor fortjener spørgsmålet naturligvis politisk fokus.

Af hensyn til de mange tilhørere, og da det er et lidt teknisk område, vil jeg lige for god ordens skyld definere begrebet cabotagekørsel. Cabotagekørsel er indenrigstransport i et andet land end det, hvor transportøren hører hjemme. Det er f.eks., når en dansk vognmand transporterer gods imellem München og Hamborg, eller når en tysk vognmand transporterer gods imellem Aarhus og Slagelse.

Cabotagekørsel reguleres på EU-niveau af en EU-forordning, der tillader, at en udenlandsk lastvogn kan udføre tre cabotagekørsler inden for 7 dage uden at være omfattet af de danske krav i godskørselsloven om, at ansatte chauffører skal have løn- og arbejdsvilkår efter danske overenskomster.

Hvor meget cabotagekørsel er der så egentlig? En gang imellem, når man hører debatten, virker det, som om mere end halvdelen af kørslen her i Danmark er cabotagekørsel. De seneste valide tal, vi har, er fra 2012. Der var omfanget af cabotagekørsel godt og vel 3 pct. af det samlede danske transportmarkedet – 3 pct.! Det er bare lige for at sætte det i relief. Dertil kan selvfølgelig komme noget ulovlig cabotage, som man ikke har styr på, og det er det, vi skal sætte ind over for.

Med det her beslutningsforslag ønsker Enhedslisten, at cabotagekørsel skal registreres i det såkaldte RUT-register, Registeret for Udenlandske Tjenesteydere, og det kan Venstre ikke støtte, for det rammer simpelt hen ikke skiven.

For det første vil det medføre en stor meradministration, hvis man skal til at taste ind, hver eneste gang en lastbil skal til Danmark en tur, måske bare i nogle få dage, og det er der ingen der bliver ri-

gere af. Der er ingen, der bliver rigere af meradministration, tværtimod.

For det andet er forslaget i strid med EU-forordningen for cabotagekørsel, og danske vognmænd og chauffører får ikke gavn af, at vi går dansk enegang. Hvis reglerne skal ændres, skal det ske på EU-niveau og ikke ensidigt i Danmark, for det er fællesregler. Der er tale om en grænseoverskridende aktivitet, og derfor er det til gavn for en lille nation som Danmark, at vi har fælles regler, ellers bliver vi trykket af de store i det lange løb.

Det hører også med til historien, at cabotagekørsel også foregår, når danske lastbiler kører rundt i Tyskland eller i andre lande og kører penge hjem ved at køre cabotagekørsel og slæber de penge hjem over landegrænsen. Det hører med til historien.

Det tredje, og det er måske det vigtigste argument, er, at hvis vi pålægger, at cabotagekørsel skal ind i RUT-registeret, styrker det jo ikke kontrollen med ulovlig cabotage. Det fremgår jo tydeligt af et brev, som Transportministeriet sendte til Beskæftigelsesministeriet for 3 år siden, hvor man peger på, at RUT-registeret følger virksomheden og den ansatte, altså chaufføren, hvorimod cabotagekørsel følger lastbilen. Derfor kan det ikke bruges til en styrket kontrol med ulovlig cabotage.

Derimod kan vi glæde os over, og det glæder Venstre sig meget over, at der er taget en lang række initiativer til bekæmpelse af ulovlig cabotage. Lad mig nævne følgende: Vi har sammen styrket politiets indsats med vejkontroller, så de nu er langt mere effektive; der er en lang større risiko for at støde ind i en vejkontrol, og det er begyndt at ryktes ude i Europa. Vi har forhøjet bødetaksterne for ulovlig cabotage. Vi har givet politiet mulighed for at tilbageholde trækkeren, indtil en bøde for ulovlig cabotage er betalt.

Senest har transportministeren – og ros for det – lyttet til Venstres forslag om at opsætte kameraer ved grænserne, således at vi kan styrke kontrollen med ulovlig cabotage, og samtidig får vi sat en kær i hjulet for, at man glemmer at betale vejbenyttelsesafgiften for at køre på danske veje. Det er også noget, der giver unfair konkurrence. Vi får også sat en kær i hjulet for det snyd, der har fundet sted, og som blev afsløret i tv forleden, med, at man laver falske log-bøger og skriver, at man skal en tur til Hamborg i stedet for Holstebro, og så kan man få nogle skattefradrag osv. Det får vi også bremset med disse kameraer. Så det er en rigtig god idé, og konklusionen er, at vi har gjort rigtig meget for at bekæmpe ulovlig cabotage, og det er vi glade for.

Venstre ønsker en effektiv transport i Danmark og i Europa, som forudsætning for vækst og jobskabelse. Vi kræver også, at transport foregår på fair og lige vilkår, så ingen skaffer sig fordele ved at snyde på vægten. Derfor skal vi have nedkæmpet ulovlig cabotage. Men vi skal samtidig acceptere lovlig cabotage, der jo bidrager til at øge produktiviteten og til at forbedre miljøet, ved at man kan få mindre tomgangskørsel, og det sidste her er jo noget, som jeg går ud fra at bl.a. Enhedslisten er glad for.

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Henning Hyllested.

Kl. 14:50

Henning Hyllested (EL):

Nu handler det her forslag jo ikke så meget om, hvor meget cabotagekørsel eller ej der er. Det, det her sådan set handler om, er, om den danske stat skal have kontrol med de firmaer, som udfolder sig på dansk grund – i det her tilfælde transportfirmaer, som kører national kørsel på de danske landeveje. Hr. Kristian Pihl Lorentzen siger, at vi jo ikke kan have et system, hvor en lastbil skal kontrolleres, hver gang den kører ind over grænsen, men det er ikke nødvendigt, man kan jo bare tage vognmandsfirmaet og hele den store flåde, vognmandsfirmaet har, og så lader det firma sig jo registrere i RUT-regi-

steret, og så kan man køre den cabotagekørsel, man nu synes man kan køre i henhold til forordningen. Det finder jo sted i forvejen, vil jeg sige til hr. Kristian Pihl Lorentzen.

De vognmandsfirmaer, der kører kombitransporter, skal lade sig registrere i RUT-registeret, og hvorfor er det så meget anderledes end de vognmandsfirmaer, der kører cabotagekørsel? Jeg vil i øvrigt tro, uden at jeg har statistik på det, at det drejer sig om 90-95 pct. af de samme firmaer, og der er i begge tilfælde tale om, at man ligger og kører national kørsel, og så er det jo også meget fornuftigt, at der er kontrol med, hvad det er for nogle firmaer, der ligger og udfolder sig på de danske landeveje.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:51

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg kan bare ikke se, hvad der kommer ud af at gennemføre Enhedslistens forslag. Det er lidt, som når hanelefanter parrer sig, det kommer der ikke meget ud af. Det er en meradministration, uanset hvordan Enhedslisten vender og drejer det, og det betyder ikke, at man får mulighed for en øget kontrol med ulovlig cabotage. Alle de andre tiltag her, jeg har remset op, og som vi har lavet sammen med regeringen, er derimod noget, der er med til at bekæmpe ulovlig cabotage. Så skal vi lade lovlig cabotage være i fred, det er der nogle regler for, og hvis reglerne på en eller anden måde skal præciseres, for det kan der godt være behov for en gang imellem, skal det foregå på EU-niveau, og det er det, jeg har forstået transportministeren har taget initiativ til. Så vi er på helt rette spor i den her sag, og det synes jeg Enhedslisten burde være glad for.

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Henning Hyllested.

Kl. 14:52

Henning Hyllested (EL):

Det undrer mig, at ordføreren ikke er opmærksom på eller bekendt med, at det lige nøjagtig på transportområdet, hvor vi jo i forvejen har vognmandsfirmaer, der i hvert fald i princippet skulle lade sig registrere, nemlig når de kører kombikørsel, ikke skulle være en fordel at skabe sammenhæng i kontrollen, for så vidt også med den ulovlige cabotage, altså skabe sammenhæng i kontrollen, skabe konsistens i hele den indsats, vi gør over for henholdsvis lovlig cabotage og ulovlig cabotage, piratkørsel. Det er jo det, der er formålet med det her, og jeg kan ikke forstå, at ordføreren ikke kan se, at det lige nøjagtig er den indsats, som ordføreren jo i høj grad lægger vægt på, for indsatsen imod ulovlig cabotage er nemlig slet ikke nok. Men at det ikke skulle være et styrket element, at vi får skabt den sammenhæng og konsistens i kontrollen med, hvad det er for nogle firmaer, der ligger og kører rundt, når vi nu har firmaer, der registrerer sig for kombikørsel, men ikke for cabotagekørsel, kan jeg ikke forstå ordføreren ikke kan se.

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:53

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg kan simpelt hen ikke se nytteværdien af det forslag. Som sagt følger kontrollen med ulovlig cabotage køretøjet, og når vi får indført et system, hvor man fotograferer nummerpladen, får vi rigtig godt styr på de biler, der kører rundt i Danmark. Og når vi på et se-

nere tidspunkt også får takografen – den, der styrer køre-hvile-tids-reglerne – koblet sammen med et gps-system, har vi helt styr på det. Så det her forslag er i Venstres verden helt overflødigt.

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Og så går vi til Socialdemokraternes ordfører, hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Da Radikale Venstres hr. Jeppe Mikkelsen desværre er forhindret – han er til møde i Retsudvalget – skal jeg meddele, at min tale også er på vegne af Radikale Venstre.

Jeg tror, vi alle sammen har fulgt med i medierne og hørt historier fra folk, der ved selvsyn har oplevet udenlandske chauffører, som er her i Danmark for at få sig et arbejde ved at køre en fragttur og i nogle tilfælde køre lovlig cabotagekørsel, i andre tilfælde ulovlig cabotagekørsel. Billederne af folk, der må overnatte på rastepladsen, samle flasker, stjæle diesel, tilberede maden omme bag i lastbilen og leve under kummerlige vilkår, viser, at det her er noget, der er dybt problematisk. Det er også problematisk at danske chauffører, som har været vant til at kunne forsørge deres familie ved at have et chaufførjob, pludselig mister deres job, fordi de bliver underbudt af chauffører fra andre lande. Så arbejdet med at bekæmpe ulovlig cabotage er noget, der prioriteres fantastisk højt fra regeringens og Socialdemokraternes side. Det er noget, vi virkelig er optaget af, hvad vi også hørte vores minister give udtryk for før – vi har sat det allerøverst på dagsordenen for at få løst det her problem.

Vi har allerede sat ind med en række tiltag. Vi har indført meget større bøder på det her område, og som det er blevet nævnt af ministeren og også af Venstres ordfører, kommer der som et nyt tiltag kameraer på politikøretøjer, der kan genkende nummerplader, og endelig har vi sat ind med meget skrappe politietterforskning på det her område. Nu vil Enhedslisten med det her beslutningsforslag så bruge den metode, vi fortrinsvis kender fra byggebranchen, tror jeg, nemlig RUT-registeret, hvor udenlandske tjenesteudbydere skal registreres. Det kan på mange måder være et sympatisk forslag og noget, der kan være med til dæmme op for de her problemer. Men som ministeren allerede har været inde på, er det jo for det første et område, der ligger under beskæftigelsesministeren, og for det andet er det et område, hvor vi er afhængige af EU-regler. Det er sådan, at hvis vi kigger på transportområdet, kan vi se, at man på busområdet har mulighed for at registrere sig i RUT-registeret, hvorimod man ikke har den mulighed inden for godskørsel.

Så det, der er meldingen fra Socialdemokraternes side, og da jeg taler på hr. Jeppe Mikkelsens vegne også fra Radikale Venstres side, er, at vi i udgangspunktet ikke kan støtte forslaget, som det ligger, men vi har stor sympati for de tanker, der ligger bag ved det, og vi vil gerne konstruktivt arbejde videre. Men vi skal passe på, at vi ikke bare haster et forslag igennem, som betyder, at vi så løber panden mod en mur og ikke kan få det gennemført – bliver slået hjem i Ludo af det gældende EU-system og andet – for så er vi lige vidt.

Det handler om, at vi skal lave gode aftaler internationalt, og der har vi en transportminister, der virkelig har lagt sig i selen for det og har brugt sin påskeferie på at rejse til Paris og lave aftaler, sikre alliancer og andet. Så det er altså en proces, hvor tingene skal gøres på den rigtige måde i den rigtige rækkefølge. Fra Socialdemokraternes og regeringens side er vi meget optaget af den her problemstilling, og vi vil gerne arbejde i den rigtige retning.

Forslaget her ser vi ikke nogen mulighed for at gennemføre lige med det samme, men vi vil gerne arbejde konstruktivt videre.

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra hr. Henning Hyllested.

Henning Hyllested (EL):

Jeg er selvfølgelig glad for sådan en slags positiv tilkendegivelse af, at det vil man da gerne kigge på. Men er der ikke også et problem i sådan meget standhaftigt at sige, at det ikke kan lade sig gøre, at vi ikke skal have de der firmaer registreret i RUT, når man nu fra ministeriets side har fundet ud af, at firmaer, der kører cabotage på busområdet, tilsyneladende skal registreres i RUT? Og vi har kombiområdet, hvor jeg har været inde på flere gange at de skal lade sig registrere i RUT.

Er det så ikke efterhånden ganske mærkeligt, at de vognmandsfirmaer, der kører godstransport som cabotage i Danmark, ikke skal lade sig registrere? Og er ordføreren ikke enig med mig i, at det trods alt ville skabe en sammenhæng i den indsats, i den kontrol, der er med, hvem der drøner rundt på de danske landeveje og foretager godskørsel på dansk jord?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Rasmus Prehn (S):

Som jeg var inde på i min ordførtale, har vi sympati for det her forslag. Vi ved jo, at der på byggebranchens område har været en ret stor succes med det her RUT-register. Det, vi sådan set bare i al stilfærdighed siger, er, at vi skal gøre det på den rigtige måde. Vi skal være sikre på, at vi kan gennemføre det her, uden at vi, straks vi har gennemført det, bare løber panden mod en mur og løber ind i en masse problemer. Vi er meget optaget af det her. Vi hørte også ministeren før nævne, hvor optaget han er af det, og at han gerne vil rejse det over for sine europæiske kollegaer og andre. Vi kigger gerne på de her ting.

Det kan undre mig lidt med busområdet, for der er jo så tilsyneladende ikke nogen registreret i øjeblikket. Omvendt hører jeg fra bl.a. danske busvognmænd, som jeg var sammen med her i weekenden til deres generalforsamling, at der rent faktisk findes noget, de opfatter som ulovlig cabotagekørsel på det her område – altså at man på busområdet begynder at opleve flere og flere, der kommer udefra og kører lufthavnskørsel, kører rundture i København og gør andre ting. Så vi har også et problem på busområdet. Så vi skal altså have belyst, hvad der er op og ned i det her, og hvorfor der ikke er nogen registreret. Og når det er gjort, vil vi gerne arbejde i retning af, at man måske kan gennemføre den her model.

Men som det ligger nu, kan vi ikke bare gennemføre det.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Henning Hyllested.

Henning Hyllested (EL):

Næh, man regner med, at måske helt op til 15 pct. af al buskørsel i hovedstadsområdet i dag er ulovlig cabotage. Men det er rigtigt, at det skal vi selvfølgelig have afklaret, og at vi skal have fundet ud af, hvad der er op og ned i det.

Er ordføreren ikke enig med mig i, at når der i forbindelse med kombitransport og bustransport skal ske registrering i RUT, men ikke for så vidt angår godstransport, så får man da helt klart fremelsket den situation, hvor vognmandsfirmaerne kan shoppe, og hvor det

Kl. 14:57

bliver umuligt for politiet at kontrollere, for når de stopper en lastbil, siges der: Nej, jeg kører da kombikørsel. Nå, er du registreret i RUT? Nåh nej, men jeg kører cabotage.

Kl. 14:57

Altså, det bliver jo totalt umuligt at kontrollere, og der bliver en mulighed for shopping. Det synes jeg da er et kæmpeproblem. Og al ære og respekt for, at tingene skal foregå i EU, men det her er efter min bedste overbevisning noget, der godt kunne lade sig gøre, i og med at vi trods alt kender det fra byggeområdet og entreprenørområdet, og vi kender det også fra transportområdet, for så vidt angår kombi- og buskørsel.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:01

Rasmus Prehn (S):

Ja, jeg tror ikke, jeg behøver at gentage, at vi fra socialdemokratisk side som sagt er ret positive over for ideen og gerne vil arbejde videre med den. Det er ligesom understreget.

Når det så er sagt, tror jeg ikke, at man helt skal afvise, at der godt kan være en pointe i noget af det, vores gode kollega hr. Kristian Pihl Lorentzen var inde på, nemlig det her med, at når det er en lastbil, der kører lovlig cabotage på landevejen derude – altså hvor vi jo netop har det sigte, som jeg er sikker på også Enhedslisten er enig i, at man skal få mest muligt ud af lastbilen, og at der skal køres mindst muligt rundt med tomme lastbiler – så skal vi passe på, at vi ikke kommer til at begrænse det med en eller anden form for bureaukrati, altså så vi kommer til at have en masse lastbiler, der kommer til at køre rundt på de danske motor- og landeveje og brænde diesel af uden at køre med noget gods.

Så det er altså et spørgsmål om balance her. Vi skal være helt sikre på, hvad vi gør. Men vi er glade for, at Enhedslisten har fremsat det her forslag, vi er glade for at få debatten, og vi er glade for, det bliver taget op. Vi er meget optaget af det her, og vi arbejder gerne konstruktivt videre.

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Og så giver jeg ordet til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:02

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Forslaget fra Enhedslisten, vi skal behandle i dag, er jo et meget sympatisk forslag ligesom alle forslag, der foreslår tiltag i forhold til at få dæmmet op for cabotagekørsel, og specielt selvfølgelig den ulovlige del af det, som er det, alle gerne vil tale om. Nu er det bare sådan, at der ikke er så meget ulovlig cabotagekørsel – dels fordi der har været en forøget politiindsats på området, dels fordi der slet ikke er nogen grund til at køre ulovlig cabotagekørsel Danmark, for med den EU-forordning, vi har, i hvert fald den danske fortolkning af den, så kan man køre cabotagekørsel 24 timer i døgnet, 365 dage om året. Og når man kan det, er det jo lidt vanvid at begynde at ligge og begå ulovligheder. Derfor er omfanget af ulovlig cabotagekørsel heller ikke særlig stort.

Med hensyn til RUT-registret ved jeg ikke, om det er den rigtige løsning at registrere lastbiler der. Jeg er ikke sikker på, at det er vejen til det. Til gengæld er det jo glædeligt, at der nu kommer det her med nummerpladerne. Det startede regeringen sådan set med at rulle tilbage, da de kom til, men nu har de så set lyset i, at det alligevel nok kunne være klogt at få lidt kontrol med, hvad det er, der ligger og kører ind og ud af vores land. Så i Dansk Folkeparti hilser vi også meget velkommen, at vi får en registrering af nummerplader på bi-

ler, der kører ind og ud af vores land – og husk nu også alle færgeovergangene.

Så der er som sagt meget positivt i det her forslag. Med hensyn til om vi støtter det i sidste ende, vil jeg sige, at det tror jeg ikke, for jeg tror ikke, at RUT-registret er den rigtige løsning. Og da vi så nu fra ministeren har hørt om det her nummerpladegenkendelsessystem – et meget langt ord – som påtænkes indført ved de danske grænser, kan man sige, at så er vores ønsker i den retning selvfølgelig opfyldt.

Med hensyn til forordningen – og nu bliver der talt meget om tomkørsel – vil jeg sige, at vi jo lige har fået en skrivelse fra EU om, at man godt må ligge og køre tom emballage over grænserne, så jeg ved ikke rigtig med hensyn til tomkørsel. Når man kan ligge og køre en tur ned på den anden side af grænsen med ti europaller og så sige, at det altså bliver godkendt som en international transport, og at man så kan køre tre nye indenrigsture i Danmark, så er vi altså ude i noget, som er elastisk i metermål. Jeg tror, at det her skal ændres et helt andet sted, og der har vi i Dansk Folkeparti fremsat et forslag om bl.a. en karenperiode på 7 dage, men det blev stemt ned her i Folketinget af alle de EU-tro partier.

Så der er mange gode intentioner i det her forslag, men det flytter altså desværre nok ikke ret meget i forhold til hele cabotagedebatten.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Henning Hyllested.

Kl. 15:05

Henning Hyllested (EL):

Nej, det løser bestemt ikke cabotageproblemet, det er jeg helt enig med hr. Kim Christiansen i. Men jeg undrer mig lidt over det forbehold, som ordføreren tager, og det gør jeg, fordi lige nøjagtig hr. Kim Christiansen og jeg selv jo har været meget fremme i skoene med at stille forslag og også beslutningsforslag og bakke hinandens beslutningsforslag om at komme cabotagekørslen til livs op. Ordføreren henviser selv til forslaget om karenstid; vi har haft et forslag om at bruge forordningsbestemmelserne om forvridning af markedet og et værn i den forbindelse osv. osv.

Men det er jo rigtigt, når ordføreren konstaterer, at det er forordningen, det er galt med. Det er forordningen, der giver mulighed for at køre cabotagekørsel uafbrudt, døgnet rundt, året rundt, men vi har jo ikke kunnet skabe flertal i dette Ting, vil jeg sige til hr. Kim Christiansen – det er sådan set kun vores to partier, der har stået for den linje. Vi har ikke kunnet skabe flertal i det her Ting for at komme det her effektivt til livs, og derfor har vi jo stillet den der række spørgsmål. Der skal det her forslag jo ses som en del af den palet, som ikke i sig selv får gjort op med cabotagekørsel, men som eventuelt bliver en del af en løsning.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Kim Christiansen (DF):

Det er fuldstændig korrekt, at det er Dansk Folkeparti og Enhedslisten, der kæmper den her kamp. De øvrige EU-glade partier er fuldstændig ligeglade med at sælge ud af arvesølvet, i hvert fald hvis det er EU, der beder dem om at gøre det. Så det er jeg meget enig i. Nu er det her en førstebehandling, og jeg er bare skeptisk over for, om en registrering i RUT-registret vil være løsningen, men jeg er jo ikke uenig med Enhedslisten i intentionerne, i forhold til at vi skal have gjort op med cabotagekørslen og især den ulovlige del af den. Men generelt skal vi have kigget på EU-forordningen, men det er nok ikke noget, vi sådan lige kan klare over eftermiddagen her i Folketinget.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi til Socialistisk Folkepartis ordfører, hr. Karsten Hønge.

Kl. 15:07

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Fri konkurrence er fint. Det er det jo især, når det foregår på fair og lige vilkår. I SF er vi meget optagede af at forhindre, at danske chauffører mister deres arbejde netop på grund af unfair konkurrence fra medlemslande, hvor de har betydelig dårligere løn- og arbejdsvilkår. Derfor har vi foreslået en række nye tiltag til at bekæmpe problemet, herunder at virksomheder i transportbranchen skal omfattes af RUT-registret. Derfor kan vi naturligvis støtte beslutningsforslaget. Så må vi så bagefter se, om der bliver en sag, der skal klares af med EU.

Udenlandske transportører af gods og passagerer bør registreres på lige fod med alle andre udenlandske tjenesteydere i registeret, hvis de altså foretager kørsel i Danmark. En registrering i RUT-registret vil kunne spille fint sammen med den øvrige kontrol af cabotagekørsel og på den måde bidrage til, at ulovlig cabotagekørsel lettere opdages.

Men det her forslag kan ikke stå alene. Vi må sætte ind på en række forskellige områder for at bekæmpe problemet. Lastbilerhvervet, som vi kender det i Danmark, er alvorligt truet. Ordet eksportchauffør har fået en helt ny betydning de senere år, for der har det nærmere stået for eksport af chaufførerjobs.

SF har bl.a. foreslået at indføre fotokontrol ved grænsen. Vi synes, det er godt, at regeringen vil se på det. Vi synes bare, det er ærgerligt, at det foreløbig kun bliver et forprojekt. Vi ved jo, at fotokontrol virker, så vi synes sådan set bare, at det er med at komme i gang med at indføre det permanent. Det kan understøtte kontrollen af godskørslen og give os data, der kan forbedre den generelle viden om omfanget af kørslen med udenlandske lastbiler i Danmark. Det kan samtidig være med til at udpege mistænkelige transportmønstre ved lastbilerne. Fotoudstyr ved grænsen kan også bruges til at tjekke, om der er betalt vejbenyttelsesafgift for udenlandske lastbiler.

Efter vores opfattelse kan kørsel med tomme containere ikke give adgang til cabotage. Vi synes derfor, det er ærgerligt, at regeringen nu alligevel har tilladt, at kørslen med tomme containere og returemballage giver adgang til fornyet kørsel i Danmark. Transportministeren siger, at det kun gælder, når der er tale om reel international transport, men hvordan kan det hænge sammen, hvis der ikke er varer med? Det her underminerer i sagens natur også mulighederne for at kontrollere, om der er tale om ulovlig cabotagekørsel.

Endelig bør det ikke være muligt at lave sådan nogle kreative selskabskonstruktioner, hvor ansatte aflønnes efter vilkårene i deres hjemland, f.eks. Bulgarien og Rumænien, og ikke efter vilkårene i det land, hvori arbejdet foregår. Vi ser, at virksomheder bruger udenlandske chauffører, men at de kører i lastbiler, som er indregistreret i Danmark. Danske lastbiler har kørselstilladelser, som er udstedt af Trafikstyrelsen, og det kræver aflønning efter gældende kollektiv overenskomst, og det bør derfor undersøges, om det er muligt for Trafikstyrelsen at trække virksomhedernes kørselstilladelser tilbage, hvis der bruges lidt for kreative selskabskonstruktioner. Alternativet er at lade danske virksomheder få nemmere ved fuldt lovligt at omgå de danske overenskomster.

Vi skal gøre meget mere for at bekæmpe social dumping blandt vores chauffører, for ellers ender vi med, at det ikke er muligt at få et job som chauffør efter danske løn- og arbejdsforhold. Vi skal have klare regler og skarp kontrol, og som et skridt på vejen støtter SF det her beslutningsforslag.

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så giver jeg ordet til Liberal Alliances ordfører, hr. Villum Christensen.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Uden først at tage stilling til selve formålet med beslutningsforslaget må det være indiskutabelt, at hvis man siger ja til det her forslag, siger man også ja til mere kontrol, ja til mere bureaukrati og til en større politiindsats. Det er jo i hvert fald det, der står. Staten skal styre og kontrollere mere og i princippet afskærme dele af det danske samfund fra følgevirkningerne af globaliseringen, herunder ikke mindst EU's bestræbelser på at sikre fri bevægelighed for produktionsfaktorerne: arbejdskraft, kapital osv.

Det er netop den del af EU-samarbejdet og disse hæderkronede principper, som vi er mest optaget af. Vi tror ikke på, at det her er i dansk interesse, og at det på den måde, som vi ser det foreslået her, kan lade sig gøre at indhegne de rejste problemer, som beslutningsforslaget peger på. Omvendt tror vi på, at vi alle bliver rigere, hvis vi sikrer de bedste vilkår for frihandel i bred forstand. Det har historien vist. De samfund, der kan finde ud af at handle med hinanden, ender altid med at vinde. De bliver de rigeste. Hvis vi tror, at vi kan få langsigtede fordele ved at afskærme visse faggrupper fra konkurrence, så tager vi fejl.

Tænk, hvis vi tidligere i historien havde hegnet typograferne ind og havde sagt: I skal ikke finde jer i at blive påvirket af den teknologiske udvikling, der kommer udefra; vi passer på jer, pakker jer ind i vat, og så sidder I ellers bare helt stille og lader som ingenting. Men lur mig, det går ikke over. Tænk, hvis vi havde sagt til sypigerne fra Herning: I skal bare sy videre; vi passer på, at der ikke er nogen, der tager jeres job, og slet ingen udefra. Nej, det er naturligvis ikke den rigtige medicin. Den rigtige medicin er, at vi sikrer en mere ligelig konkurrence ved at sænke skatterne i Danmark, således at det ikke bliver nødvendigt med de tårnhøje lønninger til de danske chauffører.

Nu er løn jo ikke den eneste konkurrenceparameter, det ved jeg udmærket godt. Vi skal være i stand til at produktudvikle, skabe god infrastruktur og logistik og i højere grad arbejde for mere intelligente og effektive arbejdsprocesser i transportfaget. Det er i virkelighedens verden det eneste, som på lang sigt kan retfærdiggøre en større spredning. Der må og skal være en produktivitsforskel, hvis store lønforskelle skal kunne opretholdes på lang sigt.

Et er helt sikkert: Der er endnu ikke ført bevis for, at den form for protektionisme, som ligger i beslutningsforslaget, har vist sig at være svaret på de internationale lønforskelle, så derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Henning Hyllested.

Kl. 15:14

Henning Hyllested (EL):

Protektionisme siger hr. Villum Christensen. Det er vel trods alt ikke ukendt i det her land og heller ikke i lande, der hylder frihandel og fri konkurrence mere, end vi gør, at der foregår en eller anden form for myndighedskontrol på mange niveauer af samfundslivet. Herhjemme har vi i forvejen en registrering af de firmaer, der arbejder her. Det er vel for at have en eller anden form for opsyn med, at de er her lovligt, at det, de udfører, er det, de er i sin tid søgte om at komme til her for, osv. Hvorfor er det så forfærdeligt, at det også skulle gælde for transportbranchen?

Jeg gentager: Det gælder faktisk allerede for dele af transportbranchen. Betyder det, at hr. Villum Christensen og Liberal Alliance er parat til at ophæve kravet om, at hvis man f.eks. kører kombi-transport, så skal man lade sig registrere i RUT?

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:15

Villum Christensen (LA):

Grundlæggende synes vi ikke om, at der først skal laves en masse regler, og at det så bagefter skal sikres, at der er en masse ekstra kontrolinstanser til at se, om man følger de regler, hvis de regler i øvrigt ikke fører til, at det grundlæggende problem bliver løst. Det var det, jeg prøvede at pege på i min tale. Det grundlæggende problem er, at når vi har meget store lønforskelle og det ikke tilsvarende afspejler sig i produktivitsforskelle, så vil vi blive ved med at støde ind i problemer fra en globaliseret verden, hvis man kan sige det sådan.

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Henning Hyllested.

Kl. 15:15

Henning Hyllested (EL):

Det grundlæggende problem med det, vi har skabt med forordningen som på så mange områder, når vi nu er medlem af EU, er vel i virkeligheden, at vi har fået skabt en unfair konkurrence. Jeg troede i min naivitet, at frihandel og fri konkurrence havde noget at gøre med en fair og lige konkurrence, men det er jo ikke det, man har fået udfoldet under f.eks. cabotageforordningen. Det er jo en ulige og unfair konkurrence. Når man skal konkurrere med lønninger på 20-30 kr. i timen som dansk lastbilchauffør, bliver man jo påført en fuldstændig ulige konkurrence, og de vognmandsfirmaer, som gerne vil ansætte danske chauffører, får så altså også problemet. Det er klart, at de gør det. Det er jo ikke fair og lige konkurrence, det er da unfair konkurrence, vil jeg sige til hr. Villum Christensen.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Villum Christensen (LA):

Men som jeg sagde for lidt siden, er problemet jo, at vi har nogle regler, som er uhensigtsmæssige. Vi har jo ikke spor mod konkurrence, men når vi får ulige konkurrence, er det bl.a., fordi vi har fået forelagt de her meget uhensigtsmæssige regler. Jeg har ikke noget imod, at myndighederne også holder øje med, at reglerne bliver overholdt. Jeg valgte bare at lægge en principiel betragtning ned over det her problem. Som jeg sagde, har man aldrig i historien set, at globaliseringsproblemer er blevet løst ved at hegne nogle faggrupper ind og så prøve at beskytte dem. Det var det, der var mit hovedbudskab i talen.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Og så giver jeg ordet til den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 15:17

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Når vi taler cabotageregler, kan man starte med at spørge sig selv, om man skal have det. Det synes vi man skal i Danmark. Det er fair nok, og det er jo især for at tage hensyn til de små transportvirksomheder, som har brug for, at der er nogle fælles regler – ellers kunne de godt blive overdrevet konkurrenceudsatte. Så jeg er tilhænger af, at vi har cabotageregler. Det er den ulovlige cabotagekørsel, vi vil bekæmpe.

Cabotagekørsel er jo fornuftig, så længe vi taler om en dansk vognmand, der har taget en transport, det kunne være fra Kolding eller Esbjerg og til München, og når man så har afleveret godset dernede og vender tilbage til Danmark, ja så kan man køre forbi, lad os sige Hannover, og fylde lastbilen, og så er det cabotagekørsel i Tyskland til Danmark. Det er jo fornuftigt – nogle kalder det tomgangskørsel – for derved undgår man, at man skal køre tom fra det ene sted til det andet. Så det er fint, at der er nogle regler for det.

Men det, der er vigtigt, er, at reglerne så er ens i alle landene i EU, og det er det, vi skal arbejde for: At der er fælles regler i hvert eneste land i EU, og at de regler, vi så vedtager og fastlægger, er nemme at administrere efter og nemme at kontrollere. Det er også det, som den tidligere regering og den nuværende regering arbejder på, og det er vigtigt, at den dagsorden fortsætter.

Der kan man spørge, om vi så har gjort nok for at kontrollere den cabotagekørsel, der er. Vi har i hvert fald søsat en række initiativer: Vi har forhøjet bøderne, køretøjet kan tilbageholdes, og det seneste er, at der nu bliver sat kameraer op, så man kan se, hvilke fragtkøretøjer der kører ind og ud af landet, så man på den måde kan kontrollere kørslen bedre. Så kunne man håbe, at der kom digitale fragtbreve, så politiet havde nemmere ved at kontrollere, hvilken form for kørsel der er tale om – om det er en cabotagekørsel eller en anden form for transport.

Det vil vi gerne være med til, og der er jo også givet flere bevilninger til politiet, sådan at den kontrol, der skal udføres, bliver mere effektiv, og at de folk, der kontrollerer det, er bedre uddannet til det, og det øgede fokus tror jeg også vil have sin virkning.

Vi afviser den RUT-model, som beslutningsforslaget handler om, og det er først og fremmest, fordi cabotageregler følger bilen, mens RUT-registret følger medarbejderen, og så er det i øvrigt i strid med forordningen. Det ville jo blive et administrativt ragnarok at skulle sørge for, at de registre, som politiet så i givet fald skulle have adgang til – hvis man forestillede sig, at det her forslag blev til noget – skulle være opdateret, og det ville nærmest være en umulig opgave, fordi der jo hele tiden sker registreringer, og transportørerne skulle så hele tiden melde ind til registeret, når der foretages en cabotagekørsel.

Så vi mener ikke, det har nogen gang på jorden, og det er i hvert fald ikke et tiltag, som Det Konservative Folkeparti kan støtte. Vi mener ikke, der er behov for det i Danmark.

Kl. 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Henning Hyllested.

Kl. 15:20

Henning Hyllested (EL):

Hr. Mike Legarth sætter vældig ind, for at reglerne skal være ens, og de skal være nemme, og de skal være præcise. Jeg er meget enig, og det er vel nærmest det, vi har konstateret. Og der er vel efterhånden enighed om, at reglerne i forordningen ikke er særlig præcise, og de giver jo anledning til forskellige fortolkninger rundtomkring i de enkelte lande. Det kan jeg forstå at hr. Mike Legarth og De Konservative åbenbart vil have ensrettet.

Finnerne har jo en meget, meget restriktiv fortolkning af, hvad forordningen giver plads til. De siger: 10 ture på 3 måneder. 3 ture pr. international transport, javel, men 10 ture inden for 3 måneder – det er virkelig restriktivt. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge: Er det en fortolkning, hvis vi skal have ens regler, som hr. Mike Legarth støtter, eller støtter han den fortolkning, som jo er gældende i Danmark, hvor der kan køres cabotagekørsel lovligt 24 timer i døgnet alle ugens dage hele året rundt?

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:21

Mike Legarth (KF):

Jeg synes først og fremmest, at det er vigtigt at slå fast, at de regler, vi vedtager, er gældende i alle lande, og at de er ens for alle. Hvor dan de så skal være, må vi forhandle os til. Jeg synes jo, at de regler, vi har set, med tre cabotagekørsler mellem en almindelig transport er passende, men jeg vil ikke lægge mig fast på, hvilken model det skal være. Jeg vil bare sige, at det, der er helt afgørende, er, at transportørerne skal opleve de samme vilkår, sådan at en udenlandsk transportør i Danmark rammes af det samme, som en dansk transportør rammes af i udlandet.

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Henning Hyllested.

Kl. 15:22

Henning Hyllested (EL):

Jeg vil sige til hr. Mike Legarth, at det lige nøjagtig var det, jeg spurgte om. Når der bliver sagt, at det må vi så forhandle os til, altså hvordan reglerne skal se ud, hvad er så De Konservatives udspil på det her område? Jeg kan forstå, at hr. Mike Legarth så siger, at tre ture, som det er i dag, sådan set er i orden. Jamen så er det vel også i orden, at danske chauffører er udsat for en lønkonkurrence, der betyder, at de skal konkurrere mod lønninger på 20-30 kr. i timen, at de skal konkurrere mod bulgarske og rumænske chauffører, der har ophold på rastepladser under kummerlige vilkår, og som skal prøve at slå sig igennem i Danmark med en sådan ringe løn, hvad man jo i bund og grund ikke kan. Det må jo være konklusionen, hvis man støtter regimet, som det er i dag, og ikke støtter f.eks. den finske fortolkning.

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:23

Mike Legarth (KF):

Hvis jeg hører Enhedslisten ret, forsøger man jo at skabe så meget politisk valuta på den her sag, som man nu overhovedet kan. Det vil vel hedde sig, at hvis hr. Henning Hyllested skulle bestemme, måtte udenlandske transportører slet ikke køre cabotagekørsel i Danmark; så skulle de simpelt hen bare køre tilbage uden at have noget læs på – i et forsøg på at sige, at man vil have reglerne så strikse som muligt.

Hvis alting kunne gå op i en højere enhed og alle kunne blive enige om den finske model, som hr. Henning Hyllested flager for, så er det da fint, og så er der ikke noget problem i det; så kunne vi følge det. Det, der er afgørende for mig, er, at vi finder en løsning, som tilfredsstiller de danske transportører, lige så vel som den tilfredsstiller de andre landes transportører i EU, så vi får nogle fælles regler, og at de regler, vi får, er nemme at kontrollere, og at det er

nemt at strafforfølge dem, der overtræder dem. For vi skal have lige vilkår for transportørerne.

Så er jeg mere optaget af, at transportørerne kører i en lastbil, der er sikker, og at chaufføren er frisk, end at han kommer fra et bestemt land.

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Og så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, og det er tilfældigvis også hr. Henning Hyllested. Værsgo.

Kl. 15:24

(Ordfører for forslagsstillerne)

Henning Hyllested (EL):

Tak. Vi må jo heldigvis konstatere, at hele cabotagespørgsmålet er kommet højt op på dagsordenen, og det synes jeg først og fremmest vi kan takke 3F, godschaufførerne, godschaufførernes landsklub, en række vognmandsorganisationer som DTL og FDL og såmænd også politikere i det her Ting for er sket. Og for nylig så vi jo, at det faktisk helt exceptionelt førte til halvanden times debat i direkte tv, i TV 2 News – ganske fornemt.

Der skal heller ikke herske nogen tvivl om, at når vi fremsætter et forslag som det her, er det selvfølgelig for at holde liv i debatten, men også for at holde liv i de initiativer, der kan tages for at komme cabotagekørslen til livs. Vi må konstatere, at der faktisk er sket noget på området. Det har da trods alt været noget af det glædelige at medvirke til herinde. Vi har fået nogle ekstra bevillinger til politiet nu til målrettet cabotagekontrol. Vi har fået tre tungvognscentre, vi har fået højere bødestrafte, endda i to omgange, og vi har fået muligheden for tilbageholdelse af køretøjet, også ved den såkaldte piratkørsel eller ulovlige cabotagekørsel, hvis ikke bøderne falder, når det bliver konstateret, at der er foregået ulovlig kørsel. Det er alt sammen meget godt, men det retter sig jo imod den ulovlige cabotage, mod piratkørslen.

Vi mener jo, at problemet fortsat er forordning 1072/2009, den såkaldte cabotageforordning. Det er den, der efter vores mening skal udfordres, hvis man for alvor skal komme problemet til livs. Og det betyder jo så tilsyneladende også, at man skal udfordre Europa-Kommissionen og EU-Domstolen. Men der har jeg jo forstået på de seneste signaler, at det er ministeren bestemt heller ikke bleg for, hvis man skal tage ham på ordet ved godschaufførernes demonstration sidste lørdag herude på Slotspladsen. Der var i hvert fald ingen vaklen i gelederne – om der så skulle gennemføres sager ved EU-Domstolen. Det er rigtig glædeligt, det kan jeg kun være helt enig i.

Det er også, fordi der er enighed om, at forordningen er upræcis. Jeg tror, ministeren har kaldt det en tåget omgang, og det er jeg meget enig i. Det giver jo et stort rum og plads til fortolkninger, men det betyder samtidig, at der er plads til at udfordre forordningen, når formuleringerne er upræcise. Det betyder, at man kan udfordre forordningen, at man kan udfordre Kommissionen, at man kan udfordre Domstolen. Og det er det, vi mener der skal til i den her sag. Det skal man gøre, hvis man mener sin modstand mod cabotage alvorligt og ikke kun forbeholder den skåltaler og taler ved demonstrationer og den slags.

Der er vel også enighed om, at cabotagekørsel er en direkte og unfair konkurrence, som er påført vognmænd og chauffører fra lande med et helt andet pris- og lønniveau end det danske, et helt andet og på mange måder fortidigt arbejdsmarked, som det så ud i Danmark, og for den sags skyld også andre europæiske lande, for 100 år siden – uden social sikring ved sygdom og arbejdsløshed, med en svag fagbevægelse med dårlig organisering. Regulær fattigdom er jo det, vi er oppe imod. Og i en sådan situation skal det selvfølgelig gå galt, når man åbner op for fri bevægelse af arbejdskraft på det indre mar-

ked uden at ledsage det med foranstaltninger, der skal sikre mod unfair konkurrence og ulovligheder.

Forslaget her om, at udenlandske vognmænd, herunder busvognmænd – og det glæder mig, at ministeriet åbenbart er blevet opmærksom på, at der skal finde registrering sted i RUT-registeret – som vil køre cabotage i Danmark, skal registreres i RUT-registeret, er i virkeligheden, vil jeg vove at påstå, selv om man måske ikke skal stå og sige det om sit eget forslag, et meget undseeligt forslag. Der er jo netop tale om en registrering af, hvem det er, der drøner rundt på de danske landeveje med indenlandsk gods. Der er jo ikke tale om yderligere kontrol eller krav om yderligere dokumentation for den transport. Og dermed bliver det jo også et godt redskab til at sikre sammenhængen med den almindelige kontrol af cabotagekørslen, som vi trods alt har været enige om langt hen ad vejen i det her Ting skulle udfoldes. Og det bliver nemmere på den måde at opdage piratkørsel.

Det vil selvfølgelig også i sig selv være med til at mindske cabotagekørslen, og det vil selvfølgelig styrke logikken og sammenhængen i RUT-registreringen. For hvor er logikken, når udenlandske vognmænd skal lade sig registrere i RUT ved kombikørsel, men ikke ved cabotagekørsel? Og det gør det jo næsten umuligt for politiet at kontrollere, hvornår der køres kombi, og hvornår der køres cabotage. Og det har vognmænd og speditører – dem er der jo en del af i den branche, også nogle sorte får – for længst fundet ud af.

Kl. 15:29

Derfor kan man også spørge: Hvor mange vognmænd er egentlig registreret i RUT som følge af kombikørsel? Det er nok ikke rigtig mange. Jeg kunne endda finde på at gætte på, at det var nul. Og det kunne jo måske hænge sammen med, at det er umuligt for politiet at kontrollere, når de er ude. Stopper de en lastbil, jamen så kører han selvfølgelig cabotage og skal ikke være registreret i RUT.

Vi er i Enhedslisten bekendt med Kommissionens brev af 4. juli 2012, hvor man slår fast, at de dokumentationskrav, der nævnes i forordningen, er udtømmende. Men det er jo Kommissionens fortolkning af det her. Og Kommissionens fortolkninger skal man måske en gang imellem være varsom med – det synes jeg en tidligere debat har vist og også andre debatter på hele området om vores forhold til EU.

Registrering i RUT er jo ikke et krav om yderligere dokumentation for transporten, men det er et krav om registrering af, hvem der egentlig lovligt arbejder her i landet, hvilke firmaer der lovligt arbejder her i landet, og hvad de foretager sig. Man kan næsten sige, at det for så vidt ikke direkte har noget med cabotage at gøre, men det vil naturligvis gøre det meget nemmere at håndhæve de der tågede regler, som ministeren snakker om, på cabotageområdet og gøre det lidt mere besværligt for piraterne ikke mindst.

Vi har set det i f.eks. Belgien. Udenlandske lønmodtagere, som skal arbejde i Belgien, bliver jo rent faktisk registreret. Det gælder også chauffører, der kører cabotage i Belgien. Der sker det med henblik på social sikring; det er altså et led i den sociale sikring i Belgien. Og så har det ikke noget med cabotage at gøre, selv om chaufførerne, der kører cabotage, jo er omfattet af det her. Og der kan man jo med lige så stor ret hævde, at det har RUT da heller ikke. Det er jo en registrering af virksomhedernes ophold på dansk jord, og hvad det egentlig er, de laver, og hvad det er for nogle lønmodtagere, de har til at arbejde for sig.

Derfor kom jeg også i mine tidligere spørgsmål ind på: Hvis Kommissionens fortolkning er rigtig, kan man lige så godt komme til at stå over for, at de kameraer, man har tænkt sig at sætte op, og som skal være et led i registreringen af bl.a. cabotagekørsel, kan Kommissionen da lige så vel i en fortolkning finde ud af at sige nok ikke er i overensstemmelse med forordningen. Det er jo yderligere krav til dokumentation, og det var ikke det, forordningen gik ud på. Så det kan man da lige så godt rende ind i. Det håber jeg selvfølgelig

ikke, for jeg er glad for, at ministeren nu har taget initiativ til efter lang tids pres, ikke mindst fra 3F, som jo har stillet det her krav for en del år siden, at det nu tilsyneladende bliver til noget. Jeg tror også, det kan blive et godt redskab, og jeg håber da ikke, at Kommissionen begynder at fortolke på det her.

Jeg må jo konstatere, at ud over SF, som jeg er rigtig glad for bakker forslaget op, og Dansk Folkeparti, som var lidt forbeholdne over for det, var der ingen opbakning. Så der er ikke flertal for det. Det er ligesom lidt det sædvanlige mønster, når vi har forslag med om at styrke indsatsen mod cabotage i forhold til selve forordningen og i forhold til EU – så står EU-partierne her i Tinget sammen og klapper hælene sammen og siger: Vi retter os efter Kommissionens fortolkninger og vover ikke et øje og tager slagsmålet med Kommissionen og tager ikke eventuelt slagsmålet ved EU-Domstolen.

Så opfordringen herfra skal selvfølgelig være, at man rent faktisk tager det slagsmål, at man rent faktisk gør alvor af det, når man slår ud med armene og siger: Vi skal nok. For problemet er blevet klargjort så tydeligt, og det er, som jeg sagde indledningsvis, kommet højt op på dagsordenen, men det skal jo helst ikke blive ved de fine taler og skåltalerne, det skulle helst blive til noget helt konkret. Og derfor skulle jeg mene, at det er et rigtig godt forslag, men må jo altså også konstatere, at det er der nok ikke flertal for – desværre.

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Transportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Midlertidig huslejhjælp).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen).

(Fremsættelse 30.04.2014).

Kl. 15:34

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 15:34

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Der er alt for mange hjemløse i Danmark, og det er jo ikke noget, der bare er af nyere dato. Det er en udvikling, som har været meget negativ gennem årene, og antallet af hjemløse er steget – jeg vil ikke sige støt, men det er steget – igennem en lang række år. Og vi kan jo ikke have, at folk i den situation, som man er i, når man er hjemløs, ikke bare mangler et sted at bo, men også har en lang række andre problemer såsom alkoholisme, nogle er psykisk syge, nogle er stofmisbrugere og nogle har måske alle tre problemer på en gang. Så det

er klart, at der er brug for at få stoppet den negative udvikling i stigningen af antallet af hjemløse.

Vi forsøgte jo for nogle år siden at afsætte et stort beløb på 500 mio. kr., som skulle være med til at hjælpe på hjemløseproblematikken, altså få folk ud af hjemløshed eller forhindre, at unge, ældre og midaldrende mennesker blev hjemløse. Det er jo interessant, at det trods alle de penge alligevel er gået den forkerte vej, for antallet af hjemløse er nemlig steget. Det var endog sådan, at en del af de 500 mio. kr. – lige under 100 mio. kr., omkring 80 mio. kr. – ikke blev brugt. Det kan jo overraske, og det var specielt Københavns Kommune, der for en stor del af den sums vedkommende – omkring 72 mio. kr. – ikke kunne bruge de midler til at få hjulpet de hjemløse i Københavns Kommune. Nu er det jo så heldigt, at når man ikke kan bruge pengene inden for den aftalte periode, har vi mulighed for at bruge pengene i den kommende periode, og det er så det, vi har vedtaget, nemlig at bruge de penge af puljen på 500 mio. kr., som i første omgang ikke blev brugt.

Der er lagt en udmærket plan for at hjælpe de hjemløse og sætte ind for at forbedre deres vilkår. Sagen er jo, at det ikke er nok bare at give de hjemløse en bolig. Mange hjemløse siger: Jamen det er jo fint nok at få en bolig, men jeg kan ikke klare at være der, for jeg har en lang række andre problemer. Der, hvor man skal sætte ind, er med en helhedsbehandling af de her mennesker – ikke bare give dem en bolig, men også hjælpe dem, hvis de er misbrugere eller psykisk syge. Der skal gives en samlet pakke.

Det her lovforslag, som jo er en del af finanslovsaftalen, går ud på, at man skal hjælpe unge mennesker under 30 år, som modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp og revalideringsydelse, med huslejen, hvis de i en periode ikke kan klare deres husleje. Det er i første omgang en periode på 6 måneder, og der er afsat 20 mio. kr. om året i bloktilskud til kommunerne, så de ligesom kan sørge for at hjælpe de unge under 30 år, som har problemer med huslejen, med at få betalt huslejen, så de ikke bliver hjemløse. Det er sådan set et meget fint og godt forslag.

Der er to ting i forslaget, jeg lige vil nævne, og den første er perioden på de 6 måneder. Det er jo noget, vi har lavet som en del af finanslovsaftalen, men det er klart, at det jo er en drøftelse værd, om denne periode på 6 måneder skal ligge fast, eller om man i nogle tilfælde kunne lave en dispensation. Jeg nævner det bare som et forslag til en drøftelse. Vi står helt ved den aftale, der er lavet, men jeg synes bare, det er vigtigt at slå fast, at der måske kunne være noget i at være lidt mere fleksibel.

Så er der det andet punkt, og det er, at der er afsat 20 mio. kr. om året, men i år, altså 2014, kan man kun bruge 9,4 mio. kr., tror jeg der står. Der mangler jo så at blive brugt et beløb på 10 mio. kr., og der har jeg bedt ministeren om at finde ud af, hvad man gør med dem. Skal kommunerne bare have et bloktilskud, som de ikke bruger til det, det er afsat til, eller hvordan får man løst det problem?

Det er klart, at Venstre synes, det her er en god ting, og vi støtter selvfølgelig forslaget.

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 15:39

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren. Jeg skal lige høre, hvad der lå i ordførerens bemærkning om at kigge på de 6 måneder. Ligger der deri en invitation til, at vi kan lave et ændringsforslag, så det bliver en længere periode, eller det måske bliver en permanent ordning? For det lyder, som om ordføreren erkender, at der nok er et problem med den midlertidige hjælp, hvis man ikke i mellemtiden har kunnet anvise en billigere bolig til det unge menneske.

Kl. 15:40

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:40

Eyvind Vesselbo (V):

Næh, men fordi man lægger op til en drøftelse af en problemstilling, er det ikke nødvendigvis sådan, at man behøver at have et helt konkret forslag til at løse det problem. Det, jeg mener vi skal bruge Folketingets talerstol til, er at tage nogle problemstillinger i lovforslaget op. Det er ellers godt nok, men med hensyn til de der 6 måneder kunne det være, at det var noget, vi kunne finde sammen om at finde en løsning på, hvis det nu var sådan, at det går rigtig, rigtig godt, og der lige er brug for en måned mere. Jeg siger ikke, at det så er Venstres forslag at gøre det. Jeg siger bare, at det er en drøftelse værd.

Med hensyn til det permanente vil jeg sige, at den aftale, der er lavet, er på 4 år, og der står i aftalen, at om 4 år skal man så tage stilling til, om den skal forlænges. Der er sat penge af til de her 4 år, og det er der jo ikke yderlige, hvis den skal være permanent og række ud over 2017.

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finn Sørensen.

Kl. 15:41

Finn Sørensen (EL):

Tak. Ordføreren skal ikke opfatte mit spørgsmål som nogen kritik, tværtimod. Jeg har stor respekt for og kvitterer for, at ordføreren kan problematisere ting, der er i et forslag, på baggrund af et forlig, man selv har været med i. Det synes jeg er fint, og det er en god stil at have i Folketinget. Så jeg ville bare gerne høre, hvor meget der ligger i det. Er der mulighed for, at vi gennem forhandlinger i udvalget kan nå frem til et ændringsforslag, som kunne forbedre det på det her punkt?

Så spurgte jeg jo ikke til, hvor længe aftalen løber, men at man skulle kigge på det problematiske i, at det kun er en midlertidig hjælp på 6 måneder, man yder i det hele taget. Jeg vil gerne lige påpege, at efter det her forslag vil et ungt menneske med en husleje på 4.000 kr. med den yderligere hjælp, man så kan få i det her forslag, hvilket selvfølgelig er fint, efter betaling af boligudgifter have knap 850 kr. om måneden til mad, tøj, vask, lommepenge og alle øvrige faste udgifter. Jeg vil gerne høre ordføreren: Synes ordføreren, at det er muligt i længere tid overhovedet at leve for sådan et lille beløb?

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:42

Eyvind Vesselbo (V):

Det, vi gør her, er jo, at vi åbner op for, at kommunerne kan give en huslejahjælp ud fra en bedømmelse af den enkelte persons økonomiske grundlag. Det er klart, at ud fra de penge, der er sat af her, og de krav og betingelser, der står i lovgivningen, er det selvfølgelig sådan, at det jo skulle hjælpe den enkelte unge under 30 år, sådan at personen ikke bliver hjemløs.

Det, som er de andre problemer, som jeg nævnte fra starten, nemlig det, at man måske ikke kan styre sin økonomi, eller at man har nogle andre problemer, nogle sociale problemer, må jo løses på en anden måde. Det her er jo et helt konkret forslag til at afhjælpe og forhindre og forebygge hjemløshed blandt unge under 30 år, og jeg synes, at det er et godt forslag. Vi står helt ved det, og vi stemmer for.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så er det Socialdemokraternes ordfører, fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 15:43

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Tak for det. For Socialdemokratiet er det et kardinalpunkt, at alle får lige muligheder for at tage del i vores samfund. Derfor har Socialdemokratiet sammen med vores regeringspartner taget rigtig mange initiativer til at begrænse fattigdom i Danmark og dermed sikre reelt lige muligheder for alle mennesker i Danmark. Derfor har vi, selv om det jo har været krisetid og økonomien har været stram, alligevel taget initiativ til at afskaffe de særlig lave fattigdomsydelser og givet flere penge til de fattigste pensionister og sat massivt ind, så færre familier skal opleve at blive sat på gaden. Det har faktisk konkret betydet, at der har været et fald i antallet af udsættelser på mellem 25 pct. og 30 pct. i løbet af de her par år, hvor vi har siddet med regeringsmagten, og efter at vi har afskaffet fattigdomsydelserne. Det mener vi sådan set er værd at bide mærke i.

Det forslag, vi behandler her i dag, ligger så også i forlængelse af det. Vi har et ønske om, at folk kan bevare deres bolig, og det vil sige, at det kan være væsentligt, at man i en periode kan gå ind og hjælpe med huslejen.

Målet med kontanthjælpsreformen er, at de unge mennesker får en uddannelse, og at flere får mulighed for at blive en del af arbejdsmarkedet og klare sig selv. I 1980'erne og 1990'erne oplevede vi, hvordan man efterlod en generation til sig selv, efterlod dem hjemme foran fjernsynet. De fik ganske rigtigt en check, så det var jo ikke, fordi de led nød på den front, men der var ikke nogen, der hjalp dem til at komme i gang med en uddannelse. Hovedsigtet med vores kontanthjælpsreform er, at alle dem, der kan, de skal, og alle dem, der ikke kan, skal til gengæld have mere hjælp end den, de har fået hidtil.

Når man ser på det her forslag, kan jeg næsten gætte mig til, hvad hr. Finn Sørensen vil spørge til, og derfor kan jeg lige så godt svare på det med det samme. For det, vi har at gøre med her, er den gruppe af unge mennesker, som hr. Finn Sørensen taler om kommer til at leve af en SU-lignende ydelse. Når vi bliver spurgt, om vi forestiller os, at de unge mennesker kan leve på det særlig længe, så er svaret: Øh nej, det gør vi ikke. Det er jo meningen, at de skal i uddannelse. Og fire gange om året starter der en erhvervsuddannelse, man kan starte på. Det vil sige, at på det tidspunkt, hvor man bliver erklæret uddannelsesparat, vil man kunne indskrive sig og inden for de næste 3 måneder påbegynde sin uddannelse.

Der, hvor der så opstår et problem – og det er en af årsagerne til, at det her forslag så er vigtigt – er jo, at det ikke er sikkert, at man også inden for den tidsramme kan finde sig en ny bolig. Hvis man havde forestillet sig, at man skulle være på kontanthjælp på den gamle høje sats resten af sit liv, så har man givetvis fundet en bolig ud fra den forudsætning, og det vil sige, at det, at man kan starte på en uddannelse 2-3 måneder senere, jo ikke også betyder, at der nødvendigvis er en bolig til rådighed inden for det tidsperspektiv. Derfor kan det selvfølgelig være nødvendigt, at man kan træde til og sige, at her er der en mulighed for at kunne blive i boligen, frem til at den unge får tilpasset sin boligsituation til den nye økonomiske virkelighed.

Men ja, vi mener, at folk skal kunne leve af en SU eller af den uddannelsesyndelse, de får, hvis de er lærlinge – den lærlingeløn, de får, mens de er under uddannelse – men vi mener under ingen omstændigheder, at folk skal blive i kontanthjælpsystemet, når vi taler om de stærke unge. Og det er jo den ene gruppe, når vi taler om kontanthjælpsreform.

Så er der den anden gruppe, og det er dem, der har store psykiske eller sociale vanskeligheder. Der er det vores opfattelse, at de selvfølgelig skal være på den gamle og nu siger jeg høje – i gåseøjne – kontanthjælp, for der er ikke nogen, der skal have den illusion, at man har mange penge, når man er på kontanthjælp, for det har man ikke. Men den svage gruppe af unge, som har sociale og psykiske udfordringer, kommer ikke over på den lavere ydelse, og de kommer ikke ind i den her trædemølle, men bliver netop på de ydelser, som har været førhen. Det er i erkendelse af, at det altså ikke er en gruppe unge, der kan. De skal til gengæld have noget mere hjælp.

Så har der i kommunerne været problemer med, at nogle kommuner har visiteret alt, alt for mange unge mennesker ind til den særligt lave uddannelsesydelse. Det mener vi i Socialdemokratiet, og det mener vi i regeringen er fuldstændig uacceptabelt, for det betyder, at man sætter nogle unge i en situation, hvor de ikke er reelt uddannelsesparate, men hvor de alligevel bliver sat ned i ydelse. Der opstår så en situation, hvor nogle unge mennesker, der reelt ikke kan forandre på deres egen situation, bliver sat ned på en ydelse, som man ikke kan leve af i længere tid ad gangen. Den situation ønsker vi ikke opstår, og derfor har vi også fra regeringens side taget fat om de kommuner, som har visiteret som fanden læser Bibelen – det ved jeg ikke om man må sige fra talerstolen, men nu gjorde jeg det – og man har taget dem ind og taget en snak med dem om, hvordan man kan få rettet op på den visitationssituation.

Det her forslag skal gerne hjælpe til at forebygge, at nogle unge mennesker mister deres bolig undervejs, hvilket på den måde skaber større usikkerhed om deres situation, end der er i forvejen, og derfor kan Socialdemokratiet selvfølgelig støtte forslaget.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg vil lade udtrykke passere, da der er tale om et velkendt citat.

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:48

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det skal jeg huske; man skal sørge for, at de ting, man siger, er velkendte eller kan dokumenteres at være det.

Jeg vil selvfølgelig kvittere for, at der ligger en forbedring i det her. Men jeg er da glad for, at ordføreren selv tager proppen af den store flaske, for der gemmer sig en masse problemer i den kontanthjælpsreform, men jeg når jo ikke at spørge ind til det alt sammen.

Jeg vil bare sige, at ordføreren faktisk selv berører et af de helt store problemer, nemlig at kommunerne har mulighed for at visitere unge mennesker til at være uddannelsesparate, selv om de rent faktisk ikke er det. Det er jo det, vi allerede har fået en masse eksempler på, og de meget store udsving i procentsatserne på, hvor mange man visiterer til at være uddannelsesparat, er jo i hvert fald en indirekte indikator på eller dokumentation af, at det er det, der foregår – også fordi der er nogle besparelser for kommunerne ved at gøre det.

Jeg er nødt til at minde om forskellen mellem at være visiteret som uddannelsesparat og være på SU. Når du er på SU, har du mulighed for at tjene nogle flere penge uden at blive modregnet, og du har mulighed for at tage et lån. Det er altså nogle muligheder, som disse unge på uddannelsesydelse ikke har. Så er spørgsmålet: Hvorfor skal de være ringere stillet? Selv om der kommer en forbedring her, hvorfor skal de så være ringere stillet end unge på SU og ringere stillet end aktivitetsparate, som jo både får en højere ydelse, og som også kan søge hjælp efter § 34?

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:49

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Nu bliver der jo stillet flere forskellige spørgsmål. Til den del om kommunerne vil jeg gerne sige, at det har været os magtpåliggende, at vi ikke bare lavede en revisionsbestemmelse om to eller tre år for så at vende tilbage for at se, hvordan det går med den her reform. For det er klart, at når vi giver det visitationsredskab til kommunerne, at de kan gå ind og sætte en gruppe unge mennesker ganske gevaldigt ned i ydelse, hvis de ikke går i gang med en uddannelse, så bliver vi også nødt til at følge særdeles tæt, at det redskab ikke bliver brugt forkert.

Derfor fangede vi meget, meget tidligt i forløbet, at udsvingene er for store, og vi fik præciseret vejledningen og fik taget kommunerne ind. Og vi har ikke sluppet det der. Jeg vil gerne se tal for, og det vil jeg gerne med korte mellemrum, hvordan udviklingen er, for vi skal ikke have den situation for de unge mennesker. Jeg hørte et helt vanvittigt eksempel om en, der var indlagt på en lukket psykiatrisk afdeling og alligevel var blevet visiteret som uddannelsesparat. Det mener jeg selvfølgelig er fuldstændig hen i vejret.

Så vil jeg sige til det om, at vilkårene er forskellige, at jeg midt i alt det her synes, det er vigtigt at holde fast i, at det jo er unge mennesker, som skal være der i ganske kort tid. Der starter brobygningsforløb, som er SU-berettigede forløb, og der starter uddannelsesforløb på erhvervsuddannelserne, hvor man kan få en uddannelsesydelse og komme ind under et andet sæt regler – og det sker med ganske få måneders mellemrum.

Det vil sige, at der kommer til at gælde de samme regler, som hvis du eksempelvis har afsluttet din ungdomsuddannelse og skal påbegynde en videregående uddannelse efter sommerferien. I det slip, der er imellem ungdomsuddannelsen og den videregående uddannelser, er du slet ikke berettiget til at få kontanthjælp. Det kan man jo også diskutere. Men det er et spørgsmål om, at vi som samfund siger, at behovet er til at overse.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finn Sørensen.

Kl. 15:51

Finn Sørensen (EL):

Jeg er ikke i tvivl om, at både ordføreren og den relevante minister vil følge den udvikling tæt. Men kendsgerningen er jo, at man har lavet en lov, der gør det muligt for kommunerne at visitere unge mennesker til at være uddannelsesparate, selv om de ikke er det. Der er ikke – jeg har i hvert fald ikke opdaget dem, og hvis de er der, vil jeg gerne oplyses om det – nogen redskaber i loven, der kan forhindre, at kommunerne lader de her unge mennesker gå i en meget længere periode end den, der er intentionen fra lovgivers side. Og så er det jo, at jeg synes, man skulle tage at få rettet op på det.

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:52

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Indimellem kan jeg også blive så frustreret over det kommunale selvstyre i Danmark, at jeg får lyst til at lave det hele om til en stor stat. Den slags frustrationer synes jeg at man skal passe på med at lade løbe af med sig. Men det er jo det, der er årsagen. Når vi har kommunalt selvstyre i Danmark – det vil sige, at det er ude i det kommunale system, man implementerer den her type lovgivning – så er der irriterende nok, når man sidder her på Christiansborg, nogle ting, som man ikke kan styre.

Det, vi så forsøger, er selvfølgelig at lave så præcise vejledninger som muligt, fordi vi ikke har et ønske om, at folk, der ikke tilhører en bestemt kategori, alligevel ryger ned i den. Der vil vi selvfølgelig forsøge at tage de værktøjer op af værktøjsskassen, som vi skal benytte til det her. Men jeg synes, vi er sådan inde i en vanlig dans omkring det kommunale selvstyre, og der bliver jeg også indimellem frustreret over, hvordan det bliver tacklet.

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, formand. Dette lovforslag er en del af finanslovsaftalen. Lovforslaget giver kommunen mulighed for at yde midlertidig huslejhjælp til unge under 30 år, der modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse, og som er i en udsat boligsituation. Lovforslaget fremsættes som led i udmøntningen af finanslovsaftalen for 2014 mellem Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Det fremgår af aftalen, at der er behov for en særlig indsats for unge, som er i risiko for hjemløshed. I aftalen om finansloven for 2014 blev partierne derfor enige om at afsætte en reserve på 20 mio. kr. årligt fra 2014 til 2017. En række kommuner har peget på, at visse grupper af unge har vanskeligheder med at fastholde en bolig, som de har råd til at betale. Der er især tale om unge kontanthjælpsmodtagere under 30 år, hvor det vurderes, at de maksimalt har råd til at have en månedlig husleje på ca. 3.000 kr.

Dansk Folkeparti vil gerne hjælpe unge, der har behov for en særlig indsats, og som er i risiko for hjemløshed. I Dansk Folkeparti har vi derfor også været med til flere aftaler om at styrke indsatsen, bl.a. i 2010, hvor vi fik afsat 220 mio. kr. årligt i årene 2011 til 2014 til nedsættelse af lejen i problemramte boligafdelinger samt 40 mio. kr. via satspuljen til gældsrådgivning i perioden fra 2012 til 2016. Og vi har for nylig her i Folketinget vedtaget et lovforslag, hvor kommunalbestyrelsen og en almen boligorganisation i en periode frem til 2017 kan aftale, at almene-, ældre- og familieboliger med et bruttoetageareal på mellem 50 og 65 m² kan opmærkes til almene ungdomsboliger, netop for at få flere billige boliger til unge mennesker.

Det lovforslag, vi behandler i dag, har til formål at forebygge og afhjælpe hjemløshed hos unge, der er i en udsat boligsituation, og som ikke har mulighed for at flytte eller blive anvist en bolig med en lavere husleje. Huslejhjælpen kan ydes til unge, som ikke har mulighed for at betale huslejen. Det er vurderet i lovforslaget, at det kun er 2.000 personer, der vil være i denne målgruppe. Vi tror, at målgruppen vil være væsentligt større.

Derfor kunne jeg også godt tænke mig, at ministeren redegør for, i hvilke konkrete situationer der kan ydes hjælp, og i en kommende vejledning til kommunerne præciserer dette, netop fordi der kan være 98 forskellige måder at tolke lovgivningen på. Samtidig vil jeg gerne høre, hvordan ministeren vil sikre, at de ekstra midler, der bliver bevilget til kommunerne, også kun bliver brugt til formålet og ikke bliver brugt på andre ting. Det er også anført i høringssvarene, at det ikke er en forpligtelse for kommunen at yde hjælpen. Hvis en kommune får midlerne til dette, er der vel også en forpligtelse til at anvende dem til formålet? Dansk Folkeparti ønsker, at pengene specifikt bliver øremærket til de unge, og at der også bliver lavet en form for kvalitetssikring.

I forhold til billige boliger til udsatte unge har vi bl.a. i 2014 afsat 39 mio. kr. til etablering af nye startboliger, som almene boligorganisationer og selvejende almene ungdomsboligorganisationer kan sø-

ge, hvis kommunen anbefaler startboliger. Startboliger kan komme udsatte unge til gavn, når der bliver tilknyttet en social vicevært. Forsøgsordningen med skæve boliger blev gjort permanent med virkning fra den 1. januar 2009, så kommunerne kunne ansøge om tilskud til etablering af boliger til udsatte grupper – boliger, der var tilpasset deres behov. Formålet med skæve boliger var, at ordningen med tilskud til etablering af skæve boliger skulle skabe passende økonomiske rammer for etablering til en bred vifte af byggerier, bl.a. til hjemløse og særligt udsatte befolkningsgrupper, som havde svært ved at indpasse sig, eller som ikke magtede at bo i et traditionelt udlejningsbyggeri.

Vi har fra Folketingets side gjort en række tiltag for at forbedre indsatsen og forebygge hjemløshed, og med dette lovforslag gør vi endnu en indsats. Så derfor støtter vi i Dansk Folkeparti lovforslaget.

Kl. 15:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til den radikale ordfører, fru Zenia Stampe.

Kl. 15:57

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Vi synes også, det er et vældig godt forslag, og for at sige det, fuldstændig som det er, udfylder det jo også et hul, som vores ellers udmærkede kontanthjælpsreform efterlod. Vi synes, det er rimeligt, at man nedsætter satserne for sunde og raske unge mennesker, der sagtens kan tage en uddannelse og også er i stand til at tage et arbejde. For vi mener ikke, at det på nogen måde vil være rimeligt og et ordentligt incitament at give unge mennesker, at det bedre kan betale sig at blive derhjemme end at komme i uddannelse og arbejde. Derfor var vi glade for den kontanthjælpsreform.

Men det er klart, at den efterlod et hul, fordi der var nogle unge mennesker, der akut blev bragt i en situation, hvor de sad i en for dyr bolig, ikke kunne finde et job, der gjorde, at de var i stand til at betale den bolig, og heller ikke umiddelbart kunne starte på en uddannelse, og derfor prøver vi jo netop at bløde den her meget bratte overgang op med det her forslag. Så jeg synes, det skal ses i forlængelse af kontanthjælpsreformen som et forsøg på at udfylde det hul, som reformen, som ellers på alle måder giver rigtig god mening, efterlod, og altså sørge for, at der ikke er nogen, der falder ned i det hul, hvilket desværre var en mulighed efter reformen.

Derfor støtter vi forslaget.

Kl. 15:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, og som det også er blevet sagt i løbet af debatten, indgår det her forslag som en del af udmøntningen af aftalen om finansloven, hvor SF som bekendt er et af aftalepartierne. På den baggrund kommer det nok ikke som det største chok i dag i danmarkshistorien, at vi støtter det her forslag, som jo gør det muligt for kommunerne i op til 6 måneder at yde økonomisk hjælp til visse unge under 30 år, som står i en presset boligsituation.

Forslaget omhandler primært unge, der modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsstøtte, og som risikerer at ende som hjemløse, hvis ikke de tildeles økonomisk støtte til at klare huslejen. Den støtte vil SF gerne være med til at give, fordi vi tror på, at vi på den måde kan være med til at bringe noget stabilitet ind i de

unges tilværelse, som i stedet for bekymringer om boligsituationen kan fokusere mere på job eller uddannelse.

Vi er også interesseret i, at de elementer af kontanthjælpsreformen, som har vist sig at have en uheldig effekt, skal lappes, repareres, forbedres, og det her er et skridt på vejen.

Med de ord kan jeg meddele, at SF støtter lovforslaget

Kl. 16:00

Formanden:

Der var en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen, kan jeg nå at se her. Værsgo.

Kl. 16:00

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for indlægget. Jeg skal bare spørge: Synes ordføreren, at det her er en tilstrækkelig løsning på det problem, der er skabt gennem kontanthjælpsreformen, nemlig at endnu flere tusinde unge mennesker, end vi havde før – det var alle dem, der var under 25 år, og nu er det også dem op til 30 år – skal leve for nogle meget lave ydelser, som gør, at det stort set er umuligt at få det til at løbe rundt? Er det her en tilstrækkelig løsning på det, eller kan vi forvente ordførerens hjælp, om jeg så må sige, til at lægge et pres på regeringen, for at vi får nogle, vil jeg sige, egentlig langtidsholdbare løsninger på det problem?

Kl. 16:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:01

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tusind tak for spørgsmålet. Man kan rolig regne med, at SF ikke synes, at det her er tilstrækkeligt i forhold til at råde bod på de udfordringer, der er i forhold til de unge. Som vi har lavet kontanthjælpsreformen, er der alt for mange unge, der efterlades med et for lavt forsørgelsesgrundlag, og det vil vi meget gerne være med til at kigge på i årets finanslovsforhandlinger, som jeg også ved tidligere lejligheder har sagt her fra talerstolen. Så tak for spørgsmålet.

Kl. 16:01

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:01

Finn Sørensen (EL):

Så vil jeg bare takke for det klare svar og se frem til samarbejdet om den opgave.

Kl. 16:01

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Selv tak.

Kl. 16:01

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Finn Sørensen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:02

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg havde egentlig ikke forberedt, at vi skulle have en større diskussion om kontanthjælpsreformen – det var nok ud fra en forventning om, at det nok ikke ville nytte ret meget. Men da fru Pernille Rosenkrantz-Theil jo selv lagde op til den, vil jeg da ganske kort kommentere den, men ikke på den måde, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil og andre måske ville have forventet, nemlig ved at gen-

tage hele vores dræbende kritik af den elendige reform, men ved bare at komme med en opfordring til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som desværre ikke er i salen, men så må jeg jo fange hende på et andet tidspunkt: Kan vi nu ikke snart slippe for den der henvisning til det kommunale selvstyre, hver gang man bliver præsenteret for, at man har lavet en lov, der skaber nogle problemer, fordi kommunerne får nogle muligheder for at spare ved at sætte nogle udsatte mennesker i en endnu mere udsat position? Det er jo det, der er sket med den lov.

Kan vi ikke bare slippe for det? For når vi kigger på andre forhold, er der jo ingen smalle steder, så er der ikke noget kommunalt selvstyre. Kommunerne må ikke selv bare finde ud af at opkræve noget mere i kommuneskat. Det må de skam ikke. De må ikke bruge bare så meget som en lillebitte bøjte femøre mere end det budget, der nu er afsat af Folketinget og i en aftale med KL, uden at de bliver straffet i hoved og i den anden ende, og det er ikke bare individuelt den kommune, der forsynder sig, men kollektivt. Og sådan kunne vi blive ved.

Så kan vi ikke bare slippe for den der henvisning til det kommunale selvstyre? Det er jo bare en måde at slippe uden om reelt at tage stilling til de problemer, man skaber med den lovgivning, man laver herinde i Folketinget. Men lad os lige huske, at det er os i Folketinget, der har ansvaret for de rammer, kommunerne skal administrere inden for, så lad os dog lade være med at give dem nogle rammer, der kan medføre de problemer, som vi så skal forholde os til her.

Når det er sagt, vil jeg selvfølgelig sige, at det jo er fint, at regeringen og forligspartierne indser, at man med den kontanthjælpsreform har indført nogle forsørgelsesydelser, der er så lave, at en række unge mennesker under 30 år ikke har penge til huslejen. Det er jo det, det handler om. Så tak for det. Det er jo en erkendelse. Det er jo en tilståelsessag. Det er også klart, at der ligger en forbedring i det her, og det vil Enhedslisten selvfølgelig stemme for.

Men inden man puster sig alt for meget op, synes jeg lige, at vi skal kigge på, hvad realiteterne er i det, som man foreslår. Den foreslåede ordning er jo langt ringere end den særlige støtte, som kontanthjælpsmodtagere over 30 år kan få, og som unge, der modtager aktivitetstillæg, kan få, hvis de søger efter § 34 i aktivloven. Efter § 34 kan en enlig få hjælp til den del af de samlede boligudgifter, som overstiger 2.800 kr., og her medregnes varme og el osv. til de boligudgifter, der gives hjælp til.

Det er jo ret absurd, at unge, der i forvejen får en ekstremt lav hjælp, som de ikke kan leve af, nu skal spises af med en meget ringe huslejhjælp, som kun gives for ½ år og kun gives efter kommunens skøn. Det er bare for at sætte tingene i relief og ikke for at kaste vrage på den forbedring, der ligger, men det er jo en forbedring fra et meget, meget lavt niveau.

Vi har regnet på det, og vi har muligvis regnet forkert, men så vil udvalget få mulighed for at efterprøve vores udregninger. Dem vil vi selvfølgelig gerne lægge frem. Vi har sat en husleje på 4.000 kr. om måneden, som ikke er en ualmindelig husleje for et ungt menneske i Københavnsområdet. Der vil boligsikringen være på 600 kr., og dermed vil nettohuslejen være på 3.400 kr. Det vil betyde, at den unge, efter det, der foreslås her, kan få 400 kr. om måneden i midlertidig huslejhjælp i 6 måneder. Det er selvfølgelig bedre end ingenting. Hvis huslejhjælpen blev udregnet efter principperne i § 34 og vi satte udgifter til el og varme til 900 kr. om måneden, ville den unge have fået 1.500 kr. om måneden i huslejhjælp.

I vores regneeksempel vil den unge efter betaling af boligudgifter have knap 850 kr. om måneden til mad, tøj, vask, lommepenge og alle øvrige faste udgifter. Enhver burde kunne se, at det ikke holder en meter. Og med den midlertidige huslejhjælp, som foreslås her, vil det unge mennesker have knap 1.250 kr., efter at huslejen er betalt, til alle de udgifter, som jeg nævnte før, og det holder jo stadig væk ikke.

Så spørgsmålet er jo, hvor mange unge der skal sættes ud af deres bolig, før regeringen kan indse, at det er nødvendigt at forhøje de lave ungedydelser og give en tilstrækkelig hjælp til boligudgifter, så man kan sikre, at de unge både har penge til at betale husleje, til at spise sig mætte hver dag og til at deltage i det almindelige sociale liv, som unge mennesker også skal deltage i, men som jo også koster penge.

Vi forstår heller ikke, hvorfor den her hjælp skal være midlertidig. Hvad skal kommunen stille op, når de 6 måneder er gået, og det ikke er lykkedes at anvise en billigere bolig eller få det unge menneske over på SU, hvor man må tjene nogle penge eller tage et lån? Skal man så bare acceptere, at de bliver sat på gaden, for nu har de brugt deres kvote for midlertidig hjælp?

Vi forstår heller ikke, at huslejhjælpen skal gives efter et skøn, og at det ikke er en retmæssig ydelse. Alle unge på den lave uddannelsesydelse og lave kontanthjælp, som har en husleje på over 3.000 kr., vil jo mere end opfylde de økonomiske betingelser for at få huslejhjælpen.

Til sidst vil jeg selvfølgelig bare sige, at ja, det er en forbedring, og der er heller ikke nogen nye forringelser i det, så derfor vil Enhedslisten støtte det. Men vi håber da, at noget af det, der bliver sagt, ikke falder på stenet grund, og at vi undervejs i udvalgsarbejdet måske kan lave nogle forbedringer.

Kl. 16:08

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger. Fru Zenia Stampe først.

Kl. 16:08

Zenia Stampe (RV):

Jeg blev bare lige lidt i tvivl, men måske blev det afklaret til sidst, hvad det egentlig er, Enhedslisten er imod. Er man imod, at de laver et skøn, altså at de differentierer mellem de stærke unge, der godt kan finde ud af at få et arbejde og tage en uddannelse, og så de svage unge, der ikke kan, og som derfor skal have en lidt højere ydelse? Er man imod, at de laver den differentiering i satsen, eller er man bare imod, at det er kommunen, der foretager det skøn?

Kl. 16:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:08

Finn Sørensen (EL):

Det er da muligt, at jeg ikke fik sagt det klart. Vi er tilhængere af, at man anvender nogle objektive kriterier, der tager udgangspunkt i, hvad det er for et rådighedsbeløb, de unge mennesker har, og at man udmåler hjælpen efter det. Sådane nogle objektive kriterier kan de bruge, når vi taler om boligsikring – hvorfor kan man så ikke gøre det, når man taler om, at unge skal have hjælp? Det er jo til syvende og sidst et spørgsmål om, hvilke penge man har til rådighed til at betale husleje for og leve for. Så hvorfor skal det overlades til et skøn? Det forstår jeg sådan set ikke. Det er bedre, end hvis der slet ikke er noget, yes, men det hænger jo ikke sammen i forhold til de unge menneskers situation.

Kl. 16:09

Formanden:

Fru Zenia Stampe.

Kl. 16:09

Zenia Stampe (RV):

Ordføreren må undskylde, at det var mig, der ikke fik udtrykt mig klart nok. For det var faktisk kontanthjælpen, jeg mente. Det var ikke den her husleje ydelse. For skyldes modstanden mod de lave un-

gesatser, at man er imod, at de her sunde og raske unge kommer ned på en lavere ydelse, altså mener man, at alle unge skal have det samme som de ældre, eller er det, fordi man er imod, at det er kommunen, der laver skønnet?

Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi jeg er nysgerrig efter, om det er det kommunale selvstyre, vi er ude efter – for sådan lød det lidt på indlægget – eller om det er, fordi vi generelt er ude efter princippet om, at man skal skelne mellem de unge, altså hvem der har brug for en høj ydelse, fordi de ikke kan bringe sig selv i en situation, hvor de kan forsørge sig selv eller tage en uddannelse. Og så er der de andre på den anden side, der faktisk måske bare skal have et lille kærligt skub for at komme i gang med en uddannelse eller få et job.

Kl. 16:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:10

Finn Sørensen (EL):

Det var ikke det kommunale selvstyre, jeg var ude efter. Det var fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der bruger det kommunale selvstyre som ansvarsforflygtigelse, hver gang man bliver præsenteret for et problem, man har skabt med de love, man laver.

Hvad ydelserne angår, tror jeg, at fru Zenia Stampe da må kende Enhedslistens synspunkt. Vi har alle dage været modstandere af den lave ydelse til unge under 25 år. Vi er da dobbelte modstandere af, at man så også udvider en uretfærdighed, der bliver begået mod unge under 25 år, til at den også rammer unge under 30 år.

Kl. 16:11

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.

Kl. 16:11

Eyvind Vesselbo (V):

Tak. Når man sidder og hører hr. Finn Sørensens tale, tænker man: Hvad er det for en mørkemand fra Enhedslisten, som gennemgår en lang række af de punkter, som egentlig er rimelig positive i det her lovforslag, nemlig at forsøge at hjælpe nogle med at undgå at blive sat ud af deres lejlighed? Og det undrede mig, da det sidste i talen kom, nemlig at Enhedslisten ville støtte det her forslag, for da man sad og hørte alt det, der blev sagt om negative ting, tænkte man, at Enhedslisten nok ville stemme imod. Kunne hr. Finn Sørensen ikke lige forklare, hvad begrundelsen, med alle de der forfærdelige ting, som er i det her forslag, er for, at Enhedslisten vil støtte forslaget?

Kl. 16:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:12

Finn Sørensen (EL):

Nu prøvede jeg faktisk ikke at sprede mørke. Det er måske heller ikke nødvendigt i hr. Eyvind Vesselbos tilfælde. Jeg prøvede faktisk at kaste lys over, at man med kontanthjælpsreformen har skabt et kæmpe problem for unge menneskers mulighed for at blive i deres bolig og for at have et nogenlunde anstændigt liv, hvor de kan være en del af det almindelige sociale liv. Og så har jeg faktisk kvitteret for, at man har erkendt, at man har skabt et problem med den kontanthjælpsreform. Det erkender man, ved at man nu kommer med et forslag, der lapper en lille smule på det. Og Venstres ordfører ved jo udmærket godt, at Enhedslisten er tilhænger af lapper. Hvis det ikke er muligt at få en rigtig stor lap, stemmer vi også for en lille lap, så

længe der ikke gemmer sig nogen forringelser i det, og det gør der jo ikke her.

Kl. 16:12

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 16:12

Eyvind Vesselbo (V):

Nu fik vi så svaret på, hvorfor Enhedslisten stemmer for det her forslag, nemlig at det sådan set er meget godt. Det er hvert fald bedre end det, der er på nuværende tidspunkt, og det synes jeg jo så at Enhedslisten skulle have præciseret lidt kraftigere i stedet for at stå og tale det her ned i hele ordførertalen. For man må vel konkludere, og det går jeg ud fra at hr. Finn Sørensen gerne vil gentage, at det her gør situationen bedre, end den er på nuværende tidspunkt. Så kan hr. Finn Sørensen godt snakke om alle mulige andre ting, kontanthjælpsreform og alt muligt, som sådan set i realiteten ikke har noget konkret med det her lovforslag at gøre. Det her lovforslag er jo konkret, ved at man siger: Nu bliver der et forslag og en mulighed for kommunerne til at gå ind og støtte de her unge mennesker under 30 år. Var det ikke det, hr. Finn Sørensen skulle have fokuseret på, nemlig lovforslaget og ikke alle mulige andre ting?

Kl. 16:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:13

Finn Sørensen (EL):

Tak for spørgsmålet. I modsætning til Venstres ordfører kan jeg godt lide at skabe sammenhæng i tingene. Og hvad enten man piber eller synger, er årsagen til, at det her lovforslag er kommet frem, at man har lavet en kontanthjælpsreform, der skaber store problemer for tusindvis af unge mennesker med at blive i deres bolig og holde fast i, hvad kan jeg sige, en god basis for tilværelsen. Ellers var man jo ikke kommet med sådan et forslag her. Så jeg vil bare gerne have sammenhæng og sætte det konkrete forslag, vi forholder os til, i relief og ind i den virkelighed, som de unge mennesker har. Det var formålet med det. Og så sagde jeg meget klart og tydeligt i ordførertalen, at der er en lille forbedring i det her, og den støtter vi. Og da der ikke er nogen forringelse pakket ind i det, hvad der ellers tit er, så har vi jo ingen problemer med det.

Kl. 16:14

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning.

Kl. 16:14

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg lod mig lige provokere af, at ordføreren siger, at jeg tørrer det af på det kommunale selvstyre eller bruger det som bolværk i forhold til en eller anden ansvarsforflygtigelse. Jeg kunne godt tænke mig at opfordre ordføreren til at komme med den lovgivning i hånden til mig – så vil jeg gerne tage den meget seriøst – hvor det er muligt at kategorisere, om man i den ene kategori har et ungt menneske med sociale eller psykiske problemer, som derfor selvfølgelig skal have ordentlig hjælp, og i den anden kategori nogle unge mennesker, som er stærke og i stand til at tage en uddannelse.

Altså, når vi lægger det ud til kommunerne, er det jo i erkendelse af, at den vurdering kan man ikke sidde og foretage bag et skrivebord på Christiansborg. Der bliver man nødt til at være i kontakt med de unge mennesker, og derfor kommer vi ind i den struktur. Det handler ikke om ansvarsforflygtigelse, men det er blot et spørgsmål om, at den slags vurderinger ikke kan foretages bag et skrivebord in-

de på Christiansborg. Og så er der nogle udfordringer, i forhold til hvad kommunerne så bruger det her til.

Men jeg mener, det er fuldstændig urealistisk. Det kan være, hr. Finn Sørensen har et rigtig godt forslag til det, og så vil jeg rigtig gerne høre det, for jeg synes faktisk, det er et problem, at der er rigtig mange unge mennesker, der er blevet kategoriseret forkert. Men jeg vil gerne høre, om der er et konkret forslag til, hvordan man i praksis skal få delt de to grupper op, hvis ikke det er sådan, at man netop skal gøre det ude i virkeligheden, ansigt til ansigt med den unge, og foretage vurderingen der.

Kl. 16:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:16

Finn Sørensen (EL):

Jamen jeg har ikke foreslået eller antydnet, at man skulle lave et sådant lovforslag, for det kan da kun foretages ét sted, det er vi da fuldstændig enige om. Men man skal lade være med at lave en lovgivning, der kan medføre, at kommunerne bringer unge mennesker ud i en frygtelig situation, hvor de ikke har råd til at blive i deres bolig, og jeg mener bare, at det her forslag jo ikke løser det grundlæggende problem, der er i kontanthjælpsreformen. Men det handler jo om, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil argumenterer på den måde, som man nu har gjort omkring den her reform, nemlig at det skulle hjælpe på de unges muligheder for at få uddannelse, at man tager nogle penge fra dem. Det er jo den filosofi, der ligger bag. Det er klart, at hvis man laver sådan en lovgivning, gør man det også muligt for kommunerne at træffe nogle afgørelser og visitere på en måde, så unge mennesker får det endnu sværere, end de har i forvejen.

Kl. 16:17

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 16:17

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Altså, vi skal lige slå fast, at den gruppe, vi taler om, som får uddannelsespålæg, ikke er en gruppe, der har det svært. Den gruppe, der har det svært, bliver ved med at være på den gamle høje ydelse – altså »høje« ydelse, ikke? Den gruppe, vi taler om her, består af helt almindelige unge mennesker, som er i kontanthjælpssystemet. Og når vi vælger at sætte ydelsen ned til et SU-lignende niveau, og ganske rigtigt uden lånemuligheder og alle de der andre ting, er det jo, fordi vi mener, at det er fuldstændig vanvittigt at sige til unge mennesker: Hvis du er i kontanthjælpssystemet, kan du få så mange penge; hvis du tager en uddannelse, kan du få så mange penge. Det går ikke.

Jeg medgiver, at langt de fleste unge mennesker tager en uddannelse, fordi de har lyst til det. De er jo i gang. Langt de fleste unge mennesker tager en uddannelse. Men der er altså en gruppe, hvor vi kan konstatere, at det faktisk er stærke unge mennesker, som er klar til at tage en uddannelse, men de er ikke i gang. Og det er jo der, hvor vi gerne vil sætte ind og siger: Det kan i hvert fald ikke være rigtigt, at incitamentsstrukturen er gal. Og så vil vi i øvrigt gerne have, at de kommer ind, og at det kommunale system får hånd om dem, så det kommunale system også kan hjælpe dem med at finde sig til rette med, hvad det så er for en uddannelse, de skal have. Så det her giver altså både et incitamentinstrument, men også en mulighed for det kommunale system til at tage hånd om de unge mennesker.

Formanden:

Tak. Ordføreren.

Finn Sørensen (EL):

Bare for at svare ganske kort: Jeg har den opfattelse, at det er muligt at hjælpe unge mennesker i gang med job og i gang med uddannelse uden at straffe dem økonomisk. Den filosofi har fru Pernille Rosenkrantz-Theil desværre ikke, det kan vi jo se af fru Pernille Rosenkrantz-Theils støtte til den her kontanthjælpsreform og det forlig, der er lavet om den. Men det er sådan den helt korte udgave af den generelle debat, vi har åbnet her.

Kl. 16:18

Kl. 16:18

Kl. 16:18

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det fru Merete Riisager som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 16:19

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Som det fremgår af lovteksten til L 183, giver denne lov kommunerne mulighed for at yde en midlertidig huslejhjælp til unge under 30 år, der modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse, og som er i en udsat boligsituation. Formålet er at forebygge og afhjælpe hjemløshed blandt unge, som er i en udsat boligsituation, og som ikke har mulighed for at flytte til eller blive anvist en bolig med en lavere husleje. Huslejhjælpen kan kun gives til unge, som ikke selv har mulighed for at betale huslejen. Liberal Alliance kan støtte forslaget.

Kl. 16:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det fru Mai Mercado som konservativ ordfører.

Kl. 16:19

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Det her er jo et lovforslag, som tilvejebringer noget huslejhjælp til personer under 30 år, som modtager enten kontanthjælp, uddannelseshjælp eller en revalideringsydelse, og som er i en udsat boligsituation. Det er vigtigt at gentage, at det er en udsat boligsituation. I dag med de gældende regler, der er, kan man jo kun få dækket nogle rimeligt begrundede enkeltudgifter og altså ikke løbende udgifter som eksempelvis husleje. Men i en situation, hvor alt er kaos, hvor massive sociale problemer tårner sig op, kan der være behov for midlertidigt at yde hjælp til den udsatte, også inden borgeren bliver akut udsætningsstruet med for mange ubetalte huslejeregninger til følge.

Jeg vil egentlig godt fortælle en lille historie fra mit eget liv. Dengang jeg gik på gymnasiet, mødte jeg på et tidspunkt nede i gågaden en fyr, der hed Allan. Allan var misbruger, og han var også hjemløs. Han satte sig ned på en bænk, og så fortalte han mig sin historie. Historien var den, at han egentlig var startet som rigtig mange andre med en god familie og et godt job og et fint liv, som kørte på skinner. Men en dag ville konen skilles. Det startede hans deroute. Han startede med at drikke, han startede med at få de her sociale problemer, som altså tårnede sig op. Han kunne ikke fastholde sit arbejde og endte også med at blive udsat af sin bolig.

Den dag tænkte jeg ved mig selv: Hvad er det for et samfund, som ikke kan passe på netop sådan en som Allan, en hjemløs og en misbruger, sådan som han var endt, og som ikke kan sikre, at der og-

så er mulighed for at tage hånd om sådan en som ham? Havde Allan fået den mulighed, som vi nu åbner op for, og som vi nu giver kommunerne mulighed for at kunne give, er det jo slet ikke sikkert, at han var endt på den bænk, den bænk, hvor jeg i øvrigt traf beslutningen om at melde mig ind i Konservativ Ungdom for snart 14, 15 år siden.

Det her handler jo ikke om en lavere kontanthjælp for unge, som udmærket kan komme i uddannelse og endda kan gøre det i morgen, det her handler om at hjælpe mennesker, der har hjælp behov, og som er i en særlig situation. Netop med Allans historie i baghovedet er jeg glad for som konservativ ordfører at kunne stemme for og støtte lovforslaget i dag.

Kl. 16:22

Formanden:

Tak til ordføreren. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold.

Kl. 16:22

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Jeg vil gerne takke for indlæggene og for den opbakning, der har været til forslaget. Især fru Mai Mercado sidste indlæg omkring Allan synes jeg på en eller anden måde indkapsler hele forslaget på rigtig, rigtig fin vis, for det er jo også lige præcis det, det handler om. Det er nemlig også et alternativ til hjemløsheden, det er at række en hånd ud til de mest udsatte.

Som de fleste også har været inde på, er det et forslag, som er fremsat som led i udmøntningen af aftalen for finansloven 2014 omkring den her særlige indsats for unge, som er i risiko for hjemløshed. Jeg vil selvfølgelig gerne kvittere over for de partier, som er med til at bakke op omkring det her, som også er med bag finansloven, og selvfølgelig også de andre partier, som bakker op om selve forslaget. Det, som vi ikke rigtig har været inde på, er, at forslaget selvfølgelig også understøtter de sociale 2020-mål om nedbringelse af antallet af hjemløse, og så giver forslaget også, som stort set alle har været inde på, kommunen mulighed for at yde den her midlertidige huslejhjælp til unge under 30 år, som bl.a. også modtager de særlige ungesatser efter lov om aktiv socialpolitik.

Det er jo også sådan, at kommunerne samtidig også kan stille nogle betingelser for at yde hjælpen. Det kan være, at den unge skal indgå i en administrationsaftale, skal medvirke til at fastsætte en plan for flytning til en mere passende bolig eller skal deltage i gældsrådgivning eller lignende. Der er indtil videre tale om, som der også er flere, der har været inde på, en midlertidig ordning, som skal tages op til revision i 2017.

Jeg vil, som jeg plejer, naturligvis besvare eventuelle opklarende eller uddybende spørgsmål i forbindelse med udvalgsarbejdet. Tak for ordet.

Kl. 16:24

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 101:

Forslag til folketingsbeslutning om opsættende virkning i klagesager for borgere med handicap.

Af Karina Adsbøl (DF) m.fl.

(Fremsættelse 04.04.2014).

Kl. 16:24

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Og det er igen ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Værsgo.

Kl. 16:24

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Tak for ordet, formand. Dansk Folkeparti vil med B 101 pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, der giver opsættende virkning i klagesager for borgere med handicap, der har fået frataget eller nedsat hjælp, og hvor ændringen i hjælpen ikke skyldes, at den pågældendes funktionsevne er forbedret.

Der er angiveligt to hovedformål med beslutningsforslaget. Det ene er, at borgerne skal have den hjælp, kommunen har frakendt dem, indtil Ankestyrelsen har talt. Og det andet er ifølge forslaget at fjerne incitamentet for kommunerne til at frakende eller forringe hjælp i strid med loven.

Om det første vil jeg gerne sige, at jeg godt forstår forslaget. Det er klart, at det er frustrerende for den borger, der f.eks. får nedsat antallet af timer til ledsagelse, at han eller hun skal finde sig i mindre hjælp i en periode, hvis nu Ankestyrelsen ender med at være uenig med kommunen. Men vi må også huske på, at udgangspunktet for det jo ikke er, at kommunerne – og det tror jeg er rigtig, rigtig vigtigt at skrive sig bag øret – fra den ene dag til den anden stopper al hjælp til en borger med massive hjælpebehov. Sådan er det jo ikke. Typisk vil der være tale om, at borgeren får mindre eller en anden hjælp i den periode.

En hovedregel om opsættende virkning vil medføre betydelige udgifter og være uforholdsmæssig dyrt for samfundet. Opsættende virkning i klagesager på handicapområdet som foreslået vil nemlig ikke alene betyde uændret hjælp i klageperioden for dem, som får medhold i deres klage; hjælpen vil rent faktisk også skulle ydes uændret i alle de sager, hvor Ankestyrelsen når frem til, at kommunens afgørelse var rigtig. Og det her sker – det tror jeg også man skal huske på – i omkring to tredjedele af klagesagerne efter serviceloven.

Princippet i vores system bør være, at det skal koncentrere sig om at levere de ydelser, borgerne har behov for og ret til efter loven. Vi skal ikke lave en struktur, som helt generelt fører til, at der leveres ydelser, borgerne ikke har behov for eller ret til. Hvis der skulle være tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation eller i øvrigt være behov for det, mens en klage behandles, så har Ankestyrelsen efter retssikkerhedsloven mulighed for at træffe en foreløbig afgørelse. Endelig kan en kommune selv eller Ankestyrelsen helt undtagelsesvis tillægge en konkret klage opsættende virkning, hvis den har vidt-rækkende konsekvenser, som ikke eller kun vanskeligt lader sig genoprette. Og det tror jeg også er vigtigt at tage med i betragtning.

Der er altså en principiel mulighed for, at Ankestyrelsen i helt særlige situationer kan trække i nødbremsen i en helt konkret klagesag, hvis styrelsen mener, at borgeren har eller kan have behov for hjælp, der åbenbart ikke kan afvente en endelig afgørelse. Den sikkerhed er der.

Om kommunernes incitament til at træffe rigtige eller forkerte afgørelser vil jeg gerne sige helt klart, at jeg ikke tror, at kommunerne

har en strategi om bevidst at træffe afgørelser i strid med loven for at spare penge. Jeg tror, at kommunerne i overensstemmelse med dansk forvaltningstradition har vilje til at følge de gældende regler. Men jeg tror også, der kan være tvivl om lovgivningens grænser, og nogle kommuner ønsker at teste grænserne i klagesystemet. Det, jeg hører fra bl.a. handicaporganisationerne, er imidlertid, at deres oplevelse er, at kommunerne tilsidesætter reglerne af økonomiske hensyn. Og når organisationerne fortæller mig, at mange mennesker oplever det på den måde, så tager jeg det ganske alvorligt.

Serviceloven giver ikke ret til, at alle kan få præcis den hjælp, de selv ønsker, men alle skal naturligvis have afgørelser og ydelser, der er i overensstemmelse med loven; det skal der på ingen måde herske tvivl om. Og de skal kunne have tillid til, at de netop får den hjælp. Kommunerne skal træffe lovlige og forståelige afgørelser, og målsætningen er, at de rigtige afgørelser træffes i første omgang. Er det tilfældet, får borgerne tillid til systemet, og det er selvfølgelig rigtig, rigtig vigtigt.

Derfor har vi løbende fokus på at understøtte den kommunale sagsbehandling og udbrede viden om korrekt praksis og anbefalinger på områder, hvor der er tvivl. Jeg kan f.eks. nævne Ankestyrelsens juridiske hotline til kommunale sagsbehandlere. Jeg kan også nævne Ankestyrelsens anbefalinger til kommunerne om skriftlige og begrundede afgørelser, der redegør for både det kommunale serviceniveau og de faktiske forhold, der ligger til grund for afgørelsen.

Som sagt tager jeg det alvorligt, når mange mennesker oplever, at deres retssikkerhed er under pres. Jeg er også åben for dialog om, at vi kan blive bedre på det område, altså for at se på, om vi kan orientere bedre om de muligheder, der findes, og om der er konkrete uhensigtsmæssigheder, der kan fjernes. Der lytter jeg selvfølgelig gerne til gode ideer.

Men det fremsatte beslutningsforslag om opsættende virkning er i den sammenhæng uhensigtsmæssigt og vil indebære betydelige udgifter for samfundet. Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 16:30

Formanden:

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 16:30

Karina Adsbøl (DF):

Er ministeren enig i, at det i forhold til det her beslutningsforslag handler om borgere, der ikke har forbedret deres funktionsevne? Det vil sige, at de ikke har forbedret den. Det er folk, der ikke har forbedret deres funktionsevne.

Så vil jeg bare lige sige, at det ud fra en uvildig konsulentordning på handicapområdet netop fremgår, at hvis kommunerne har givet en bevilling, er hovedreglen, at kommunen ikke kan trække den tilbage, medmindre der er sket ændringer i borgerens situation. Det er simpelt hen det, der står inde på DUS' hjemmeside.

Så kan jeg simpelt hen ikke forstå, at ministeren ikke bakker op om sådan et godt forslag, for det er jo sådan, at ministeren her den 25. februar har fået et brev tilsendt om de her problemstillinger netop af en rådgiver for Muskelsvindfonden, som giver en række eksempler til ministeren på, hvor store udfordringer der er på det her område. Og jeg må sige, at vi tidligere har fået masser af henvendelser, også fra Muskelsvindfonden og den tidligere formand Evald Krog, som meldte sig ud af Socialdemokraterne, fordi han simpelt hen syntes, at det, der foregik, var uanstændigt.

Kl. 16:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:31

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold
(Manu Sareen):

Jeg er helt enig i, at der er nogle udfordringer. Det er også den oplevelse, som nogle har. Jeg har for nylig holdt møde med også DH om nogle af de her problemstillinger. Men når det er sagt, er det jo ikke ensbetydende med, at vi er enige om, at der skal være en lovgivning om opsættende virkning. Det er jo der, vandene skilles. Som jeg også sagde i min indledende tale, så kan kommunen og Ankestyrelsen selv – undtagelsesvis – bruge den her opsættende virkning i en sag, hvis de mener, at det vil tjene sagen. Det skal vi huske.

Vi skal jo også huske, at det i de her sager ikke er sådan, at hjælpen fjernes. Det kan være, at man får en anden hjælp eller mindre hjælp. Og så husk også de to tredjedele af sagerne, hvor kommunerne, som jeg nævnte, rent faktisk får medhold. Så med det in mente vil jeg sige, at vi er uenige om den opsættende virkning, men vi er da helt klart enige om, at der er nogle udfordringer på det her område.

Kl. 16:32

Formanden:

Karina Adsbøl.

Kl. 16:32

Karina Adsbøl (DF):

Altså, jeg kan simpelt hen ikke forstå ministeren, for der har jo været en række artikler i Ekstra Bladet, hvor der bl.a. står, at ministeren ikke tager kommunernes lovbrud alvorligt. Der må jeg bare sige, at det da overhovedet ikke lader til, at ministeren tager det her alvorligt. Vi har så mange henvendelser i Socialudvalget, og ministeren hører det fra handicaporganisationerne. Og forældre har i forhold til Handicapcenter København haft massive problemer med at få hjælp. Så det er da rimeligt, at man, når man ikke har fået forbedret sin funktionsevne, kan bevare hjælpen, indtil sagen har kørt i Ankestyrelsen.

Kl. 16:33

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:33

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold
(Manu Sareen):

Jamen som jeg også sagde før, ville der jo, selv hvis man indførte den her opsættende virkning – og det er jo der, vi har haft en diskussion rigtig mange gange – være en forskellig tilgang i de 98 forskellige kommuner til, hvordan serviceniveauet skal være. Og som jeg også sagde, er der selvfølgelig nogle kommuner, der også vil prøve deres sag, fordi der netop er de forskelligheder.

Men jeg vil bare holde fast i, at regeringens præmis for det her er, at dem, som skal have hjælpen, selvfølgelig får den. Og det får de i dag, uanset om der er opsættende virkning eller ej. Igen vil jeg bare sige, at det håndtag, som Ankestyrelsen og kommunerne har, hvor de selv i en konkret sag kan have opsættende virkning, jo betyder, at man har et håndtag, som man i yderste konsekvens godt kan bruge, og det har jeg tillid til at de bruger.

Kl. 16:34

Formanden:

Tak til ministeren. Så er det fru Anne-Mette Winther Christiansen som Venstres ordfører.

Kl. 16:34

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne starte med at takke Dansk Folkeparti for rejse den her væsentlige debat. I Venstre ser vi det som yderst vigtig-

tigt, at borgere med handicap bliver behandlet godt, og at de får en retfærdig behandling af kommunerne. Med B 101 sætter Dansk Folkeparti fokus på en vigtig problemstilling. I Venstre forholder vi os også til den, for vi ønsker også at forbedre forholdene for borgere med handicap, så vi er sikre på, at de får den støtte og den hjælp, de har behov for. Det er præcist defineret, at det skal handle om at give opsættende virkning i klagesager for borgere med handicap, der har fået frataget eller nedsat hjælpen, selv om den pågældende ikke har fået forbedret sin funktionsevne. Det er læst og forstået, og det er sympatisk. Alligevel mener vi i Venstre ikke, at vi på den måde bedst kommer de borgere i møde.

Der er ingen tvivl om, at retssikkerheden for borgerne er meget vigtig, og borgeren skal kunne regne med, at når der bliver truffet en afgørelse, så er den også i overensstemmelse med loven. Derfor skal vi være hurtige, og vi skal have de rigtige kommunale afgørelser. Det betyder, at vi i Venstre er meget optaget af, at kommunerne minimerer antallet af klager, og når man så klager, skal man selvfølgelig have en afgørelse hurtigst muligt. Det er ikke tilfældet i dag.

Sagsbehandlingstiden i Ankestyrelsen er urimelig lang, så vi er meget enige med Dansk Folkeparti i, at der er et problem her, som man må forholde sig til. Vi synes, det er rigtig ærgerligt, at vi har borgere, som er berettiget til en hjælp og mister den, men vi må også sige, at konsekvensen af forslaget jo vil være, at mange flere klager, og at man derved kommer til at forlænge ventetiden i Ankestyrelsen. Så faktisk ender det med, at vi kan se her, at vi får en helt anden situation på området.

Derfor siger vi, at vi egentlig gerne vil have, at vi får ministeren ind i det for at se på sagsbehandlingstiderne i Ankestyrelsen, for vi ser det sådan, at der med flere klager vil opstå administrative byrder, og at der vil være en negativ forholden sig til hele området, i stedet for at man positivt samarbejder om at få tingene løst på bedste vis. Vi er ikke interesseret i at øge administrative udgifter og byrder, for vi tror altså ikke på, at det er den måde, vi får truffet de bedste afgørelser på, og vi tror slet ikke på at bede kommunerne om at lave yderligere arbejde, ved at de får flere klager ind.

Omvendt tænker vi, at hvis man fik nedbragt sagsbehandlingstiden i Ankestyrelsen, ville det altså være en stor lettelse, for så vil vi hurtigt kunne få svar på, om disse borgere har fået en korrekt vurdering.

Jeg tænker, at vi i udvalgsarbejdet kan komme til at arbejde noget mere med det her, for jeg mener, at den form, som det har nu, ikke lige umiddelbart er en form, Venstre vil kunne støtte. Men omvendt vil jeg sige, at jeg synes, vi virkelig kunne gøre noget, hvis vi mødtes i udvalgsarbejdet og forholdt os til det en af dem – hvis vi kunne lave et samarbejde om det. Det kunne være interessant.

Kl. 16:38

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:38

Karina Adsbøl (DF):

Tak for de positive ord fra Venstre. Det var jo Dansk Folkepartis ønske, at Venstre også kunne støtte det her, netop fordi Venstres ordfører selv har været ude at udtale sig til Ekstra Bladet om de her artikler:

»Ministeren virker fuldstændig uinteresset i at gå ind i sagen. Det viser, at det at tage vare på de svageste i det danske samfund, det er åbenbart ikke hendes opgave, siger Eyvind Vesselbo, socialordfører for Venstre.«

Det var under den tidligere minister, fru Annette Vilhelmsen, hvor debatten jo også kørte. Jeg mener jo, at vi har en fælles opgave herinde i Folketinget i at sætte os sammen, og jeg er da helt enig med ordføreren i, at de lange sagsbehandlingstider er helt uhorste. Men vi står jo også bare med en regering, der ikke ønsker et sagsbe-

handlingsloft, og som har nedlagt de sociale nævn, hvilket netop har gjort, at der er en kæmpe sagspukkel i Ankestyrelsen. Det ved jeg også at socialordføreren har indkaldt til samråd om sammen med Dansk Folkeparti, netop fordi vi skal have kigget på den problemstilling.

Men er det helt udelukket, at Venstre kan støtte det her beslutningsforslag, hvis vi nu finder en løsning under udvalgsarbejdet?

Kl. 16:39

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:39

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for oplæsningen af citat af min kollegas udtalelser. Jeg er helt enig med ham. Så er jeg også glad for, at der bliver indkaldt til et samråd i næste uge, så vi kan få det her drøftet. Men jeg vil gerne sige igen, at jeg synes, at vi i udvalgsarbejdet skal tage en fornuftig snak om det her. Og så sagde jeg også, at lige med den ordlyd, det har nu, vil det ikke kunne finde hundrede procent støtte i Venstre. Men jeg er sikker på, at vi kan få et godt og fornuftigt samarbejde i udvalget og komme videre ad nogle veje, hvis der er en imødekommethed fra udvalgsmedlemmernes side, når vi når dertil.

Kl. 16:40

Formanden:

Hr. Finn Sørensen. Nej, var det først fru Karina Adsbøl?

Nej, det var det ikke. Så er det hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:40

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg er så spændt på, hvad det er for nogle ting, ordføreren gerne vil være med til, og hvis vi kunne få løftet sløret for det her, ville det jo være interessant, men ellers i udvalgsarbejdet. Og så vil jeg da bare sige, at Enhedslisten da også vil gå positivt ind i, hvad vi kan udrette, som kunne bringe os i retning af det her udmærkede forslag og rette op på de skævheder, som der faktisk bliver peget på her. Så tak for ordføreren indlæg, hvad det angår. Det kunne eventuelt være i form af en beretning i udvalget, hvor vi fik skrevet ned, hvad det var, vi mente kunne være nogle gode løsninger.

Kl. 16:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:41

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Lige præcis. Jeg må da også sige, at jeg blev noget inspireret af ministerens tale, da han var imødekommende over for gode ideer. Så jeg synes da absolut, der er sendt signaler om, at regeringen er mere åben, og det ville da være interessant, at vi satte os sammen og ikke låste os fast på den enkle formulering, der er her. Jeg tror klart, at en beretning kunne være en vej at gå.

Kl. 16:41

Formanden:

Ikke mere? Så tak til Venstres ordfører. Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 16:41

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Også i Socialdemokratiet – og i øvrigt vil jeg tro, ministeren har samme indstilling – er vi indstillet på, at vi på det her område får sat os sammen på tværs af partierne og får kigget på, om vi i fællesskab kan lave en beretning. Derfor vil jeg selvfølgelig gerne takke for, at

det her spørgsmål bliver bragt op. På samme måde som Venstre har sagt, at løsningen måske ikke helt er den rigtige, må man sige, at der bliver peget på noget, der er fuldstændig centralt, nemlig at handicappede borgere naturligvis skal have tillid til den sagsbehandling, der er i forbindelse med den hjælp og støtte, de skal have, så de kan føre så normal og selvstændig en tilværelse som overhovedet muligt. Så i Socialdemokratiet er vi altså også åbne for, at vi prøver at gå ind og kigge på, hvor vi kan imødekomme hinanden på tværs af partierne med det her spørgsmål, så vi kan komme frem og ud over isen. For jeg tror, at de fleste af os er enige om problemformuleringen på det her område, og derfor kan vi jo lige så godt sætte os sammen og se, om vi kan finde en løsning på det.

Vi hører jo desværre fra handicaporganisationerne, at de er bekymrede for kvaliteten af sagsbehandlingen i kommunerne, ligesom borgere med handicap oplever, at ventetiderne på at få behandlet klager i Ankestyrelsen er alt, alt for lang. Og det er en bekymring, som vi selvfølgelig som samfund og ikke mindst herinde fra Christiansborg skal tage ganske alvorligt. Men vi mener som sagt ikke, at løsningen ligger i at give opsættende virkning i klagesager for borgere med handicap, og det vil jeg gerne lige give et par ord med på vejen: En opsættende virkning tager ikke hånd om det, vi mener er det reelle problem, altså kernen i det her problem, nemlig at der er en oplevelse af, at afgørelserne i kommunerne er mangelfulde, og at sagsbehandlingstiderne i forbindelse med klagesagerne er for lange. Det er det, der er kernen i problemet, og der mener vi ikke at den opsættende virkning løser problemerne. Selv med opsættende virkning vil vi stadig væk ligge og bokse med, at sagsbehandlingstiderne er for lange, og det løser jo ikke det problem, at sagsbehandlingen i kommunen er mangelfuld.

Så i virkeligheden vil vi gerne ind og have fat om ondets rod, nemlig at man ikke som handicappet borger har tillid til – og i nogle tilfælde måske også med god grund – at kommunen gennemfører sagsbehandlingen på en ordentlig facon, og at sagsbehandlingstiderne i øvrigt er for lange. Så vi mener altså, at man først og fremmest skal understøtte, at sagsbehandlingen i kommunerne bliver ordentlig, og at kommunerne træffer de rigtige og i øvrigt forståelige afgørelser i første omgang, sådan at borgerne ikke skal opleve at skulle gå i gang med at klage. Altså, det er jo sådan set der, vi allerhelst skal hen. Retssikkerheden skal være i orden, og borgerne skal have tillid til systemet og kunne have tillid til systemet med god grund. Det er bl.a. sådan nogle tiltag, vi mener der er blevet sat i værk i forbindelse med den nye struktur af statsforvaltningen, hvor formålet jo netop er at øge kvaliteten i sagsbehandlingen og så i øvrigt at nedbringe de lange sagsbehandlingstider. Men vi har altså også at gøre med et områderåd her, hvor vi må se på, om der kan være andre, flere, nye håndtag, som vi skal have bragt i spil, og det vil jeg hermed gerne tilkendegive at vi selvfølgelig er villige til at sætte os og kigge på.

Så vil jeg sige, at problemet med lange sagsbehandlingstider jo ikke er nyt, altså klagesagsbehandlingen var lang og stigende i de sociale nævn, da behandlingen overgik fra statsforvaltningerne til Ankestyrelsen pr. 1. juli 2013. Der er blevet iværksat en række initiativer for at nedbringe sagsbehandlingstiderne og for at afvikle den sagspukkel, som Ankestyrelsen overtog fra nævnene. Der er f.eks. oprettet en hotline i Ankestyrelsen for kommunale sagsbehandlere, ligesom Ankestyrelsen kan vælge principafgørelser der, hvor man kan se, at der er problemer generelt i kommunerne. Og udviklingen i sagsbehandlingstiderne følges tæt, for sagsbehandlingstiden skal selvfølgelig være kort og rimelig, når sagerne har så stor betydning for de borgere, vi har med at gøre her.

Så for at opsummere vil jeg sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte det her konkrete forslag, fordi løsningsmodellen ikke får fat om det, der er det egentlige problem. Men vi er enige i målsætningen om, at vi skal understøtte kommunerne i at få skabt en ordentlig retssikkerhed, kunne træffe hurtige afgørelser og rigtige afgørelser og

dermed give de handicappede borgere en tryghed ved det, der foregår i kommunerne. Så lad os sætte os ned omkring et bord, og lad os se, om vi ikke i fællesskab på tværs af alle Folketingets partier – det ville der også være noget ekstraordinært kønt i – kan få kigget på og måske få lavet en beretning med hinanden. Tak for ordet.

Kl. 16:46

Formanden:

Så er det fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 16:46

Karina Adsbøl (DF):

Først vil jeg gerne kvittere for ordførerens positive ord. Men er ordføreren ikke enig i, at den opsættende virkning kan tage en del? Jeg er godt klar over, at det ikke kan tage det hele, men det kan tage noget af det, og så kan man jo lave modeller for det andet også i forhold til den lange sagsbehandlingstid. Så det med opsættende virkning redder jo de borgere, som ikke har fået forbedret deres funktionsevne, men som altså pludselig får frataget deres hjælp, og det er det, vi hører at der sker. Det, vi får ind i Socialudvalget, er, at man lige pludselig får frataget sin hjælpeordning eller andet og står og mangler den hjælp til at få sin hverdag til at fungere. Så altså, der er jo flere løsningsmodeller, og det her er en løsningsmodel, der kan tage noget af det.

Kl. 16:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:47

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg mener, at nogle af de situationer, som vi som ordførere på det her område løbende får kendskab til, er fuldstændig uacceptable. Jeg mener bare, at det løsningsforslag, der er her, simpelt hen er symptombehandling i stedet for at tage fat om det, der egentlig er problemet. Så det er det, det handler om. Jeg anerkender fuldstændig de problemer, der er; det tror jeg for så vidt ikke at vi er spor uenige om.

Det handler om, at jeg ikke mener, at den opsættende virkning giver borgerne det, de har ret til, nemlig en tryghed omkring, at deres sager bliver behandlet ordentligt og hurtigt, og at der er en sikkerhed for, at det, man har ret til, også er det, man får. Det skal vores system kunne levere, og der mener jeg, at det her forslag bliver til symptombehandling i stedet for at tage fat om nældens rod.

Kl. 16:47

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:47

Karina Adsbøl (DF):

Det er jeg ikke enig med ordføreren i, for det er jo netop at tage fat om nældens rod i forhold til de henvendelser, vi får i Socialudvalget. Der får vi jo netop de henvendelser om, at man lige pludselig står uden hjælp, fordi kommunen tager hjælpen fra en. Så det hjælper jo de borgere, der lige pludselig står i den situation at få frataget deres hjælp.

Der var jo den sag i Horsens om BPA-ordningen, hvor de i sidste ende fik medhold. Der står borgeren altså uden hjælp, mens sagen kører, så derfor er det jo ikke symptombehandling – det her rykker virkelig ved noget. Og så er jeg da enig med ordføreren i, at vi også skal kigge på de andre ting.

Kl. 16:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:48

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jamen jeg mener, at hele ideen om den opsættende virkning er et fejlslag og et fejlgreb i den her forbindelse. Og igen er det ikke, fordi vi er uenige om problemstillingen, for problemstillingen er der, men når så stor en mængde mennesker har mistillid til, at systemet behandler deres sager ordentligt, så står vi altså med et langt større problem end bare en Horsenssag, en Vejlesag, en Kalundborgsag, eller hvad for en sag der næste gang dukker op.

Når der er så stor mistillid til systemet, siger min logik mig, at det så må være, fordi der er noget galt med systemet. Derfor skal man også tage fat dér, hvor problemet er, i stedet for at forsøge at få gjort noget ved de der enkeltsager, der popper op. Jeg mener, at man bliver nødt til strukturelt at gå ind og kigge på systemet, og det er jo også det, vi har sat gang i med de initiativer, vi har taget. Det kan godt være, at vi skal gå ad en anden vej, det kan godt være, at vi skal kigge på nye initiativer – det mener jeg at vi må sætte os ned omkring et bord og tale med hinanden om – men jeg mener ikke, det nytter noget at hoppe fra tue til tue og forsøge at løse nogle enkeltsager, hvis vi alle sammen kan se, at det, der egentlig er tale om, er, at det er et mere strukturelt fænomen, som giver problemerne.

Kl. 16:49

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Zenia Stampe som radikal ordfører.

Kl. 16:50

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Tak. Jeg synes også, at det er et vældig sympatisk forslag, og der er ingen tvivl om, at det i hvert fald rammer et rigtig ømt punkt.

Jeg havde for nylig fornøjelsen, det er måske så meget sagt, men i hvert fald den oplevelse at møde en mor – og det var en fornøjelse at møde hende, men det er selvfølgelig ikke en sjov anledning at møde hende, fordi sagen var den, som jeg tror at flere af os er bekendt med, fra Kalundborg, hvor kommunen har skåret dramatisk i antallet af aflastningsdøgn. Det er jo selvfølgelig rigtig svært at vurdere udefra, hvad det rimelige antal aflastningsdøgn er for sådan en familie.

Det synes jeg i hvert fald kan være temmelig umuligt, men det, som i virkeligheden gør størst indtryk på mig i den sag, er jo sådan det helt kaffaske sagsforløb med, at man klager, og så venter man rigtig mange måneder, og så kan det være, at afgørelsen er, at den skal hjemsendes til fornyet behandling. Så går der lang tid, før der kommer en ny afgørelse, og så vil man måske klage over den, og før man har set sig om, er der måske gået halvandet år eller mere.

Det er i virkeligheden den del af problemstillingen, jeg godt kunne tænke mig at dykke en lillebitte smule mere ned i, fordi jeg mener, at hvis vi kan nå nogle rimelig hurtige sagsbehandlingstider, vil det være det bedste, og så tror jeg godt, at man kan leve med, at man så har fået en lidt dårligere service. Det kan jo ende med, at kommunen får medhold i, at det var helt i orden at nedsætte serviceniveauet for den enkelte borger. Det kan man nok godt leve med de par måneder. Men det her med, at man går i mange, mange måneder, ligefrem år i uvished og har en sag, hvor kommunen og Ankestyrelsen sådan spiller bold op og ned ad hinanden, må være meget frustrerende. Så derfor vil jeg meget gerne se på den del af problemstillingen.

Jeg er heller ikke vild med lige præcis den her løsningsmodel, og det er jeg måske først og fremmest ikke af hensyn til det kommunale selvstyre, for det er klart, at hvis vi laver en regel om opsættende virkning, gør det jo, at hver gang man som kommune nedsætter serviceniveauet, og det er man i sin ret til, medmindre man sænker det så langt ned, at man ikke overholder lovgivningen, vil det så betyde, at alle med et handicap så vil klage over en ny afgørelse. Hvis jeg var kommune, ville jeg godt nok passe på med at have et for højt

serviceniveau, fordi det bliver rigtig svært at justere i det serviceniveau, hvis det betyder, at hver gang man justerer det en lillebitte smule ned, får man rigtig mange sager på nakken, som man også skal bruge rigtig mange ressourcer til.

Så jeg ser simpelt hen som det største problem ved det her forslag, at det gør, at man ikke har friheden i kommunerne til at sætte serviceniveauet, og måske betyder det så, at man for en sikkerheds skyld sætter det lidt lavt i udgangspunktet, fordi et højt serviceniveau vil give problemer, hvis man senere får behov for at skære lidt i det. Der er det jo bare stadig væk sådan på kommunalt plan, at der er et eller andet minimum. Det kan være svært at sætte en konkret barre for det, fordi alle sager er forskellige, og det skal man tage højde for, men det er kommunerne, der alligevel afgør, hvad serviceniveauet skal være ud over det der minimum, som vi selvfølgelig skal yde.

Der er jeg bare bange for, at det her faktisk kommer til at virke modsat, at man så netop går med livrem og seler og ikke yder for meget, fordi det kan bringe en i problemer senere. Det vil jo give et problem, hvis der er rigtig mange, der klager. En ting er, at kommunen, som jeg siger, passer på med det høje serviceniveau, fordi det kan ramme dem selv i nakken, men en anden ting er, at det også betyder, at klagesystemet, som der var flere, der gjorde opmærksom på, eller som i hvert fald Venstres ordfører gjorde opmærksom på, jo kan blive ekstremt belastet, og så sker der igen det modsatte af det, vi ønsker, nemlig at ventetiden bliver endnu længere, fordi Ankestyrelsen så kommer til at vælte sig i endnu flere sager, og det ville også være uheldigt.

Så i lighed med mange af de andre heroppe er det vores indstilling, at løsningen som sådan ikke er den rette, men at der er problemer på det her område, og jeg er især interesseret i at se, hvordan sagsgangen mellem kommunen og Ankestyrelsen er, og hvor mange gange man sådan kan kaste bold til hinanden, og hvor lange ventetider henholdsvis hos den ene part og den anden part der er. Det synes jeg er ekstremt relevant, og det peger de sager, som vi jo alle sammen har stiftet bekendtskab med, på, for uanset hvad den indholdsmæssige begrundelse så er, eller hvad der er den saglige, rigtige vurdering, er der ingen tvivl om, at der er nogle borgere, der føler, at de er taget til fange i et eller andet stort bureaukratisk system, som det kan være rigtig svært at gennemskue.

Så vi kan ikke støtte forslaget, men vil meget gerne deltage i den videre udvalgsbehandling, hvor vi kan komme i dybden med problemstillingen og se, om vi eventuelt kan gribe det an på anden vis.

Kl. 16:54

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger. Først er det fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:54

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren, også fordi ordføreren i hvert fald er positiv over for at handle på området. Man kan jo ikke forudsige, hvordan det ender, når der er noget, der ikke er vedtaget, så man ved ikke, hvor mange klager der kommer. Det kan man jo ikke forudsige.

Men i forhold til serviceniveauet er det sådan i dag, at det jo er en ramme i det kommunale. Det er jo ikke sådan, at man ikke kan få mere, end serviceniveauet siger, for det er den individuelle vurdering, der gælder, og hvis du har behov for mere hjælp, skal du have mere hjælp, trods det at der er et vist serviceniveau i en kommune. Det viser jo også principafgørelser fra Ankestyrelsen. Man kan ikke henvise til serviceniveauet i en kommune, når man skærer ned på hjælpen. Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 16:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:55

Zenia Stampe (RV):

Sådan som jeg forstår beslutningsforslaget, handler det jo om, at en handicappet, der ikke har ændret funktionsevne, får nedsat sin hjælp, med henvisning til at kommunen har ændret sit serviceniveau. For der er jo netop ikke ændret på borgerens behov, men man vurderer så, at man i virkeligheden giver mere service i dag, end man er forpligtet til, og at nu bliver man nødt til at sænke sit serviceniveau. Men man skal jo stadig væk overholde lovgivningen, fordi det kan være, at man skal sende flere penge til ældreområdet, eller hvad der ellers kunne være af gode formål, som kommunen også skal støtte. Så det er jo friheden til at få det hele til at hænge sammen, men selvfølgelig på en måde, så man sørger for, at man overholder lovgivningen. Det vil sige, at man giver den støtte, der er nødvendig, for at den enkelte handicappede kan leve et værdigt liv.

Kl. 16:56

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:56

Karina Adsbøl (DF):

Jamen synes ordføreren ikke, det er tankevækkende, at det inde på den uvildige konsulentordning på handicapområdet fremgår, at hvis kommunen har givet en bevilling, er hovedreglen, at kommunen ikke kan trække den tilbage, medmindre der er sket ændringer i situationen og funktionsevnen? Det betyder, at man så ikke længere opfylder de betingelser. Og det er jo det udgangspunkt, Dansk Folkeparti ønsker, altså at man, når man ikke har forbedret sin funktionsevne, ikke pludselig får frataget en hjælp og står uden den, mens sagen kører i Ankestyrelsen i måske 1 eller op til 2 år, fordi der netop er ping-pong frem og tilbage. Når kommunen sender sagen til Ankestyrelsen, så sender Ankestyrelsen den tilbage til kommunen, og så gen-vurderer kommunen, og så sender de den tilbage igen. Altså, sådan kan det gå, og man kan blive fanget i det her system i ret lang tid og stå uden den hjælp, man behøver, og man kan endda få forværret sit handicap og blive mere skadet både fysisk og psykisk, end man i forvejen var.

Kl. 16:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:57

Zenia Stampe (RV):

Jamen vi er fuldstændig enige i, at der jo er et minimum. Det er bare meget svært at sætte netop en konkret barre for det, for det baserer sig på et individuelt skøn. Men nogle kommuner kan sige, at vi har meget høje ambitioner for behandlingen af vores handicappede. Vi vil give mere end det, som vi egentlig tror vi er forpligtet til af lovgivningen. Men så kan der jo bare ske det, at kommunen pludselig bliver hårdt presset, fordi der er mange arbejdsløse, eller fordi der pludselig er flere ældre osv., og derfor bliver man nødt til at disponere anderledes. Det kan være, at det så betyder, at man skærer ned på serviceniveauet, men måske stadig væk giver en ydelse eller en service, som er meget bedre for den enkelte handicappede end i andre kommuner. Den frihed synes jeg man bliver nødt til at give kommunerne. ellers er der jo ikke nogen grund til at have et kommunalt selvstyre.

Det, jeg bare er bange for, er, at hvis de hver gang så skal i Ankestyrelsen, når de ændrer på deres serviceniveau, så ville jeg, hvis jeg var kommune – og selvfølgelig, hvis jeg var meget, meget ond, men det er kommunerne jo ikke – for at være på den sikre side hele tiden ligge på et minimum, for så er der ikke det problem med at skrue op

eller ned, for så bliver der givet det, der er en forpligtelse til, og ikke mere. Og så skal man ikke tænke mere over det.

Kl. 16:58

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo, kort bemærkning.

Kl. 16:58

Eyvind Vesselbo (V):

Der var mange vigtige og væsentlige betragtninger fra fru Zenia Stampes side, som man jo skal tage i betragtning, når man bedømmer det her beslutningsforslag. Der var bare én ting, som jeg lagde mærke til, og som jeg godt vil have uddybet, for nu var ministeren oppe og sagde ikke noget om det. Men fru Zenia Stampe sagde, at det er vigtigt at få nedbragt sagsbehandlingstiderne. Jeg vil godt lige høre: Hvad er Radikale Venstres og regeringens bud på initiativer for at få nedbragt sagsbehandlingstiderne? For jeg er helt enig i – og det sagde Venstres ordfører også – at det er noget af nøglen til det her. Men hvad er Radikale Venstres og regeringens – for nu er der jo en radikal minister på området – initiativer og planer for at få nedbragt sagsbehandlingstiderne?

Kl. 16:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:59

Zenia Stampe (RV):

Der er en række konkrete initiativer, og jeg kan jo ikke huske dem konkret, for det er sådan nogle administrative initiativer til, hvordan man får nedbragt sagsmængden. Men der er jo ingen tvivl om, at da Ankestyrelsen overtog de mange sager fra nævn osv., sad man med en kæmpestor pukkel, så at sige. Og så vidt jeg har forstået, er man ved at få nedbragt den pukkel, men man regner altså først med, at vi omkring 2016 kan nedbringe sagsbehandlingstiden på de her områder til omkring 4½ måned, som er målsætningen.

Så man må bare erkende, at det er et langt, sejt træk. Det vidste vi også godt, da vi indførte den her reform af hele klagesystemet, altså at det var svært, ja, umuligt at nedbringe sagsbehandlingstiderne fra den ene dag til den anden. Men vi tror på, at når vi endelig er kommet over den her pukkel og har taget alle de her initiativer, som er administrative, og som jeg derfor ikke kan huske, for det er jo ikke sådan politiske initiativer, men administrative initiativer, der handler om sagsgange osv., bliver det her system mere effektivt og kan levere hurtigere sagsbehandlingstider end det gamle system.

Kl. 17:00

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 17:00

Eyvind Vesselbo (V):

Nu kan jeg godt forstå, at det er svært for ordføreren lige at komme med en lang række konkrete ting, men det kunne jo godt være, at der havde været nogle ting, man havde drøftet i regeringen eller i Det Radikale Venstre.

Men det, som fru Zenia Stampe siger, er: Vi var godt klar over det, da vi vedtog loven. Ja, og det er derfor, vi stemte imod, for vi kunne netop godt se de problemer, som fru Zenia Stampe nu selv står og siger at man godt vidste var der, altså at man vedtog noget, der skabte de her problemer. Og der er det bare, mit spørgsmål er: Er det tilfredsstillende for Det Radikale Venstre og fru Zenia Stampe og for regeringen, at man først får løst det her problem med at få nedsat sagsbehandlingstiderne i 2016? Var det ikke en idé, at vi i fællesskab kunne finde ud af at få sat mere tryk på, sådan at sagsbehandlingsti-

derne kom meget, meget hurtigere ned, så man allerede ved udgangen af det her år var nede på en rimelig tid?

Kl. 17:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:01

Zenia Stampe (RV):

Jamen jeg er da helt sikker på, at hvis man gerne vil være med til at finde nogle penge til det, er det da sådan noget, der hjælper – uden at jeg i øvrigt ved så meget mere om, hvad der skal til.

Men jeg vil gerne stå ved, at når man laver ændringer, er det jo meget sjældent, at ændringerne slår igennem fra den ene dag til den anden. For én ting er, at man kunne kaste en masse penge efter det, men har man så et personale, som overhovedet er i stand til at overtage alle de opgaver? Og derfor tror jeg, at hvis udgangspunktet er, at vi ikke tør lave ændringer, hvis der er problemer, fordi der altid vil være en overgangsfase, altså, hvis det er den generelle indstilling og det generelle udgangspunkt, tror jeg aldrig nogen sinde, at man får foretaget nogen ændringer.

Så derfor tror jeg også bare, at vi må være ærlige omkring det her og sige, at det har været prisen for at ændre på det system. Men derfor følger vi selvfølgelig også udviklingen meget nøje, for vi ved godt, at det er os, der så at sige er skyld i den pukkel, der er nu, og de lidt længere sagsbehandlingstider. Men det er prisen, vi betaler for at få et system, som vi tror på lang sigt bliver mere effektivt. Men det skal vi selvfølgelig være ærlige om, og vi er selvfølgelig også forpligtet til at følge op på det. Og hvis Venstre i øvrigt vil hjælpe os i den sammenhæng, selv om man ikke har været med til at ændre klagesystemet, så tror jeg da kun, det vil være velkomment.

Kl. 17:02

Formanden:

Tak til den Radikale ordfører. Fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører.

Kl. 17:03

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det, der foreslås her, er faktisk meget sympatisk, nemlig at vi alle sammen stiller os på borgernes side og sikrer særligt udsatte borgere og borgere med handicap og funktionsnedsættelse mod eventuel kommunal kassetækning. SF vil hjertens gerne være med til at sikre gode og anstændige forhold for borgere med handicap, men som jeg også synes debatten har vist, er der altså nogle udfordringer med det forslag, der ligger her.

Vi ser også en økonomisk udfordring. Vi kan simpelt hen ikke se, hvad det her forslag sådan rent faktisk koster, og nu har jeg jo også talt med ordføreren for forslagsstillerne tidligere på dagen, og det er jo fuldstændig rigtigt, hvad der også står i forslaget, at det heller ikke har været muligt for Finansministeriet at komme med en pris på, hvad det her forslag de facto kunne koste. Det er vi lidt bekymrede over, for vi kan godt komme til at vedtage forslag her i Folketinget, som har en økonomisk konsekvens for kommunerne, så der er andre borgere, der så skal holde for og kommer til at betale. Det synes vi ville være uhensigtsmæssigt.

Vi vil rigtig gerne have, at vi i udvalgsbehandlingen finder ud af, hvad prisen for det, som Dansk Folkeparti foreslår her i dag, er. Så kan vi på den baggrund i hvert fald fra SF's side tage endelig stilling til det her, når det cirkatal, som det nok nødvendigvis må være, foreligger.

Formanden:

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 17:04

valgsbehandlingen. Det er også det, alle ordførere før mig har tilkendegivet: Vi vil godt være med til at kigge på det her, vi er nødt til at finde nogle holdbare løsninger. Men det indebærer så også, at vi får kigget på det i dybden, uanset hvad finansministeren måtte have svaret i samlingen 2013-14 på et spørgsmål.

Kl. 17:07

Karina Adsbøl (DF):

Dansk Folkeparti deltager gerne i at lave et udkast, der kan gøre det bedre for mennesker med handicap. Det kunne også være, at vores minister indkaldte til forhandlinger om det her, for der er, kan man sige, et flertal i Folketinget, der gerne vil gøre en indsats.

I forhold til det økonomiske er det jo sådan i dag, at kommunerne får nogle midler, som de forhandler om sammen med regeringen. Og det er jo sådan i dag, at når kommunen visiterer en borger til hjælp, har de et budget. Så der må man jo gå ud fra at de har indregnet det i deres kommunale budget. Så det handler også om, at kommunen måske finder ud af, at de skal spare. Så går de jo ind og revisiterer, og det bliver så en besparelse. Men det er jo indregnet i det kommunale budget; man har et budget for det, når man yder en service. De skal jo følge lovgivningen.

Kl. 17:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:05

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jamen det er fuldstændig rigtigt, at man sagtens kan argumentere med, at kommunerne da må vide, og kommunerne da må have regnet med osv. Men vi kan altså ikke her bare udskrive en blankocheck, for vi er nødt til at vide nogenlunde, hvad man regner med det vil have af praktiske og konkrete konsekvenser ude i de enkelte kommuner, og hvad den deraf følgende økonomiske konsekvens er.

Vi synes, det er sympatisk, at man stiller sig på borgernes side i den her problematiske situation, hvor sagsbehandlingstiden er blevet for lang. Men vi er nødt til at vide noget mere, så vi gør vores stilling op, når vi kan se de økonomiske konsekvenser. Vi kan ikke udskrive en blankocheck i dag.

Kl. 17:06

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:06

Karina Adsbøl (DF):

Jamen det, ordføreren siger, om at Dansk Folkeparti ligesom vil udskrive en blankocheck, er jo fuldstændig forkert. Vi har spurgt ind til omkostningerne ved det her, og selv finansministeren kan ikke regne det ud. Derfor må man jo gå ud fra, at det er, fordi pengene er givet til kommunerne og til den hjælp, de skal yde ifølge serviceloven, og når de så yder den hjælp, visiterer de en borger til hjælpen. Men så finder de måske ud af, at de nu vil til at revisitere borgeren, og så går det på den måde. Men budgettet for visitering af borgerne er jo lagt ude i kommunerne i forhold til at visitere borgerne. Det ligger jo i en budgetramme. Derfor må man også gå ud fra, at man sætter midler af til mennesker med handicap, så de kan få en god hjælp og service.

Kl. 17:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:06

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu kan det godt være, at Dansk Folkeparti synes, at der ikke er nogen over og ikke nogen ved siden af finansministeren, men den holdning deler SF ikke. Vi er nødt til at gå i dybden med det her i ud-

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Finn Sørensen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 17:07

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak til Dansk Folkeparti for at have fremsat det her forslag. Jeg synes jo, når man hører på de mange indlæg, at der bliver foretaget ret så mange krumspring for at komme uden om noget, som i virkeligheden er en meget enkel sag, nemlig at støtte et meget præcist og gennemarbejdet forslag, der jo også nøje afgrænser, på hvilket område der skulle være tale om opsættende virkning, nemlig i de tilfælde, hvor borgerens funktionsevne er uændret.

Enhedslisten kan støtte forslaget, som det ligger. Det ligner jo meget et forslag, som Enhedslisten selv tidligere har fremsat.

Om de mange indvendinger vil jeg sige: Jeg forstår det egentlig ikke. Det burde jo være en selvfølge, at hvis kommunen vil fratage borgeren en hjælp, kan det ikke ske, før borgerens klage over denne fratagelse af hjælp er blevet behandlet. Sådan er det jo i det civile retssystem. Der bliver man jo ikke straffet, før det er konstateret, at man har begået en forbrydelse. Men sådan er det desværre ikke i det sociale system. Her er der på mange måder den situation, at retssikkerheden halter langt bagefter de elementære retssikkerhedsprincipper, vi har i det civile retssystem. Her vil sådan et forslag som det her jo rette noget op på det.

Jeg synes, vi mangler en ordentlig diskussion af, hvad der er ondets rod. Hvad er baggrunden for, at sådan et forslag fremsættes? Alle ved det jo godt, men lad os da sætte ord på. Det er da de nedskæringer, der er gennemført i kommunerne igennem mange år, fordi den herskende politik i det her land i rigtig mange år har været, at det er vigtigere med skattelettelser end med velfærd. Det er jo baggrunden for det.

Der må jeg så måske lige – ikke for at være en sur gammel mand – minde Dansk Folkeparti om, at de selv er medansvarlige for, at vi er kommet i den situation, fordi de igennem så mange år har støttet en sådan politik. Nu peger de oven i købet også på en statsministerkandidat, der går ind for nulvækst, og så kan jeg garantere Dansk Folkeparti for, at der kommer rigtig mange problemer på det her område, hvor der er rigeligt med problemer i forvejen.

Så baggrunden for, at vi diskuterer det her i dag, er jo, at utallige mennesker med et handicap oplever, at deres hjælp bliver beskåret, uden at de er blevet bedre i stand til at klare sig selv. Det drejer sig om hjælpemidler, det drejer sig om hjemmehjælp, det drejer sig om ledsageordninger og om alt muligt andet. Og hver evig eneste social-ordfører ved, hvad problemerne er, for vi modtager alle sammen masser af henvendelser fra borgerne, der dokumenterer, at det er det, der sker.

Derfor ville det jo være en yderst rimelig ting at indføre det her princip, som Dansk Folkeparti foreslår, for så ville vi i hvert fald fremme en ting, nemlig at kommunerne ville have et stærkt incitament til at træffe de rigtige afgørelser i første omgang og til at træffe dem hurtigt. Det er jo det, alle taler om at de gerne vil bidrage til.

Vi skal jo se på de lyse sider i tilværelsen, og nu sidder hr. Eyvind Vesselbo og nikker, så hovedet er ved at falde af, men hr. Eyvind Vesselbo kender mig godt nok til at vide, at det er Enhedslistens natur at se på de lyse sider og prøve at finde de sprækker, der kan være i den store benhårde rustning, som er lagt omkring det kommunale selvstyre. De bliver tvunget til at foretage nedskæringer

over for handicappede, i hjemmehjælpen, på skolerne, daginstitutionerne osv. Vi kigger på hver eneste lillebitte krog, som vi kan hage os fast i, så vi måske kan mildne luften en lille smule for de klippede får.

Jeg kan da høre på flere af ordførerne – sådan set alle sammen – at de kan mærke, at virkeligheden presser sig på i det her lokale, og det er jo, fordi vi alle sammen modtager de mange henvendelser fra borgere, der er i den her situation. Derfor synes jeg, det er interessant, at alle ordførere har sagt: Lad os prøve at arbejde med de her ting gennem en beretning. Vi har jo konstateret, hvor flertallet ligger, og det bliver ikke et flertal for Dansk Folkepartis forslag i den udgave, der ligger her, men kan vi lave noget, der bare trækker i den rigtige retning, er Enhedslisten selvfølgelig også åben over for det. Men jeg har også meldt ud, at hvis det ikke lykkes at skabe flertal for at lave en beretning, støtter vi forslaget i den form, det har.

Kl. 17:12

Formanden:

Fru Karina Adsbøl med en kort bemærkning.

Kl. 17:12

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren. Ordføreren kan godt indimellem lyde som en sur gammel mand. Vi skal se det positive i det.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren også vil tage sit ansvar på sig i forhold til nedlæggelse af De Sociale Nævn i forbindelse med, at der nu er en kæmpe sagsbunke i Statsforvaltningen, der ikke er taget hånd om, og det er simpelt hen ikke godt nok. Ordføreren har det tit og ofte med at lange ud efter Dansk Folkeparti, men ordføreren har jo her medvirket til at forringe borgernes muligheder, i hvert fald i Dansk Folkepartis optik, for at få en behandling, og altså også fordi man har nedlagt De Sociale Nævn.

Kl. 17:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:13

Finn Sørensen (EL):

Man er vel ikke en sur gammel mand, bare fordi man minder Dansk Folkeparti om deres fortid, for det er jo nødvendigt, når man ser på, at Dansk Folkeparti på mange punkter indtager en anden position, end de gjorde under den tidligere regering. Men det er fuldstændig rigtigt, at selvfølgelig skal man stå ved sit ansvar, og det gør Enhedslisten i forhold til det forlig, vi har været med til, om den ændrede struktur, altså den ændrede klagestruktur og omlægningen i Statsforvaltningen. Vi følger det meget tæt, og jeg kan meget godt tilslutte mig fru Zenia Stampes udtalelse om det på det spørgsmål, hun fik. Måske kan jeg sige det lidt skarpere, det har jeg også gjort til et medie: Det er ikke tilfredsstillende, og vi er nødt til at kigge på, om der er tilstrækkelige ressourcer til at bestride den opgave.

Ellers vil jeg bare sige, at Enhedslisten ikke er enig i, at vi har forringet retssikkerheden ved at nedlægge De Sociale Nævn og Beskæftigelsesankenævnet – det er vi ikke enige i. Det er en diskussion, vi har haft, da vi behandlede lovforslaget, så det kan vi vende tilbage til, hvis det bliver nødvendigt. Men jeg er ikke enig i den del af det.

Kl. 17:14

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:14

Karina Adsbøl (DF):

Vil ordføreren så anerkende, at Dansk Folkeparti har fremsat flere beslutningsforslag i forhold til at forbedre det for mennesker med handicap, så de kunne få hjælp, bl.a. også om kompensation, når de fik medhold i Ankestyrelsen? Så det er jo ikke, fordi Dansk Folkeparti har ændret holdning eller andet i forhold til at hjælpe mennesker med handicap. Så jeg er lidt uforstående over for det, ordføreren står og siger, for jeg synes jo, at Dansk Folkeparti har en rigtig god socialpolitik, også når det handler om ældre, og også en socialpolitik, hvor Enhedslisten og Dansk Folkeparti kan mødes og samarbejde på tværs af politiske skel.

Kl. 17:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:15

Finn Sørensen (EL):

Det er helt sikkert, og jeg kan bekræfte, at det da er sket flere gange her i salen, at vi, om jeg så må sige, har støttet hinandens beslutningsforslag på det sociale område, og det synes jeg er vældig fint. Min bemærkning gik jo bare på, hvad ondets rod er her. Det er, at et flertal i det her Folketing synes, at det er vigtigere med skattelettelse end med velfærd, og at man derfor har lagt kommunerne i et økonomisk jerngreb gennem en budgetlov, som Dansk Folkeparti har støttet, ligesom Dansk Folkeparti igennem mange år støttede en regering, der stod for det princip. Man er jo nødt til at se tingene i deres helhed – jamen det er man jo – for den politik har jo konsekvenser for handicapområdet og hjemmehjælp osv. Men det er jo ikke det samme, som at jeg så forklejner, at Dansk Folkeparti forsøger at rette op på nogle af de skader, som de et eller andet sted selv har et ansvar for.

Kl. 17:16

Formanden:

Tak til ordføreren. Det er fru Merete Riisager som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 17:16

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Ifølge dette beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti skal regeringen fremsætte lovforslag, der giver opsættende virkning i klagesager for borgere med handicap, der har fået frataget eller nedsat hjælp, selv om de pågældende ikke har fået forbedret deres funktionsevne. Som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, vil dette forslag løse flere problemer.

Borgerne kommer ikke til pludselig at stå uden hjælp, mens den pågældende klagesag behandles, og kommunernes praksis med at føre sociale klagesager for at fastslå minimumsstandards vil blive begrænset. Hermed får kommunerne et incitament til at behandle klagesager hurtigere, idet der ikke vil kunne opnås en besparelse under sagsbehandlingsforløbet.

Incitamentet til at frakende eller forringe hjælp i strid med loven forsvinder, idet kommunerne fremover ikke vil kunne opnå en besparelse, mens en klagesag pågår. Retssikkerheden for borgere med handicap vil desuden blive øget, så hovedvægten kommer på netop social retssikkerhed frem for på det kommunale systems mulighed for budgetstyring.

Hvis beslutningsforslaget vedtages, vil borgere med nedsat funktionsevne ikke længere skulle lide under, at deres liv uretmæssigt falder fuldstændig fra hinanden, mens de venter på, at klagen færdigbehandles i Ankestyrelsen.

Liberal Alliance kan støtte forslaget.

Kl. 17:17

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mai Mercado som konservativ ordfører.

Kl. 17:17

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Dansk Folkeparti for at rejse den her debat, som er en rigtig vigtig debat, for jeg tror, at det for samtlige folketingsmedlemmer, som har oplevet de her sager, der popper op, bliver en kilde til frustration, en kilde til ængstelse og også til irritation, når man bliver mødt med eksempler på borgere, som får frataget hjælpemidler, alene for at spare penge ude i kommunerne.

For det kan for mennesker med handicap have uoverskuelige konsekvenser, hvis man bliver frataget hjælpemidler, som man har fået for at kunne leve et liv på samme måde, som hvis man ikke havde et handicap – det kan være mennesker, som har så alvorlige handicap, at de har brug for eksempelvis borgerstyret personlig assistence, en BPA, eller andre hjælpeforanstaltninger, som simpelt hen er afgørende for, at de, i det omfang det er muligt, kan klare sig på samme måde, som hvis de ikke havde det her handicap. Det er måske lidt afgørende for, at de kan blive i deres eget hjem, eller at de kan være sammen med deres familie, og derfor er det også helt urimeligt, når man hører om de her sager, hvor kommunen fratager den hjælp, lige indtil Ankestyrelsen kommer med en kendelse, hvorefter hjælpen så kommer tilbage.

Derfor er vi i princippet også tilhængere af, at der skal kunne gives en form for opsættende virkning i klagesager for borgere med handicap, som enten får frataget eller nedsat hjælpen, selv om den enkelte ikke har fået forbedret sin funktionsevne.

Men der er også elastik i det, for det er jo svært for os her fra Folketingets talerstol at sige, hvornår det er, den enkelte får forbedret sin funktionsevne og bliver i stand til at kunne leve uden det her hjælpemiddel eller ej. Uanset hvad er det, vi siger i dag, det, vi også sagde sidste år i maj måned, da det her emne også blev behandlet. Dengang sagde vores daværende socialordfører, Benedikte Kiær, noget af det samme. Men der er også et men, og det blev ikke behandlet sidste år.

For det første mener vi ikke, at opsættende virkning kan gives inden for alle dele af det kommunale system, og det er altså vigtigt at tilkendegive, at handicapområdet er et særligt område.

For det andet har vi en meget stor bekymring for, at forslaget ikke er udgiftsneutralt, som Dansk Folkeparti skriver i beslutningsforslaget, for hvis Folketinget træffer beslutning om opsættende virkning, vil man ikke alene blande sig i det kommunale selvstyre – det gør man jo sådan af og til – nej, så risikerer man også at pålægge kommunerne besparelser andre steder, som risikerer at kunne komme til at ramme hårdere. For det er jo lige nøjagtig sådan med hensyn til budgetstyringen i en kommune, at har man budgetteret med en besparelse på handicapområdet, fordi man simpelt hen lægger serviceniveauet anderledes i forhold til hjælpemidler – det kan være ved enten at reducere hjælpen eller ved at tildele andre hjælpemidler, det kunne f.eks. være billigere hjælpemidler – så skal den samme besparelse blot findes et andet sted. Og vi kan være rigtig bekymrede for, hvor den besparelse så i givet fald vil skulle findes, hvis man tvinger kommunerne til at skulle lave det med opsættende virkning på klagesager.

Alternativet er jo sådan set – og det vil være mest fair – at man i Folketinget, hvis Folketinget binder kommunerne til at skulle kunne lave de her klagesager med opsættende virkning, så også bidrager til at betale de øgede omkostninger, der er forbundet med det. Men det er der jo ikke lagt noget frem om i det her forslag, og det er vi som

ansvarligt parti bekymrede over. Men jeg vil gerne anerkende – for det synes jeg egentlig er rigtig godt – at man i Dansk Folkeparti, som man jo netop også skriver, har forsøgt at få ministeren i tale og har spurgt ind til, hvad det er for nogle udgifter, der kunne være forbundet med det her område. Det har man så ikke kunnet få svar på, og det finder jeg jo i virkeligheden rigtig underligt at man ikke kan, og det er da også uholdbart, at man ikke kan få svar, for naturligvis bør de jo kunne lave et skøn.

Spørgsmålet er, hvad man så gør, når vi egentlig politisk er enige om det og man som ordfører gerne vil kvittere for det forslag, som er fremsat – og det vil vi rigtig gerne, det vil jeg i hvert fald gerne – men man også har en bekymring for, hvordan det i praksis vil blive taget imod derude, og om de internt i kommunerne risikerer at komme til at lave noget, som er endnu værre for de borgere, som kunne blive ramt af det. Ja, så er det, at vi endnu ikke er helt afklarede med hensyn til, hvordan vi rent faktisk vil stemme.

Derfor vil vi jo gå aktivt ind i drøftelsen i udvalgsbehandlingen, og vi håber egentlig også, at vi derunder får nogle mere klare signaler fra ordførerne fra regeringspartierne.

Kl. 17:22

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:22

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren. Hvad vil De Konservative gøre for at forbedre situationen for mennesker med handicap, altså når de er i den situation, at deres funktionsevne ikke er blevet forbedret? Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt om, hvad De Konservative vil gøre. Jeg synes jo, at vi fra Dansk Folkepartis side er kommet med nogle gode beslutningsforslag her i salen, også om kompensation, når man fik medhold i Ankestyrelsen. For når man får frataget sin hjælp, er der jo det, at der er en besparelse, indtil Ankestyrelsen afgør ens sag, og man kan sige, at den besparelse jo også er der, selv om borgeren får medhold.

Dansk Folkeparti har spurgt ind til udgifterne, og det er jo sådan, at de ikke kan regne dem ud, så man ved jo ikke, om der er forøgede udgifter. Så man må gå ud fra, at det, som KL og regeringen forhandler på plads, er inden for den kommunale ramme; for ellers ville ministeren vel have givet et bud på, hvad det her vil koste.

Kl. 17:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:23

Mai Mercado (KF):

Jeg synes simpelt hen, at vi skal gribe det mere offensivt an. Som jeg lige sagde – og det lagde jeg egentlig meget klart frem – synes jeg jo, at der er en god pointe i det her forslag, og jeg kvitterer også for forslaget. For vi har jo set de sager, som egentlig virker mærkværdige på os politikere, altså hvor der eksempelvis er en bruger med en BPA-ordning, som får frataget den personlige hjælper, men så efterfølgende får tilkendt vedkommende igen. Og hvad angår den periode, er vi da principielt helt enige.

Men når der er en række spørgsmål, som ikke er besvaret – og fru Karina Adsbøl giver os jo selv ret i, at de spørgsmål ikke ligger besvaret på nuværende tidspunkt – siger jeg, at vi ikke på det grundlag, der foreligger her, kan vende tommelfingeren enten opad eller nedad. Og det er jo egentlig reelt nok.

Så vil jeg bare om, hvor Konservative står i forhold til borgere med handicap, sige: Vi går jo meget aktivt ind i de drøftelser, der er. Vi går ind i forhold til alt det, der er med vejledningen om, hvordan den her BPA-ordning skal udmøntes; det ved jeg er hjerteblod for

Dansk Folkeparti, og det er det også for os Konservative. Det er jo helt indlysende og afgørende, at dem, som har handicap og i en eller anden form er udsatte, skal vi sikre, så de kan leve deres liv i nogle rammer, hvor de ikke forskelsbehandles – hvis det altså er, at de ved at få eksempelvis en BPA-ordning eller andre hjælpemidler kunne komme op på niveau med andre uden handicap.

Kl. 17:24

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:24

Karina Adsbøl (DF):

Jeg vil sige til ordføreren, at spørgsmålet er besvaret. Der er også i baggrundsmaterialet vedhæftet et svar fra ministeren, hvor der står, at det ikke har været muligt at foretage en beregning. Så det er skam besvaret.

Det andet er – når vi taler BPA-ordning – at det her beslutningsforslag jo virkelig vil hjælpe mennesker med handicap, som har en BPA-ordning, og som vi jo har set få frtaget deres BPA-ordning eller nedsat deres hjælp og så komme over på servicelovens § 83 i stedet for. Det vil jo hjælpe de borgere, der har en BPA-ordning, til netop ikke at få frtaget deres BPA-ordning.

Kl. 17:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:25

Mai Mercado (KF):

Jo, det er da rigtigt nok, at der ligger et svar fra ministeren. Når jeg siger, at der ikke er afgivet svar, er det, fordi det er et totalt ikkesvar, der ligger, og det tror jeg da egentlig godt vi kan blive enige om. Altså, der ligger jo blot et svar om, at man ikke kan finde frem til et tal, og at man ikke kan redegøre for det. Det mener jeg da godt man kan. Selvfølgelig kan man da som et ministerium regne på, hvad udgifterne vil være for kommunerne. Jeg mener da også – hvis man har KL inde over – at jeg, hvis KL har udsigt til en kompensation, kan love for, at de garanterer også godt kan regne på, hvad en eventuel kompensation måtte løbe op i.

Så med hensyn til det ikkesvar vil jeg sige, at jeg mener, at hvis man trykker lidt og stiller nogle flere spørgsmål – og det kunne man jo gøre – så har man forhåbentlig også muligheden for at kunne få nogle flere svar.

Så vil jeg blot sige, at der, hvor vi ser der er nogle problemer i forhold til BPA'en, eksempelvis er i forbindelse med Sølund Festival, som vi jo med hr. Tom Behnke er gået meget aktivt ind i – netop fordi det skal være muligt at få sin faste medhjælper med på Sølund Festival, på ferie til Sverige osv. osv.

Kl. 17:26

Formanden:

Tak til ordføreren. Tilbage er der så ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:27

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, formand. Det er sådan et nydeligt slips, formanden har på i dag. Jeg har siddet og beundret det.

Til det sidste, fru Mai Henriksen sagde, nemlig at de er gået aktivt ind i Sølund Festival, må jeg sige, at vi jo havde et godt samråd her forleden, som Venstre og Dansk Folkeparti havde indkaldt til. Men jeg så ikke fru Mai Henriksen deltage i samrådet. (Formanden:

fru Mai Mercado!) Det er i hvert fald dejligt, at I vil deltage og finde nogle gode løsninger.

Dette forslag handler om at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, der giver opsættende virkning for borgere med handicap, der ikke har forbedret deres funktionsevne. Dansk Folkeparti er bekymret for, at mennesker med handicap bliver fanget i et klagesystem og kommer til at stå uden hjælp i deres dagligdag. Borgere med handicap kan klage, hvis kommunen fratager eller nedsætter den hjælp, som de er visiteret til af kommunen. Den hjælp, borgere med handicap er visiteret til, har afgørende betydning for deres hverdag. Hjælpen kan f.eks. bestå i personlig hjælp og pleje, hjælpemidler, praktisk hjælp og ledsagelse. Forringelser i hjælpen kan finde sted, selv om borgeren klager over afgørelsen, f.eks. indtil borgeren eventuelt får medhold i sin klage, og indtil kommunen får efterlevet afgørelsen. Denne periode kan strække sig over et eller flere år, hvor borgeren må klare sig uden den hjælp og støtte, som den pågældende er blevet frakendt.

Efter De Sociale Nævn er blevet nedlagt, er sagspakken i Ankestyrelsen blevet stor. Flere borgere og flere handicaporganisationer har gentagne gange påpeget problematikken. Hverdagen for mennesker med handicap bliver besværliggjort i den periode, hvor de uretmæssigt må undvære den hjælp, der er med til at opretholde deres almindelige livsførelse. Det kan gå ud over deres livskvalitet, forringe deres funktionsevne, forringe deres jobsituation, og det kan gå ud over familielivet og slide hårdt psykisk og fysisk, og for nogle kan det også medføre uoprettelige skader.

Vi har gennem handicaporganisationerne og borgere med flere fået viden om, at denne procedure kan give kommunerne et økonomisk incitament til at frtage eller forringe hjælpen til borgere med handicap, også selv om det er i strid med loven. Da det er omkostningsfrit at prøvekøre sager i Ankestyrelsen, sparer kommunerne, uanset hvad sagen ender med, udgiften til hjælpen, mens klagesagen kører. Jo længere sagsbehandlingstid, desto større besparelse, hvilket kan være et incitament for kommunerne til at trække sagerne i langdrag. Denne økonomiske gevinst får kommunerne lov til at beholde, også selv om borgeren får medhold i sin klage. Det er ikke rimeligt, og derfor fremsatte Dansk Folkeparti også et beslutningsforslag om, at mennesker med handicap skulle have kompensation, hvis de fik medhold i deres klage. Dette forslag var der desværre ikke opbakning til.

Dansk Folkeparti ønsker med dette beslutningsforslag at indføre, at klager får opsættende virkning i de sager, hvor borgerens funktionsevne ikke er forbedret, det vil sige, at borgeren først får frtaget eller nedsat vedkommendes hjælp, hvis borgeren ikke får medhold i Ankestyrelsen. Reglerne for opsættende virkning inden for servicelovens område er i dag i retssikkerhedslovens § 72. Hovedreglen fremgår af § 72, stk. 1, hvor det er nævnt, at en klage over en afgørelse ikke har opsættende virkning, men herefter følger en række tilfælde, hvor en klage alligevel kan have opsættende virkning. Det fremgår endvidere af § 72, stk. 4, at Ankestyrelsen efter begæring kan tillægge en klage, f.eks. over en afgørelse om botilbud efter servicelovens kapitel 20, opsættende virkning. Erfaringen viser dog, at det sjældent sker i praksis.

Der har også været en række artikler omkring problemstillingen, hvor bl.a. Ekstra Bladet har beskrevet, hvordan kommunerne tjener penge på dårlig sagsbehandling, jævnfør artiklen »Kritik: Ministeren tager ikke kommunernes lovbrud alvorligt«, som har været i Ekstra Bladet den 9. januar 2014. I artiklen tilkendegiver flere partier, at dette ikke er rimeligt. Også Landsforeningen LEV har påpeget problemstillingen: »Det er en problematik, som LEV har forsøgt at rejse over for ministre og Folketing gentagne gange. LEV mener, det er dybt problematisk, hvis dårlig sagsbehandling og rettighedskrænkelser skal være kommunernes måde at spare penge på«. Dette er jævn-

før »Ser socialministeren gennem fingre med ulovlig sagsbehandling?« fra LEV, den 14. januar 2014.

Muskelsvindfonden har også flere gange påpeget det og givet udtryk for uhensigtsmæssighederne, bl.a. ved en henvendelse til Socialudvalget i 2012. Samtidig har de også tilkendegivet det i forbindelse med en artikel i Ekstra Bladet, den 19. marts 2014. Derudover har formanden for Det Centrale Handicapråd, Tue Byskov Bøtkjær, også påpeget, at det er en forkert incitamentsstruktur: »Det er afgørende, at kommunerne ikke har et økonomisk incitament til at være på den forkerte side af loven«. Man kan slå op under: »Ulovlige afgørelser skal ramme kommunekassen« fra Politiken fra den 22. november 2012.

Kl. 17:32

Formålet med beslutningsforslaget er at ændre loven, så klagesager får opsættende virkning i de tilfælde, hvor borgere med handicap ikke har fået forbedret deres funktionsevne. Der kan være eksempler, hvor det kan være i orden at nedsætte hjælpen til en borger. Det kunne være, at vedkommende har været indlagt på et sygehus, har haft et lårbensbrud og er kommet hjem og har fået massiv hjælp, får en gradvis forbedring, og til sidst har vedkommende forbedret sin funktionsevne så meget, at han eller hun godt kan varetage sine egne behov. Her kan det godt være i orden, at man gradvis nedskærer, så hjemmehjælperen ikke behøver at komme morgen, middag, aften og nat.

I Dansk Folkeparti mener vi, at det her beslutningsforslag løser flere problemer på én gang. Borgerne kommer ikke til pludselig at stå uden hjælp, mens den pågældendes klagesag behandles, og kommunernes praksis med at føre sociale klagesager for at fastslå minimumsstandarder vil også blive begrænset. Hermed får kommunerne et incitament til at behandle klagesager hurtigere, idet der ikke vil kunne opnås en besparelse under sagsbehandlingsforløbet. Retssikkerheden for borgere med handicap vil desuden blive øget, så hovedvægten kommer på netop social retssikkerhed frem for på det kommunale systems mulighed for budgetstyring.

Hvis beslutningsforslaget vedtages, vil borgere med nedsat funktionsevne ikke længere skulle lide under, at deres liv uretmæssigt falder fra hinanden, mens de venter på, at klagen færdigbehandles i Ankestyrelsen.

I forhold til forslagens økonomiske omkostninger, som vi tidligere har drøftet her i salen, har Dansk Folkeparti spurgt ind til dette, herunder om der vil være nogen merudgifter ved at indføre det her forslag omkring opsættende virkning, men det har det ikke været muligt at få beregninger på fra Finansministeriet. Men vi må også gå ud fra, at kommunerne, hvis borgere er visiteret til hjælp, har det med i deres kommunale budget.

Vi ønsker i Dansk Folkeparti at præcisere, at forslaget er møntet på de mennesker med handicap, der ikke har fået forbedret deres funktionsevne, og som jeg tidligere har sagt i debatten, fremgår det af hjemmesiden for Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, at hvis kommunen har givet en bevilling, kan kommunen ikke trække den tilbage, medmindre der er sket ændringer i ens situation og i ens funktionsevne, som betyder, at man ikke længere opfylder betingelserne.

Jeg vil godt sige tak for debatten, og tak for de positive tilsagn om, at der skal gøres noget på det her område. Jeg kunne godt have ønsket, at der var opbakning til det her beslutningsforslag, som det lå, for jeg synes, det er et rigtig godt beslutningsforslag, vi har fremsat fra Dansk Folkepartis side, som vil sikre, at mennesker med handicap ikke står uden hjælp lige pludselig. Jeg må sige, at det jo er rystende med alle de henvendelser, vi får i Socialudvalget fra ganske almindelige borgere og fra handicaporganisationerne m.fl., som skriver ind til os. Så jeg havde et ønske om, at der var opbakning til det, men det kan jeg konstatere der ikke er, men at der er en villighed til, at vi arbejder videre med det her i udvalget, så vi på den måde finder

nogle gode løsninger. Det kunne jo også være, at ministeren indkaldte til forhandlinger om det her, fordi ministeren også gerne ville finde nogle gode løsninger for netop at hjælpe mennesker med handicap, som står i den situation lige pludselig at stå uden hjælp.

Tak for ordet.

Kl. 17:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 104:

Forslag til folketingsbeslutning om inkorporering af FN's børnekonvention i dansk ret.

Af Annette Vilhelmsen (SF) og Holger K. Nielsen (SF).

(Fremsættelse 08.04.2014).

Kl. 17:36

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen er åbnet. Den første på talerstolen er ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Værsgo.

Kl. 17:37

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Tak for det, formand. Socialistisk Folkeparti vil med B 104 pålægge regeringen at inkorporere FN's børnekonvention i dansk ret, fordi det ifølge partiet vil have stor symbolsk betydning. Både herhjemme og internationalt vil det kunne styrke det politiske fokus på børns rettigheder og vil kunne give børn nogle flere formelle juridiske rettigheder.

Beskyttelse af børns rettigheder ligger regeringen meget på sinde, ligesom det er vigtigt for regeringen, at Danmark lever op til sine internationale forpligtelser. Jeg deler derfor intentionerne bag fremsættelsen af dette beslutningsforslag. Det er også derfor, at regeringen i 2012 besluttede at nedsætte et udvalg om bl.a. inkorporering inden for menneskerettighedsområdet. Udvalget er stadig i gang med at vurdere fordele og ulemper ved bl.a. at inkorporere flere menneskerettighedskonventioner i dansk ret.

Regeringen ønsker en ambitiøs menneskerettighedspolitik og vil gerne sætte høje standarder for Danmarks menneskerettighedsforpligtelser. Vi skal gå seriøst til det her arbejde med at overholde og implementere vores internationale forpligtelser. Det er også derfor, at vi nedsætter udvalget om inkorporering m.v. inden for menneskerettighedsområdet. Udvalget er som sagt i færd med at analysere tilgangen til vores væsentligste menneskeretlige forpligtelser og samtidig undersøge, om der er steder, hvor vi kan gøre det endnu bedre for at sikre fuld gennemførelse af konventionerne. Regeringen ser meget frem til at læse anbefalingerne fra udvalget, når de foreligger, og vil efterfølgende træffe beslutning om opfølgning.

Afslutningsvis vil jeg sige, at jeg fuldt ud deler ønsket om at beskytte børns rettigheder. Jeg vil også meget gerne være med til at

sætte endnu mere fokus på børns rettigheder og på implementering af FN's børnekonvention. Det udvalg, regeringen har nedsat til at foretage en grundig analyse af fordele og ulemper ved inkorporering af FN's børnekonvention, er snart klar med en betænkning. Regeringen vil afvente betænkningen og på den baggrund træffe beslutning om, hvordan der skal følges op. På den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren. Og den første ordfører på talerlisten er fru Louise Schack Elholm fra Venstre. Værsgo.

Kl. 17:39

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Med dette beslutningsforslag foreslår SF, at FN's konvention om barnets rettigheder indkorporeres i dansk lovgivning. Ifølge SF skulle det være med til at sende et godt signal til omverdenen og styrke børnenes rettigheder. Det kan man jo synes lyder meget godt, og der skal da heller ikke være nogen tvivl om, at vi i Venstre er meget optaget af at sikre børns rettigheder. Børnene er vores fremtid, og vi må som lovgivere være med til at sørge for, at der bliver taget ordentligt vare på børnene. Men at gennemføre SF's beslutningsforslag og dermed inkorporere børnekonventionen i dansk ret vil ikke hjælpe i den opgave. Danmark ratificerede konventionen for mere end 20 år siden. Det betyder, at vi har forpligtet os internationalt til at overholde konventionen, og derfor er vores lovgivning indrettet med respekt for børnekonventionen. En inkorporering er derfor unødvendig.

At inkorporere børnekonventionen vil også medvirke til at gøre retstilstanden på området mere usikker. Konventionen er jo beregnet på at skulle benyttes i en lang række lande, hvor mange kæmper med nogle helt andre problemer, end vi gør i Danmark. Derfor består konventionen af en masse vage og upræcise mål og erklæringer, men konventionen anviser ikke nogen konkrete midler til at opnå disse mål. Det betyder, at hvis vi inkorporerer konventionen, vil vi få nogle gummiparagraffer, hvor det vil være op til FN, hvordan reglerne konkret skal udmøntes. Dermed fjerner vi dele af den lovgivende og udøvende magt fra Folketinget og regeringen og flytter den over til FN. I FN er det en komité på 18 medlemmer, der skal bedømme, om Danmark lever op til konventionen, så det vil betyde, at vi fjerner magt fra Danmark og giver den til en komité, der har begrænset viden om og tilknytning til de danske forhold. Det mener jeg vil være et tilbageslag for demokratiet i Danmark, og derfor kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Her til sidst må jeg så lige udtrykke min undren over, at SF fremsætter det her beslutningsforslag nu. Selv om tingene kan ændre sig meget hurtigt i politik, er det immer væk kun lidt over 3 måneder siden, SF trådte ud af regeringen. Og SF sad endda med ministerposten på børneområdet. Man må jo undre sig over, hvorfor SF dog ikke fremsatte det her forslag, da de sad i regering, når det ifølge forslagsstillerne er så god en idé. Men jeg tror ikke, SF har ændret holdning til det her emne inden for det sidste par måneder, så det kunne jo tyde på, at det var endnu et af de områder, hvor SF måtte give køb på sin politik for at være med i regeringen.

Kl. 17:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er en enkelt kollega, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Det er fru Annette Vilhelmsen fra SF, værsgo.

Kl. 17:42

Annette Vilhelmsen (SF):

Tak til fru Louise Schack Elholm i hvert fald for at dele bekymringen. Mit første spørgsmål går på, om fru Louise Schack Elholm ikke vil anerkende, at der på trods af dansk lovgivning i dag er børn, der bliver udsat for overgreb; der er børn, der er i risiko for at blive udvist og er blevet det; og der er børn, som f.eks. i forbindelse med plejeophold oplever, at deres interesser og tarv ikke bliver lyttet til. Så jeg vil bare høre, om ikke fru Louise Schack Elholm giver mig ret i, at der er børn, der i dag ikke oplever den nødvendige tryghed.

Kl. 17:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 17:42

Louise Schack Elholm (V):

Jo, desværre. Altså, man må jo sige, at al lovgivning ikke fungerer perfekt. Vi hører jo alt for mange sager om børn, der er blevet misbragt og alt muligt andet. Jeg mener helt sikkert, at vi skal tage hensyn til børnenes tarv, når vi laver lovgivning. Det var jo også derfor, vi, da vi sad i regering, var initiativtagere til at lave Barnets Reform. Vi har i alt det, vi gør, lagt meget vægt på at tage hensyn til barnets tarv, men jeg mener bare ikke, at det vil sikre det at inkorporere FN-konventionen. Det mener jeg ikke vil give nogen garanti for det overhovedet. Vi har ratificeret den, og jeg mener ikke, at en inkorporering vil sikre børns rettigheder bedre og gøre dem bedre, end de er i dag.

Kl. 17:43

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Annette Vilhelmsen, anden korte bemærkning.

Kl. 17:43

Annette Vilhelmsen (SF):

Så vil fru Louise Schack Elholm måske løfte sløret for, hvad Venstre så forestiller sig der skal til? For det er en situation, der bliver mere og mere uholdbar, for hver dag der går, hvor der er børn, der bliver udsat for overgreb, og hvor deres tarv ikke bliver varetaget.

Kl. 17:43

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 17:43

Louise Schack Elholm (V):

Jeg er da helt enig i, at man bør gøre noget. Det var jo bl.a. derfor, at vi lavede Barnets Reform, nemlig for at sikre, at vi undgår nogle af alle de her sager. Men det er da fuldstændig rigtigt, at der stadig væk er sager, hvor der ikke bliver taget ordentlig vare på børns rettigheder, og det er jo de voksnes ansvar. Man kan sige, at nogle af de tiltag, regeringen har lavet, som f.eks. at ændre klagesystemet i statsforvaltningerne og Ankestyrelsen og sådan noget, mener jeg ikke bidrager til at hjælpe. Det hober sig op med sager, klagemulighederne bliver forringet, og det betyder simpelt hen, at vi får varetaget barnets tarv endnu dårligere.

Kl. 17:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Den næste ordfører i talerrækken er fru Julie Skovsby fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 17:44

Kl. 17:48

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Socialdemokraterne deler SF's opfattelse og holdning til børns behov for og ret til beskyttelse, ligesom vi til fulde støtter FN-konventionen om børns rettigheder, som sikrer børn en række fundamentale rettigheder, herunder bl.a. ret til uddannelse, ret til social sikkerhed og en rimelig levestandard, ret til sundhed, ret til at bevare kontakten med begge forældre, beskyttelse mod økonomisk udnyttelse og barnets ret til at blive hørt og dets synspunkter respekteret.

Vores interesse i, at Danmark lever op til sine internationale forpligtelser, var også baggrunden for, at regeringen nedsatte udvalget om inkorporering m.v. inden for menneskeretsområdet. Udvalgets betænkning forventes færdig inden sommerferien. Vi vil sikre at inkorporere børnekonventionen på den måde, der er bedst for børnene. Derfor afventer vi udvalgets anbefalinger, og derfor kan vi i dag ikke støtte beslutningsforslaget.

Men debatten er vigtig, og tak til SF for at sætte spørgsmålet på Folketingets dagsorden i dag. Sideløbende med udvalget har regeringen da også allerede taget en række initiativer for at forbedre børns rettigheder. Oprettelsen af et børnekontor hos Ombudsmanden er helt centralt at nævne i dag, men også forlængelsen af Børns Vilkårs bisidderordning, som betyder, at børn kan få en professionel bisidder til at hjælpe dem, når de har en sag i kommunen, skal nævnes, ligesom vi oplyser børn og unge om deres rettigheder, når de anbringes uden for hjemmet, og efter Ombudsmandens beretning om uklarheder om brugen af magtanvendelse på anbringelsessteder blev Magt-anvendelsesudvalget nedsat. Udvalget skal inden udgangen af dette år præcisere reglerne for magtanvendelse og komme med forslag til nye.

Sidste år vedtog vi overgrebspakken, der styrker beskyttelsen af børn og unge mod seksuelle og voldelige overgreb. Kriminalforsorgens institutioner fik børneansvarlige medarbejdere i 2013. Det er godt for de børn, som oplever, at en af deres forældre skal afsone en fængselsdom. Særligt uddannet fængselspersonale støtter og hjælper de børn, som vi som samfund på ingen måde ønsker at straffe for deres forældres kriminalitet.

For til slut at opsummere: Vi ønsker et seriøst og ordentligt forarbejde, inden vi som Folketing træffer vores beslutning. Udvalget, der bl.a. skal se på fordele og ulemper ved at inkorporere flere af menneskerettighedskonventionerne i dansk ret, er om kort tid klar til at aflevere deres anbefalinger, som vi ser frem til at læse.

Kl. 17:47

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er en enkelt kort bemærkning, og det er fra fru Annette Vilhelmsen, SF. Værsgo.

Kl. 17:47

Annette Vilhelmsen (SF):

Jeg vil også gerne sige tak for forståelsen til fru Julie Skovsby fra Socialdemokratiet. Jeg hæfter mig lidt ved, at taleren henviser til det udvalgsarbejde, der er gået i gang. Det er jo ganske rigtigt, at der er tale om, at udvalget ser på flere konventioner. Det lykkedes jo, mens jeg var socialminister, at få taget fat i handicapkonventionens til-lægsprotokol, den var også en del af det, vi tog den faktisk ud, og vi fik den med i dansk lovgivning. Kunne fru Julie Skovsby se fornuf-ten i, at man igangsætter det arbejde? For jeg tænker, at der jo må være en holdning til, om Socialdemokratiet ser fornuf-ten i at inkor-porere børnekonventionen.

Kl. 17:48

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Julie Skovsby (S):

Som sagt synes vi, det er vigtigt, at vi afventer udvalgets anbefalinger og ser på deres overvejelser om fordele og ulemper. Det er et arbejde, som er omfattende, og som har været i gang længe. Jeg synes, det er vigtigt, at vi venter, til udvalget er klar med sine anbefalinger.

Kl. 17:48

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Annette Vilhelmsen, anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 17:48

Annette Vilhelmsen (SF):

Jeg er helt med på, at man afventer udvalget, men nu er det faktisk sådan, at udvalget skulle have været færdig i april måned og jo ikke er færdigt endnu. Så jeg tænker, at hvis jeg var i fru Julie Skovsby's sted, ville jeg nok selv begynde at overveje, hvad jeg tænker i forhold til at inkorporere. Så det var egentlig bare lige det, der var mit spørgsmål – af hensyn til de børn og unge, som kommer i klemme, fordi deres tarv ikke bliver varetaget i dag. Så hvad tænker fru Julie Skovsby på vegne af Socialdemokratiet om inkorporering af børnekonventionen?

Kl. 17:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 17:49

Julie Skovsby (S):

Jeg tænker, at der ikke er længe til, at det er sommer og vi vil læse de anbefalinger fra udvalget. Og jeg tror, det bliver rigtig interessant, at vi får læst anbefalingerne, og at det vil give grobund for et rigtig godt og solidt arbejde, som det selvfølgelig skal være, når vi taler om børns rettigheder.

Kl. 17:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så vi går videre til den næste i ordførerrækken, og det er fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 17:49

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Vi har i Danmark i de seneste år givet børn flere rettigheder, og vi har haft fokus på at styrke børnenes retssikkerhed. Der er blevet lavet brede politiske aftaler, hvor børn har været i centrum. Jeg kan nævne Barnets Reform, forældreansvarsloven, børnesamtaler, barnets ret til at blive hørt, overgrebspakken, børnehusene, tilsynsreformen og også bisidderordningen. Det er bare nogle af de sådan lidt større initiativer med dertil hørende lovgivning, som vi har fået implementeret, og så vil det jo også sige, at der er en løbende opmærksomhed på børns vilkår.

Om lidt vi skal behandle et forslag, som Dansk Folkeparti har lavet sammen med De Konservative. Det er et forslag, som skal sikre børn og unge, der vokser op i misbrugsfamilier, behandlingsgaranti. Det beviser jo netop, at vi er meget optaget af børneområdet og af børns vilkår. Der er også etableret et børnekontor i ombudsmandsinstitutionen, og det, vi jo hele tiden hører, er, at det er meget velfungerende.

At vi ikke er nået i mål, er helt sikkert rigtigt. Men jeg tror, at den vej, vi kører lige nu, og som vi vel har gjort i de seneste 8-10 år, er den vej, som vi skal fortsætte ad, og ikke så meget ad den vej, som forslaget her lægger op til. Faktisk tror jeg, at de handlinger, som vi udfører, og de resultater, som vi har opnået, er vigtigere, end at vi får

skrevet ned på et papir, at vi har inkorporeret børnekonventionen i dansk ret.

Danmark har, som vi jo selvfølgelig ved, ratificeret børnekonventionen og dermed også internationalt forpligtet os til at overholde konventionen, og konventionen kan så påberåbes og anvendes af domstolene. Umiddelbart er det svært at se, hvordan det retligt vil gøre den store forskel, om FN-konventionen inkorporeres i dansk ret eller ej.

I Dansk Folkeparti tager vi de internationale aftaler meget alvorligt, også i praksis, ikke kun på papiret. Desværre er det jo ikke tilfældet for nogle lande i verden, hvor de trods en underskrift på en konvention ikke behandler børn ordentligt. Der er eksempler på handel med børn, børnesoldater – jeg hørte i dag i nyhederne, at der faktisk er 250.000 børnesoldater – tvangsægteskaber, umenneskelige forhold for børnearbejdere osv. Det hører vi jævnligt om. Det skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at bekæmpe.

Jeg mener, at man derfor kunne spørge forslagsstillerne, om de tror, at det her forslag, hvis det vedtages, egentlig vil kunne give nogle mærkbare forbedringer i verden generelt. Det tvivler jeg umiddelbart på, for jeg tror, at det igen vil være dem, som man i citationstegn kunne kalde de pæne lande, der efterlever konventionerne, og i de lande, som man i citationstegn kan kalde de mindre pæne lande, hvor det i virkeligheden er tiltrængt med forbedringer, sker der ikke noget. Derfor er jeg altså tvivlende over for, at det her forslag egentlig vil gøre en forskel.

Danmark vil til enhver tid, og uanset hvem der danner regering – det er jeg faktisk ret sikker på – have fokus på børns rettigheder og arbejde målbevidst for at forbedre deres vilkår. Det vil vi gøre både i Danmark og også internationalt, hvor vi vil sikre børns rettigheder.

Det er vigtigt, at vi sørger for, at børn og unge har de bedst tænkelige opvækstvilkår, og vi skal have fokus på det, hvis der er nogle, der lever under uacceptable forhold. Det er både i verden og her i Danmark. Jeg tror, at det er det, vi skal fortsætte med at arbejde hen imod, og derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte det her forslag.

Kl. 17:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er en enkelt kort bemærkning, og den er fra fru Annette Vilhelmsen, SF. Værsgo.

Kl. 17:53

Annette Vilhelmsen (SF):

Tak for det. Også tak til fru Karin Nødgaard for i hvert fald at anerkende, at der er børn i Danmark, som i dag ikke oplever den trykthed, der faktisk skal til, og tak for at nævne de børn, som vokser op i andre situationer: krig, risiko for at skulle være barnebrud osv. osv.

Men jeg har dog brug for at spørge om de sager, vi også her på det seneste har haft i Danmark, om familier, der er blevet udvist, hvor det i særdeleshed er børnene, der er kommet i klemme. Det er min antagelse, at havde vi haft børnekonventionen i dansk lovgivning, havde man også kunnet tage hensyn til børnene, for det skete først meget, meget sent i forløbet.

Hvad tænker fru Karin Nødgaard om børnenes tarv i de sager?

Kl. 17:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 17:54

Karin Nødgaard (DF):

Uanset hvad skal vi have fokus på barnets tarv, og det tror jeg egentlig vi næsten alle sammen har som overskrift i alt muligt. Men hvis det er, at vi skal til at diskutere konkrete sager – hvad jeg faktisk ikke synes vi skal i den her forbindelse, jeg synes, vi skal snakke om den overordnede politik – så vil jeg sige, at hvis det er noget om, at

man er blevet udvist osv., er det jo et spørgsmål om, hvad årsagen til det er, og at det måske er nogle forældre, der har taget deres egne børn som gidsler. Så jeg synes faktisk ikke, at det er det, vi egentlig sådan sidder og drøfter lige nu.

Jeg synes, at det, der er så vigtigt, når vi snakker om børns rettigheder, er, hvad vi her i Folketinget går hen og gør i hverdagen, og at vi ikke ligger på den lade side, men er opmærksomme hele vejen igennem. Ordføreren har jo selv været minister på området og ved, at der er taget rigtig mange initiativer både under den tidligere regering og under den nuværende regering, også da fru Annette Vilhelmsen deltog i regeringssamarbejdet, og det er der, hvor jeg synes vi skal gøre en forskel.

Så er det, jeg også i min tale bruger på tid at sige, at jeg synes, det er vigtigt, at vi netop også har fokus på de børn ude i verden, som ikke har det godt. Og der frygter jeg lidt at der er nogle lande, der ikke er så pæne – i citationstegn – og ikke efterlever mange af de ting, som der står i konventionen.

Kl. 17:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Annette Vilhelmsen for anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 17:55

Annette Vilhelmsen (SF):

Det er netop derfor, jeg mener, vi bør gå foran i Danmark med det gode eksempel.

Men jeg vil lige her til sidst spørge om, hvad vi så gør i forhold til de børn, som i Danmark oplever overgreb enten i egen familie, eller fordi de f.eks. bliver fjernet fra plejefamilien; de bliver ikke spurgt. Så kunne jeg ikke få et bud fra Dansk Folkeparti på, hvad vi så gør i de situationer?

Mit bedste forslag er, at vi inkorporerer børnekonventionen i dansk lovgivning. Det kan jeg forstå der ikke er opbakning til fra Dansk Folkepartis side, men hvad er forslaget så?

Kl. 17:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 17:56

Karin Nødgaard (DF):

Egentlig forstår jeg slet ikke det, som fru Annette Vilhelmsen siger. Vi har netop siddet og lavet en hel masse herinde i det her store hus i forhold til at beskytte børn og sikre deres rettigheder. Og når fru Annette Vilhelmsen siger, at børn ikke bliver spurgt, at der finder overgreb sted og sådan noget, vil jeg sige, at vi jo har lavet en overgrebspakke, og at ordførerens egen regering har været med til det.

Vi har siddet og besluttet fælles, at vi skal have børnesamtaler, børn skal høres, og vi har lavet bisidderordning osv., vi har gjort en hel masse ting. Så det, der er vigtigt nu, er, at det bliver implementeret, sådan at vi er sikre på, at det også fungerer i praksis, og det er jo der, vi så selvfølgelig skal være opmærksomme hele vejen igennem.

Kl. 17:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører i talerrækken er fru Zenia Stampe fra Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 17:57

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Vores udgangspunkt er selvfølgelig også, at vi gerne vil afvente udvalgsarbejdet, så vi får et lidt bedre billede af, hvad sådan en inkorporering helt konkret vil betyde for danske børn. Men når det er sagt,

tror jeg også godt, at jeg kan løfte sløret for vores sådan umiddelbare indstilling, og den er meget positiv. Sådan som vi tror tingene forholder sig, er det her jo i hvert fald ikke noget, der kan forværre danske børns retsstilling eller situation, for jeg går ikke ud fra, at man kan bruge børnekonventionen til ligefrem at gøre børns rettigheder dårligere i Danmark. Tværtimod vil det jo være en måde, især hvis man også tilslutter sig tillægsprotokollen, som er kommet for nylig, at gå videre til FN-systemet på, hvis man faktisk mener, at man heller ikke har fået de rettigheder, man mener man egentlig har krav på efter FN's børnekonvention, altså at den danske lovgivning ikke garanterer en de rettigheder.

Der tror jeg altså, at man skal passe på med at være lidt for selv-god her. Jeg synes, det er et utrolig dårligt argument at sige, at de her konventioner mest er for sådan nogle lande, som ikke rigtig har styr på det med rettigheder, så vi andre behøver dem ikke. Hvis jeg sad nede i Afrika og havde et meget, meget lavt BNP og i øvrigt havde rigtig svært ved at brødføde min befolkning, så ville jeg nok sige: Prøv at høre, hvis de rige lande ikke kan finde ud af at overholde de her rettigheder og ikke tør at blive kigget i kortene, hvorfor skulle vi så? Vi kæmper med mange andre problemer. Vi kæmper for, at børn overhovedet får lov til at overleve. Hvorfor skulle de så tilslutte sig en eller anden konvention og ligefrem en tillægsprotokol, som siger, at de også skal tage hensyn til alle mulige andre ting, som ligger lige ud over det, der hedder overlevelse?

Danske børn kan altså ikke blive stillet dårligere af, at vi inkorporerer børnekonventionen og måske ligefrem tilslutter os tillægsprotokoller. Dertil kommer, at jeg er fuldstændig sikker på, at hvis vi skal have lande, der har svært ved at overholde børnekonventionen i forhold til børn, til at lytte, altså hvis vi skal have dem til at prioritere det her område, så må vi jo gøre det ved at gå foran og sige, at vi godt tør lade andre kigge os i kortene. Det burde vi ikke være så bange for, for vi har orden i eget hus.

Men hvis man er bange for det her, er det jo, fordi man er bange for, at der er sager, hvor FN så kan komme og sige: I overholder ikke børnekonventionen. Og helt ærligt, hvis der er sager, hvor det bliver sagt, så vil jeg til enhver tid holde med børnene. Nu fik jeg så ikke spurgt dem, der har været imod, men der er egentlig noget, jeg er lidt interesseret i at vide. Hvis man nu forestiller sig en situation, hvor vi, hvis nu vi tilslutter os tillægsprotokollen, ligefrem kan klage og få en sag vurderet, kunne man så forestille sig en situation, hvor f.eks. Dansk Folkeparti, som virkelig kæmper for børn og handicappede og alle de svageste grupper i samfundet, så sagde: Nej, det kan godt være, at der er kommet en udtalelse fra FN om, at vi ikke har behandlet det her barn ordentligt, og at den her kommune har overskredet børnekonventionen, men det er vi ligeglade med, for det er jo bare FN, og vi vil bare følge dansk lovgivning? Det ville i hvert fald undre mig, fordi Dansk Folkeparti f.eks. altid gerne vil stille sig på barnets rettigheders side.

Så vi vil selvfølgelig gerne, for lige at opsummere min pointe, afvente det her udvalgsarbejde, så vi konkret ved, hvad det vil få af betydning, så vi også kan få en vurdering af tilslutningen til tillægsprotokollen, som jo er sådan et andet spørgsmål, men vi er umiddelbart meget positive, for vi tror kun, det kan gavne danske børns rettigheder, og vi tror også kun, at det kan gavne børns rettigheder i resten af verden og især i de lande, hvor man altså ikke er så godt stillet som i Danmark.

Kl. 18:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Annette Vilhelmsen har en kort bemærkning.

Kl. 18:01

Annette Vilhelmsen (SF):

Jeg vil også sige mange tak til fru Zenia Stampe for den positive modtagelse af det her. Jeg konstaterer med glæde, at sommeren er

kommet lidt tidligere til Radikale, end den nødvendigvis er til Socialdemokraterne. Men det skal man jo ikke være ked af.

Det, jeg bare godt lige kunne tænke mig at spørge om nu, er det udvalgsarbejde, der er i gang, og som jo består af en undersøgelse af flere konventioner. Kunne man forestille sig, at fru Zenia Stampe kunne være positiv, i forhold til at man måske fik hævet børnekonventionen lidt op i bunken, ligesom vi gjorde med handicaptillægsprotokollen, sådan at vi eventuelt kunne nå at implementere det i dansk lovgivning til konventionens 25-årsfødselsdag, som er i november måned?

Kl. 18:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 18:01

Zenia Stampe (RV):

Hvis det er muligt. Men jeg må så også sige til det der med, om det lige bliver til 25-årsjubilæet, eller om det bliver 2 måneder senere, at det ikke betyder så meget for mig. Men det betyder meget for mig, at vi får den udvalgsbetænkning, eller hvad det nu hedder, inden sommerferien, så vi faktisk kan tage hul på diskussionerne og behandlingen efter sommerferien. Alt andet vil vi ikke være særlig tilfredse med eller glade for. Så det er helt klart det, vi sætter næsen op efter.

Kl. 18:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Annette Vilhelmsen igen.

Kl. 18:02

Annette Vilhelmsen (SF):

Tak. Så hvad er den bedste bemærkning, man kan give til de børn og unge, som jo desværre i går og for et år siden oplevede ikke at blive hørt i deres egne sager, og som i morgen og i overmorgen også vil opleve, at de ikke bliver hørt? Hvad skal det bedste svar så være fra regeringen til dem?

Kl. 18:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 18:02

Zenia Stampe (RV):

Det tror jeg egentlig ikke har så meget at gøre med børnekonventionen, men svaret er måske så, at vi følger vores egen lovgivning. For flere af os har deltaget i flere udvalgs møder med fokus på det her, og vi kan jo se, at Barnets Reform ikke er implementeret til fulde rundtom i kommunerne. Og det er jo noget, vi arbejder med. Men det tror jeg er helt uafhængigt af FN's børnekonvention, for hvis vi tilsluttede os den osv. og det blev en klagesag, er det jo noget, der har lange tidshorisonter. Så der skal vi da bare rubbe neglene og komme i gang nu.

Kl. 18:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pernille Skipper har en kort bemærkning.

Kl. 18:03

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg skal bare lige forstå det, fru Zenia Stampe siger, altså, at det er, at det er Radikale Venstres holdning, at børnekonventionen skal inkorporeres, og at det vil det også være, hvis udvalget kommer frem til en anden konklusion.

Kl. 18:03

Kl. 18:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:03

Zenia Stampe (RV):

Det er vores holdning lige nu, men det er jo klart, at vi i regeringen skal være enige. Ministeren har jo heller ikke sagt det så klart, for han repræsenterer regeringen, og regeringen har jo ikke gjort sin stil-ling op endnu. Men i Radikale Venstre har vi været fortalere for det her længe. Så det er vores umiddelbare indstilling, og det er sådan, vi håber at udfaldet bliver.

Kl. 18:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så kan fru Pernille Skipper holde sin ordførertale.

Kl. 18:04

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Jeg vil starte med det korte svar, som er, at Enhedslisten selvfølgelig støtter det her beslutningsforslag fra SF. Børn er selvstændige indivi-der. De har krav på at blive hørt, også selv om de ikke altid kan råbe højt, og selv om de ikke altid kan tale for sig selv. Børn har krav på indflydelse på deres eget liv og deres egen fremtid. De har krav på rettigheder, og de har krav på beskyttelse af de rettigheder både fy-sisk og psykisk, og det er jo grundlæggende det, som konventionen siger.

Når man inkorporerer en konvention som den her i stedet for kun at have tiltrådt den, betyder det jo, at børn kan støtte ret direkte på konventionen, og at de kan bruge den hos domstolene, hvis deres rettigheder bliver krænket, og den har også forrang for anden lovgiv-ning. Jeg vil give et eksempel, for der er flere, der har stået heroppe og sagt, at det ikke længere er relevant for Danmark, fordi vi jo overholder den her konvention, og vi jo er så dygtige til altid at sør-ge for, at børns rettigheder er vel beskyttet i vores lovgivning, at der slet ikke er nogen grund til at inkorporere konventionen.

Men det er ikke mange uger siden, at vi – en hel del af dem, der er i salen i dag – stod og diskuterede et lovforslag, som afskaffede muligheden for at tvangsfiksere børn, der er anbragt. Og skulle det ske, at nogle fandt på at bruge den bestemmelse, som jo stadig væk eksisterer og gør det lovligt – selv om vi alle sammen er enige om, at det burde det ikke være, og det klart er i strid med konventionen – så havde det pågældende barn ikke kunnet gå til domstolene og sige, at det er ulovligt, og havde ikke kunnet hævde, at konventionens be-skyttelse står over den lovgivning.

Det kan godt være, at man slår det hen med, at det er et tænkt ek-sempel, men det er trods alt et eksempel på, at der godt kan være nærmest middelalderlig lovgivning tilbage i vores samfund, og at vi måske også på et tidspunkt kunne opdage, at børn bliver behandlet i strid med de her grundlæggende rettigheder, selv om det ikke er det, vi ønsker.

Så med det in mente, altså at vi vil have, at de her grundlæggende rettigheder skal stå over al anden lovgivning, at der aldrig er en und-skyldning for at krænke børns rettigheder på den måde, og at børne-ne skal kunne støtte ret på det direkte ved domstolene, støtter En-hedslisten selvfølgelig det her beslutningsforslag.

Kl. 18:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det Liberal Alliances ordfører, fru Merete Riisager.

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Med dette beslutningsforslag pålægges regeringen at fremsætte lov-forslag om, at FN-konventionen om barnets rettigheder skal inkorpo-teres i dansk ret. Hvis Folketinget inkorporerer denne konvention i dansk lovgivning, ville det i praksis ikke gøre nogen forskel på det retlige område. Det ville være en rent symbolsk handling, og rene symbolske handlinger synes Liberal Alliance ikke der er nogen grund til at bruge tid og kræfter på. Det, der er vigtigt for børnene, er, at konventionen bliver fulgt, og det bliver den i Danmark. Derfor afviser vi dette det beslutningsforslag.

Kl. 18:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det den konservative ordfører, fru Mai Mercado.

Kl. 18:07

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

I Det Konservative Folkeparti lægger vi stor vægt på, at alle danske børn er sikret de rettigheder, som også følger af FN's børnekonventi-on. Men vi finder ikke, at børnekonventionen bør inkorporeres i dansk ret, fordi en inkorporering efter vores opfattelse må anses for unødvendig. Det har flere ordførere også været oppe at sige i dag.

Netop ved sin ratifikation af børnekonventionen har Danmark in-ternationalt forpligtet sig til at overholde konventionen, og konventi-onen kan allerede i dag i vidt omfang påberåbes for og anvendes af domstole og andre myndigheder.

Det er vigtigt for mig at slå fast, at dansk ret til enhver tid skal leve fuldt op til kravene i børnekonventionen, og det er jo sådan set heller ikke det, vi diskuterer i dag, for Danmark har jo netop ratifice-ret FN-konventionen. Tidligere ekspertudvalg har vurderet, at Dan-mark ikke skulle inkorporere den her børnekonvention, bl.a. med henvisning til, at konventionen indeholder flere vagt formulerede be-stemmelser og bestemmelser med karakter af programmerklæringer. Det er ekspertudvalg, som har vurderet det. Det er altså deres vurde-ring, at vores danske love faktisk tilbyder et bedre fundament for børnene end de paragraffer, som FN's børnekonvention kan tilbyde. Derfor afviser vi at støtte beslutningsforslaget.

Til gengæld er der jo gode muligheder for at arbejde videre med dansk lov, og her senere i dag kommer vi bl.a. til at behandle et be-slutningsforslag fremsat af Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, som vi da meget håber at SF vil bakke op om. Det for-slag handler om at sikre, at børn i misbrugsfamilier også bliver sikret en behandlingsgaranti for at kunne modtage rådgivning, terapi og støtte, så de kan få håndteret den situation, det er at leve i en mis-brugsfamilie.

Så bliver jeg bare nødt til at sige en enkelt ting. Selve timingen med det her beslutningsforslag virker jo en anelse mærkværdig. I 2012 nedsatte regeringen det her sagkyndige udvalg til at vurdere, om en række FN-konventioner, heriblandt børnekonventionen, bør inkorporeres i dansk lov, og udvalget skulle så være klar med sine anbefalinger – det var så her i efteråret 2013, men de forventes først at være klar i næste måned. Så tænker jeg bare: Hvorfor ikke vente, til de her anbefalinger ligger klar? Hvorfor ikke vente, til sagkund-skaben har talt? Det virker jo lidt underligt sådan at haste det igen-nem. Og hvorfor er det lige nøjagtig fru Annette Vilhelmsen, som så fremsætter forslaget – ordføreren, som netop var minister for børn i ½ år? Hvis man rent faktisk var ligeglad med sagkundskaben og alt-så ikke havde lyst til at vente på anbefalingerne, som kommer, så kunne man jo have inkorporeret beslutningen, da man rent faktisk selv var minister. Så jeg vil bare sige, at timingen er rigtig, rigtig mærkelig set fra vores synspunkt.

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra fru Pernille Skipper.

Kl. 18:10 skal inkorporeres, så er fru Mai Mercado med på det, og det synes jeg bare er dejligt.

Kl. 18:13

Pernille Skipper (EL):

Nu siger ordføreren for De Konservative, at det er mystisk, at SF ikke venter, til sagkundskaben har talt. Så jeg kunne godt tænke mig at høre, om De Konservative – hvis nu sagkundskaben siger, at det er en god idé at inkorporere børnekonventionen – så vil lytte til sagkundskaben, når der nu engang kommer en udtalelse om en måneds tid.

Kl. 18:10 **Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 18:11

Mai Mercado (KF):

Ja, vi vil da bestemt lytte, og jeg vil da bestemt læse lige nøjagtig de anbefalinger, der kommer, med rigtig stor interesse.

Altså, sidst man havde en ekspertgruppe til at kigge på det her, det var tilbage i 2001 – og det er jo lidt det samme – var konklusionen meget klar, nemlig at de rettigheder, som blev givet, simpelt hen var for vagt formuleret, og at retsstillingen for børnene faktisk ikke blev forbedret, hvis man inkorporerede netop den her børnekonvention. Man gav også udtryk for, at der er tale om en række programmerklæringer, som ville være svære at applicere i Danmark.

Det er jo det, der bl.a. ligger til grund for, at vi i Det Konservative Folkeparti tidligere har afvist det. Men det er klart, at vi egentlig går meget op i at kunne få input også fra eksperter, så derfor vil jeg da læse det her med meget stor interesse.

Det er jo netop derfor, at timingen er så besynderlig, for hvis nu det her beslutningsforslag var blevet fremsat i efteråret, hvor vi havde haft anbefalingerne som grundlag, ville det for det første være blevet en mere kvalificeret diskussion – det håber jeg fru Pernille Skipper er enig med mig i – og for det andet ville det kunne have gjort, at man kunne gå et spadestik dybere og nemlig diskutere, hvad anbefalingerne så rent faktisk handlede om.

Lige nu ved vi det jo ikke, for det er meget løst, og der er ikke kommet nogen anbefalinger endnu. Og det gør jo, at den her debat bliver sådan lidt pseudoagtig, altså når man netop vælger at tage en diskussion, før ekspertudvalget kommer med ekspertudtalelser.

Kl. 18:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pernille Skipper.

Kl. 18:12

Pernille Skipper (EL):

Jamen det kan jeg godt høre at fru Mai Mercado mener. Og det er så fint. Jeg synes, det er nemt nok at forholde sig til virkeligheden og have en holdning, og så kan man jo altid lade den ændre, hvis der er nogle eksperter, der kommer med nogle bedre argumenter. Og jeg kan næsten høre på fru Mai Mercado, at det, De Konservative vil gøre, hvis eksperterne anbefaler at inkorporere børnekonventionen, er, at man så vil følge det. Det kan jeg næsten høre.

Det synes jeg bare er mærkværdigt, for den ekspertgruppe, som ordføreren står og henviser til, vurderede jo mange forskellige konventioner, og man endte med ikke at inkorporere de konventioner, som det egentlig blev anbefalet at inkorporere, men kun den europæiske menneskerettighedskonvention.

Men jeg kan høre, at De Konservative nu har besluttet sig for, at de vil lytte til eksperterne. Hvis de anbefaler, at børnekonventionen,

Mai Mercado (KF):

Jeg skal bare sige, at virkeligheden jo er, at dansk lov og det grundlag, som den bygger på, er bedre end det, som børnekonventionen tilbyder. I hvert fald er det det, som det hidtidige ekspertudvalg, som jo afgav deres betænkning og bidrag tilbage i 2001, byggede på.

Så vil jeg blot sige, at jeg får sådan en lyst til at sige: Vi lytter. Også til eksperter. Det lyder sådan helt radikalt. Men fordi man lytter, betyder det jo ikke, at man lader sig diktere. Og derfor føler jeg mig da fuldstændig frit stillet over for, hvad vores holdning bliver. Men jeg synes da, man skal være noget arrogant, hvis man går herop og siger, at man ikke vil læse en rapport, som bliver udarbejdet af nogle eksperter, som rent faktisk sætter sig ned og bidrager med noget sagkundskab inden for et givent område. For alle kan blive kloge, og derfor vil vi stå frit, hvis den her debat kommer op igen.

Det er jo derfor, jeg siger, det er et uheldigt tidspunkt at debatten kommer på. Det havde jo været meget bedre – og det tror jeg da egentlig også at fru Pernille Skipper er enig med mig i – om anbefalingerne var kommet først. Så havde vi alle sammen haft et bedre grundlag at debattere ud fra end det, vi har nu. Og det virker sådan en smule panikagtigt og desperat, at en tidligere minister og tidligere partiformand føler behov for at fremsætte sådan et forslag, inden ekspertudvalget er kommet med sin redegørelse, når hun kunne have gjort det, dengang hun var minister.

Kl. 18:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hun får nu ordet. Fru Annette Vilhelmsen.

Kl. 18:14

(Ordfører for forslagsstillerne)

Annette Vilhelmsen (SF):

Tusind tak for det, og tak for den drøftelse, der har været her i dag. Jeg vil lige starte med at svare i forbindelse med fru Mai Mercados undren over, hvorfor jeg tager det op nu. Det er såmænd ikke så mystisk. Da jeg sad som minister, social-, børne- og integrationsminister, arbejdede vi for at få tillægsprotokollen på handicapdelen med i det udspil, vi havde på handicapområdet i efteråret. Nu kan jeg godt lide, at man ligesom tager fat i én ting, så gør man det, og så tager man fat i næste ting. Jeg er jo desværre ikke minister på området mere, men de her børn og unge ligger mig stadig væk meget på sinde. Tanken var også, planen var også, at anbefalingerne fra udvalget skulle være kommet i april måned, og da jeg bad om at få det her beslutningsforslag på, havde jeg en forventning om, at anbefalingerne var nået at komme. Så det er sådan forklaringen til det.

Men det her handler jo ikke om mig, det handler faktisk om de børn og unge, som jeg gerne vil være med til at sikre får en større tryghed og sikkerhed i deres hverdag. Inkorporeringen af FN's børnekonvention er blevet udsat og afvist alt for længe, og derfor har jeg i hvert fald positivt lyttet mig frem til, at alle i salen sådan set har samme bekymring, som jeg har, om, hvordan vi sikrer børns og unges tarv og trivsel, også gerne bedre end i dag. Vi er ikke helt enige om metoden til det, men da vi repræsenteres så bredt, er jeg helt sikker på, at vi også kan få sat handling bag. Og det er sandt, vi har taget rigtig mange initiativer, både før og også mens jeg var minister på området, og det sker stadig væk. Vi må dog bare desværre konstatere, at der er børn, der bliver udvist sammen med deres familier, og i forbindelse med behandlingen af børn inden for psykiatrien, i for-

bindelse med børn i plejefamilier osv., er der børn, som faktisk ikke oplever, at de bliver lyttet til. Det synes jeg er et problem, vi må tage alvorligt.

Jeg tror også, der er mange, der faktisk er i tvivl om, hvad inkorporering egentlig betyder – der er kommet nogle bud på det her – men det, der gør, at det for mig er vigtigt, at vi tager det op, og at vi inkorporerer det i dansk lovgivning, er, at der så bliver en mulighed for at få en helhedsbetragtning på barnet. Rigtig meget af den her lovgivning ligger på justitsministerens område, der ligger noget på socialministerens område, og de her børn kan jo ikke placere sig på et ministerområde, de placerer sig i deres liv, og det er den helhedsbetragtning, som jeg tænker inkorporeringen af FN's børnekonvention vil give en større sikkerhed for for børnene, end de oplever i dag. For jo, Danmark er et rigtig godt land at være barn i, og jeg tror sådan set også, det er bedre end mange andre steder, men der er huller i lovgivningen: Jeg kan jo bare nævne Tøndersagerne, der har været sager om børn i plejefamilier, og der har også været sager om adoption, og der har været sager om børn, som oplever overgreb, også inden for psykiatrien, og vi kan da ikke stiltiende se til og ikke gøre noget i forhold til det. Den risiko, den utryghed vil jeg meget gerne være med til at fjerne, og derfor håber jeg også, at vi selvfølgelig kan fortsætte en seriøs drøftelse af det.

Jeg synes, et grelt eksempel er asylområdet. Jeg ved i hvert fald, at et flertal af jer, der er til stede her i Folketingssalen i dag, jo var med til sidste år at vedtage hastelove, og det gjorde vi, fordi vi meget gerne ville hjælpe velintegrerede børn med at blive i landet, og det er ikke for at tage fat i enkeltsager, for jeg undlader meget gerne at nævne enkeltsager, og derfor synes jeg næsten, det er mere beklageligt, for det er jo ikke én enkeltsag, det handler om, for der er faktisk flere sager. Det er ikke værdigt for et demokrati som vores, at vi behandler børn på den måde. Jeg vurderer ikke, at der blev taget hensyn til barnets tarv, og havde man gjort det, tror jeg ikke, sagerne havde været så langstrakte og været så belastende for hverken børn eller familier, som de blev. Heldigvis fandtes der en løsning på det, men den kunne man have fundet før, vil jeg påstå, hvis vi havde haft inkorporeret børnekonventionen.

De ganske frygtelige sager, som jeg synes det er, er jo også de her sager om børn, der har været udsat for overgreb, som har fyldt meget. Det er rigtigt, vi har gennemført en overgrebspakke, det er rigtigt, vi har lavet Barnets Reform, vi må bare konstatere, at der er børn, som ikke oplever sig beskyttet og ikke vokser op i tryghed. Kommunerne har brug for at blive bedre gearret til at tage sig af de udsatte børn, de børn, som står på kanten af samfundet. Systemet skal indrettes, så det tager sig bedst muligt af de udsatte børn, og de udsatte børn og unge skal ikke indrettes efter systemet.

Kl. 18:19

Derfor vil jeg nu lige ganske kort læse op, hvad der står i konventionens kapitel 1, artikel 3, stk. 2:

»Deltagerstaterne påtager sig at sikre barnet den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for dets trivsel under hensyntagen til de rettigheder og pligter, der gælder for barnets forældre, værge eller andre personer med juridisk ansvar for barnet, og skal med henblik herpå træffe alle passende lovgivningsmæssige og administrative forholdsregler.«

Det lyder jo ganske logisk. Ja, det lyder næsten, som om det var enkelt, og derfor kan det også kun undre mig, at det ikke sker. Jeg vil påstå, at hvis vi får inkorporeret børnekonventionen, vil vores forvaltninger og vores medarbejdere blive mindet om, at de skal have forståelse for og forstå det som en arbejdsopgave, at børnekonventionen skal tages seriøst, og at den skal anvendes i praksis.

Så er der synet på andre lande, det er også nævnt her, og hvordan standarderne er der. Og der må jeg bare sige, at når det gælder kravet om lige ret til kvinder, om anerkendelse af homoseksuelle, om religiøs tolerance, om ytringsfrihed, om privat ejendomsret og om at re-

spektere mennesker med handicap, så hjælper det faktisk, at vi har inkorporeret FN's menneskerettigheder i dansk ret. Når vi går ud og fortæller andre lande, at de ikke bør acceptere børnearbejde, at de ikke bør sætte børn i fængsel sammen med voksne, at de bør give børn skole og uddannelse, og at de bør hjælpe børn, der er forældreløse, så vil det hjælpe, hvis vi kan pege på os selv og sige, at vi har forpligtet os på de her regler. Det er signaler, som er til at forstå, og jeg synes, vores børn og unge fortjener det.

Så den helt centrale pointe for mig er: Vi skal sikre børns rettigheder, deres tryghed og deres trivsel, og derfor mener jeg, vi skal inkorporere FN's børnekonvention i dansk ret. Hvis man spørger, hvorfor nu og hvorfor ikke før, eller som fru Mai Mercado siger, at det lyder lidt, jeg ved ikke, om der blev sagt »hult« eller »underligt«, så håber jeg, jeg har forklaret det, og ellers vil jeg gerne forklare det nærmere. Det vigtigste for mig er, at vi har en grundig drøftelse af det her, og at de børn og unge og deres familier, der står derude og reelt oplever, at de ikke bliver lyttet til, og at de ikke bliver hørt, skal forstå, at vi arbejder seriøst for det.

Så det er et sted mellem at håbe på, at det bliver tidligt sommer i år, og at man selvfølgelig lytter til de anbefalinger, der kommer. Jeg håber, de kommer snart, for det var sådan set meningen, at de skulle komme snart. Men de omhandler jo en række konventioner og anbefalinger. Jeg vil se meget frem til, at vi arbejder videre med den her sag, og jeg synes, det ville være en fin gave fra Danmark, hvis det kunne lykkes at give det i fødselsdagsgave til konventionens 25-årsfødselsdag i november og vi kunne sige: Det gør vi i Danmark, vi inkorporerer det også i dansk lovgivning.

Tusind tak for debatten. Jeg synes, det sådan set tegner positivt, at vi i hvert fald alle sammen er optaget af de her børn. Vi er ikke enige om metoden, men jeg håber selvfølgelig, vi kan finde et flertal for det, når vi når så langt. Så tak for ordet, tak for drøftelsen. Det er noget, vi kommer til at arbejde videre med.

Kl. 18:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi er ikke færdige. Fru Louise Schack Elholm har en kort bemærkning.

Kl. 18:23

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Jeg vil sige, at sager, hvor børn kommer i klemme, selvfølgelig er fuldstændig uacceptable, og derfor har vi også flere gange haft sendt fru Annette Vilhelmsen, da har hun var minister, i samråd om præcis det samme, for det går vi selvfølgelig meget op i.

Nu vil jeg faktisk lige dreje det over på noget andet for at sætte det her lidt i perspektiv. Jeg var til FN's Kvindekommission for lidt over et år siden, hvor det handlede om vold mod kvinder og kvinders rettigheder, og jeg må sige, at jeg synes, det var meget inspirerende at være der og dele erfaringer ud til dem, der prøvede at lære af vores erfaringer. Men samtidig må jeg sige, at menneskerettigheder forstås meget forskelligt i verden, og det er meget forskelligt, hvad opfattelsen er. F.eks. er det i forhold til kvinders reproduktive sundhed og rettigheder meget svært at få noget igennem, fordi der er en meget stor modstand imod abort i et meget stort antal af FN's medlemslande. Så derfor vil jeg høre om en ting, som jeg ikke kunne forestille mig var helt usandsynlig. En af de ting, der står i børnekonventionen, handler om børns sundhed. Man kunne måske forestille sig, at Børnekomiteen besluttede, at børns ret til sundhed også omhandlede børns ret til liv, og at man dermed ville forbyde abort i Danmark. Hvordan ville SF have det med at have inkorporeret en børnekonvention, som måske kunne forbyde abort i Danmark? Ville ordføreren mene, at det var i overensstemmelse med vores opfattelse af menneskerettigheder i Danmark?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:24 Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 98:

Forslag til folketingsbeslutning om behandlingsgaranti til børn og unge fra familier med stof- og alkoholafhængighed.

Af Mai Mercado (KF) og Karin Nødgaard (DF).
(Fremsættelse 04.04.2014).

Kl. 18:26

Annette Vilhelmsen (SF):

Jamen nu er det faktisk sådan med børnekonventionen, at den ikke specifikt går ned på landeniveau. Den har nogle overordnede anbefalinger. Der står også, at det tolkes i de forskellige lande, fordi der er lokale hensyn, og det ville sådan et spørgsmål om abort også være. Og jeg ville selvfølgelig ikke – uanset anbefalinger – kunne gå ind for, at abort ikke var legalt i Danmark. Men det er heller ikke det, man vil gøre i forbindelse med at inkorporere børnekonventionen.

Kl. 18:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Louise Schack Elholm.

Kl. 18:25

Louise Schack Elholm (V):

Jamen den Børnekomité, der skal bedømme, om Danmark lever op til børnekonventionen, hvis vi valgte at inkorporere den, består jo af mennesker, som ikke kommer fra Danmark eller har noget specielt kendskab til Danmark og danske forhold. Og derfor kunne man meget vel forestille sig, at de kunne sige, at det, at vi havde abort i Danmark, var i strid med børns ret til sundhed og liv. Så det kunne jeg godt forestille mig vi kom ud for. Hvordan ville SF så stille sig i en situation, hvor Børnekomiteen sagde, at vi ikke må have ret til abort i Danmark?

Kl. 18:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:25

Annette Vilhelmsen (SF):

Jeg vil gentage mit svar, altså at FN's børnekonvention ikke vil gå ned specifikt på landeniveau og diktere i sager som dem, der bliver nævnt her. Og vi drøftede det faktisk også meget i forbindelse med at få tillægsprotokollen på handicapområdet med. Det er stadig væk anbefalinger og henvisninger, og det er den danske lovgivning, som gælder her.

Kl. 18:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at beslutningsforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til socialministeren.

Kl. 18:27

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold
(Manu Sareen):

Tak for det. Det er et mål for mig, at alle børn i Danmark skal have gode og trygge opvækstvilkår. Jeg kan ikke acceptere, at vi har børn, der frygter for, hvordan dagen bliver, og om deres far eller mor kommer fulde eller påvirkede hjem. Børn og unge, der vokser op i familier med alkohol- eller stofmisbrugsproblemer, er en særlig udsat gruppe, som er i risiko for omsorgssvigt og mistrivsel, og mange af dem kommer senere i livet til at kæmpe med svære problemstillinger som følge af de opvækstbetingelser, de har haft.

Børn og unge skal selvfølgelig have den nødvendige hjælp, hvis deres forældre ikke kan tage vare på dem, eller hvis de senere i livet oplever senfølger af en svær opvækst. Der gælder det samme for børn, der vokser op i misbrugsfamilier, som for børn, der har en far, der slår, eller som har andre store problemer. Det er kun med den nødvendige og rettidige hjælp, at vi får bugt med den negative sociale arv. Vi ved, at børn og unge, der vokser op i familier med misbrugsproblemer, er i fare for at udvikle et misbrug som voksne. Derfor er regeringen også helt enig i intentionerne, der ligger bag beslutningsforslaget.

Som serviceloven er skruet sammen, så har børn og unge i dag ret til at få den nødvendige hjælp fra kommunen, hvis de har behov for det. Det gælder uagtet årsagen. Kommunerne har en klar pligt til at levere hjælpen, og dermed har barnet også en klar ret til at modtage hjælpen.

For unge over 18 år, som enten har været anbragt, eller som har haft en kontaktperson umiddelbart op til det fyldte 18. år, er der mulighed for gennem efterværnsordningen at fortsætte støtten indtil det fyldte 23. år. For de unge over 18 år, som ikke er berettiget til efterværn, er der mulighed for at få støtte gennem servicelovens voksenbestemmelser. Her er der allerede i dag krav om, at kommunerne skal tilbyde en særlig indsats til voksne med særlige sociale og/eller psykiske problemer. Årsagen til problemerne kan være mange, f.eks. at man oplever senfølger eller er påvirket af bestemte opvækstvilkår.

I familier, hvor mor eller far har et misbrug, skal kommunen ud over at tilbyde misbrugsbehandling til forældrene sikre, at der tages hånd om familiens samlede situation. Det er helt afgørende, at kommunerne ikke kun sætter ind over for misbruget, men også sætter ind i forhold til familiernes andre problemer. Det betyder også, at kommunen skal reagere hurtigt, når der er mistanke om, at børn i en familie med misbrugsproblemer mistrives.

På den baggrund mener jeg sådan set, at lovgrundlaget allerede er på plads. De børn og unge, der har behov for det, skal have den nødvendige hjælp, og det skal ske, uanset hvad årsagen er. Det har de krav på, og det gælder både i forhold til forældrenes misbrug og i forhold til andre problemer i familien. Jeg ser derfor ingen grund til at indføre en særlig behandlingsgaranti, som sikrer børn og unge i familier med misbrugsproblemer rettigheder, når kommunerne allerede i dag helt klart har forpligtigelsen til at hjælpe dem, når de har brug for det.

Problemer i familier med stof- eller alkoholmisbrug kan være meget forskellige. Nogle er meget komplekse, andre mindre komplekse. Det betyder også, at det kan kræve meget forskellige indsatser at komme problemerne til livs. Der vil f.eks. være børn og unge, som har behov for en massiv indsats, f.eks. i form af besluttet behandling, og hvor f.eks. et gruppeforløb eller psykologhjælp slet ikke vil være nok. Vi ved også, at der er familier, hvor mor og far ud fra et sundhedsmæssigt perspektiv får for meget rødvin i weekenderne, men det er ikke det samme som, at børnene nødvendigvis har behov for en social indsats.

Med en behandlingsgaranti for alle børn og unge i stof- eller alkoholramte familier risikerer vi altså at iværksætte en indsats, som slet ikke matcher det enkelte barns behov. I regeringens optik giver det bedst mening at bruge pengene der, hvor de giver størst gavn. Som jeg ser det, er det derfor bedre, at vi lader servicelovens bestemmelser forblive behovsbestemte, sådan som de er i dag. På den måde sikrer vi det bedste grundlag for, at ethvert barn eller ung menneske får den hjælp, de har behov for.

Det er dog vigtigt for mig at få sagt helt tydeligt, at regeringen er helt enig i, at familier med misbrugsproblemer skal have den nødvendige hjælp. Derfor har regeringen netop sammen med V og K afsat midler på finansloven for 2014 til to større initiativer, som skal være med til at styrke indsatsen på området.

For det første er der afsat 112 mio. kr. i perioden 2014-2017 til at styrke den familieorienterede alkoholbehandling for at reducere eller helt undgå de skader, som børn i familier med alkoholproblemer er i fare for at udvikle.

For det andet har vi afsat 280 mio. kr. i perioden 2014-2017 til en større forebyggelsespakke. Som en del af pakken indgår et initiativ, der skal fremme samarbejdet mellem kommuner og frivillige organisationer om den forebyggende indsats til børn og unge, der vokser op i familier med f.eks. alkohol- eller stofmisbrugsproblemer, for jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at de frivillige organisationer kan noget helt særligt i forhold til børn og unge med misbrugsproblemer. Mange af dem har opbygget en høj faglighed og ekspertise, en ekspertise, som vi ikke har råd til at sidde overhørig, og som vi skal benytte os af. Vi regner med at melde en pulje ud i juni måned, som de frivillige organisationer kan søge.

Afslutningsvis vil jeg gerne gentage, at jeg er helt enig med forslagsstillerne i intentionerne bag beslutningsforslaget. Børn og unge, der vokser op i familier med alkohol- eller stofmisbrugsproblemer, er en særlig udsat målgruppe, som skal have den nødvendige hjælp, men jeg mener også, at vi allerede har lovgrundlaget på plads. Som serviceloven er skruet sammen i dag, har kommunerne pligt til at hjælpe børn og unge, der har behov for det.

Det er samtidig regeringens opfattelse, at vi skal have understøttet bestemmelserne i loven med initiativer, der sætter fokus på børn og unge, der vokser op i familier med stof- eller alkoholproblemer, og med finansloven for 2014 har vi allerede taget væsentlige skridt i den retning og igangsat to store og vigtige initiativer.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 18:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 18:33

Karin Nødgaard (DF):

Tak for, at ministeren bakker op om intentionerne i forslaget. Det synes jeg selvfølgelig er rigtig positivt. Det kan undre mig lidt, for De Radikale har for år tilbage fremsat et forslag, som minder utrolig meget om det her, så jeg kan faktisk ikke helt forstå, at ministeren måske ikke bakker op i dag, når De Radikale med fru Margrethe Vestager i spidsen gjorde det for nogle år tilbage.

Men derudover vil jeg høre: Når man nu hele tiden henviser til serviceloven, går jeg ud fra, at det er § 52, og den står jeg med her, og det er jo alt muligt omkring ophold, familiebehandling, døgnophold, plejefamilie, aflastning, anbringelse osv. Det er jo sådan set ikke det, det her forslag drejer sig om. Det drejer sig faktisk om, at børnene anonymt kan komme hen og få noget rådgivning, få noget støtte, og ofte er de her børn så påvirket af det, og de føler, at det, de er udsat for, er så tabubelagt, at de faktisk har behov for at gøre noget uden om deres forældre. Der står også i § 52, at hvis der skal ske noget, skal det ske med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren. Det synes jeg da er problematisk, fordi de her børn er ufattelig solidariske med deres forældre. De har simpelt hen behov for at kunne komme et sted hen, hvor de kan være anonymt og få noget støtte. Så tror jeg faktisk, at samfundet ville spare rigtig mange penge på sigt. Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ministerens kommentarer til.

Kl. 18:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 18:34

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Men fru Karin Nødgaard glemmer, at den der solidaritet gælder stort set for alle børn, som er udsat for voldsomme problemer. Det gælder vold i hjemmet, det gælder alkohol, og det gælder stofmisbrug og så fremdeles. Der har vi heller ikke en behandlingsgaranti, som man foreslår. Præmissen kan jeg sagtens forstå, og det var også det, som jeg sagde, men sådan som serviceloven er skruet sammen, har de børn selvfølgelig også muligheden for at få hjælp, uagtet hvilken slags problemstilling der er. De har også mulighed for at komme ned og få anonym rådgivning, uagtet om der er den her behandlingsgaranti eller ej.

Kl. 18:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karin Nødgaard.

Kl. 18:35

Karin Nødgaard (DF):

Så forstår jeg det bare ikke, hvis det er, at vi får det at vide fra interesseorganisationer, som virkelig varetager børns vilkår hele vejen igennem, og det er også derfor, at vi to partier fremsætter sådan et beslutningsforslag, fordi vi kan se, at der er noget, der halter, der er noget, der ikke fungerer i forhold til den her gruppe af børn. Der er det så bare, at jeg siger til ministeren: Hvis vi laver den her form for behandlingsgaranti, så kan samfundet også på sigt spare en masse ressourcer, men mest væsentligt er det, at de her børn får et liv med livskvalitet, og at de ikke er traumatiseret i en alder af måske 30, 35, 40 år, hvor de måske egentlig først kommer til at skulle bearbejde det at have været udsat for en hel masse traumer.

Kl. 18:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 18:35

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Jeg har lyst til at vende det om, fordi en behandlingsgaranti jo ikke vil garantere mod traumer. En behandlingsgaranti vil jo ikke garantere mod, at de får et hårdt liv. Det, der giver en garanti mod, at man får et hårdt liv, er netop, at der er tilbud, som kan hjælpe en. Det, som kan hjælpe en i sådan en situation, er, at der er en fremstrakt

hånd. Det kan være i skolen, og det kan være i fritidsklubben, det kan være rigtig, rigtig mange steder. Det er det, der giver en god indsats og ikke nødvendigvis en behandlingsgaranti. Det, der er uenigheden her, og det er en politisk uenighed, er, om der skal være den her behandlingsgaranti eller ej, eller om man mener, at de tilbud, der allerede er inden for serviceloven, er nok, og det sidste mener regeringen.

Kl. 18:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Mai Mercado for en kort bemærkning.

Kl. 18:36

Mai Mercado (KF):

Jeg vil også gerne starte med at kvittere for, at ministeren finder emnet vigtigt. Men jeg synes, det er lige billigt nok sluppet, når ministeren siger, at børn er forskellige, og at man derfor ikke kan lave en behandlingsgaranti, for hvem vil profitere af det? Så må jeg bare sige, at statistikkerne jo også taler deres tydelige sprog, og det er bestemt ikke positivt. Eksempelvis er der i Københavns Kommune nogle undersøgelser, som peger på, at når det handler om alkoholmisbrudet, er det 95 pct., som bliver brugt på den misbrugende. Jeg står sådan set ikke og taler for, at man skal sætte midlerne til den misbrugende ned, men det er bare tankevækkende, at det kun er 5 pct., der går til familierne.

Det er også tankevækkende, at i de frivillige tilbud, der er, eksempelvis TUBA, er der 2 års ventetid. Så tror jeg måske nok, at ministeren og jeg kan blive enige om, at når man i forvejen har gået rigtig længe med ensomhed og med ondt i maven over, at mor eller far drikker eller tager stoffer, og man så gør noget aktivt ved det og opsøger rådgivning, er det længe at vente i 2 år. Så ved vi jo, at en behandlingsgaranti, hvor man kan komme til i løbet af 1 måned, vil kunne gøre en positiv forskel. Vi ved samtidig, og statistikkerne taler igen deres tydelige sprog, at hvis man er fra en familie med alkoholproblemer, så er der en sandsynlighed på 30 pct. for, at man selv som barn eller ung ender med at have alkoholproblemer. Så mener jeg bare, at det må være indlysende, at der er brug for at sætte ind med en behandlingsgaranti.

Kl. 18:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 18:38

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jeg er fuldstændig uenig i noget af det, som fru Mai Mercado siger, for hvis man skal ind med en behandling, handler det selvfølgelig også om at have et utrolig stærkt relationsarbejde, men der er én ting, som fru Mike, undskyld, fru Mai Mercado glemmer – jeg har været her siden kl. 10 – og det er, at der er en faktor, som hedder motivation, og sådan er det i alt socialt arbejde. Hvis ikke motivationen er der – og det gælder, uagtet om der er en behandlingsgaranti eller ej – så er det fuldstændig ligegyldigt. Det, som regeringen og jeg siger, er, at vi har en servicelov, som gør, at man netop kan række hånden ud til de allersvageste børn og unge, uagtet hvilke slags problemstillinger de kommer med. Men det er jo altid sådan, hvad enten det er voksne, eller hvad det nu måtte være, at det er motivation, der skal til, og det kan en behandlingsgaranti altså ikke give.

Kl. 18:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mai Mercado.

Mai Mercado (KF):

Jeg har også været her siden kl. 10, men jeg kan jo blive helt bekymret for ministerens velbefindende, hvis han har svært ved at skelne mellem hr. Mike Legarth, som sidder til venstre for mig, og så mig selv. Jeg kan blive utrolig bekymret på ministerens vegne.

Jeg er jo helt enig i, at der selvfølgelig skal være en motivation, og det er der også, for en behandlingsgaranti skal jo ikke stoppes ned i halsen på de her børn og unge. For det barn eller den unge, som lever i en familie med misbrugsproblemer, og som en dag når til at sige, at nu har vedkommende gået med det længe nok, at nu er ensomheden og de problemer, som jo omringer et barn eller en ung i den her situation, nået til sin grænse, er det jo dog mærkværdigt at skulle vente 2 år på at kunne komme til i et frivilligt tilbud hos TUBA. Det er jo derfor, fru Karin Nødgaard og jeg selv fremsætter det her forslag om at skabe den her garanti, så man kan komme til med det samme.

Kl. 18:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 18:40

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Det er faktisk værre end det der med ikke at skelne imellem hr. Mike Legarth og fru Mai Mercado. Jeg kan se, at jeg har glemt mine læsebriller, så nu kan jeg ikke engang læse mere. Så mange timer er der gået, og det er styrke 17,9 eller sådan noget, så det går ikke.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at det er fuldstændig korrekt, at et barn eller en ung kan sige: Nu har jeg gået længe nok. Det er bare dér, vi er uenige. Regeringen siger i al stilfærdighed, at det er en problemstilling, som er rigtig, rigtig vigtig at forholde sig til, og derfor er det jo sådan i serviceloven, at har man gået længe nok, så kan man gå op og få netop den hjælp, som man skal have. Det er jo det, som er rigtig, rigtig vigtigt.

Kl. 18:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren. (*Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold* (Manu Sareen): Og så vil jeg sige tak til formanden for at tilbyde sine briller, det har jeg ikke prøvet tidligere). Og styrken er kun på 1,5. (*Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold* (Manu Sareen): Nå, okay, men så kunne jeg sagtens have brugt dem).

Så går vi til ordførerrækken, og det er først hr. Eyvind Vesselbo for Venstre.

Kl. 18:41

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil starte med at sige, at jeg sådan set syntes, det var meget, meget trist at høre ministerens kommentarer til det her beslutningsforslag. Det var meget, meget trist at høre, at ministeren ikke ønsker at gøre en indsats ud over den, der er i øjeblikket, for børn i familier, hvor der er misbrug af alkohol eller stoffer. Det syntes jeg var meget trist, for ministeren talte fuldstændig som en embedsmand og refererede ligesom til den ene paragraf efter den anden.

Men jeg må sige til ministeren, at der altså er en virkelighed udenfor. Det kan godt være, at ministeren tror, at fordi der står noget i paragraf et eller andet i serviceloven, så sker det også ude i kommunerne. Og det er der, ministeren tager fejl, for det er nemlig det, der er problemet, og det er derfor, at det her er et meget, meget flot beslutningsforslag. Det sætter nemlig fingeren lige akkurat på det

problem, som er i ude virkeligheden, og som ministeren åbenbart ikke rigtig vil tage stilling til.

Men det er jo egentlig på samme måde som i alle de andre debatter, vi har haft her og i samråd: Når ministeren bliver stillet nogle spørgsmål om, om vi kan lave nogle forbedringer for udsatte grupper, så er svaret bare: Det er ikke mit ansvar, og der kan ikke ske nogen forbedringer.

Det, der er centralt i det her beslutningsforslag, er jo, at man her strammer op og giver børnene og de unge en hjælp, hvis de er i familier, som er belastet af det her misbrug. Og derfor forstår jeg ikke, at ministeren kunne sige: Jamen det kan være, at man så sætter en behandling i gang for nogle, der slet ikke har behov for det. Altså, det er jo fuldstændig mistolket, for dem, der skal have hjælp, er netop dem, der har brug for det, og de får det ikke i dag.

De tal, som man kender på det her område, viser netop, at selv om kommunerne faktisk har pligt til at gøre det her og børnene og de unge har ret til at få hjælp, så sker det ikke. Derfor er det her forslag jo et glimrende forslag, for det præciserer netop, at det skal ske inden for 14 dage og senest inden for 30 dage. For man kan jo godt have ret til hjælp, men vi har jo set en masse sager, hvor det har vist sig, at selv om man havde ret til noget, så fik man ikke ret, og man fik ikke den hjælp og behandling, der var brug for. Derfor er det altså vigtigt, at vi får sat fokus på det her.

Ministeren siger selv i sin tale: Ja, vi har lavet en finanslov med V og K, hvor vi netop har sat penge af til det her formål – netop sat penge af til det her formål! – nemlig 112 mio. kr. og 280 mio. kr. Og derfor undrer det mig, at ministeren ikke kan se, at der her er en mulighed for at inkorporere de her ting i de beslutninger, vi har truffet i finansloven, og sige: Vi vil gerne hjælpe de børn og unge med at komme ud over de belastende ting, der er sket i deres familie på grund af misbrug.

Jeg går ud fra, at vi selvfølgelig kan drøfte de her ting under den videre forhandling om det her beslutningsforslag. For det, som har været problemet i forbindelse med misbrugsbehandlingen, har jo været, at man ofte kun har behandlet den person, som var misbruger – enten den, der stak sig med kanyler og tog narkotika, eller alkoholmisbrugeren. Det, man nemlig har glemt, er at tage sig af børnene og familierne, som der tales om i det her beslutningsforslag. Og de har så måttet leve et liv, hvor de har været voldsomt påvirket af den person, som har det her misbrug, uden at nogen egentlig har gjort noget reelt ved det. Sådan er det i mange, mange tilfælde, men der er selvfølgelig også nogle tilfælde, hvor der er sket noget.

Derfor er det sådan, at Venstre kan støtte indholdet i det her beslutningsforslag, og vi vil meget gerne drøfte med regeringen, hvordan vi kan komme videre med det på baggrund af de ting, som også er vedtaget i fællesskab.

Så med de bemærkninger vil jeg bare sige, at vi arbejder videre med det her beslutningsforslag på en positiv måde.

Kl. 18:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det socialdemokraternes ordfører, fru Julie Skovsby.

Kl. 18:47

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Lad mig starte med at slå fast, at vi Socialdemokrater til fulde deler intentionerne bag beslutningsforslaget. Alle børn og unge med behov skal have den rette hjælp og støtte. Vi ved alle, hvor ødelæggende en stof- og alkoholafhængighed kan være for en familie, og vi ved også, at en tidlig og kvalificeret indsats kan være altafgørende for de børn og unge, som vokser op i en udsat familie.

Forslaget indebærer en behandlingsgaranti til børn og unge under 25 år, der er belastet af en opvækst med voksne, der er stof- eller alkoholafhængige. Som ministeren har redegjort for, er det allerede

fastsat ved lov, at kommunerne skal yde hjælp til alle børn og unge, som måtte have brug for særlig støtte uanset årsagen. At lovgrundlaget er på plads i serviceloven, er et afgørende argument. Men også risikoen for, at den rette indsats ikke ydes ved en behandlingsgaranti, er væsentligt for, at vi i dag ikke kan støtte forslaget.

Men lad mig igen understrege, at intentionen med forslaget og ønsket om at hjælpe børn og unge i udsatte familier deler vi Socialdemokrater. Indsatsen over for børn i misbrugsfamilier er da også styrket markant over de senere år.

Med midler fra satspuljen er der indført familieambulatorier med åben visitation i alle fem regioner. Kommunerne har som led i satspuljeprojektet »Børn i familier med alkoholproblemer« fra 2005 til 2010 fået mulighed for at ansætte børne- og familiesagkyndige, hvis opgave det er at hjælpe kommunerne med at organisere indsatsen, uddanne de professionelle og indarbejde handlingsvejledninger i institutioner m.v. Endelig er der afsat midler til, at kommunerne kan udvikle og afprøve metoder til at opspore, motivere og fastholde gravide alkoholmisbrugere i behandling.

Som tidligere ordførere har været inde på i dag, er der med finansloven for 2014 endvidere afsat 112 mio. kr. i perioden 2014-2017 til familieorienteret alkoholbehandling. Formålet er at reducere eller helt undgå de skader, som børn i familier med alkoholproblemer er i fare for at udvikle. Midlerne skal bl.a. gå til efteruddannelse af alkoholbehandlere og frontpersonale, tværkommunalt samarbejde om den familieorienterede alkoholbehandling samt en øget kvalitet i alkoholbehandlingen i kommunerne. Dertil kommer også den store forebyggelsespakke fra samme finanslov.

Det er vigtigt at have fokus på at hjælpe børn og unge i stof- eller alkoholmisbrugsramte familier. Det skal opretholdes, og om socialdemokrat er jeg glad for, at det netop er det, vores regering gør.

Kl. 18:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 18:50

Karin Nødgaard (DF):

Jeg altså nødt til lige at hive fat i det sidste: »Hjælpen skal opretholdes«. Jamen for søren da! Vi kan jo netop se, at der ikke er den hjælp, som der er behov for i dag. Jeg håber, at ordføreren har givet sig tid til at læse nogle af de notater og bilag, som der refereres til i vores forslag. Der kan man jo netop se, at problemet er rigtig, rigtig stort, og at børn og unge skal gå i rigtig lang tid, før de kan komme i behandling – også den her anonyme behandling, som vi taler så meget om. Så jeg forstår slet ikke, hvordan ordføreren kan stå og sige, at vi bare skal opretholde hjælpen.

Så siger ordføreren også, at lovgivningen er sådan, at kommunerne skal yde hjælp. Ja, det er rigtigt nok, men hvis nu der går 2 år, før man får hjælpen, er den så noget værd, hvis man har det rigtig, rigtig skidt lige nu lige nu og går og dækker over en hel masse skeletter, der vælter ud af skabene derhjemme? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan ordføreren som socialdemokrat faktisk kan være imod de her ting, som vi foreslår i det her forslag.

Kl. 18:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 18:51

Julie Skovsby (S):

Det, jeg sagde, var, at det vigtige fokus på at hjælpe børn og unge i stof- og alkoholmisbrugsramte familier skal opretholdes. Det fokus mener jeg helt bestemt at regeringen og vi Socialdemokrater har, og jeg mener også, at der i det her beslutningsforslag egentlig lægges op til at have det fokus.

Som sagt er serviceloven en behovsbestemt rammelov med fokus på det enkelte menneske. Det synes jeg vi skal holde fast i. Men vi skal blive ved med at arbejde med at holde fokus på, hvordan vi hjælper de her børn og unge. Det skal vi opretholde, og det ser jeg også frem til at vi kan gøre efterfølgende i udvalgsarbejdet.

Kl. 18:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Karin Nødgaard.

Kl. 18:52

Karin Nødgaard (DF):

Jamen det er jo netop det, vi gør med det her forslag: Vi arbejder, vi er aktive, og vi siger: Vi kan se, at der bare er noget, der ikke hænger sammen rundt omkring i det ganske land på det her område.

Derfor vil vi gerne gøre noget, og derfor vil jeg da egentlig gerne høre ordføreren: Hvad ville det gøre, at vi gik ind og indskærpede det og sagde, at inden for maks. 30 dage skal der være sat noget i værk for et barn eller et ungt menneske, der henvender sig og siger: Jeg oplever nogle ting i mit liv derhjemme, som jeg simpelt hen bare ikke kan magte længere? Hvad kan jeg få af hjælp? Og kan jeg få noget hjælp nu? Skal man så som kommune sige: Vi har desværre ikke hjælpen. Du må vente. Der kan godt gå et års tid? Tænk på de skader, der kan være sket inden da.

Kl. 18:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:52

Julie Skovsby (S):

Som sagt i min ordførertale ser jeg frem til det udvalgsarbejde, vi skal have, hvor der netop bliver mulighed for, at vi kan holde fokus, og hvor vi også kan dykke ned i de erfaringer, der ligger ude i kommunerne. Kommunerne skal i dag yde hjælp, som det er beskrevet i lovgrundlaget, og jeg vil også tillade mig at forvente, at de yder den hjælp, de skal.

Men samtidig vil jeg også som socialdemokrat sige, at jeg er åben over for det udvalgsarbejde, som vi nu skal i gang med. Lad os da få set på, hvad det er for nogle erfaringer, der er, hvad det er for nogle initiativer, der virker. Om redskabet så skal laves om, vil jeg gerne være med til at se på. Det vigtige for mig er, at vi holder fokus, som jeg sagde i min ordførertale, og at vi har en målsætning om at hjælpe de her børn og unge.

Kl. 18:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Der er en kort bemærkning fra fru Mai Mercado.

Kl. 18:54

Mai Mercado (KF):

Det bliver sådan lidt teknokrattale, og jeg havde måske i virkeligheden håbet på, at fru Julie Skovsby kiggede ud i virkeligheden og måske erkendte, at der er nogle udfordringer med den lov, der er i dag. Det virker sådan meget smalt og et eller andet sted lidt navlebeskuende at sige, jamen loven er fin, når vi jo kan se, at loven ikke er fin. Det tager 2 år, fra man anmoder om at få hjælp, og frem til at man rent faktisk kommer med i en støttegruppe hos TUBA. Det synes jeg siger rigtig, rigtig meget.

Hvis det nu bare var på grund af den økonomiske del, altså at fru Julie Skovsby sagde hvad med finansieringen og afviste det på baggrund af det og ellers bakkede op om intentionerne, så ville jeg alt andet lige kunne forstå det, for økonomisk ansvarlighed skal vi da være de første til at kunne forstå.

Men gør det her slet ikke indtryk på fru Julie Skovsby? Nu nævnte jeg jo nogle tal lige før om alkohol, og Sundhedsstyrelsens tal viser også, at virkeligheden er, at når det handler om psykiske problemer, eksempelvis depressioner, så er det almindelige tal for børn i helt almindelige familier på omkring 6 pct., men i forhold til børn i misbrugsfamilier er det på 36 pct. Det er et rigtig, rigtig stort volumen, og vi kan jo se, hvor mange børn der så går og tumler med depression, med tanker, som er rigtig, rigtig uhyggelige, og som jo egentlig har brug for, at der er nogen, der tager hånd om dem og giver dem den støtte og den rådgivning, de har brug for.

Kl. 18:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:55

Julie Skovsby (S):

Tak. Serviceloven er en behovsbestemt rammelov, og det synes jeg den skal blive ved med at være. Men så synes jeg ikke, at det er særlig teknokratisk, at jeg siger, at vi da godt i udvalgsarbejdet kan kigge på, om det er de rigtige redskaber, vi har i dag, så længe formålet er det samme. Det synes jeg ikke er en teknokratisk måde at sige tingene på. Og vi arbejder jo i Socialudvalget med andre lovgivninger – eksempelvis Barnets Reform – hvor vi siger: Jamen vi har lovgrundlaget på plads, loven ser rigtig god ud, men vi ser nogle store udfordringer i forhold til at implementere den og få den til at virke, som den skal, og lige præcis hjælper børn og unge i de her udsatte familier. Så jeg kan faktisk ikke følge det med, at jeg taler teknokratisk, som jeg bliver skudt i skoene.

Kl. 18:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mai Mercado.

Kl. 18:56

Mai Mercado (KF):

Så vil jeg da gerne bede om en uddybning, for nu sagde fru Julie Skovsby lige, at hun gerne i udvalgsbehandlingen ville diskutere de redskaber, som man kan bruge. Hvilke redskaber er det så, ordføreren tænker på?

Kl. 18:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:56

Julie Skovsby (S):

Jamen det er de redskaber, som kommunerne i dag bruger eller ikke bruger rundt omkring. Der ligger mange forskellige erfaringer, og jeg synes også, det er vigtigt med de initiativer, som vi nu i fællesskab med finansloven for 2014 har sat i værk. Og i selve den udmøntning, som vi skal være sammen om, skal vi have fokus på de ting, som vi allerede har sat i værk, så vi kan se, hvordan de virker.

Jeg synes bestemt, at det er et arbejde, som vi kan dykke nærmere ned i i udvalgsarbejdet, og jeg vil gerne være med til at gøre det arbejde.

Kl. 18:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så går vi til Dansk Folkepartis ordfører, fru Karin Nødgaard.

Kl. 18:57

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

De fleste af os nyder i ny og næ at få et glas vin sammen med familie og venner og drikker det også i overværelse af vores børn. Det

kan være, fordi man som familie samles over et måltid, og for at børnene skal få et naturligt forhold til alkohol. Heldigvis er der også på det seneste blevet flere unge, der, når de er på egen hånd, har fået et mere afslappet forhold til alkoholindtagelse forstået således, at de ikke indtager så store mængder og i samme tempo som tidligere set, og det er jo rigtig positivt. Der er på det her område som på de fleste andre områder i børns opvækst ikke tvivl om, at børn ofte kopierer de mønstre, som de har set i hjemmet og hos deres forældre, på godt og ondt.

Endvidere er det også således, at børn, såfremt forældrene agerer med et ændret adfærdsmønster f.eks. som følge af alkoholindtagelse, ofte er utrolig solidariske med deres forældre, beskytter dem og dækker over deres adfærd. Det kan et barn klare i kortere perioder, men på længere sigt kan det få utrolig stor indflydelse på barnets eller den unges eget liv. Det kan faktisk gå hen og blive helt invaliderende.

Som lovgiver mener jeg, det er Folketingets opgave at tage vare på disse børn og unge, som vokser op i misbrugshjem, hvad enten det drejer sig om alkohol- eller stofmisbrug hos forældrene. Det er selvfølgelig årsagen til, at vi er to partier, De Konservative og Dansk Folkeparti, der har valgt at fremsætte det her beslutningsforslag. Det synes uforståeligt, at vi har et system, der sikrer behandlingsgaranti for misbrugere selv, men ikke har et net, der kan sikre behandling inden for en overskuelig tidshorisont for de børn og unge, der lever eller har levet sammen med misbrugsforældre.

Før min tid som folketingsmedlem arbejdede jeg i mange år som folkeskolelærer, og i det job har jeg oplevet børn, der har levet i sådanne familier og har lidt i det stille, og hvor det ofte først var meget sent i forløbet, at der blev observeret mistrivsel på grund af forældrenes misbrug eller åbnet for børnenes oplevelser, desværre. Og her kommer det igen til udtryk, at der har været en særlig evne hos barnet eller den unge til at skjule og dække over virkeligheden for at beskytte de mennesker, man holder allermost af – trods omsorgssvigt – nemlig ens forældre, og ydermere dække over det i forhold til omgivelserne, da det ofte er tabubelagt, ofte fordi man føler sig så umådelig flov og tror, man er den eneste i verden, der har sådan et problem.

Når et barn igennem en årrække ser en af sine forældre ændre sin væremåde og ofte også sit udseende, når man helt umotiveret bliver skældt ud, måske udsættes for vold, finder fyldte eller tomme flasker bagest i klædeskabet, som er forsøgt skjult, og når der i urtehaven ikke er gravet løg ned, men tomme flasker, skal der ikke meget fantasi hos barnet til at indse, at der altså er noget galt. Hvem skal man gå til? Hvem kan tro på ens beretninger, når det virker så forkert og uvirkeligt? Sikkert ingen, tænker barnet, og derfor lader man være med at tale om det.

Man taler ikke om det, fordi man måske også ved, at ens mor over for omgivelserne dækker over det, hvis ens far drikker, og hun er jo også flov. Hun har måske igennem en årrække gjort alt for at skjule over for børnene, at far drikker, netop for at beskytte børnene og holde sammen på familien. Hun har som ægtefælle også lidt i det stille, og derfor finder jeg det vigtigt, at det netop, som vi foreslår i forslaget, ikke skal være en af de nærmeste, der skal agere rådgiver for barnet, men en fremmed, der ikke kender familien i detaljer, en person, der kender til misbrug og ved, hvordan man griber situationen an, så man kan sørge for, at børnene kommer på ret køl, får arbejdet de tunge oplevelser og erfaringer og kommer i en tilstand, hvor de kan håndtere det og agere på en for dem selv hensigtsmæssig måde i forhold til misbrugsmønsteret og få et godt liv også med et afslappet forhold til alkohol og stoffer, hvor de ikke fastholdes i en negativ social arv og selv ender som misbrugere.

Som vi har noteret i bemærkningerne, er det en ret stor gruppe, der vokser op i misbrugsfamilier, og derfor tror jeg faktisk, at hvis vi kan blive enige om at vedtage det her forslag om en større åbenhed i

form af gratis og anonym terapi og rådgivning, kan vi reducere det meget høje antal og sørge for, at de personer, i hvert fald op til det 25. år, der føler, at de har behov for at få behandling, også kan få det.

Så skal der selvfølgelig i samme forbindelse også udtrykkes et ønske om, at der er mange flere mennesker, os selv inklusive, omkring børn og unge, som er opmærksomme på, om et barn mistrives, på deres følelser og på deres livs- og opvækstbetingelser, så vi er sikre på, at de kender deres rettigheder og deres muligheder, fordi de også skal have et godt og trygt liv i dagens Danmark.

Nu har vi ikke hørt ordførerrækken helt igennem, men jeg er selvfølgelig spændt på de resterende. Jeg vil sige, at jeg er meget glad for, at der allerede er kommet tilkendegivelse fra Venstre om, at de gerne vil bakke vores forslag op.

Kl. 19:03

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. Der er ingen spørgsmål, så vi går videre til ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Zenia Stampe.

Kl. 19:03

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Der er jo ingen tvivl om, at når man hører om de her børn og hører det, der har fremdraget fra statistikkerne, føler man unægtelig en trang til at handle. Men det gør man jo også over for de børn, hvis forældre er psykisk syge, eller som oplever at miste en forælder, eller som oplever, at forældrene bliver skilt og ligger i en åben krig, som er fuldstændig ødelæggende for barnet. Det er bare for at sige, at der er så mange børn i Danmark, der har brug for hjælp, og det er ikke kun de børn, der bor i misbrugsfamilier, men det er også børn, der lever i alle mulige andre slags familier og kæmper med alle mulige andre problemstillinger.

For mig er problemet med det her forslag sådan set lidt det samme, som det var med det forrige forslag. Det er, at man tager én gruppe frem og siger: Nu skal vi lave noget særligt for denne gruppe, når sagen er, at der er andre børn i andre grupper, som er mindst lige så udsatte. Derfor mener jeg, at kampen må handle om at sørge for, at alle børn, der har brug for hjælp, får hjælp.

Det leder mig også frem til den næste problemstilling, som er, at forslagsstillerne jo ikke har forholdt sig til en finansiering, altså hvor pengene skal komme fra. Hvis man så havde en idé om, hvor man ville finde de 70 mio. kr., tror jeg, det er, forslagsstillerne når frem til at det vil koste, og kom med de penge og sagde: Vi vil tage dem fra det her eller det her, så synes jeg, det var lettere at diskutere.

Men når der ikke er nogen penge, må man jo alt andet lige konkludere, at kommunerne måske skulle prioritere nogle af de penge, som ikke bliver brugt ude i kommunerne i dag, til at lave en behandlingsgaranti som den her, som vil koste 70 mio. kr. Men sandheden er måske også den, at hvis man brugte alle de 70 mio. kr. ude i kommunerne på det her, ville de blive taget fra andre. Men hvem ville de så blive taget fra? Ville de så blive taget fra de børn, der netop vokser op med psykisk syge forældre, eller som selv har nogle psykiske problemer? Hvor kommer pengene fra?

Det synes jeg er problemet med det her forslag. Det er jo et sympatisk forslag, fordi det handler om børn, der har brug for hjælp, men man fortæller ikke, hvor pengene til den her ekstra hjælp skal komme fra. Hvorfor er det børn i den her gruppe? Hvorfor skal de have en behandlingsgaranti, når andre børn ikke får en tilsvarende behandlingsgaranti? Det synes jeg er problemet med forslaget, som jeg ellers synes er sympatisk i sit fokus, for som jeg også indledte med at sige, kan man ikke gøre andet end at blive påvirket og føle, at man har svigtet, når man ser, at børn og unge i den her situation ikke bliver hjulpet.

Så vil jeg gerne sige noget om finansieringen, for der er jo nogle, der har nævnt, at vi allerede har brugt penge på det her område. Det har vi også, men hvis nu vi så bare ikke havde besluttet, hvordan vi skulle bruge de penge, ville det jo sådan set være åbent til forhandling, om vi kunne bruge dem til at lave en behandlingsgaranti for. Men sagen er bare, at de to poser penge, som også har været nævnt heroppefra, er målrettet noget andet. Dels er der 112 mio. kr., som ligger ovre på sundhedsområdet, og de er målrettet familieorienteret alkoholbehandling, der er disponeret over dem, og det er ikke af vores kreds, men det er sundhedsordførerkredsen, der har disponeret over dem, dels er der forebyggelsespakken, som er på 280 mio. kr. over 4 år, og af dem er der 4 gange 15 mio. kr. til det her område, som bl.a. skal gå til samarbejdet med en forening som TUBA.

Jeg siger det bare, for at folk derude eller folk herinde ikke skal sidde med den forestilling, at der er en kæmpe pose penge til det her område, som vi endnu ikke har besluttet hvordan skal bruges, men som vi så kan bruge til at realisere den her behandlingsgaranti for. Det kan vi ikke gøre, fordi vi har besluttet, hvordan vi vil bruge de penge, og dem vil vi bruge rigtig fornuftigt på nogle indsatser, som jeg også tror ordførerne bakker op om. I hvert fald er De Konservative, så vidt jeg husker, med i finanslovsaftalen om forebyggelsespakken og sundhedsindsatsen.

Så derfor er der ikke nogen penge. Så hvis det her skulle blive til virkelighed, ville jeg ønske, at forslagsstillerne også var kommet med et konkret forslag til, hvor pengene skulle komme fra. For ellers er virkeligheden bare den, at der ikke er nogen penge, og hvis man gennemfører det uden at sende penge til kommunerne, for det vil jo alt andet lige betyde øgede omkostninger, kommer det til at gå sådan, at det bliver taget fra nogle andre, og jeg er bare bange for, at det kommer til at gå fra nogle af de børn, der har lige så ondt i livet, som de her børn har. Men det er så bare vilkårligt, at det lige blev den her organisation, fordi den har henvendt sig til jer, og det er rigtig godt, at den har gjort det, og det er godt, at vi får sat fokus på området, men det kunne lige så godt have været organisationen for børn, der vokser op i familier med psykisk syge forældre.

Derfor kan vi desværre ikke støtte forslaget.

Kl. 19:08

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til den radikale ordfører. Der er et par spørgsmål, og det første er fra fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 19:08

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg vil altså gerne lige slå fast, at det er billigt argument at stå og sige nu, at det er, fordi en organisation lige har henvendt sig. Jeg håber, at ordføreren hørte min tale – jeg har en fortid med 15 år som folkeskolelærer, jeg nævner, hvordan børn er kommet og har fortalt mig, at de har fundet tomme og fyldte flasker bagest i klædeskabet, vi har været med urtehaven og fundet tømte flasker, der har ligget der. Det har altså ikke noget at gøre med, at en organisation lige tilfældigvis har henvendt sig til mig eller til fru Zenia Stampe. Det vil jeg gerne lige slå fast.

Jeg bare gerne spørge fru Zenia Stampe: Skal man, ud fra alt det, som ordføreren nu har sagt, forstå det sådan, at De Radikale faktisk synes, det er i orden, at det bliver accepteret, at der kan gå 2 år, inden man kan komme i behandling og få noget hjælp, i stedet for at man, som vi sammen med De Konservative foreslår, inden for 30 dage faktisk skal have nogle bedre muligheder? Det var den ene del af det.

Den anden del er, at fru Zenia Stampe er meget optaget af det der med, at man ikke må tage noget fra én gruppe osv., men vi skal da for søren stadig væk have ambitioner som politikere og ville sørge for, at det bliver bedre på alle områder. Og det er da det, som vi to partier nu gør ved at fremsætte det her forslag. Men fru Zenia Stam-

pe har måske opgivet og siger: Hvis ikke vi kan hjælpe alle, skal vi ikke hjælpe nogen?

Kl. 19:09

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 19:09

Zenia Stampe (RV):

Nej, det mener jeg bestemt ikke. Men jeg mener bare, at realiteten er, at hvis man piller én gruppe ud og siger, at den gruppe skal garanteres en hjælp, som alt andet lige vil pålægge kommunerne flere udgifter, og man så i øvrigt ikke kommer med flere penge, er realiteten, at de penge skal hentes ude i kommunerne. Og mon ikke de vil blive hentet på det sociale område? Ellers skal man i hvert fald begynde at nappe fra ældreområdet og andre områder. Så jeg tror da, det vil være nærliggende, at den her gruppe så bare vil blive prioriteret før andre grupper af udsatte børn, og det er det, jeg er bange for.

Det var ikke meningen at latterliggøre TUBA på nogen måde – det er en rigtig god organisation, og det er også derfor, at vi har valgt at støtte den i forebyggelsespakken, og vi har valgt at samarbejde med netop en organisation som TUBA, fordi vi mener, at de spiller en vigtig rolle.

Men det kan vel heller ikke være helt tilfældigt, at det her forslag om en behandlingsgaranti bliver stillet, og det er jo også et forslag, som TUBA har stillet. Jeg kan godt forstå, at en organisation som TUBA stiller det forslag, og jeg har stor sympati for det. Hvis jeg arbejdede i en organisation for børn, der er vokset op i familier, der er præget af psykiske lidelser, ville jeg stille et lignende forslag.

Derfor mener jeg bare, det ville være urimeligt at give en behandlingsgaranti til én gruppe på bekostning af bekostning af anden gruppe. Jeg synes derimod, at vi skal kæmpe for, at de børn, der har det hårdest, får hjælp, og så må det jo være kommunerne, der sidder og prioriterer på tværs derude.

Kl. 19:10

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det spørgeren.

Kl. 19:10

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes, det er en gang sniksnak. Det synes jeg altså, fordi jeg synes, at vi skal arbejde målrettet, kigge frem, have visioner i forhold til det her område. Vi føler simpelt hen ikke, at ordføreren har det med de udmeldinger, der kommer.

Jeg vil gerne høre ordføreren, om ordføreren er bekendt med, at den radikale partileder fru Margrethe Vestager sammen med fru Marianne Jelved tidligere har fremsat et forslag, hvor man ville støtte børn af forældre, der er under behandling for alvorlige lidelser, misbrug, alkohol osv. Er man egentlig bekendt med, at man faktisk har lavet noget, der mindede om det for nogle år siden? Det var den ene del af det.

Så vil jeg gerne sige til det der med, at fru Zenia Stampe taler en masse om finansiering, at jeg hørte ministeren, som jo også er radikal, sige, at der faktisk på finansloven er en hel del penge, og det vil le da være oplagt – og jeg hørte også, at Venstres ordfører var inde på det – at man så kunne finde ud af at få finansieret det på den måde.

Vi har i vores forslag sagt, at vi meget gerne indgår i drøftelser også i forhold til finanslovsforhandlingerne for 2015, og det er jo et puslespil, der skal gå op, men det indgår vi rigtig gerne i for at finde en finansiering til det her.

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 19:11

Zenia Stampe (RV):

Men det er jo så netop en diskussion, man skal tage i forbindelse med en finansieringsmulighed og ikke nu. Jeg vil bare sige, at jeg synes, det er decideret flabet, at jeg bliver beskyldt for sniksnak, når Dansk Folkeparti kommer med det ene dyre forslag efter det andet og bilder danskerne ind, at der er råd til opsættende virkning for handicappede, hjælp til de her unge og det ene og det andet og det tredje. Jeg kan ikke huske, hvad det var, man regnede sig frem til at alle de forslag, Dansk Folkeparti har stillet, ville koste, men det var virkelig mange, mange milliarder, samtidig med at man støtter en statsministerkandidat, der går ind for nulvækst. Det synes jeg er sniksnak, og det er varm luft, og det er tomt, og det er en hån mod danskerne.

Kl. 19:11

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Der er et spørgsmål mere. Det er fra Mai Mercado. Værsgo.

Kl. 19:12

Kl. 19:12

Mai Mercado (KF):

Jeg vender lige tilbage til emnet. Jeg kan ikke sådan helt blive klog på ordføreren, og jeg vil egentlig bare bede ordføreren om en uddybning. For på den ene side siger fru Zenia Stampe, at De Radikale afviser det på baggrund af den manglende finansiering, og at i og med den ikke foreligger, kan man ikke se sig nødsaget til at stemme for. Det er jo egentlig helt reelt, og det er o.k. – det mener vi i hvert fald hos De Konservative – for man skal være økonomisk ansvarlig. Men på den anden side siger fru Zenia Stampe også, at hun jo ikke er meget for sådan at gå ind at hjælpe lige nøjagtig sådan en gruppe her på bekostning af andre. Hun fremhæver det her med at gå ind og støtte én organisation.

Der vil jeg i hvert fald meget klart sige for De Konservatives vedkommende – og det er lige før, jeg også tør tale på vegne af Dansk Folkeparti – at det her ikke handler om at støtte en bestemt organisation; det handler om at lave en indsats for børn og unge, der vokser op i misbrugsfamilier, som kan komme og få en samtale og noget terapi og noget rådgivning og noget støtte. Så jeg vil egentlig bare spørge ...

Kl. 19:13

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ja tak! Så er det ordføreren.

Kl. 19:13

Zenia Stampe (RV):

Jamen jeg er udmærket klar over, at det ikke handler om at støtte en bestemt organisation, og i øvrigt synes jeg, det er en god organisation, så jeg havde slet ikke noget imod at støtte den. Det er jo bl.a. og så det, vi gør med forebyggelsespakken, når vi støtter samarbejde mellem kommuner og organisationer – og lige præcis en organisation som den her.

Jeg bryder mig ikke om, at jeg nu bliver gjort til skurken, der ikke har sympati for den her organisation. Jeg har stor sympati for den organisation; jeg synes, den gør sit arbejde fremragende. Bare det, at vi har den her diskussion i dag, er jo et godt eksempel på, hvor fremragende de gør det. Jeg er bare bange for, at sådan en behandlingsgaranti på ét område vil ske på bekostning af indsatsen for børn på andre områder, som er mindst lige så udsatte, men hvor der er andre problemstillinger, der gør sig gældende.

Men så vil jeg også godt sige, at jeg gerne vil se på, om vi kan gøre endnu mere for børn i misbrugsfamilier, men jeg synes, vi skal tage det op, når vi også har nogle penge. Det kan være i forbindelse med satspuljeforhandlinger, eller det kan være i forbindelse med finanslovsforhandlinger. Så jeg er absolut ikke afvisende over for det, men jeg synes, det er underligt at fremsætte et beslutningsforslag, som koster 70 mio. kr., og så i øvrigt ikke kunne anvise pengene, fordi så er realiteten bare, at pengene må tages et sted fra. Men det er forslagsstillerne så ikke modige nok til at fortælle, altså hvor de skal tages fra, og hvem det så er, det skal gøre ondt på.

Kl. 19:15

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 19:15

Mai Mercado (KF):

Altså, alle satspuljeforhandlingerne går jo ud på, at man netop peger på bestemte grupper og tildeler midler. Så det her med ikke at ville prioritere forekommer i hvert fald lidt underligt, og især når det netop er den her gruppe af børn, som vi har med at gøre. Sundhedsstyrelsen har jo lavet sådan en meget fin opsummering af, hvad det er, der rent faktisk kæmper med, og ud over at en stor andel af dem jo i udstrakt grad selv bliver misbrugere, udviser destruktiv adfærd, får depressioner, har været udsat for seksuelle overgreb tre gange oftere end andre og udsat for vold i familierne klart oftere, så siger det jo bare meget klart og tydeligt, at den her gruppe børn og unge har behov for hjælp.

Så derfor vil jeg bare spørge konkret og sådan konstruktivt: Vil Det Radikale Venstre være med til i en satspuljeforhandling at pege på og finde midler til lige nøjagtig den her gruppe af børn og unge?

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak, og så er det ordføreren.

Kl. 19:16

Zenia Stampe (RV):

Jeg vil gerne være med til at se på, om vi kan bruge flere penge på det her område, men vi har allerede afsat midler både i forbindelse med finanslovsforhandlinger og satspuljeforhandlinger – men jeg vil gerne være med til at se på, om vi skal give flere midler. Jeg tror, at en behandlingsgaranti bliver for stor en kamel at sluge ved en satspuljeforhandling, for hvis det er 70 mio. kr., er det trods alt ret mange penge, og det er jo ikke bare et forsøg eller en pulje; det vil jo være noget, som så rækker ud i tiden. Derfor tror jeg, at det måske er et dårligt sted at finde den finansiering.

Men jeg har stor sympati for det her område. Jeg vil gerne se på det. Jeg vil også gerne set på det i satspuljeforhandlingerne, måske ikke som en garanti, men som nogle indsatser, vi kunne støtte ad den vej, hvor det ville give mening. Og det synes jeg altså er noget andet end kommunerne. Der sidder de med en pose penge, og vi kan jo se, hvem der får, og hvem der ikke får, hvorimod det at sende en forpligtelse ud til kommunerne uden at sende penge gør, at de så må finde pengene. Og så kan vi andre lukke øjnene for, hvem det så skal gøre ondt på ...

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så slutter Det Radikale Venstres ordfører. Tak. Der er ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører er fra SF, og det er fru Pernille Vigsø Bagge. Værsgo.

Kl. 19:17

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak for det. Jeg vil gerne indledningsvis understrege, at beslutningsforslaget på mange måder er både sympatisk og indholdsmæssigt et godt et af slagsen. I SF har det jo altid traditionelt været sådan, at vi rigtig gerne ville hjælpe med at forbedre forholdene for de mennesker, der har det sværest i Danmark, og jeg tror ikke, der er nogen her i dag, der vil bestride, at børn i misbrugsfamilier hører ind under den her kategori.

Der er i hvert fald ingen tvivl om, at når en eller flere personer i en familie har et alkohol- eller stofmisbrug, så rammer det ikke blot misbrugeren, men hele familien, som ofte er mindst lige så belastet som misbrugeren selv. Det gælder både på kort og på lang sigt, fordi vi f.eks. ved, at børn, der er vokset op med en mor eller en far, der drikker for meget eller tager stoffer, i højere grad selv risikerer at udvikle et misbrug. Samtidig viser al evidensbaseret forskning på området, at børn fra misbrugsfamilier også er i større fare for at udvikle psykiske problemer og blive indlagt på en psykiatrisk afdeling, og at de oftere må anbringes uden for hjemmet, og at de typisk er overrepræsenteret i statistikkerne for både selvmordsforsøg og andet blandt børn og unge.

Det er også derfor, at SF tilbage i 2009 foreslog, at der blev etableret en mulighed for familieorienteret alkoholbehandling. Forslaget tog ikke bare udgangspunkt i at hjælpe den misbrugende, men hensigten med det var også at hjælpe familien og især de børn, der var i familier med misbrugsproblemer. Siden dengang er der løbet meget vand i åen. Bl.a. har dagens forslagsstillere jo f.eks. skiftet holdning.

I SF har vi stadig den holdning, at en familieorienteret indsats er den bedste måde at hjælpe de implicerede parter på. Nogle kommuner tilbyder i dag diverse former for hjælp til børn i form af gruppetilbud og botilbud med pædagogisk støtte uden for hjemmet, og det er sådan, at forskning fra bl.a. CASA viser, at misbrugsproblemer og børnenes negative oplevelser først og fremmest afhjælpes ved, at problemerne italesættes og behandles gennem familieorienterede tilbud. Af samme grund mener SF fortsat, at den bedste måde at hjælpe disse børn og unge på foregår via gode familieorienterede behandlingstilbud, hvor der ydes professionel rådgivning og støtte, og hvor misbrugeren samtidig hjælpes til at erkende sit misbrug og misbrugs konsekvenser.

Det betyder imidlertid ikke, at SF ikke deler forslagsstillernes betragtninger om det her forslag, ikke mindst hvad angår ønsket om at hjælpe de børn og unge, der har brug for det. Men vi har problemer med at støtte det her beslutningsforslag alligevel. Det er, fordi forslagsstillerne ikke har noget bud på, hvordan de skal finansiere det her. Af bemærkningerne kan jeg godt læse, at Dansk Folkeparti og Konservative vil invitere sig selv med til efterårets finanslovsforhandlinger for at finde pengene, men her havde vi nok set et lidt mere konkret udspil. Det eneste, forslagsstillerne oplyser, er, at det formentlig vil koste i omegnen af 70 mio. kr. at finansiere forslaget. Nu ved jeg jo ikke, om Dansk Folkeparti har fået adgang til en gratis gavebod, eller om det er lykkedes dem at finde krukken med guld for enden af regnbuen. Hvis det er tilfældet, skal der i hvert fald lyde et stort tillykke herfra, for det ville da i den grad kunne forklare, hvor alle de fantastiske milliarder til at finansiere de mange løfter til vælgerne skal komme fra. Faktum er, at der ikke foreligger noget konkret finansieringsbud på, hvorfra de her penge skal tages.

Det er sådan, at det godt kan være, at man på sigt kan spare nogle penge ved at gennemføre det her forslag, men det ændrer ikke ved, som der også gøres opmærksom på i forslaget, at det her er noget, der i første omgang koster og koster betragteligt. Det virker altså en lille smule utroværdigt, at både Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti med den ene hånd peger på en statsministerkandidat, der drømmer om nulvækst og velfærdsforringelser, og med den an-

den peger på initiativer, der skal løfte den offentlige velfærd for millioner af kroner. Jeg vil gerne ved den her lejlighed minde om, at man altså ikke både kan blæse og have mel i munden, og derfor er jeg mildest talt lunken ved, at Dansk Folkeparti endnu en gang er ude med et ufinansieret forslag.

Vores konklusion er, at selv om forslaget rent indholdsmæssigt er godt og sympatisk, kan vi desværre ikke bakke op om det, fordi forslaget ikke indebærer noget som helst konkret bud på en finansiering. SF kan ikke støtte det her forslag.

Kl. 19:21

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er et spørgsmål fra fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 19:21

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg er da glad for, at ordføreren mener, det er et sympatisk forslag. Det er sådan et meget moderne udtryk at bruge herinde, og det tror jeg også der er mange der har brugt i dag; jeg har siddet her nu i flere timer og hørt det. Og det er fint nok. Ordføreren henviser til et SF-forslag, der har været, og det har jeg selvfølgelig også fundet og kigget på. Derfor undrer det mig måske egentlig, at ordføreren ikke er mere positivt stillet over for vores forslag; for jeg mener egentlig ikke, at det ene udelukker det andet i forhold til det familierettede. Og det vil jeg egentlig bare gerne høre ordføreren om man ikke er enig i.

Så synes jeg ikke, at jeg vil bruge al min tid på alt det omkring økonomien og på at skyde med kanoner og alt muligt andet, for jeg synes, at det her er så alvorligt. Nu kan vi jo se, at det ikke engang er sikkert, at det bliver så utopisk, at Dansk Folkeparti sidder med til finanslovsforhandlingerne til efteråret. Altså, det kan jo være, at der har været valg inden. Men jeg synes bare, at det da er ufatteligt, at man ikke vil se, at det her er så væsentlig en problemstilling, at det er noget, vi skal gøre noget ved. Jeg ved også, hvad ordførerens egen faglige baggrund er, nemlig som præst. Altså, der må man da også have oplevet nogle af de ting og hørt nogle af de beretninger, så man kan se, at der her er noget, der kan rykke noget.

Kl. 19:22

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 19:22

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Der er i hvert fald ingen tvivl om, at vi er inde på et utrolig alvorligt emne, som vi også i SF tager rigtig, rigtig alvorligt. Det er også derfor, vi ser med stor alvor på, at vi også skal kunne forsvare at støtte det her forslag, ved at der er fundet en finansiering. Det er anden gang i dag, vi står her med et forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, og hvor vi ligesom skal udskrive en blankocheck. Det er okay, at man har den holdning, at finansieringen altid kan komme på et eller andet tidspunkt, men det er jo ikke okay, at man på bagkanten af en situation med økonomisk krise, hvor vi ved at kommunerne har været ekstremt økonomisk trængte, lover velfærd for milliarder uden at have nogen som helst angivelse på, hvordan den velfærd skal finansieres. For så er det skruen uden ende, og så står vi her igen om et halvt år og diskuterer, hvorfor kommunerne ikke lever op til de beslutningsforslag, vi vedtager her i Folketinget. Det kan kommunerne ikke, hvis vi ikke også anviser, hvordan tingene skal finansieres.

Det er derfor, jeg synes, det er vigtigt, at man gør sig den umage at fortælle Folketinget, hvordan man tænker tingene finansieret, før man forventer, at andre partier skal bakke op. Jeg deler helt intentionerne i forslaget, sådan som jeg også har gjort rede for i min tale.

Kl. 19:24

Kl. 19:26

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Tak. Spørgeren.

Kl. 19:24

Karin Nødgaard (DF):

Jo, men så kan jeg jo bare kort spørge: Vil det så sige, at hvis vi sidder til satspuljeforhandlingerne og finder nogle midler, så er SF med på, at vi får gennemført det her forslag, eller at hvis Dansk Folkeparti i en finanslovsforhandlingssituation siger, at det her er noget, vi prioriterer højt, og at vi har fundet midlerne til det, så stemmer SF også for det?

Kl. 19:24

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 19:24

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vi kigger på det samlede finanslovsforslag, og så vurderer vi, hvad vi gør med det. Men det er interessant, at Dansk Folkeparti og Konservative ikke har anført i forslaget, at man vil finansiere det her via satspuljen. Vi kan ikke stå her og forhandle om satspuljen i dag, og det skal vi heller ikke. Vi er med til at kigge på, hvilke finansieringsmodeller der kunne komme, for vi støtter intentionerne i det her forslag. Men I har jo med vilje ikke skrevet, at det her skal satspuljefinansieres, og det er måske, fordi I ikke på nuværende tidspunkt har den store baggrund for at sige, at sådan skal det finansieres.

Jeg konstaterer, at man ikke har ulejliget sig med at finde finansiering, og det er et alvorligt problem, når kommunerne skal tage seriøse opgaver på sig, som vi har bestemt; så skal vi også finde en finansiering.

Kl. 19:25

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Der er kommet et spørgsmål mere fra De Konservatives ordfører, fru Mai Mercado.

Kl. 19:25

Mai Mercado (KF):

Man har ikke ulejliget sig med at finde en finansiering. Ja, undskyld mig, men man har da ikke ulejliget sig med at gå ind i substansen i det her forslag. Altså, det, jeg jo havde håbet på, var, at fru Pernille Vigsø Bagge og SF havde sagt: Det her er et rigtig, rigtig godt forslag, lad os tage en udvalgsbehandling om det, og lad os da være åbne over for at se, hvor der kan findes en finansiering.

Fru Pernille Vigsø Bagge har læst det her forslag og ved jo lige så godt som jeg, at det ikke har været muligt at få tallene fra ministeriet, og at det derfor bygger på tal fra en frivillig organisation. Det ville have været rart, hvis nogen i SF havde syntes, at det her var så vigtigt, at man rent faktisk vil stille spørgsmål til ministeriet om, hvad det så rent faktisk vil koste at få lavet, sådan at der havde været flere partier i Folketinget end de to partier, der er forslagsstillere, som var gået ind i det her og havde sagt, at nu vil vi ikke længere kigge på, at børn bliver behandlet på den måde, men sikre, at der kommer en garanti, så de kan få den hjælp og rådgivning, de har brug for.

Kl. 19:26

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

For hver eneste gang, Det Konservative Folkeparti kommer med en socialpolitisk udmelding, kommer der ti politiske udmeldinger om skattelettelser. Og det er det, der er så utrolig interessant ved, at Det Konservative Folkeparti er medforlagsstiller på det her beslutningsforslag, der koster 70 mio. kr. Gang på gang ser man den konservative formand melde ud, at der er en ting, der står øverst på den konservative ønskeliste, og det er skattelettelser og skattelettelser. Så det kunne jo være interessant, hvis De Konservative vil ulejliges sig med at fortælle, hvordan man både vil finansiere de her fine velfærdsforslag, samtidig med at man som højeste prioritet i verden har skattelettelser.

Kl. 19:27

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Spørgeren.

Kl. 19:27

Mai Mercado (KF):

Det er jo, fordi det hænger så fantastisk godt sammen, at i og med man giver skattelettelser, giver man jo også et langt større incitament til at arbejde, til at gå ud og tage nogle flere timer og tjene nogle flere penge, hvilket betyder, at man betaler noget mere i skat, og det betyder, at kommunerne så rent faktisk har mulighed for at give noget bedre service.

Det er jo også derfor, at vi i en reform aftalt ovre i Beskæftigelsesministeriet kæder beskæftigelsessystemet sammen med vækst. Det er, fordi det handler om at skabe arbejdspladser. Når man skaber arbejdspladser, sikrer man netop, at der kommer flere skatteindtægter, og det burde i virkeligheden ikke være så svært at forstå, når man kan forklare det på under 2 minutter.

Det er da ærgerligt, at en debat, der handler om socialpolitik, fra Socialistisk Folkepartis side skal ende med at handle om skattelettelser. I stedet for at handle om substans handler det om at skyde på De Konservatives formand og alt mulig andet. Jeg havde håbet på en mere indholdsrig debat – det må jeg sige.

Kl. 19:27

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 19:27

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ja, og den kunne vi jo have taget, hvis De Konservative havde anvist en finansiering, for så kunne man have taget forslaget seriøst. Jeg kan nu forstå, at De Konservative vil finansiere dette forslag med skattelettelser. Og derfor kan jeg godt forstå, at man ikke har skrevet det ind i beslutningsforslaget, for uden at vide det med sikkerhed er jeg ret overbevist om, at Dansk Folkeparti er knap så interesseret i det. Men nu ved vi jo, hvad der er De Konservatives finansiering af de 70 mio. kr., og det er åbenbart nogle skattelettelser, der skal finansiere, at vi nu kan bruge yderligere 70 mio. kr. til velfærd. Det er interessant.

Kl. 19:28

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til SF's ordfører. Så er vi nået til Enhedslisten, og Enhedslistens ordfører er fru Pernille Skipper, værsgo.

Kl. 19:28

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Jeg er i tvivl om, hvorvidt vi skulle have sendt vores finansordfører til den her debat, men nu må I nøjes med mig, i hvert fald i dag, så

kan vi altid tage diskussionen om, hvorvidt skattelettelser er en udgift eller en indtægt. Lige før var jeg lige ved at tro, at Liberal Alliance var flyttet over til fru Mai Mercados plads.

Enhedslisten kan støtte beslutningsforslaget, som det ligger. Jeg tror ikke, at jeg vil bruge lang tid på at snakke om, hvor vigtigt det er for børn og unge mennesker, endda også for mange voksne mennesker, der er børn af forældre med et misbrug, at de får behandling og også kan få en selvstændig behandling for de sociale problemer, som det ofte medfører for børnene som individer, at deres forældre har et misbrug. At det altså ikke udelukkende skal være en behandling, som sker i relation til misbrugeren, men som også skal være en hjælp, der tager udgangspunkt i barnet og den unge og de problemer, der kommer af at have forældre, der har et misbrug.

Der er mange, der har forklaret, hvor vigtigt det her er, og det er også en debat, der har været rigtig længe i medierne, og jeg tror, at jeg kan konkludere, at alle partier er enige i, at det her er et hensigtsmæssigt forslag. Så er der nogle diskussioner om finansieringen. Der vil jeg sige at jeg har noteret mig, at forslagsstillerne har lagt op til, at det er noget, man kan forhandle. Det synes jeg er positivt.

Så vil jeg derudover sige, at vi har et problem på socialområdet. Vi ved, at det at investere i forebyggelse, det at investere i at lave en tidlig indsats, så f.eks. det at vokse op i en alkoholramt familie ikke betyder, at man selv får en social deroute resten af livet, men faktisk kommer igennem en uddannelse og får sig et arbejde og ikke selv får et misbrug og ikke giver det videre til ens børn, kan betale sig på den lange bane; at vi sparer penge på den lange bane ved at investere i forebyggelse. Det har forskerne vidst længe, men af en eller anden grund kan Finansministeriet ikke helt regne sådan. Af en være en grund kan vi ikke blive enige om, at det er en god idé at finde penge til den her tidlige forebyggelse, selv om vi ved, at det gavner både vores samfund som helhed, vores fællesskab, de individer, som bliver trukket ud af en ellers negativ social spiral, og vores samfundsøkonomi. Det er bare super ærgerligt.

Om ikke andet: Enhedslisten støtter forslaget.

Kl. 19:31

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Enhedslistens ordfører. Der er ingen spørgsmål. Så er vi nået til Liberal Alliances ordfører, fru Merete Riisager. Værsgo.

Kl. 19:32

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Tak. Ifølge forslaget skal regeringen inden udgangen af 2014 fremsætte et lovforslag, som indebærer en behandlingsgaranti til børn og unge under 25 år, der er belastet af en opvækst med voksne, der er stof- eller alkoholafhængige. Behandlingsgarantien skal sikre, at børn og unge anonymt og så vidt muligt inden 14 dage, og senest inden 30 dage efter de har henvendt sig, får den nødvendige rådgivning, støtte og behandling.

Liberal Alliance kan støtte forslaget.

Kl. 19:32

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren fra Liberal Alliance. Der er ingen spørgsmål. Så går vi til ordføreren for forslagsstillerne, og det er fru Mai Mercado fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 19:33

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Tak. Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti har sammen fremsat det her forslag om en behandlingsgaranti til børn og unge, der lever i familier med alkohol- og stofmisbrug. Debatten har været lang, og den har været vidt omkring. Jeg vil gerne prøve at redegøre

for, hvorfor vi Konservative og hvorfor vi sammen med Dansk Folkeparti har fremsat det her forslag.

Når man er misbruger, er man sikret krav på hjælp inden for 14 dage, men børn, der vokser op i familier med misbrug, er ikke sikret nogen hjælp, til trods for at rigtig mange børn har akut brug for hjælp til aktivt at få håndteret de oplevelser, de problemer og ikke mindst også de følelser, de har som børn i misbrugsfamilier.

Derfor fremsætter vi det her forslag sammen med Dansk Folkeparti om at skabe en behandlingsgaranti for børn og unge, der lever i misbrugsfamilier, sådan at de anonymt og i et forum uden om de kommunale myndigheder kan få rådgivning, terapi og støtte inden for 30 dage, så de lærer at håndtere et liv i misbrugsfamilier. Børnene og de unge har brug for en behandlingsgaranti og en hjælp, for tallene taler deres eget tydelige sprog.

At vokse op i en misbrugsfamilie giver en øget risiko for angst, depression, lavt selvværd og ikke mindst også risiko for, at børnene selv udvikler et misbrug senere hen. Således vurderer Sundhedsstyrelsen, at 30 pct. af børn i alkoholmisbrugende familier selv bliver alkoholafhængige – 30 pct. Så er den negative sociale arv massiv, men til trods for at vi kender statistikkerne, til trods for at alle her i aften i salen har erklæret, at der er et problem, og at der er brug for en indsats, så er der i dag ikke en egentlig systematisk indsats til at hjælpe de her børn og unge til vejen mod et bedre liv, et bedre liv, som på alle måder kan gavne den unge, og som også kan gavne samfundet, hvor den unge med den rette rådgivning i større grad bliver herre over eget liv og kan reflektere over de valg, som han eller hun gør, og dermed bliver markant bedre til også at håndtere sit eget liv.

Det betyder jo, at den unges eget misbrug bliver mindre, at den unge kan få færre depressioner, fordi man selv kan mestre sit eget liv, tager færre stoffer. Man kunne håbe på, at der kom et lavere frafald på ungdomsuddannelserne og færre anbringelser, og dertil vil jeg sige, at der er jeg helt enig med Enhedslistens ordfører i, at på lang sigt vil sådan en forebyggelse jo kunne spare rigtig, rigtig mange penge. Det er jo dejligt, når det er, at vi som politikere kan spare nogle penge, men det absolut vigtigste må være hensynet til den enkelte unge, som får en redningsplanke ud og væk.

Der er brug for en systematisk og koordineret indsats, for det da er tankevækkende, når opgørelser i Københavns Kommune viser, at op mod 95 pct. af alle midler på alkoholområdet går til den misbrugende, og at det kun er 5 pct., der går til familierne. Det siger mig, at så er der brug for at prioritere familier, der lever med en misbruger. Det handler jo vel at mærke ikke om at flytte rundt på pengene og dermed reducere den andel af penge, der går til misbrugsbehandling og den misbrugende. Nej, det handler også om at anerkende, at også børn og unge har brug for hjælp til at knække den negative sociale arv, frem for bare at lukke øjnene for det.

Der er også rigtig god grund til at gribe ind nu. I 2014 er ventetiden til rådgivning i eksempelvis TUBA, som netop hjælper børn og unge med at håndtere livet i en misbrugsfamilie, steget til op mod 2 år. Det er altså 2 år, hvor børn og unge, som aktivt søger hjælp til at få bearbejdet deres problemer, passivt må se til fra ventelisterne. Det er også børn og unge, som først henvender sig efter mange års isolation og efter at have gået med de her problemer i rigtig lang tid. Det viser statistikkerne nemlig også.

Med det her forslag kommer børn og unge ikke længere til at vente i 2 år. De skal kunne komme til inden for 1 måned, for det er muligt at knække kurver, og det er sådan set også muligt at gøre det nu.

Derfor håbede vi jo meget, at vi havde fået Folketingets opbakning i dag. Som det er beskrevet meget indgående i beslutningsforslaget, har vi jo netop rakt hånden frem, da vi sagde, at vi gerne ville indgå, både Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, i en drøftelse om, hvordan midlerne tilvejebringes. Men det bliver sådan skudt ned både med henvisning til skattelettelser og til, at den øko-

nomiske ramme ikke er på plads. Jo, jo, indrømmet, at den økonomiske ramme ikke er på plads, men vi vil jo netop gerne drøfte det. Det er jo også derfor, at vi lagde det meget åbent frem.

Jeg vil egentlig godt kvittere for, at i hvert fald de fleste af ordførerne er positive over for det at lave en behandlingsgaranti. Vi havde også håbet, at vi kunne tage det et skridt videre. Dertil kommer også, at et knæk af den negative sociale arv vil betyde en forbedret livssituation for den enkelte, og det er jo vigtigt i det her også at fokusere på, at især de menneskelige gevinster vil være store.

Kl. 19:37

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Der er et enkelt spørgsmål fra fru Zenia Stampe fra Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 19:38

Zenia Stampe (RV):

Som sagt synes jeg, det er et sympatisk forslag, og jeg vil derfor gerne høre, om ordføreren har nogle ideer til, hvordan man kunne finansiere det.

Kl. 19:38

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 19:38

Mai Mercado (KF):

Altså, ministeren har jo allerede været inde på, at der ligger diverse puljer, bl.a.ovre i Sundhedsministeriet, som ikke er udmøntet endnu. Og der er det, når man er forligsparter – som Det Konservative Folkeparti jo er, og som Venstre er – jo så helt naturligt, at man sammen finder ud af, hvordan det er, at de penge skal bruges. Så ministeren har jo sådan set selv været inde på, at der er projekter, som netop handler om børn i misbrugsfamilier. Dertil kommer, at der jo så også er mulighed for at gå ind i en satspuljeforhandling.

For mig er det jo egentlig også i lige så høj grad vigtigt at få et signal fra partiernes ordførere i dag om noget, som kunne bygge bro til eksempelvis en finanslovsforhandling eller til en satspuljeforhandling. Og der må jeg jo bare sige, at der er partier, som i dag har sagt, at det vil de ikke prioritere, fordi de ikke tror på, at det er den rigtige vej at gå, og det synes jeg jo er rigtig, rigtig ærgerligt. Jeg havde jo håbet på, at det her var noget, et emne, som flest mulige ville prioritere.

Kl. 19:39

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 19:39

Zenia Stampe (RV):

Jeg vil gerne høre, om Det Konservative Folkepartis socialordfører har fået mandat af sin folketingsgruppe til at disponere over 70 mio. kr. i en fremtidig finanslovsforhandling. Kan ordføreren her på stående fod love, at der, hvis vi ellers tager imod tilbuddet, så ligger 70 mio. kr. fra Det Konservative Folkeparti i en finanslovsforhandling?

Kl. 19:39

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 19:39

Mai Mercado (KF):

Jeg kan da love, at det er at finde i vores 2020-plan, og vores 2020-planer er jo netop bundet op på, at man så kan indgå i forhandlinger. Men det er jo klart, at vi ikke står her i aften og laver forhandlingerne til næste års finanslov. Men jeg synes da ærlig talt, at man som

ordfører er noget flabet, hvis ikke man tager det som et tilbud og siger: Hej, det var da en god idé; lad os gå hjem og kigge på det. I stedet har der jo ikke været andet end modstand og sådan en væren lidt kryptisk, med hensyn til om man nu synes, det var en god idé.

Jeg havde jo håbet på, at der havde været politiske partier, herunder Det Radikale Venstre, som havde bidt til bolle og sagt, at det er en rigtig, rigtig god idé. Og i stedet for at man bare siger, at det her er en rigtig god idé – lad os eventuelt tage det i udvalgsbehandlingen, og lad os så se på, om vi kan finde frem til fælles løsninger – bliver det jo til sådan et spørgsmål om økonomi. Altså, jeg synes jo, at politik er allersmukkest og allerallerbedst, når man sammen kan finde frem til løsninger, som alle kan være tilfredse med.

Kl. 19:40

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne, og sådan sluttede den her debat.

Jeg kan se, at der ikke er flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 64:

Forslag til folketingsbeslutning om at ophæve private leverandørers adgang til at trække overskud ud af drift af daginstitutioner, fritidshjem og klubtilbud.

Af Rosa Lund (EL) m.fl.

(Fremsættelse 19.03.2014).

Kl. 19:40

Forhandling

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Værsgo.

Kl. 19:41

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tak for det. Enhedslisten vil med beslutningsforslag B 64 pålægge regeringen at fremsætte lovforslag, som ophæver private leverandørers adgang til at trække overskuddet ud af driften af daginstitutioner, fritidshjem og klubtilbud.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringen har fokus rettet mod kvaliteten i dagtilbuddene. Det er regeringens holdning, at det vigtigste er, at der i landets dagtilbud, fritidshjem og klubtilbud er fokus på kvaliteten af det tilbud, der møder de børn og unge, og hvor de hver dag bruger rigtig mange af deres vågne timer. Det er helt centralt, at børnene og de unge trives, lærer og udvikles. For at understøtte kvaliteten stiller vi i dag en række krav til indholdet i tilbuddene, som gælder, uanset om de drives af kommuner eller private leverandører. F.eks. er det fastsat, at der i alle dagtilbud skal udarbejdes og evalueres pædagogiske læreplaner samt arbejdes med sprogvurderinger og sprogstimulering. Herunder skal kommunalbestyrelsen føre tilsyn med alle tilbud, som etableres efter dagtilbudsloven. På den måde understøtter vi, at alle tilbud arbejder aktivt med at fremme børnenes og de unges trivsel, læring og udvikling.

Samtidig skal kommunerne fastsætte og offentliggøre et sæt godkendelseskriterier, som alle privatinstitutioner skal leve op til for at blive godkendt. Godkendelseskriterierne må hverken være mere lempelige eller mere restriktive end de krav, som stilles til kommunens egne institutioner. Kravene skal være saglige og konkrete og kan f.eks. vedrøre normeringer, fysiske rammer, uddannelsesmæssig baggrund hos det udførende personale osv.

Det betyder f.eks., at hvis den enkelte kommune stiller krav om en bestemt normering i de kommunale daginstitutioner, vil dette krav også skulle gælde privatinstitutionerne. Omvendt kan kommunen ikke stille krav til privatinstitutionerne, hvis de ikke stiller de samme krav til de kommunale institutioner. Kommunerne følger gennem det løbende tilsyn op på, at alle tilbud lever op til de centralt og lokalt fastsatte krav, som stilles til dem.

Hvis vi kigger ud i landskabet, er der for nuværende ikke store private koncerner, som driver dagtilbud, fritidshjem og klubtilbud i Danmark, og de private institutioner udgør kun en mindre del af området. En stor del af de nuværende private institutioner er tidligere selvejende daginstitutioner eller puljeordninger, som tidligere har haft en driftsaftale med kommunen, eller forældredrevne institutioner, som er åbnet i områder, hvor kommunen har valgt at lukke institutioner. Samtidig ved vi også fra forskellige undersøgelser, at forældrene er rigtig glade for de nuværende privatinstitutioner, og at der er ikke noget, som peger i retning af, at kvaliteten skulle være dårligere i de private dagtilbud. I så fald ville der næppe være mange forældre, som ville vælge en plads i et privat dagtilbud.

I forlængelse heraf vil jeg gerne slå fast, at regeringen selvfølgelig ikke ønsker, at tilstedeværelsen af private leverandører skal føre til, at børn opdeles i A- og B-institutioner. Der er på nuværende tidspunkt ikke noget, der tyder på, at der finder sådan en opdeling sted, men regeringen vil følge udviklingen på området fremadrettet.

Der stilles i dag fra centralt og lokalt hold en række krav til indholdet i de dagtilbud, som etableres og drives med hjemmel i dagtilbudsloven. Kravene gælder for alle tilbud, uanset om de drives af kommuner eller private leverandører. Hvis tilbuddene lever op til disse krav, ser regeringen som udgangspunkt ikke grundlag for at fratage en privat leverandør muligheden for at trække et overskud ud af driften.

På den baggrund ønsker regeringen at afvise beslutningsforslaget.
Kl. 19:44

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Der er et enkelt spørgsmål fra fru Rosa Lund fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 19:44

Rosa Lund (EL):

Tak for ministertalen. Jeg har bare et enkelt spørgsmål. Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren ville forholde sig til den del, som handler om at trække profit ud, for i Enhedslisten sår vi sådan set ikke tvivl om, at de gør det rigtig godt i mange private institutioner. Vi synes bare ikke, at det skal være muligt at tjene penge på børnepasning. Det skal ikke være muligt at trække profit ud, og det savner jeg egentlig lidt at ministeren forholder sig til. Hvad mener regeringen om, at man kan tjene penge på børnepasning?

Kl. 19:45

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 19:45

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jeg synes, det er meget enkelt, og det er også det, jeg har svaret i min ministertale. Jeg synes ikke, det er problematisk. Jeg synes, der

er masser af gode eksempler på, at man sagtens kan have private tilbud. Man kan så vælge at tage nogle penge ud og bruge dem til, hvad man nu vil. Der er jo et eksempel fra Østerbro, hvor der er en institution, der hedder Svanen, og der er Børnehuset Giraffen på Amager. Begge institutioner blev beskrevet i Berlingske for et stykke tid siden, og der var stor glæde blandt det pædagogiske personale, og der var stor glæde blandt forældrene. Så i sagens natur, og som jeg også har sagt, ser vi ikke et problem i det. Ellers ville vi jo have stemt for forslaget og ikke have afvist det. Det, jeg også siger, er, at vi følger området rigtig, rigtig tæt. Men det er jo i sagens natur på ingen måde problematisk, så regeringen ser ikke nogen problemer i det.

Kl. 19:46

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 19:46

Rosa Lund (EL):

Så skal jeg bare spørge ministeren, hvad det er, der har ændret sig, siden man indførte den her mulighed for at trække profit ud af institutionerne. Dengang man indførte det, stemte mit eget parti, ministerens parti, det andet parti i regeringen, nemlig Socialdemokraterne, og Socialistisk Folkeparti imod. Vi lavede endda en fælles betænkning, hvor det blev sagt meget, meget klart, at vi fire partier mente, at det var en rigtig dårlig idé at trække profit ud. Hvad er det, der har ændret sig siden 2010, altså siden for 4 år siden, hvor man åbnede op for den her mulighed?

Kl. 19:46

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 19:46

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jamen som jeg siger, følger vi helt klart det her område med de private leverandører rigtig, rigtig tæt. Jeg kan godt forstå den bekymring, der er, hvis det er sådan, at man har et eller andet billede af, at de går direkte efter profit og efter at udsuge og udhule daginstitutionerne. Men det er ikke det, som er billedet i øjeblikket. Det er ikke det billede, vi ser. Vi ser rent faktisk nogle veldrevne institutioner, hvor pædagogerne er glade, hvor forældrene er glade, og hvor man også leverer et godt pædagogisk resultat, og det må være det, som er omdrejningspunktet.

Når det er sagt, vil jeg sige, som jeg har gentaget en del gange, at vi selvfølgelig følger udviklingen, rigtig, rigtig tæt, fordi vi ikke ønsker A- og B-institutioner. Det var måske det, der var præmissen dengang i 2010; det ved jeg ikke, for jeg var der ikke. Det synes jeg er vigtigt at holde fast i.

Kl. 19:47

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål. Og så når vi til Venstres ordfører, fru Louise Schack Elholm. Værsgo.

Kl. 19:47

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Enhedslisten foreslår med dette beslutningsforslag at forbyde private leverandører at trække overskud ud af daginstitutioner, fritidshjem og klubtilbud. Enhedslisten frygter nemlig, at de danske daginstitutioner bliver til børnehavefabrikker, som store multinationale koncerner skal tjene penge på.

Ikke overraskende ser Enhedslisten spøgelse. Der er til dato ingen store private leverandører på det danske marked for daginstitutionsdrift. Der er heller ingen på vej. Og selv hvis de skulle komme, kan forældrene jo bare vælge dem fra. Enhedslisten kæmper altså en kamp, hvor der intet er at bekæmpe.

De private daginstitutioner, hvis tilværelse Enhedslisten forpester med dette beslutningsforslag, er små institutioner båret af ildsjæle og forældre. Typisk er det tidligere kommunale eller selvejende institutioner, der har været nødt til at blive private for at kunne beholde frirummet til at gøre tingene på deres egen måde og beholde deres særlige kendetegn.

I virkeligheden bør vi værne om disse private daginstitutioner. De er nemlig med til at give frihed til de danske familier. I Venstre synes vi, det er vigtigt, at familierne har frihed til at indrette hverdagen, som de vil. Familierne ved bedst selv, hvilken daginstitution der passer bedst til deres børn. Her spiller de private daginstitutioner en vigtig rolle. De sikrer nemlig, at forældrene har forskellige valgmuligheder, der passer til forældrenes forskellige behov.

F.eks. findes der små private daginstitutioner, som er etableret af forældregrupper, efter at kommunen lukkede det lokale dagtilbud. Der findes private naturbørnehaver, hvor børnene oplever naturen på tæt hold og får masser af jord under neglene. Og der findes private daginstitutioner, der er startet af dygtige pædagoger, der ønsker større selvstændighed, mere tid med børnene og mindre bureaukrati end i de kommunale daginstitutioner.

Undersøgelser viser da også, at forældretilfredsheden er høj hos de private daginstitutioner. For et par år siden viste en Rambøllanalyse foretaget for Udbudsrådet, at forældretilfredsheden faktisk er højere hos de private institutioner end hos de kommunale. Analysen viste også, at private institutioner er billigere i drift, og at serviceniveauet er det samme i de private som i de kommunale. Der er altså ingen forskel i normering, åbningstid, antallet af lukkedage osv., men forskelle i driften giver de private institutioner mulighed for at gøre det billigere.

En undersøgelse fra sidste år foretaget af analyseinstituttet EPSI gav lignende resultater. Undersøgelsen viste, at tilfredsheden generelt er høj i hele daginstitutionssektoren, men at forældre med børn i private institutioner er særlig tilfredse. Ifølge undersøgelsen føler forældrene altså selv, at de får mere kvalitet og bedre service i de private institutioner. De oplever et større engagement og mere nærvær hos de ansatte. I sidste ende kommer det selvfølgelig børnene til gode.

Med dette beslutningsforslag forsøger Enhedslisten at diktere, hvad alle disse gode private daginstitutioner skal bruge deres overskud på. Konsekvensen er selvfølgelig, at de private daginstitutioner får ringere forhold og dårligere muligheder for at indrette sig, som de ellers gerne vil. I et forsøg på at nedkæmpe en fjende, som slet ikke eksisterer, vil Enhedslisten altså ødelægge forholdene for alle de andre. Med andre ord er Enhedslistens beslutningsforslag en utrolig dårlig idé, og Venstre kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 19:51

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er et enkelt spørgsmål fra fru Rosa Lund fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 19:51

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg synes, at Venstres ordfører lidt modsiger sig selv. Ordføreren starter sin ordførertale med at sige, at det her slet ikke er et problem, at der slet ikke er nogen, der vil drive daginstitutioner med det formål at lave profit, og så slutter ordføreren så sin ordførertale med at sige, at hvis vi vedtager det her, ødelægger vi det for alle mulige. Det synes jeg da er lidt modsætningsfyldt.

Jeg synes, at det ville være dejligt, hvis ordføreren ville forholde sig til det, beslutningsforslaget handler om, nemlig det at trække profitten ud. Det handler ikke om, hvorvidt man kan drive en selvejende institution, og ikke om, hvorvidt forældre og pædagoger selv kan oprette en institution. Det her beslutningsforslag handler udelukkende om, hvad vi skal bruge pengene på: Børn eller alle mulige andre ting? Det kunne jeg godt tænke mig at Venstres ordfører ville forholde sig til.

Kl. 19:52

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 19:52

Louise Schack Elholm (V):

Jamen jeg mener ikke, at de bruger pengene på alt muligt andet, og det at trække overskuddet ud er jo ikke det samme som at være et stort multinationalt selskab, der kun gør det for at trække en profit ud. Det giver bare en frihed til, at institutionerne kan indrette sig, som de vil. Og det, vi ser, er en enormt stor tilfredshed med de her institutioner og børn, der er glade for at være der.

Kl. 19:53

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 19:53

Rosa Lund (EL):

Så lad os holde fast i Venstres præmis om, at der ikke er nogen af de store svenske eller norske velfærdskoncerner på vej til Danmark for at drive daginstitutioner. Lad os holde fast i den præmis. Hvis de alligevel ikke er her, og hvis de alligevel ikke kommer, hvorfor skal vores lovgivning så se sådan her ud? Hvorfor skal muligheden være der, hvis der alligevel ikke er nogen, der benytter sig af den?

Kl. 19:53

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 19:53

Louise Schack Elholm (V):

Jeg har da ikke noget imod, at man trækker et overskud ud af en daginstitution. Det ser jeg da ikke et problem i. Børnene trives godt. Og hvis man f.eks. skal bruge overskuddet til noget andet, synes jeg, det er ganske fint. Ved at lave rigide regler gør vi det sværere at drive daginstitutioner. Der er ingen grund til at lave reglerne så rigide. Jeg forstår ikke, hvorfor Enhedslisten vil bruge så meget tid på at nedkæmpe et spøgelse, der ikke eksisterer.

Det, vi ser, er, at børnene har en enormt stor tilfredshed med at gå i de her daginstitutioner. Jeg synes, det er positivt med de øgede muligheder, der er, og med den øgede valgfrihed.

Kl. 19:53

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Venstres ordfører. Der er ikke flere spørgsmål. Så er vi nået til Socialdemokraternes ordfører, fru Julie Skovsby. Værsgo.

Kl. 19:54

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Jeg er rigtig glad for den mangfoldighed, som vi ser på området inden for daginstitutioner, fritidshjem og klubtilbud – en mangfoldighed, som ikke blot kan koges ned til en diskussion om offentlige kontra private institutioner. Selvejende institutioner og private non-profit institutioner er også med til at skabe udvikling på dette område, som er så vigtigt for vores samfund. Heldigvis ser vi ikke den

udvikling, som beskrives i beslutningsforslaget. Store selskaber, der trækker millionoverskud ud af driften, er ikke virkeligheden i de danske børnehaver og vuggestuer.

Derimod ved vi, at de fleste private institutioner er tidligere selvejende daginstitutioner eller har baggrund i puljeordninger, som enten har fået opsagt deres driftaftale eller har ønsket en højere grad af frihed fra kommunen, ligesom vi ved, at det kun er meget få institutioner, hvis konstruktion tillader, at de kan trække et overskud ud af driften. Vi skal altså værne om den mangfoldighed, og vi skal også følge udviklingen tæt.

Men når det er sagt, må det væsentligste være, at tilbuddene lever op til de centralt og lokalt fastsatte kvalitetskrav. Fokus skal være på børnene og de unge, så de gives de bedste vilkår for at lære og udvikle sig, og det må gælde, uanset om tilbuddene er kommunale, selvejende eller private.

Vi Socialdemokrater ser derfor ikke nogen grund til en lovændring. Det er dog ikke hensigtsmæssigt, hvis tilstedeværelsen af private leverandører medfører en opdeling af børn i A- og B-institutioner. Det ser vi som sagt pt. ingen tegn på, men selvfølgelig skal udviklingen følges tæt. At give alle børn i Danmark de bedste livsvilkår står højt på den socialdemokratiske dagsorden, og hvor Venstre ønsker at indføre nulvækst i den offentlige sektor, har vores regering sammen med bl.a. Enhedslisten taget en lang række initiativer.

Der er givet 0,5 mia. kr. ekstra til at løfte kvaliteten i vores dagtilbud; kommunernes anlægsinvesteringer er øget med 2 mia. kr. i 2013 og 2014, så bl.a. nedslidte kommunale børnehaver kan få et løft, og så arbejdsløse håndværkere kan få et arbejde; vi er i gang med at udvikle en ny metode til at opgøre normeringer i dagtilbud, og der er flere initiativer. Over for disse initiativer, som har til formål at forbedre de kommunale institutioner, står Venstres forslag om nulvækst, som ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd vil koste omkring 3.000 pædagogiske stillinger.

For at opsummere vil jeg sige, at vi skal fortsætte med at investere i den offentlige sektor, så forældre ikke fravælger det kommunale tilbud på grund af kvaliteten, men vi skal også bevare den brede vifte af tilbud, som eksisterer i dag, og endelig skal vi følge udviklingen nøje.

Kl. 19:57

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er et spørgsmål fra fru Rosa Lund. Værsgo.

Kl. 19:57

Rosa Lund (EL):

Tak. Og tak for en fin opremsning af de initiativer, som vi, regeringen og Enhedslisten, har taget sammen, selv om vi godt nogle gange kan savne, at de initiativer kommer væk fra finanslovsaftalerne og ud i virkeligheden.

Jeg skal blot spørge ordføreren om en ting: Dengang man indførte, at man kunne trække profitten ud, sagde Socialdemokraternes nuværende politiske ordfører, fru Maja Panduro:

I en tid præget af store kommunale besparelser, også på børneområdet, forekommer det endvidere decideret virkelighedsfjernt, at et folketingsflertal med det her lovforslag virker mere optaget af at sikre nogle private aktørers økonomiske interesser i stedet for at sikre kvalitet for børnene. Citat slut.

Jeg skal bare høre, om det var fru Maja Panduro, der ikke fremlagde Socialdemokraternes holdning rigtigt, eller om Socialdemokraterne har ændret holdning.

Kl. 19:58

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 19:58

Julie Skovsby (S):

Nu står vi jo her i 2014 og skal tage stilling til det her beslutningsforslag, og jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi ser på, hvordan udviklingen er, og hvordan området ser ud. Og vi har altså som sagt i dag en stor mangfoldighed på det her område. Diskussionen kan ikke bare, som jeg sagde i min ordførertale, koges ned til det offentlige kontra det private. Der er alle de selvejende institutioner midt imellem, og der er alle de private nonprofitorganisationer. Og som det ser ud lige nu, ser jeg ikke den lovgivning, vi har, som problematisk.

Kl. 19:59

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 19:59

Rosa Lund (EL):

Jeg oplever sådan set heller ikke, at der er nogle, der prøver at gøre det her til en debat om kommunale versus private aktører. Vi har i Enhedslisten lavet et beslutningsforslag om, at man ikke længere skal kunne trække profit ud af daginstitutionerne, fordi vi synes, at skattekroner skal gå til fælles velfærd og ikke ende i alle mulige andre lommer. Og jeg synes, det ville klæde den socialdemokratiske ordfører, hvis hun forholdt sig til beslutningsforslaget, som helt konkret handler om: Skal det være lovligt, eller skal det ikke være lovligt at trække profit ud af daginstitutioner?

Kl. 19:59

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 19:59

Julie Skovsby (S):

Som sagt mener vi ikke, at vi lige nu skal ind at ændre på lovgivningen, så det er det, der er vores overbevisning. Jeg får lyst til at sige, at i 2011 – det er der sikkert mange der kan huske – kørte der i medierne den her historie om et norsk firma, der ville åbne op mod 30 private institutioner i Danmark. Det er ikke sket, vi ser ikke de her kæmpe private daginstitutioner i Danmark, som hiver store, markante overskud ud af institutionerne.

Jeg synes, det er vigtigt at få sagt, at vi skal se på udviklingen, at vi skal se på, hvordan vi får skabt en mangfoldighed i tilbuddene, som forældre er glade for. Når det er sagt, vil jeg også lægge vægt på, at vores bekymringer om A- og B-institutioner skal følges meget nøje, i forhold til hvad det er for en udvikling, vi ser.

Kl. 20:00

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Og hermed sluttede de korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører. Den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Jens Henrik Thulesen Dahl. Værsgo.

Kl. 20:01

(Ordfører)

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Nærværende beslutningsforslag er vel nok logisk for et parti som Enhedslisten, der er bange for de frie markeds kræfter, og som nærer et ideologisk ubehag ved markeds kræfterne. I Dansk Folkeparti har vi et afslappet forhold til markeds kræfterne. Der, hvor det giver mening, er markeds kræfterne en glimrende ting, også på de mere bløde områder som institutioner.

Dansk Folkeparti var i sin tid med til at bære lovforslaget igen, så det blev muligt at have et mere markedsorienteret tilbud til forældrene. På den måde får forældrene mulighed for at vælge mellem et kommunalt og et privat tilbud. Vi tror på, at forældre er kloge

nok til at foretage det valg. Vi tror også på, at forældrene vil søge andre græsgange, hvis de private tilbud ikke lever op til forventningerne. Private institutioner er afhængige af kundernes tilfredshed. Lever de ikke op til forældrenes forventninger, vil de meget hurtigt lukke.

Vi synes derfor, at Enhedslistens bekymringer er lidt teoretiske. Private daginstitutioner er ikke nogen økonomisk guldgrube. Vi har endnu ikke set en dansk iværksætter blive mangesmillionær på at lave private vuggestuer. Vi har heller ikke set, at der i Danmark er blevet hevet millioner ud af en børnehave til at købe store biler for. Det er der enkle grunde til. De private institutioner skal leve op til de samme krav som de kommunale. Og nu er en kommunalt drevet institution jo heller ikke nogen garanti for høj kvalitet. For nylig var der en analyse af det meget høje sygefravær i københavnske institutioner. Ole Henrik Hansen har også i sin ph.d.-afhandling vist, hvordan vuggestuebørnene bliver svigtet af personalet i kommunale københavnske vuggestuer. Københavns Kommune er som bekendt ledet af et flertal bestående af bl.a. Enhedslisten, så mon ikke man skulle fejle for egen dør først.

Vi tror på, at flere tilbud til forældrene kan inspirere de kommunale og de private til at blive bedre, at mangfoldighed for forældrene er en god ting, også på institutionsområdet. Vi tror på, at kommunale institutioner kan lære af private, ligesom private kan lære af kommunale. Det giver en bredere vifte af tilbud, hvor der bliver mulighed for et mere personligt pædagogisk præg og en større forældreinddragelse, end man kender det fra en kommunal institution.

Det er også værd at huske på, at de private skal leve op til loven, og at kommunerne skal føre tilsyn. Jeg citerer fra lovbemærkningerne til L 200:

Kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med de udliciterede daginstitutioner, fritidshjem og klubtilbud, jævnfør lovens § 5. Tilsynet er desuden baseret på den indgåede aftale mellem kommunalbestyrelsen og den udliciterede institution. Kommunalbestyrelsen bør derfor ved indgåelse af aftalen sikre, at de forhold, der skal føres tilsyn med, fremgår af aftalen. Den konkrete udførelse af tilsynet må derfor afvejes i forhold til den enkelte aftale mellem kommunalbestyrelse og den udliciterede institution.

Grundlæggende betragter vi det her beslutningsforslag lidt som et drilleforslag, der er skrevet for at udstille regeringen. Dansk Folkepartis linje er uændret, og vi kan derfor ikke stemme for Enhedslistens forslag. Tak.

Kl. 20:03

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er et enkelt spørgsmål fra Enhedslistens ordfører, fru Rosa Lund. Værsgo.

Kl. 20:03

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg er sikker på, at hr. Jens Henrik Thulesen Dahl og jeg kunne have en rigtig interessant diskussion om markedskræfterne, men den vil jeg alligevel lægge lidt til side og så bare spørge ordføreren, om jeg har forstået det rigtigt. Altså, mener Dansk Folkeparti, det er i orden, at skattekrone kan ende i privates lommer? Mener Dansk Folkeparti virkelig, det er i orden, at de penge, som alle danskere betaler i skat for at sikre en fælles velfærd, kan ende i alle mulige andres lommer?

Kl. 20:04

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Nu er der jo ikke tale om, at de kan ende i alle mulige andres lommer. Der er tale om, at vi har nogle offentlige opgaver, og på rigtig mange områder køber vi det af private firmaer. Og der har vi da ikke de store problemer med, at der selvfølgelig er nogle i den anden ende, der også skal have en virksomhed til at hænge sammen på baggrund af det. Vi kan sige, at der her er tale om, at man udbyder, og hvis man som privat går ind og vil lave en institution, skal man leve op til de samme vilkår, som der i øvrigt skal leves op til på institutioner. Og hvis man på den led kan skabe en institution, der giver tilfredse forældre og glade børn, hvorfor skulle vi så sige nej til det? Det er de samme krav, der gælder. Det er den samme ydelse, vi får, og hvis nogen kan finde ud af at gøre det på en måde, så de kan tjene penge på det, så har vi ikke spor imod det.

Kl. 20:05

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Og spørgeren for anden gang.

Kl. 20:05

Rosa Lund (EL):

Så Dansk Folkeparti mener altså ikke, at de penge, som institutionen genererer i overskud, ville kunne bruges bedre i institutionen, f.eks. på bedre normeringer, f.eks. på efteruddannelse, mere legetøj, en ny legeplads, puderum, og jeg kunne jo nærmest blive ved. Jeg vil bare gerne have skåret det ud i pap, om Dansk Folkeparti virkelig mener, det er i orden, at de penge, som skulle gå til velfærd, nu ender nogle andre steder.

Kl. 20:05

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 20:05

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen hvis vi definerer, hvor mange penge vi giver til en institution, og hvis de penge så i en institution kan skabe et overskud, kan jeg ikke se, at vi kan have noget imod det. Det, man måske kunne gøre, hvis nu der fandtes de her institutioner, som Enhedslisten tænker på, der måtte skabe et kæmpe overskud, var jo, at man som offentlig institution kunne kigge på dem og gøre det samme. Og så kunne man skabe overskud til at gøre nogle ting. Det kunne man lære af, det kunne vi sådan set alle sammen have gavn af. Så nej, jeg tror faktisk, det kunne være en kvalitet både for den offentlige og for den private institution at have mangfoldigheden og have bredden i tilbuddet.

Kl. 20:06

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. Så er vi nået til De Radikales ordfører, fru Lotte Rod. Værsgo.

Kl. 20:06

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Tak for det. Enhedslisten har fremsat et forslag om at trække VK-regeringens regler om, at man kan trække overskuddet ud af institutioner, tilbage. Tak til fru Rosa Lund for at rejse debatten, for det giver jo mig muligheden for at fortælle, hvor De Radikale står.

Under den tidligere VK-regering var der et særlig stort fokus på vilkår og rammebetingelser for de private institutioner. Vi er i Radikale Venstre sådan set mere optaget af at prøve at dreje diskussionen over på kvaliteten, og derfor har vi igangsat en undersøgelse af kvaliteten for lige præcis at blive klogere på, om de nuværende regler for forskellige typer af dagtilbud faktisk styrker kvaliteten.

Som fru Rosa Lund også ved, stemte vi i Radikale Venstre i sin tid imod VK's forslag om at åbne op for, at institutionerne kan trække penge ud, og jeg vil også gerne sige til fru Rosa Lund i dag, at det ikke er et mål i sig selv for mig, at institutioner skal kunne trække overskud ud. Men nu er reglerne sådan. Der er nogle få institutioner, som fungerer på den her måde, og derfor er det relevante spørgsmål jo i dag: Er det et problem? Og nej, det ser det ikke ud til at være. En stor del af de nuværende private institutioner er tidligere selvejende daginstitutioner eller puljeordninger, som tidligere har haft driftsaftaler med kommunen, eller forældredrevne institutioner, som er åbnet i områder, hvor kommunen har valgt at lukke institutioner.

Vi kan se, at tre ud af fem institutioner har valgt at blive private på grund af besparelser i kommunen. En ud af fem institutioner har ønsket mere frihed fra kommunens regler, og knap en ud af fem har valgt det for at dyrke en særlig profil. Jeg ville dele Enhedslistens bekymring, hvis der var store koncerner, som lavede dårlig pædagogik, bare malkede penge ud af systemet, eller knækkede samfundet over i A- og B-institutioner, men det er der altså ikke noget, der tyder på. Så derfor har vi i Radikale Venstre valgt, at vi stemmer nej til Enhedslistens forslag og venter på kvalitetsundersøgelsen.

Kl. 20:08

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er også her et enkelt spørgsmål, og det er også her fru Rosa Lund fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 20:09

Rosa Lund (EL):

Uanset hvor optaget jeg er af at diskutere kvalitet i dagtilbud, uanset hvor meget jeg ved at fru Lotte Rod er optaget af at diskutere kvalitet i dagtilbud, så er det nu engang ikke rigtig det, det her beslutningsforslag handler om. Det her beslutningsforslag handler om, om man må trække profit ud eller ej.

Når fru Lotte Rod siger, at det ikke er et problem i dag, er jeg bare nødt til at spørge: Hvis det ikke er et problem i dag, hvorfor skal muligheden så være der i lovgivningen?

Kl. 20:09

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 20:09

Lotte Rod (RV):

Der er jo en god grund til, at vi i sin tid stemte imod. Men nu har udgangspunktet ændret sig, og det betyder jo, at der i dag findes nogle institutioner, som fungerer på den her måde. Og der synes jeg det er relevant, at vi, inden at man trækker tæppet væk under dem, får en undersøgelse af, hvordan det faktisk går med kvaliteten. For jeg mener, kvaliteten bør være helt afgørende for, hvordan vores regler er skruet sammen.

Kl. 20:10

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 20:10

Rosa Lund (EL):

Jamen nu synes jeg lidt, at ordføreren må bestemme sig. Altså, enten er der institutioner, der trækker profit ud, eller også er der ikke. Vi har ikke stillet noget forslag om at lukke alle mulige private institutioner eller lukke selvejende institutioner eller noget som helst andet. Vi har bare stille og roligt stillet et forslag om, at man ikke skal kunne trække profit ud af dagtilbud, fordi de penge, som bliver givet til dagtilbud, skal bruges på dagtilbud – altså skal komme børnene til

gode. Og derfor kunne jeg godt tænke mig, at fru Lotte Rod forholdt sig helt konkret til, om man må trække profitten ud. Ja eller nej?

Kl. 20:10

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 20:10

Lotte Rod (RV):

Ja, det må man jo, sådan som reglerne er i dag. Og jeg synes jo, at det, der skal være afgørende for, om vi laver reglerne om, er, om der er et problem. Og derfor vælger vi i Det Radikale Venstre, at vi gerne vil se kvalitetsundersøgelsen, før vi tager stilling til, om der er grund til at lave det om. For kvaliteten er det allervigtigste for os.

Kl. 20:10

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til De Radikales ordfører. Den næste er SF's ordfører, fru Pernille Vigsø Bagge. Værsgo.

Kl. 20:11

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Det er en rigtig, rigtig dårlig idé at gøre indsatsen for børns almene udvikling og børns dannelse og børns udfordringer i de tidligste år, når de er fra 0 til 6 år, eller når de er i klubtilbud for den sags skyld, til genstand for kold og kynisk forretning, hvor overskudsspekulation og cool cash prioriteres over børnenes bedste. Og det er egentlig også derfor, SF deler Enhedslistens bekymring om, at det er at gamble med den bløde og borgernære kernevelfærd og kvaliteten af tilbuddene, når private aktører har mulighed for at trække overskuddet ud af institutionerne.

Det er vel også kun en naturlig bekymring, fordi man godt ved, at private virksomheders hovedfokus er at få overskud på bundlinjen og at få et overskud ud til ejerne, mere end det er børnenes bedste – i modsætning til f.eks. selvejende institutioner og nonprofitinstitutioner, hvor man har brugervalgte bestyrelser, og hvor man har en regel om ikke at trække et eventuelt overskud ud af institutionen, men lade det overskud gå tilbage i institutionen.

I alle mulige andre sammenhænge taler vi i det her Folketing om at indrette lovgivningen på virkeligheden, men åbenbart ikke her. For det er rigtigt, at der indtil videre ikke er store multinationale selskaber, der for alvor er inde at byde på børnepasning, og gudskelov for det, men når det nu ikke er sådan, og når det nu åbenbart heller ikke er sådan, flertallet sådan rigtig ønsker at det skal være – i hvert fald kan man høre det mellem linjerne – hvorfor så ikke indrette lovgivningen efter den virkelighed, som vi alle sammen ønsker? Vi ønsker mangfoldighed i opgaveløsningen, vi ønsker en mangfoldighed af institutioner, og vi ønsker, at der er rigtig mange forskellige måder at drive institutioner på, så længe målet om børnenes gode pædagogiske udvikling er det overordnede. Så hvorfor ikke indrette lovgivningen på den virkelighed, som det lyder som om vi alle sammen ønsker?

Men i SF mener vi også, at der efterhånden er et presserende behov for at få et klart overblik over området og de forskellige fordele og ulemper, der er ved de forskellige driftskonstruktioner, også fordi der er respekterede forskere som Ole Helby og Kurt Houlberg, der påpeger, at der altså ikke foreligger nogen som helst valid og evidensbaseret forskning, der kan dokumentere, at udlicitering og private leverandørers indtog på markedet fører til en bedre kvalitet i den borgernære velfærd. Så i SF går vi altså også og venter på Socialministeriets rapport, der skal kigge på ejerforholdene for institutioner under dagtilbudsloven. Hvornår kommer den rapport eller den redegørelse? Og hvad kan vi vente os af politiske reaktioner og intentioner med det, rapporten fortæller? Det vil vi rigtig gerne have svar på

i SF, også før vi endeligt skal stå her og beslutte, hvordan loven skal udformes.

Men vi støtter helt igennem intentionerne i Enhedslistens forslag. Lad os dog indrette lovgivningen på virkeligheden, så det ikke bliver profitmaksimering, men børnenes pædagogiske udvikling, der er i højsædet.

Kl. 20:14

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til SF's ordfører. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er ordføreren for Liberal Alliance, fru Merete Riisager. Værsgo.

Kl. 20:14

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Tak. Først vil jeg lige sige fra De Konservative, at de ikke kan støtte forslaget. Så er det sagt. Og nu til Liberal Alliance.

I Enhedslisten tror jeg – jeg ved det ikke, men det virker sådan – at man frygter alt, hvad der er privat. Og det, man frygter allerallermest, er folk, der tjener penge eller skaber profit, som I kalder det. Og de allerallerværste er dem, der skaber profit på pædagogik og børn. Så bliver det ikke værre. Jeg vil starte med at komme med en indrømmelse: Jeg har tjent penge på pædagogik, faktisk så mange penge, at jeg kan betale for det sted, hvor jeg bor, at jeg kan betale for min have og for min bil. Det er godt nok en brugt Volvo, men alligevel. Det er alt sammen betalt med penge, som jeg har tjent på pædagogik.

Jeg har hørt rygter om, at det samme er tilfældet for andre af ordførerne på dette område. Hr. Peter Juel Jensen og fru Annette Vilhelmsen er nogle af de navne, jeg vil bringe i spil, på medlemmer, som har tjent penge på pædagogik.

Jeg har også arbejdet for en større multinational virksomhed, der har tjent penge på børn og det pædagogiske område: LEGO. De sælger over hele verden ting og sager, der skal anvendes pædagogisk i forhold til børn. Det var nok med tilståelserne.

Jeg kan bare konstatere, at Enhedslisten og Liberal Alliance jo lever i hvert sit univers, kan man sige, når det handler om at opfatte verden omkring os, hvordan man skal indrette samfundet. Jeg kan jo tage et greb i historien og sige: Jamen det her med at indrette samfundet på en måde, så ingen skaber profit, men at man centralt beslutter, hvad der skal produceres, hvordan det skal foregå, og hvem der skal have hvad, har været afprøvet en del gange i historien. Det fører til fattigdom, det fører til nød, det fører til elendighed, og i sidste omgang fører det også til undertrykkelse, fordi borgerne ikke kan gøre det, de vil. Det er centralt besluttet, hvad det er, man skal gøre, hvor meget man får og hvordan, og hvad man kan skrive sig op til. Det har ligesom været testet.

Derimod er det sådan med markedet, og markedet er jo os alle sammen, at det er en hel del mere fleksibelt. Det er ikke perfekt, men markedet består af os alle sammen, og det er, hvad vi gør det til hver især. Så i Liberal Alliance er vi ikke bange for profit, men vi er derimod meget, meget bange for et samfund, hvor man ikke giver mennesker mulighed for at tjene penge på det, de er dygtige til. Tak for ordet.

Kl. 20:17

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er et spørgsmål fra Enhedslistens ordfører, fru Rosa Lund. Værsgo.

Kl. 20:17

Rosa Lund (EL):

Jeg vil sådan set bare helt stille og roligt bekræfte, at Enhedslisten og Liberal Alliance ser meget forskelligt på verden, ser meget forskelligt på, hvordan vi skaber den bedste velfærd. Jeg ved ikke, om

Liberal Alliance har det sådan med den måde, som vores daginstitutioner blev drevet på før 2010, altså før det blev muligt at trække overskuddet ud, at de mener, det var særlig undertrykkende. Jeg mener sådan set, at det skattefinansierede velfærdssamfund, vi har i Danmark, har vist sig at fungere ret godt. Faktisk tror jeg, det er noget af det, der har gjort, at vi ikke er blevet ramt lige så hårdt af krisen som f.eks. Grækenland, som ikke har det samme velfærdssystem.

Så jeg vil da bare bekræfte, at vi i Enhedslisten mener, at det velfærdssamfund, som vi havde før 2010, altså før den her lovgivning blev ændret, sådan set var ganske glimrende.

Kl. 20:18

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 20:18

Merete Riisager (LA):

Der findes rigtig gode offentlige pasningstilbud. Jeg har selv benyttet mig af flere af dem til mine egne børn. Jeg har et meget nært forhold til nogle af de pædagoger, der har arbejdet der. Jeg skriver sammen med flere af dem, som jeg har haft et forhold til i relation til mine børn. Jeg er glad for de offentlige institutioner. Men man kan også konstatere, hvis man ser det sådan lige lidt ovenfra, at private institutioner generelt fungerer en lille smule bedre. I hvert fald er det sådan, at når der gennemføres tilfredshedsundersøgelser, kan man se, at forældrene generelt er gladere for de private institutioner. Det er bl.a., fordi private institutioner ikke er underlagt så meget bureaukrati som de offentlige, og det skal de så ikke bruge deres krudt og deres ressourcer på.

Kl. 20:19

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren, anden gang? Nej. Jeg siger tak til ordføreren for Liberal Alliance, og så er vi nået til ordføreren for forslagsstillerne, og det er fru Rosa Lund fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 20:19

(Ordfører for forslagsstillerne)

Rosa Lund (EL):

Tak, og tak for debatten, som jeg synes på mange måder har været rigtig interessant, men som måske mest af alt siger noget om, at vi diskuterer for lidt dagtilbud i Folketingssalen, fordi stort set alle ordførere har forholdt sig til alt muligt andet end det at trække profit ud af institutionerne. Jeg synes, at det ville være dejligt, hvis vi på et tidspunkt kunne tage en debat hernede om normeringer, om forældrenes frie valg og om de forskellige pasningstilbud, vi har i Danmark, om mangfoldigheden af ejerformer, alle de her ting, som er rigtig interessante.

Det, vores beslutningsforslag handler om, er nu engang, om man må trække profit ud eller ej, og i Enhedslisten mener vi ikke, at det skal kunne være muligt at tjene penge på børnepasning, og det er, fordi vi mener, at skattekrone skal gå til fælles velfærd, og ikke mener, at de penge, som bliver prioriteret til velfærd, skal ende i private lommer.

Jeg er rigtig glad for at bo i et land, hvor der er gode daginstitutioner, som sikrer, at alle forældre kan aflevere deres børn til dygtige pædagoger og medhjælpere, og jeg er rigtig glad for, at det, der er fokus for vores daginstitutioner, er børnenes udvikling og børnenes ve og vel.

For 4 år siden ændrede VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti dagtilbudsloven og inviterede private firmaer ind på grøn stue. Spørgsmålet er, om det egentlig har sikret en bedre kvalitet. Det mener jeg ikke at det har. Når man driver daginstitution med profit for øje, er det også det, der vil blive fokus for den måde, som

daginstitutionen ledes på, i stedet for at det er pædagogikken, der er i fokus. Jeg synes, at det, vi skal spørge os selv om, er, om pædagogerne i daginstitutionerne skal have overskud til børnene, eller om de skal have overskud til aktionærerne.

I Sverige, som ikke ligger ret langt fra, hvor vi selv bor, har man haft rigtig travlt med at privatisere velfærden. Både folkeskoler og daginstitutioner er blevet solgt til firmaer, der ligesom på det danske dagtilbudsområde kan åbne og lukke fra den ene dag til den anden. Det lærte 11.000 svenske folkeskoleelever på den hårde måde, da en konkurs med øjeblikkelig effekt stoppede undervisningen og lukkede klasseværelserne.

Det kan også ske i Danmark, sådan som vores dagtilbudslov er indrettet. Det mener jeg ikke er holdbar velfærd, og jeg synes, at det er lidt interessant, at vi har diskuteret i dag, at det her ikke kan ske i Danmark. I Sverige var det en dansk kapitalfond, der drev den skole, som gik konkurs fra den ene dag til den anden. Så sagen er, at det godt kan ske i Danmark, og derfor synes jeg, at vi skylder os selv at spørge hinanden, hvad det er for en type velfærd, vi gerne vil have i Danmark. Den type velfærd, vi ønsker os i Enhedslisten, er en velfærd, som ikke lukker fra den ene dag til den anden, er en velfærd, hvor de penge, som bliver prioriteret til velfærd, går til velfærd og ikke til alt muligt andet.

Til sidst vil jeg lige sige, når nu regeringspartierne har skiftet holdning til det her – hvilket vi jo selvfølgelig er kede af i Enhedslisten, men man kunne fristes til at sige, at vi var ved at vænne os til det – at lige præcis på det her spørgsmål, som er så ideologisk, er jeg faktisk oprigtig ked af, at Socialdemokraterne og Radikale Venstre har skiftet holdning.

Så vil jeg bare spørge efter den redegørelse om ejerformer i dagtilbud i Danmark, som vi blev lovet for ret lang tid siden. Hvad skaber mest kvalitet, hvad fungerer, og hvad fungerer ikke? Hvor bliver den af? Den savner vi faktisk i Enhedslisten, og jeg synes, at fru Lotte Rod havde en meget god pointe i, at sådan en undersøgelse jo faktisk ville være et godt grundlag at diskutere ændringer i dagtilbudsloven ud fra. Så det kunne vi godt tænke os at der kom svar på.

Når det er sagt, tror jeg, at det står meget klart, at vi i Enhedslisten ikke mener, at der skal være profitvuggestuer, profitdagplejere, profitbørnehaver, profitfritidshjem eller -SFO'er i Danmark, fordi vi mener, at vi skal prioritere en fælles velfærd, og så kan jeg bare stå herinde og være ked af, at det er vi så det eneste parti der efterhånden mener.

Så vil jeg også bare stilfærdigt opfordre andre partier til at indkalde til den debat, som vi har forsøgt at tage i dag, som handler om mangfoldigheden i ejerformer af de institutioner, vi har i Danmark, fordi det var sådan set ikke det, vi var interesseret i at diskutere i Enhedslisten. Vi var interesseret i at diskutere, om man må trække profitten ud eller ej. Det var I andre så ikke, og så vil jeg da opfordre jer til at indkalde til en debat om ejerformer og om kvalitet. Det er en debat, som vi i Enhedslisten meget gerne deltager i.

Kl. 20:24

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Der er ingen spørgsmål.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 9. maj 2014, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 20:25).